

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1238 rendelete (2019. június 20.) a páneurópai egyéni nyugdíjtermékről (PEPP) ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1239 rendelete (2019. június 20.) az európai egyablakos tengerügyi ügyintézési környezet létrehozásáról és a 2010/65/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről 64
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1240 rendelete (2019. június 20.) a bevándorlási összekötő tisztviselők európai hálózatának létrehozásáról 88
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 2019/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről 105

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1242 rendelete (2019. június 20.) az új nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátási előírásainak meghatározásáról, valamint az 595/2009/EK és az (EU) 2018/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 96/53/EK tanácsi irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 202

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1243 rendelete (2019. június 20.) az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás alkalmazását előíró egyes jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. és 291. cikkéhez történő hozzáigazításáról ⁽¹⁾ 241

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1238 RENDELETE

(2019. június 20.)

a páneurópai egyéni nyugdíjtermékről (PEPP)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az uniós háztartások megtakarítási rátája a világon a legmagasabbak között van, de e megtakarítások nagy részét rövid lejáratú, bankszámlákon tartják. A tőkepiaci befektetések fokozása segíthet szembenézni az idősödő népesség és az alacsony kamatok jelentette kihívásokkal.
- (2) Az öregségi nyugdíj a nyugdíjba vonuló személy jövedelmének egy alapvető részét képezi, és sok ember esetében a megfelelő nyugdíj szolgáltatástól függ, hogy idős korban kényelemben vagy szegénységben él-e. Ez az előfeltétele az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott öregségi nyugdíjnak, többek között az idősek jogairól szóló 25. cikkben megállapított alapvető jogok gyakorlásának, amely cikk kimondja: „Az Unió elismeri, és tiszteletben tartja az idősek jogát a méltó és önálló élethez, a társadalmi és kulturális életben való részvételhez”.
- (3) Az Unió számos kihívással néz szembe – ideértve a demográfiai kihívásokat is –, mivel Európa öregedő kontinens. Emellett a karrierminták, a munkaerőpiac és a javak elosztása radikális változáson mennek keresztül, nem utolsósorban a digitális forradalom eredményeképpen.

⁽¹⁾ HL C 81., 2018.3.2., 139. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 4-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 14-i határozata.

- (4) Az öregségi nyugdíjak jelentős részét állami rendszerek biztosítják. Annak ellenére, hogy a nyugdíjrendszerek megszervezése – a Szerződésekben meghatározottaknak megfelelően – kizárólagos nemzeti hatáskörben van, az Unió egészének stabilitása szempontjából alapvető fontosságú a nemzeti nyugdíjrendszerek jövedelemmegfelelősége és pénzügyi fenntarthatósága. Ha az európaiak több megtakarítását irányítanánk a készpénz és a bankbetétek helyett a hosszú távú befektetési termékek, például a hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló önkéntes nyugdíjtermékek felé, a hatás mind az egyének (akik magasabb hozamok és megfelelőbb nyugdíj előnyeiket élveznék), mind a tágabb értelemben vett gazdaság számára kedvező lenne.
- (5) 2015-ben az Unió 11,3 millió munkaképes korú (20–64 éves) polgára az állampolgársága szerinti tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezik lakóhellyel, valamint az Unió 1,3 millió polgára a lakóhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban dolgozott.
- (6) Egy hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló, hordozható páneurópai egyéni nyugdíjtermék (a továbbiakban: a PEPP) nagyobb vonzerővel rendelkezik majd, főleg a fiatalok és az utazó munkavállalók körében, és segít majd az uniós polgárok azon joga gyakorlásának további megkönnyítésében, hogy Unió-szerte bárhol élhessenek és dolgozhassanak.
- (7) Az egyéni nyugdíjak fontos szerepet játszanak a hosszú távú megtakarítók és a hosszú távú befektetési lehetőségek összekapcsolásában. Az egyéni nyugdíjak nagyobb, európai piaca támogatni fogja több forrás biztosítását az intézményi befektetők számára és a reálgazdaságba való befektetések növelését.
- (8) E rendelet lehetővé teszi egy olyan egyéni nyugdíjtermék létrehozását, amely hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányul, és amennyire lehetséges figyelembe veszi az Egyesült Nemzetek által támogatott felelős befektetési elvekben említett környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket, egyszerű, biztonságos, megfizethető, átlátható, fogyasztóbarát és Unió-szerte hordozható, továbbá kiegészíti a tagállamokban fennálló rendszereket.
- (9) Az egyéni nyugdíjtermékek belső piaca jelenleg nem működik zökkenőmentesen. Egyes tagállamokban az egyéni nyugdíjtermékeknek még nincs piaca. Más tagállamokban rendelkezésre állnak egyéni nyugdíjtermékek, a nemzeti piacok azonban nagymértékben szétaprózottak. Emiatt az egyéni nyugdíjtermékek csak korlátozott mértékben hordozhatók. Ez megnehezítheti, hogy a polgárok éljenek alapvető szabadságaikkal. Megakadályozhatja például, hogy valaki egy másik tagállamban vállaljon munkát, vagy másik tagállamban menjen nyugdíjba. Emellett a meglévő egyéni nyugdíjtermékek szabványosításának hiánya akadályozza, hogy a szolgáltatók éljenek a szabad letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának jogával.
- (10) mivel az egyéni nyugdíjtermékek belső piaca szétaprózott és sokszínű, a PEPP hatása tagállamonként nagyon eltérő lehet, ahogyan a célközönség is igen sokféle lehet. Egyes tagállamokban a PEPP-ek azok számára kínálhatnak megoldást, akik jelenleg nem férnek hozzá megfelelő szolgáltatásokhoz. Más tagállamokban a PEPP-ek szélesíthetik a fogyasztók választási lehetőségeit, vagy megoldást kínálhatnak a mobilis polgárok számára. A PEPP-ek azonban – mivel ezek további kiegészítő egyéni nyugdíjtermékek – nem célozzák a meglévő nemzeti nyugdíjrendszerek felváltását.

- (11) A tőkepiaci unió elő fogja segíteni Európában a tőke mobilizálását, és azon társaságokhoz, többek között kkv-khoz, infrastrukturális és hosszú távú, fenntartható projektekhez történő irányítását, amelyeknek tőkére van szükségük a növekedéshez és a munkahelyteremtéshez. A tőkepiaci unió egyik fő célja, hogy az európai megtakarítások jobb felhasználásával növelje a lakossági befektetők befektetéseit és a rendelkezésükre álló befektetési lehetőségeket. E célból a PEPP előrelépést fog jelenteni a tőkepiaci integráció erősítése terén, mivel támogatja a reálgazdaság hosszú távú finanszírozását, tekintettel arra, hogy a termék hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra, valamint a befektetések fenntarthatóságára irányul.
- (12) A Bizottság 2015. szeptember 30-i cselekvési tervében a tőkepiaci unióról bejelentette: „a Bizottság értékelné fogja, hogy létrehozható-e szakpolitikai keret az egyszerű, hatékony és versenyképes magánnyugdíj-szolgáltatások sikeres európai piacának létrehozásához, és el fogja dönteni, hogy szükséges-e uniós jogszabály ennek a piacnak a támogatásához”.
- (13) 2016. január 19-i, „A pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának áttekintéséről és kihívásairól: hatások és a pénzügyi szabályozás hatékonyabb és eredményesebb uniós keretei és a tőkepiaci unió felé vezető út” című állásfoglalásában ⁽³⁾ az Európai Parlament kiemelte, hogy „elő kell segíteni egy olyan környezet kialakulását, amely ösztönzi az innovációt a pénzügyi termékek terén, nagyobb sokféleséget és több előnyt teremtve a reálgazdaság számára, és ösztönzőket biztosítva a befektetésekhez, és amely hozzájárulhat a megfelelő, biztonságos és fenntartható nyugdíjak biztosításához az uniós polgárok számára, mint például egy egyszerű, átlátható kialakítású páneurópai nyugdíjtermék kidolgozása”.
- (14) 2016. június 28-i következtetéseiben az Európai Tanács felhívott arra, hogy „gondoskodni kell arról, hogy a vállalkozások könnyebben juthassanak finanszírozáshoz, és támogatni kell a reálgazdaságba történő beruházásokat a tőkepiaci unió létrehozására vonatkozó terv előmozdítása révén”.
- (15) A Bizottság 2016. szeptember 14-i közleményében a tőkepiaci unióról – A reform felgyorsítása bejelentette, hogy „megvizsgálja egy egyszerű, hatékony és versenyképes uniós egyéni nyugdíjbiztosítási termékre vonatkozó javaslat lehetőségét [...] A vizsgált lehetőségek egyike egy 2017-ben betervezett jogalkotási javaslat.”
- (16) A Bizottság 2017. június 8-i közleményében a tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv féldős felülvizsgálatáról bejelentette a következőt: „Jogalkotási javaslat a páneurópai magánnyugdíjtermékről – 2017. június végéig. Ez megteremti a páneurópai szinten kezelhető, megfizethető és önkéntes magánnyugdíj-megtakarítások biztonságosabb, költséghatékonyabb és átlátható piacának alapjait. Segít majd kielégíteni a nyugdíj-megtakarításaik megfelelőségét javítani kívánó személyek igényeit, kezelni a demográfiai kihívást, kiegészíteni a meglévő nyugdíjtermékeket és -rendszereket, valamint támogatni a magánnyugdíjak költséghatékonyágát azáltal, hogy jó lehetőségeket kínál a magánnyugdíjak hosszú távú befektetésére.”
- (17) A PEPP kialakítása hozzá fog járulni a nyugdíj-megtakarítások választékának bővítéséhez, különösen az utazó munkavállalók számára, és egy uniós piacot hoz létre a PEPP-szolgáltatók számára. Ez azonban csak az állami nyugdíjrendszereket kiegészítő rendszer lehet.
- (18) Az önkéntes egyéni nyugdíjtermékekkel kapcsolatos lakossági megtakarítási döntések megértését és tudatosságát pénzügyi képzéssel lehet támogatni. A megtakarítók számára ezenkívül tisztességes esélyt kell biztosítani arra, hogy teljes mértékben megérthessék a PEPP-hez kapcsolódó kockázatokat és e termékek jellemzőit.

⁽³⁾ HL C 11., 2018.1.12., 24. o.

- (19) A PEPP-re vonatkozó jogszabályi keret megteremti a páneurópai szinten kezelhető, megfizethető és önkéntes nyugdíjjal kapcsolatos befektetések sikeres piacának alapjait. A meglévő kötelező és foglalkoztatói nyugdíjrendszerek és -termékek kiegészítésével segít majd kielégíteni a nyugdíj-megtakarításaik megfelelőségét javítani kívánó személyek igényeit, hozzájárul a demográfiai kihívás kezeléséhez, és jelentős új magántőkeforrást biztosít a hosszú távú befektetések céljára. Ez a keret nem fogja helyettesíteni, és nem fogja harmonizálni a meglévő nemzeti egyéni nyugdíjtermékeket vagy -rendszereket, és nem lesz hatással a meglévő nemzeti kötelező és foglalkoztatói nyugdíjrendszerekre és -termékekre sem.
- (20) A PEPP egy olyan nem foglalkoztatói egyéni nyugdíjtermék, amire a PEPP-megtakarító a nyugdíjba vonulásra tekintettel önkéntesen szerződést köt. Mivel a PEPP-nek hosszú távú tőkefelhalmozást kell lehetővé tennie, a tőkéhez való korai hozzáférés lehetőségét korlátozni kell, és azt szankcionálni lehet.
- (21) E rendelet harmonizálja a PEPP egyes alapvető jellemzőit, amelyek olyan kulcsfontosságú kérdésekkel kapcsolatosak, mint a forgalmazás, a szerződések minimális tartalma, a befektetési politika, a szolgáltatóváltás vagy a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás és a hordozhatóság. Ezen alapvető jellemzők harmonizálása javítja az egyéni nyugdíj-szolgáltatók egyenlő versenyfeltételeit, valamint hozzájárul a tőkepiaci unió megvalósításához és az egyéni nyugdíjak belső piacának integrációjához. Mindez egy nagymértékben szabványosított páneurópai termék létrehozásához vezet, amely minden tagállamban rendelkezésre áll, és a nyugdíjjogosultságok külföldre történő áthelyezése, valamint a különböző típusú szolgáltatók közötti szélesebb választási lehetőség – többek között határokon átnyúló – nyújtása révén, lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy maradéktalanul kihasználják a belső piac biztosította előnyöket. A nyugdíjszolgáltatások határokon átnyúló nyújtása előtt álló kevesebb akadály miatt a PEPP páneurópai alapon növeli majd a szolgáltatók közötti versenyt, és a megtakarítók számára kedvező méretgazdaságossági előnyöket fog jelenteni.
- (22) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke rendeletek vagy irányelvek formájában egyaránt lehetővé teszi jogi aktusok elfogadását. A jogalkotó rendelet elfogadását részesítette előnyben, mivel az valamennyi tagállamban közvetlenül alkalmazandó. Egy rendelet tehát lehetővé tenné a PEPP késedelem nélküli bevezetését, és hozzájárulna a nyugdíj-megtakarítások és a befektetések szintjének növelésére irányuló igények gyorsabb kielégítéséhez a tőkepiaci unió keretei között. Ez a rendelet a PEPP-ek alapvető jellemzőinek harmonizálására irányul, amely termékekre nem kell külön nemzeti szabályokat alkalmazni, és így ez esetben a rendelet megfelelőbb eszköznnek tűnik, mint az irányelv. Ezzel szemben az e rendelet hatályán kívül eső jellemzők (például a felhalmozási szakaszra vonatkozó feltételek) nemzeti szabályok hatálya alá tartoznak.
- (23) E rendeletnek egységes szabályokat kell megállapítania a PEPP-ek nyilvántartásba vételére, szolgáltatására, forgalmazására és felügyeletére vonatkozóan. A PEPP-ekre vonatkoznak e rendelet rendelkezései, a vonatkozó ágazati uniós jog, valamint a megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok. Ezenkívül alkalmazni kell a tagállamok által az ágazati uniós jog végrehajtása során elfogadott jogszabályokat is. Amennyiben e rendelet vagy az ágazati uniós jog nem terjed ki ezekre, a tagállamok vonatkozó jogszabályait kell alkalmazni. A PEPP-re a PEPP-megtakarító és a PEPP-szolgáltató által kötött szerződés (a továbbiakban: a PEPP-szerződés) is alkalmazandó. A PEPP-szerződésbe bele kell foglalni a termék alapvető jellemzőit. Ez a rendelet nem érinti a nemzetközi magánjogra, különösen a bíróságok joghatóságára és az alkalmazandó jogra vonatkozó uniós szabályokat. E rendelet nem érinti továbbá a nemzeti szerződéses jogot, a szociális jogot, a munkajogot és az adójogot sem.
- (24) E rendeletnek egyértelművé kell tennie, hogy a PEPP-szerződésnek meg kell felelnie valamennyi alkalmazandó szabálynak. A PEPP-szerződésnek ezenkívül meg kell határoznia a felek jogait és kötelezettségeit, valamint tartalmaznia kell a termék alapvető jellemzőit. A PEPP-szerződést a PEPP-megtakarítók egy csoportjának képviselője – mint például a megtakarítók független egyesülete is – is köthet e csoport nevében eljárva, feltéve, hogy azt e rendeletnek és az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően teszi, valamint, hogy az ily módon szerződést kötő PEPP-megtakarítók ugyanazt az információt és tanácsot kapják, mint azok a PEPP-megtakarítók, akik a PEPP-szerződést vagy közvetlenül egy PEPP-szolgáltatóval vagy egy PEPP-forgalmazón keresztül kötik.

- (25) A PEPP-szolgáltatók számára egyetlen terméknyilvántartási engedély kibocsátásával, egységes szabályrendszer alapján hozzáférést kell biztosítani a teljes uniós piacra. Annak érdekében, hogy egy PEPP-szolgáltató egy terméket „PEPP” megjelöléssel hozzon forgalomba, nyilvántartásba vételre irányuló kérelmet kell benyújtania az illetékes hatóságokhoz. E rendelet nem akadályozza meg a már meglévő egyéni nyugdíjtermék nyilvántartásba vételét, amennyiben az megfelel az e rendeletben megállapított feltételeknek. Az illetékes hatóságoknak határozatot kell hozniuk a nyilvántartásba vételről, ha a kérelmező PEPP-szolgáltató minden szükséges információt rendelkezésre bocsátott, és ha megfelelő intézkedések vannak érvényben e rendelet követelményeinek való megfelelés érdekében. Azt követően, hogy az illetékes hatóságok határozatot hoztak a nyilvántartásba vételről, arról értesíteniük kell az (EU) 1094/2010 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁴⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) (a továbbiakban: az EIOPA) annak érdekében, hogy a PEPP-szolgáltatót és a PPEP-et nyilvántartásba lehessen venni a központi nyilvános nyilvántartásban. E nyilvántartásba vételnek az Unió egész területén érvényesnek kell lennie. Az e rendeletben megállapított egységes követelményeknek való megfelelés hatékony felügyeletének biztosítása érdekében a nyilvántartásba vételi eljárás során benyújtott információk és dokumentumok minden későbbi módosításáról – adott esetben – azonnal értesíteni kell az illetékes hatóságokat és az EIOPA-t.
- (26) Az EIOPA-nak központi nyilvános nyilvántartást kell létrehoznia a nyilvántartásba vett és az Unióban rendelkezésre bocsátható és forgalmazható PEPP-ekre, valamint a PEPP-szolgáltatókra vonatkozó információk tárolása érdekében, és e nyilvántartásnak tartalmaznia kell azon tagállamok listáját is, amelyekben a PEPP-et kínálják. Amennyiben a PEPP-szolgáltatók nem valamely tagállam területén forgalmaznak PEPP-et, de PEPP-ügyleteik hordozhatóságának biztosítása érdekében e tagállam számára egy alszámlát nyithatnak, úgy ennek a nyilvántartásnak azon tagállamokról is információkat kell tartalmaznia, amelyek számára a PEPP-szolgáltató alszámlákat kínál.
- (27) Az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tagállami irányelvben⁽⁵⁾ említett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények szervezeti felépítésének és szabályozásának módja tagállamonként jelentős eltéréseket mutat. Ezek az intézmények egyes tagállamokban csupán foglalkoztatói nyugdíjszolgáltatói tevékenységeket végezhetnek, más tagállamokban pedig – ahol a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények nem rendelkeznek jogi személyiséggel – ezek az intézmények, ideértve a működtetésükért felelős és a nevükben eljáró felhatalmazott szervezetek is, jogosultak foglalkoztatói nyugdíjszolgáltatói és egyéninyugdíj-szolgáltatói tevékenységeket folytatni. Ez nemcsak a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények eltérő szervezeti felépítéséhez vezetett, hanem eltérő nemzeti szintű felügyelethez is. Különösen az olyan foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények prudenciális felügyelete, amelyek engedéllyel rendelkeznek foglalkoztatói és egyéninyugdíj-szolgáltatói tevékenységek folytatására, szélesebb körű, mint a csupán foglalkoztatói nyugdíjszolgáltatói tevékenységeket folytató intézmények felügyelete.

A pénzügyi stabilitás veszélyeztetésének elkerülése és az eltérő szervezeti felépítés és szabályozás figyelembevétele érdekében csak azon foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára kell megengedni, hogy PEPP-eket biztosítsanak, amelyeket arra is felhatalmaztak, hogy felügyelet mellett a nemzeti jog szerinti egyéni nyugdíjtermékeket biztosítsanak. Ezenfelül és a pénzügyi stabilitás további védelme érdekében a PEPP-szolgáltatóval kapcsolatos üzletág minden eszközét és kötelezettségét el kell különíteni, és nincs lehetőség arra, hogy ezeket az intézmény foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató egyéb üzletágába helyezték át. A PEPP-eket nyújtó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek továbbá mindenkor meg kell felelniük az (EU) 2016/2341 irányelvben meghatározott vonatkozó normáknak – amennyiben ezen intézményeket az (EU) 2016/2341 irányelvvel összhangban az irányelv átültetése során nyilvántartásba vették vagy engedélyezték, úgy a tagállamok által megállapított részletesebb befektetési szabályoknak is –, valamint az irányítási rendszerük rendelkezéseinek. Amint más PEPP-szolgáltatók esetében is, ha ez a rendelet szigorúbb rendelkezéseket állapít meg, akkor az ilyen rendelkezések alkalmazandók.

- (28) Az egységes PEPP-útlevelet biztosítani fogja a PEPP belső piacának létrehozását.
- (29) A PEPP-szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy általuk és nem általuk létrehozott PEPP-eket egyaránt forgalmazzanak, feltéve, hogy a vonatkozó ágazati jognak megfelelően járnak el. A PEPP-szolgáltatókat fel kell jogosítani a nem általuk létrehozott PEPP-ek forgalmazására. A PEPP-forgalmazók csak olyan termékeket forgalmazhatnak, amelyek tekintetében a vonatkozó ágazati joggal összhangban megfelelő ismeretekkel és szakértelemmel rendelkeznek.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

- (30) A PEPP-szolgáltatóknak vagy a PEPP-forgalmazóknak még a PEPP-szerződés megkötése előtt tanácsot kell adniuk a leendő PEPP-megtakarítók számára, figyelembe véve a termék hosszú távú nyugdíjelőtakarékosságra irányuló jellegét, a PEPP-megtakarító egyéni igényeit és szükségleteit, valamint a korlátozott visszaválthatóságot. A tanácsadásnak különösen a PEPP-megtakarító tájékoztatására kell irányulnia a befektetési lehetőségek jellemzőiről, a tőkevédelem szintjéről és a kifizetések módjairól.
- (31) A szolgáltatásnyújtás szabadsága, illetve a letelepedés szabadsága alapján a PEPP-szolgáltatók szolgáltathatnak, illetve a PEPP-forgalmazók forgalmazhatnak PEPP-eket a fogadó tagállam területén, miután alszámlát nyitottak a fogadó tagállam számára. A magas színvonalú szolgáltatás és a hatékony fogyasztóvédelem biztosítása érdekében a székhely szerinti és a fogadó tagállamnak szorosan együtt kell működnie az e rendeletben meghatározott kötelezettségek végrehajtása terén. Amennyiben a PEPP-szolgáltatók és a PEPP-forgalmazók a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján különböző tagállamokban folytatnak üzleti tevékenységet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak kell felelniük az e rendeletben meghatározott kötelezettségeknek való megfelelés biztosításáért, mivel őket szorosabb kapcsolat fűzi a PEPP-szolgáltatóhoz. A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti méltányos felelősségmegosztás biztosítása érdekében, amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságainak tudomására jut, hogy a területükön kötelezettségzeges történt, tájékoztatniuk kell erről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, amelynek ezt követően meg kell tennie a megfelelő intézkedéseket. Ezenkívül a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára biztosítani kell a jogot a beavatkozásra akkor, ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem hozzák meg a megfelelő intézkedéseket, vagy ha a meghozott intézkedések nem elégségesek.
- (32) A tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezniük kell minden olyan eszközzel, amely szükséges annak biztosításához, hogy a PEPP-szolgáltatók és a PEPP-forgalmazók az Unió egész területén szabályszerűen folytassák üzleti tevékenységüket, függetlenül attól, hogy e tevékenységet a letelepedés szabadsága vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzik-e. A felügyelet eredményessége érdekében az illetékes hatóságok által tett minden lépésnek arányban kell állnia az adott szolgáltató vagy forgalmazó üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.
- (33) A PEPP páneurópai dimenziója nemcsak a szolgáltatók szintjén, azok határokon átnyúló tevékenységének lehetőségei révén biztosítható, hanem a PEPP-megtakarítók szintjén is, a PEPP hordozhatósága és a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatás révén, hozzájárulva ezáltal az EUMSZ 21. és 45. cikke szerinti szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló személyek egyéninyugdíj-jogosultságainak védelméhez. A hordozhatóság azt jelenti, hogy egy lakóhelyét megváltoztató PEPP-megtakarítónak nem kell PEPP-szolgáltatót váltania; PEPP-szolgáltatót mindemellett akkor is lehet váltani, ha a megtakarító nem változtatja meg lakóhelyét.
- (34) A PEPP-nek nemzeti alszámlákból kell állnia, amelyek mindegyike rendelkezik azokkal az egyéninyugdíjtermék-jellemzőkkel, amelyek lehetővé teszik, hogy a PEPP-hez való hozzájárulásokra vagy a kifizetésekre ösztönzőket lehessen alkalmazni, amennyiben ilyen ösztönzők elérhetők azokban a tagállamokban, amelyek vonatkozásában a PEPP-szolgáltató alszámlát bocsátott rendelkezésre. Az alszámlát a felhalmozási szakaszban teljesített hozzájárulások és a kifizetési szakaszban teljesített kifizetések nyilvántartására kell felhasználni annak a tagállamnak a jogával összhangban, amelyre az alszámlát megnyitották. A PEPP-megtakarító szintjén az első alszámlát a PEPP-szerződés megkötésekor kell létrehozni.
- (35) Annak érdekében, hogy a PEPP-szolgáltatók számára zökkenőmentes legyen az átmenet, a legalább két tagállam tekintetében alszámlákat tartalmazó PEPP-ek nyújtásának kötelezettsége e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított három éven belül alkalmazandó. A PEPP-megtakarítók esetleges megtévesztésének elkerülése érdekében egy PEPP bevezetésekor a PEPP-szolgáltató köteles tájékoztatást adni arról, mely alszámlák állnak azonnal rendelkezésre. Ha egy PEPP-megtakarító egy másik tagállamba költözik, és ha az adott tagállam tekintetében nem áll rendelkezésre alszámla, a PEPP-szolgáltatónak lehetővé kell tennie a PEPP-megtakarító számára, hogy azonnal és díjmentesen egy másik olyan PEPP-szolgáltatóra váltsón, amely biztosít alszámlát az adott tagállamra vonatkozóan. A PEPP-megtakarító lakóhelyének megváltoztatása előtt továbbra is folytathatja hozzájárulását az alszámlához.

- (36) Figyelembe véve a PEPP hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló jellegét és a kapcsolódó adminisztratív terhet, a PEPP-szolgáltatóknak és a PEPP-forgalmazóknak egyértelmű, könnyen érthető és megfelelő tájékoztatást kell nyújtaniuk a leendő PEPP-megtakarítók és PEPP-kedvezményezettek számára a nyugdíjba vonulással kapcsolatos döntéshozataluk támogatása érdekében. Ugyanebből az okból a PEPP-szolgáltatók és a PEPP-forgalmazók magas szintű átláthatóságot kötelesek biztosítani a PEPP különböző szakaszaiban, többek között a szerződés megkötését megelőző szakaszban, a szerződés megkötése során, a felhalmozási szakaszban (beleértve a nyugdíjba vonulást megelőző szakaszt is) és a kifizetési szakaszban. Tájékoztatást kell nyújtani különösen a felhalmozott nyugdíjjogosultságokról, a PEPP-nyugellátás előrevetített szintjeiről, a kockázatokról és garanciákról, a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációjáról, valamint a költségekről. Amennyiben a PEPP-nyugellátás előrevetített szintjei gazdasági forgatókönyveken alapulnak, az ilyen információknak tartalmazniuk kell egy legjobb becslést forgatókönyvet és egy kedvezőtlen forgatókönyvet is, amelyeknek szélsőségeseknek, ugyanakkor valószínűeknek kell lenniük.
- (37) A PEPP-szerződés megkötését megelőzően a leendő PEPP-megtakarítók számára biztosítani kell minden szükséges információt ahhoz, hogy megalapozott döntést hozzanak. A PEPP-szerződés megkötése előtt pontosan meg kell határozni a nyugdíjjal kapcsolatos igényeket és szükségleteket, és tanácsadást kell biztosítani.
- (38) Az optimális termékátláthatóság biztosításához a PEPP-szolgáltatóknak ki kell dolgozniuk az általuk létrehozott PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot, mielőtt megkezdhetik az adott PEPP-ek PEPP-megtakarítók számára történő forgalmazását. Felelősséget kell vállalniuk a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum pontosságáért is. A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum az 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾ szerinti, lakossági befektetési csomagtermékekre és a biztosítási alapú befektetési termékekre vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum helyébe lép és azt módosítja, következésképpen ezeket a jövőben a PEPP-ekre vonatkozóan már nem kell rendelkezésre bocsátani. A PEPP-alaptermék tekintetében egy PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó külön dokumentumot kell kidolgozni. Ha a PEPP-szolgáltató alternatív befektetési lehetőségeket kínál, akkor az alternatív befektetési lehetőségekre vonatkozóan kiemelt információkat tartalmazó átfogó dokumentumot kell szolgáltatni, amely más dokumentumokra vonatkozó hivatkozásokat is tartalmazhat. Ha az alternatív befektetési lehetőségekre vonatkozóan előírt információ megadására egy külön kiemelt információkat tartalmazó dokumentumban nincsen mód, akkor minden egyes alternatív befektetési lehetőség tekintetében egy külön kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot kell szolgáltatni. Ez azonban csak akkor fordulhat elő, ha az alternatív befektetési lehetőségekre vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum létrehozása nem szolgálná a PEPP-ügyfelek érdekeit. Ezért, amikor az illetékes hatóságok értékelik, hogy a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum megfelel-e ennek a rendeletnek, adott esetben biztosítaniuk kell a különböző befektetési lehetőségek optimális összehasonlíthatóságát, figyelembe véve különösen a magatartáselemzésből származó naprakész ismereteket annak érdekében, hogy elkerülhető legyen az információ megjelenítése okozta bármely kognitív torzítás.
- (39) A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok széles körű terjesztésének és elérhetőségének biztosítása érdekében e rendeletben elő kell írni a PEPP-szolgáltató számára, hogy a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokat a honlapján közzétegye. A PEPP-szolgáltatóknak közzé kell tennie a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot minden egyes olyan tagállam tekintetében, ahol a szolgáltatásnyújtás szabadsága vagy a letelepedés szabadsága alapján a PEPP-et forgalmazzák, amely dokumentum az adott tagállam tekintetében tartalmazza a felhalmozási szakaszhoz és a kifizetési szakaszhoz kapcsolódó feltételekre vonatkozó konkrét információkat.
- (40) Nemzeti szinten már folyamatban van az egyéninyugdíjtermék-kalkulátorok kialakítása. Ugyanakkor annak érdekében, hogy ezek a kalkulátorok a lehető leghasznosabbak legyenek a fogyasztók számára, tartalmazniuk kell a különböző PEPP-szolgáltatók által felszámított költségeket és díjakat, valamint a közvetítők vagy a befektetési lánc más szereplői által felszámított egyéb költségeket és díjakat is, amelyeket a PEPP-szolgáltatók nem szerepeltetnek az áraikban.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1286/2014/EU rendelete (2014. november 26.) a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról (HL L 352., 2014.12.9., 1. o.).

- (41) A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumában szerepeltetendő részletes információknak, valamint az információk megjelenítésének további harmonizációját olyan szabályozástechnikai standardok révén kell megvalósítani, amelyek figyelembe veszik a fogyasztói magatartással kapcsolatban rendelkezésre álló kutatási eredményeket és a folyamatban lévő kutatásokat, ideértve a fogyasztók felé irányuló információközlés különböző módjainak hatékonyságával kapcsolatos tesztelés eredményeit is. A Bizottságot fel kell hatalmazni szabályozástechnikai standardok elfogadására. A szabályozástechnikai standardtervezeteket az EIOPA-nak a többi európai felügyeleti hatósággal (a továbbiakban: az EFH), adott esetben az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁷⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: az EBH) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁸⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság) (a továbbiakban: az ESMA), valamint az Európai Központi Bankkal, az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt, továbbá az e rendeletben előírt fogyasztói és ipari tesztelést követően kell kidolgoznia, meghatározva a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumban feltüntetendő információk részleteit és megjelenítését, a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum felülvizsgálatának feltételeit, a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum rendelkezésre bocsátására vonatkozó követelmények teljesítésének feltételeit, a nyugdíjprognózisokra vonatkozó feltételezések megállapítására vonatkozó szabályokat, a PEPP-számlaértékesítésben szerepeltetendő információk megjelenítésének részleteit, valamint a kockázatcsökkentési technikák által teljesítendő minimumkritériumokat. A szabályozástechnikai standardtervezeteket kidolgozásakor az EIOPA-nak figyelembe kell vennie a PEPP-ek különböző lehetséges típusait, a PEPP-ek hosszú távú jellegét, a PEPP-megtakarítók szakértelmét, továbbá a PEPP-ek jellemzőit. A szabályozástechnikai standardok tervezetének a Bizottsághoz történő benyújtása előtt valós adatokkal adott esetben fogyasztói tesztelést és ipari tesztelést kell végezni. A Bizottságnak ezeket a szabályozástechnikai standardokat felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kell elfogadnia az EUMSZ 290. cikke értelmében és az (EU) 1094/2010 rendelet 10–14. cikkével összhangban. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra is, hogy az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok révén és az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban az EIOPA által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el az együttműködés és az információcsere részleteire vonatkozóan azon követelményekkel együtt, amelyek ezen információknak az összehasonlítást lehetővé tevő, standardizált formában való bemutatásához szükségesek, valamint – a többi EFH-val és az illetékes hatóságokkal való konzultációt és ipari tesztelést követően – a felügyeleti jelentések formája tekintetében.
- (42) A PEPP-ekre vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumnak egyértelműen megkülönböztethetőnek és különállóknak kell lennie bármely marketingkommunikációs anyagtól.
- (43) A PEPP-szolgáltatóknak számlaértékesítőt és intézményi tájékoztatót kell kidolgozniuk a PEPP-megtakarítók számára, amelyben ismertetik a PEPP-pel kapcsolatos alapvető személyes és általános adatokat és biztosítják az arra vonatkozó naprakész tájékoztatást. A PEPP-számlaértékesítőnek és intézményi tájékoztatóknak világosnak és átfogónak kell lennie, továbbá olyan releváns és megfelelő információkat kell tartalmaznia, amelyek megkönnyítik a nyugdíj-jogosultságok időbeli és a nyugdíjtermékek közötti áttekintését, valamint a munkavállalói mobilitást. A PEPP-számlaértékesítőnek tartalmaznia kell a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos befektetési politikára vonatkozó kiemelt információkat is, és meg kell jelölnie, hogy a PEPP-megtakarítók hol és hogyan szerezhetnek be kiegészítő információkat a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációjáról. A PEPP-számlaértékesítőt évente a PEPP-megtakarítók rendelkezésére kell bocsátani.
- (44) A PEPP-szolgáltatóknak két hónappal azon időpontok előtt, hogy a PEPP-megtakarítóknak lehetőségük van a folyósítási lehetőségeik módosítására, tájékoztatniuk kell a PEPP-megtakarítókat a kifizetési szakasz közelgő kezdetéről, a kifizetések lehetséges módjai és a kifizetések módjai módosításának lehetősége tekintetében. Amennyiben egynél több alszámlát nyitottak, a PEPP-megtakarítókat minden egyes alszámla tekintetében tájékoztatni kell a kifizetés lehetséges kezdetéről.
- (45) A kifizetési szakaszban a PEPP-kedvezményezetteket továbbra is tájékoztatni kell PEPP-ellátásukról, valamint a kapcsolódó folyósítási lehetőségekről. Ez különösen fontos, amikor a folyósítási szakaszban a PEPP-kedvezményezettek jelentős szintű befektetési kockázatot viselnek.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (46) A PEPP-megtakarítók és a PEPP-kedvezményezették jogainak megfelelő védelme érdekében a PEPP-szolgáltatóknak képeseknek kell lenniük olyan eszközallokációs döntések meghozatalára, amelyek megfelelnek kötelezettségeik pontos jellegének és lejárat szerkezetének, beleértve a hosszú távú időhorizonttal rendelkezőket is. Ezért hatékony felügyeletre, továbbá a befektetési szabályokkal kapcsolatos olyan megközelítésre van szükség, amely elegendő rugalmasságot biztosít a PEPP-szolgáltatóknak ahhoz, hogy a legbiztonságosabb és a leghatékonyabb befektetési politika mellett döntsenek, teljesítsék a körültekintő fellépésre vonatkozó kötelezettségüket, és a PEPP-megtakarítók hosszú távú érdekeit maradéktalanul szem előtt tartva járjanak el. Az óvatosság elvének való megfelelés ezért megköveteli azt, hogy a befektetési politikát a PEPP-szolgáltatók ügyfélstruktúrájához igazítsák.
- (47) Azáltal, hogy a rendelet az óvatosság elvét teszi a tőkebefektetések elvi alapjává, valamint hogy a PEPP-szolgáltatók számára lehetővé teszi a határokon átnyúló működést, ösztönzi a megtakarítások egyéninyugdíj-ágazatba történő terelését, és ezáltal hozzájárul a gazdasági és társadalmi fejlődéshez. Az óvatosság elvének emellett kifejezetten figyelembe kell vennie a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők által a befektetési folyamatban betöltött szerepet is.
- (48) E rendeletnek megfelelő szintű befektetési szabadságot kell biztosítania a PEPP-szolgáltatók számára. A PEPP-szolgáltatók, mint alacsony likviditási kockázatokkal rendelkező, nagyon hosszú távú befektetők, helyzetükből kifolyólag hozzájárulhatnak a tőkepiaci unió fejlesztéséhez azáltal, hogy – prudens keretek között – befektetnek olyan nem likvid eszközökbe, mint például a részvények, valamint olyan egyéb hosszú távú gazdasági profilú eszközökbe, amelyeket nem szabályozott piacokon, multilaterális kereskedési rendszerben (MTF) vagy szervezett kereskedési rendszerben (OTF) értékesítenek. Élvezhetik továbbá a nemzetközi diverzifikáció előnyeit is. A kötelezettségek devizanemétől eltérő devizanemben kibocsátott részvényekbe, valamint a hosszú távú gazdasági profilú, nem szabályozott piacokon, multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben értékesített egyéb eszközökbe való befektetéseket tehát a PEPP-megtakarítók és a PEPP-kedvezményezették érdekeinek védelme céljából az óvatosság elvével összhangban nem szabad korlátozni, kivéve, ha ez prudenciális alapon indokolt.
- (49) A tőkepiaci unió elmélyítésével összefüggésben széles körű annak értelmezése, hogy mi minősül hosszú távú gazdasági profilú eszköznek. Az ilyen eszközök nem átruházható értékpapírok, ezért esetükben nem érvényesül a másodlagos piacok likviditása. Gyakran meghatározott időtartamú kötelezettségvállalást igényelnek, amelyek korlátozzák piacépességüket, és ide értendők a tőzsdén nem jegyzett vállalkozásokban fennálló részesedések és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, valamint az ilyen vállalkozásoknak nyújtott hitelek. A tőzsdén nem jegyzett vállalkozások közé tartoznak az infrastruktúra-projektek, a tőzsdén nem jegyzett, növekedésre törekvő társaságokba történő befektetések, valamint az ingatlanba és egyéb, hosszú távú befektetés céljára alkalmas eszközökbe történő befektetések. Az alacsony széndioxid-kibocsátású és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes infrastruktúra-projektek gyakran nem jegyzett eszközök, és a projektfinanszírozáshoz hosszú lejáratú hitelekre támaszkodnak. Kötelezettségeik hosszú távú jellegére tekintettel a PEPP-szolgáltatókat ösztönözni kell arra, hogy eszközportfóliójuk elegendő részét a reálgazdaságba irányuló, hosszú távú gazdasági előnyökkel járó fenntartható befektetésekre, mindenekelőtt infrastruktúrális projektekre és vállalkozásokra fordítsák.
- (50) A környezeti, társadalmi és irányítási tényezők fontosak a PEPP-szolgáltatók befektetési politikája és kockázatkezelési rendszerei számára. A PEPP-szolgáltatókat ösztönözni kell arra, hogy befektetési döntéseik során vizsgálják meg az ilyen tényezőket, és vegyék figyelembe, hogy azok a meg nem térülő eszközök kiküszöbölése érdekében miként képezik kockázatkezelési rendszerük részét. A környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkre vonatkozó információkat elérhetővé kell tenni az EIOPA, az illetékes hatóságok és a PEPP-megtakarítók számára.
- (51) A PEPP-ek szabályozásának egyik célja a biztonságos és költséghatékony, hosszú távú nyugdíj-előtakarékosági termék létrehozása. Mivel az egyéni nyugdíjtermékekre vonatkozó befektetések hosszú távra szólnak, különös figyelmet kell fordítani az eszközallokáció hosszú távú következményeire. Különösen a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket kell figyelembe venni. A PEPP-megtakarításokat a környezeti, társadalmi és irányítási – így az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodásban (Párizsi Megállapodás), az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlesztési céljaiban és az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekben meghatározott uniós éghajlat-politikai és fenntarthatósági célkitűzések között szereplő – tényezők figyelembevételével kell befektetni.

- (52) Arra vonatkozó kötelezettségük teljesítésének biztosítása érdekében, hogy befektetési politikájukat az óvatosság elvével összhangban alakítsák ki, meg kell akadályozni, hogy a PEPP-szolgáltatók az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékéről szóló, alkalmazandó tanácsi következtetésekből azonosított, nem együttműködő joghatóságokban, valamint az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁹⁾ 9. cikke alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló, alkalmazandó bizottsági rendeletben azonosított kiemelt kockázatot jelentő, stratégiai hiányosságokkal rendelkező harmadik országban fektessenek be.
- (53) Tekintettel arra, hogy a PEPP célja hosszú távú nyugdíj-előtakarékosagra irányul, úgy kell meghatározni a PEPP-megtakarítók rendelkezésére bocsátott befektetési lehetőségek keretét, hogy az magában foglalja azon elemeket, amelyek alapján a befektetők befektetési döntést tudnak hozni, ideértve a számukra választhatóként kínált befektetési lehetőségek számát is. Miután a PEPP-megtakarító egy PEPP-szerződés megkötésekor meghozta a befektetési lehetőségre vonatkozó első döntést, lehetővé kell tenni számára, hogy választását a PEPP-szerződés megkötésétől számított legalább öt év elteltével, illetve későbbi módosítás esetében a befektetési lehetőség legutolsó módosításától számított legalább öt év elteltével – módosítsa, így a szolgáltatók számára hosszú távú befektetési stratégiájukhoz kellően stabil környezetet kínálnak, és ezzel párhuzamosan érvényesül a befektetővédelem is. A PEPP-szolgáltatók számára azonban lehetővé kell tenni, hogy megengedjék, hogy a PEPP-megtakarítók gyakrabban módosítsák a kiválasztott befektetési lehetőséget.
- (54) A PEPP-alapterméknek biztonságosnak kell lennie és alapértelmezett befektetési lehetőségként kell működnie. A PEPP-alaptermék öltheti vagy kockázatcsökkentési technika formáját – összhangban azzal a céllal, hogy lehetővé tegye a PEPP-megtakarító számára a tőke megtérülését –, vagy a befektetett tőkére vonatkozó garancia formáját. A kockázatcsökkentési technika – összhangban azzal a céllal, hogy lehetővé tegye a PEPP-megtakarító számára a tőke megtérülését – lehet konzervatív befektetési stratégia vagy életciklus-alapú stratégia, amely a futamidő folyamán fokozatosan csökkenti a teljes kockázati kitétséget. Az alapértelmezett befektetési lehetőség keretében nyújtott garanciáknak ki kell terjedniük legalább a felhalmozási szakaszban nyújtott hozzájárulásokra az összes díj és illeték levonása után. A garanciák fedezhetik a díjakat és az illetékeket is, és kiterjedhetnek az infláció teljes vagy részleges fedezésére is. A befektetett tőkére vonatkozó garanciát a kifizetési szakasz kezdetén és adott esetben a kifizetési szakasz folyamán kötelező nyújtani.
- (55) A PEPP-megtakarítók számára költséghatékonyt és elégséges teljesítményt kell garantálni, ezért a PEPP-alaptermékkel kapcsolatos költségeket és díjakat a felhalmozott tőke meghatározott százalékára kell korlátozni. Ezt a határértéket a felhalmozott tőke 1 %-ában kell meghatározni, ugyanakkor helyénvaló lenne részletesebben meghatározni a szabályozástechnikai standardok révén figyelembe veendő költségek és díjak típusait annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani a különböző PEPP-szolgáltatók és a PEPP-ek sajátos költség- és díjstruktúrával rendelkező különféle típusai között. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EIOPA által kidolgozandó ilyen szabályozástechnikai standardokat fogadjon el. A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EIOPA-nak különösen figyelembe kell vennie a PEPP-ek hosszú távú jellegét, különböző típusait és az egyedi jellemzőikből fakadó, költségekkel összefüggő tényezőket annak biztosítása érdekében, hogy a különböző PEPP-szolgáltatók és termékek egyenlő bánásmódban részesüljenek, figyelembe véve ugyanakkor azt is, hogy a PEPP-alaptermék jellemzője, hogy egy egyszerű, költséghatékony és átlátható termék, amely hosszú távon elegendő befektetési reálhozamot biztosít. Ezen túlmenően, a termék hosszú távú nyugdíj-előtakarékosagra irányuló jellegének megőrzése érdekében gondosan értékelni kell a kifizetések módját, különös tekintettel az életjáradékokra. E kereten belül annak biztosítása érdekében, hogy a tőkegaranciát kínáló PEPP-szolgáltatók más szolgáltatókkal azonos feltételeket élvezzenek, az EIOPA-nak megfelelően figyelembe kell vennie a költségek és díjak szerkezetét. Továbbá a költségek és díjak százalékos értékeit is rendszeresen felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy a költségek szintjében bekövetkező bármilyen változás figyelembevétele mellett is folyamatosan biztosított legyen azok megfelelősége. A Bizottságnak ezeket a szabályozástechnikai standardokat felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kell elfogadnia az EUMSZ 290. cikke értelmében és az (EU) 1094/2010 rendelet 10–14. cikkével összhangban.

A költséghatékonyt folyamatos biztosítása és a PEPP-ügyfelek túlságosan nagy terhet jelentő költségstruktúrákkal szembeni védelme érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a százalékos érték módosítására vonatkozóan, figyelemmel a felülvizsgálataira, különös tekintettel a költségek és díjak tényleges szintjére és a tényleges szint változásaira, a költségkorlátnak a PEPP-ek elérhetőségére gyakorolt hatására, valamint a különböző típusú PEPP-eket kínáló különböző PEPP-szolgáltatók megfelelő piacra jutására.

- (56) Az illetékes hatóságoknak a PEPP-megtakarítók és a PEPP-kedvezményezettek jogainak védelmére és a PEPP-szolgáltatók stabilitására és megbízhatóságára vonatkozó elsődleges céljait szem előtt tartva kell gyakorolniuk hatásköreiket.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (57) Amennyiben a PEPP-szolgáltató foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagy uniós alternatívbefektetési-alap-kezelő, úgy a PEPP-szolgáltatással kapcsolatos üzletágnak megfelelő eszközök letéti őrzése érdekében letétkezelőt kell kijelölnie. További biztosítékokra van szükség a letétkezelőként eljáró szervezettel és funkcióival kapcsolatban, mivel a jelenleg hatályos, a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁰⁾ a letétkezelőre vonatkozóan meghatározott szabályok kizárólag a szakmai befektetők számára értékesített alapokra irányulnak – az (EU) 2015/760 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ szerinti hosszú távú, lakossági befektetők részére értékesített európai befektetési alapok kivételével –, és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre alkalmazandó ágazati jog nem írja elő minden esetben letétkezelő kijelölését. Annak érdekében, hogy a PEPP-szolgáltatással kapcsolatos üzletágnak megfelelő eszközök letéti őrzésével kapcsolatban a befektetők a legmagasabb szintű védelemben részesüljenek, e rendelet előírja a PEPP- termékeket kínáló foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények és uniós alternatívbefektetési-alap-kezelők számára, hogy a letétkezelő kijelölése, feladatai teljesítése és felügyeleti feladatai tekintetében a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹²⁾ szabályait kövessék.
- (58) A költségek és díjak átláthatóságának és méltányosságának biztosítása elengedhetetlen a PEPP-megtakarítók bizalmának megszerzéséhez és annak lehetővé tételéhez, hogy megalapozott döntést hozhassanak. Ennek megfelelően meg kell tiltani a nem átlátható árazási módszerek használatát.
- (59) Az e rendeletben meghatározott célok teljesítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az EIOPA és az illetékes hatóságok beavatkozási hatáskörének gyakorlására vonatkozó feltételek, valamint az EIOPA által annak megállapítása érdekében alkalmazandó kritériumok és tényezők meghatározására vonatkozóan, hogy fennáll-e valamilyen, a PEPP-megtakarító védelmével kapcsolatos jelentős aggály. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹³⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (60) A PEPP-ügyfelek bíróság előtti jogorvoslatra vonatkozó jogának sérelme nélkül könnyen igénybe vehető, megfelelő, független, pártatlan, átlátható és hatékony alternatív vitarendezési eljárásokat kell biztosítani a PEPP-szolgáltatók vagy a PEPP-forgalmazók és a PEPP-ügyfelek közötti olyan viták rendezéséhez, amelyek tárgyát az e rendeletben meghatározott jogok és kötelezettségek képezik.
- (61) Egy hatékony és eredményes vitarendezési eljárás kialakítása céljából a PEPP-szolgáltatóknak és a PEPP-forgalmazóknak olyan hatékony panasztételi eljárással kell rendelkezniük, amelyet ügyfeleik igénybe vehetnek, mielőtt a vita alternatív vitarendezés során történő rendezésre vagy bíróság elé kerülne. A panasztételi eljárás keretében rövid és egyértelműen meghatározott határidőket kell megszabni, amelyeken belül a PEPP-szolgáltatóknak vagy a PEPP-forgalmazóknak reagálnia kell a panaszra. Az alternatív vitarendezési fórumoknak elegendő kapacitással kell rendelkezniük ahhoz, hogy megfelelő és hatékony módon vegyenek részt az e rendelet szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő viták ügyében a határokon átnyúló együttműködésben.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetési-alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L 123., 2015.5.19., 98. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽¹³⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (62) Annak érdekében, hogy a PEPP-megtakarítók jobb feltételekkel tudjanak befektetni, ugyanakkor ösztönzést kapjon a PEPP-szolgáltatók közötti verseny, a PEPP-megtakarítók számára biztosítani kell azt a jogot, hogy a felhalmozási szakaszban – egyértelmű, gyors és biztonságos eljárás keretében – egy ugyanabban vagy egy másik tagállamban székhellyel rendelkező másik PEPP-szolgáltatóra váltsanak. Ugyanakkor a PEPP-szolgáltatók nem kötelezhetők arra, hogy a PEPP-ek tekintetében szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatást nyújtsanak, ha a megtakarítók számára életjáradék formájában hajtják végre a kifizetéseket. A váltás során az átadó PEPP-szolgáltatóknak transzferálniuk kell a megfelelő összegeket vagy adott esetben a természetbeni eszközöket a PEPP-számláról, és le kell zárniuk azt. A PEPP-megtakarítóknak egy új PEPP-számla megnyitásához szerződéseket kell kötniük a fogadó PEPP-szolgáltatókkal. Az új PEPP-számlának a korábbi PEPP-számlával azonos alszámla-szerkezettel kell rendelkeznie.
- (63) Szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatás során a PEPP-megtakarítók csak akkor választhatják a természetbeni eszközök transzferálását, ha a váltás olyan PEPP-szolgáltatók – például befektetési vállalkozások vagy kiegészítő engedéllyel rendelkező más jogosult szolgáltatók – között történik, amelyek PEPP-megtakarítók portfólióinak kezelésével foglalkoznak. Ebben az esetben a fogadó szolgáltató írásbeli hozzájárulására van szükség. Kollektív befektetéskezelők esetében természetbeni eszközök váltására nincsen mód, mivel az eszközöknek az egyes PEPP-megtakarítók szerinti elkülönítése nem áll fenn.
- (64) A váltási eljárásnak a PEPP-megtakarító számára egyszerűen lebonyolíthatónak kell lennie. Ennek megfelelően az eljárás PEPP-megtakarító nevében és kérésére történő kezdeményezéséért és lebonyolításáért a fogadó PEPP-szolgáltatónak kell felelősnek lennie. A PEPP-szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatással kapcsolatos eljárás kialakításakor önkéntes alapon további eszközöket, például technikai megoldásokat vegyenek igénybe. Figyelembe véve a termék páneurópai jellegét, a PEPP-megtakarítók számára lehetővé kell tenni, hogy azonnal és díjmentesen váltsanak abban az esetben, ha nem áll rendelkezésre alszámla abban a tagállamban, ahová a PEPP-megtakarító elköltözik.
- (65) A váltásra vonatkozó meghatalmazást megelőzően a PEPP-megtakarítót tájékoztatni kell a váltás lebonyolításához szükséges valamennyi lépésről és költségről annak érdekében, hogy a PEPP-megtakarító megalapozott döntést hozhasson a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatásról.
- (66) A sikeres váltáshoz az átadó PEPP-szolgáltató együttműködésére is szükség van. Ezért az átadó PEPP-szolgáltatónak meg kell adnia az átvevő PEPP-szolgáltató számára az ahhoz szükséges információkat, hogy a fizetések áthelyezhetők legyenek az új PEPP-számlára. Az átadott információknak azonban a váltáshoz szükséges mértékre kell korlátozódnia.
- (67) A PEPP-megtakarítókat nem érheti a váltási eljárásban részt vevő PEPP-szolgáltatók valamelyikének hibájából eredő pénzügyi veszteség, beleértve a díj- vagy kamatfizetési kötelezettséget is. Különösen a PEPP-megtakarítóra nem háríthatók át azok a pénzügyi veszteségek, amelyek pótlólagos díjak, kamatok és egyéb költségek megfizetéséből, valamint a váltás késedelmes lebonyolítása miatt felszámított bírságokból, szankciókból és bármilyen más pénzügyi hátrányból erednek. Mivel a tőkevédelmet a kifizetési szakasz kezdetén és adott esetben a kifizetési szakasz folyamán kell biztosítani, az átadó PEPP-szolgáltató nem kötelezhető arra, hogy a tőkevédelmet vagy a garanciát a váltás pillanatában biztosítsa. A PEPP-szolgáltató dönthet úgy is, hogy a váltás pillanatában is biztosítja a tőkevédelmet vagy garanciát nyújt.
- (68) A PEPP-megtakarítók számára lehetővé kell tenni, hogy a váltás előtt megalapozott döntést hozzanak. Az átvevő PEPP-szolgáltatónak meg kell felelnie valamennyi forgalmazási és tájékoztatási követelménynek, többek között el kell készítenie a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot, tanácsot és megfelelő tájékoztatást kell adnia a váltással kapcsolatos költségekre vonatkozóan, valamint – ha garanciával védett PEPP váltásáról van szó – ismertetnie kell a tőkevédelemre gyakorolt lehetséges negatív hatásokat. Az átadó PEPP-szolgáltató által alkalmazott váltási költségeket olyan összegre kell korlátozni, amely nem akadályozza a mobilitást, és semmiképpen nem haladja meg a transzferálandó megfelelő összegek vagy természetbeni eszközöknek megfelelő monetáris érték 0,5 %-át.

- (69) A PEPP-megtakarítók számára biztosítani kell, hogy PEPP-szerződés megkötésekor, valamint új alszámla nyitáskor szabadon dönthessenek arról, hogy a kifizetési szakaszban milyen kifizetési módot választanak (járadék, egyösszegű kifizetés vagy egyéb), de lehetőséget kell adni arra is, hogy a kifizetési szakasz kezdete előtt egy évvel, a kifizetési szakasz kezdetekor és a váltás pillanatában módosíthassák választásukat, hogy a nyugdíjba vonuláshoz közeledve a kifizetés módját jobban összehangolhassák igényeikkel. Ha a PEPP-szolgáltató több kifizetési módot is rendelkezésre bocsát, akkor lehetővé kell tenni a PEPP-megtakarító számára, hogy a PEPP-számláján nyitott minden egyes alszámlára eltérő kifizetési lehetőséget válasszon.
- (70) A PEPP-szolgáltatók számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy a kifizetések módjainak széles körét bocsássák a PEPP-megtakarítók rendelkezésére. E megközelítés révén – a PEPP-megtakarítók számára biztosított nagyobb rugalmasságnak és szélesebb választási lehetőségeknek köszönhetően – megvalósulhat a PEPP-ek széles körű elterjedésére irányuló cél. E megközelítés lehetővé teszi a szolgáltatók számára, hogy PEPP-jeiket a leginkább költséghatékony módon alakítsák ki. Ez összhangban van más uniós politikákkal és politikai szempontból megvalósítható, mivel kellő rugalmasságot biztosít a tagállamoknak annak eldöntéséhez, hogy a kifizetések mely módjait ösztönözzék. A termék hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló jellegével összhangban a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az életjáradékok és a lehívásos fizetések további ösztönzése érdekében intézkedéseket fogadjanak el a kifizetések egyedi módjainak előnyben részesítésére, például mennyiségi korlátot vezethetnek be az egyösszegű kifizetésekre vonatkozóan.
- (71) A PEPP páneurópai jellegére tekintettel a PEPP-megtakarító védelmét a belső piacon következetesen magas szinten szükséges biztosítani. Ehhez a jogsértések elleni hatékony küzdelemre és a fogyasztók megkárosításának megelőzését biztosító megfelelő eszközökre van szükség. Ezért az EIOPA és az illetékes hatóságok hatáskörét ki kell egészíteni egy olyan kifejezett mechanizmussal, amely megtiltja vagy korlátozza bármely olyan PEPP forgalomba hozatalát, forgalmazását vagy értékesítését, amely komoly aggályokat vet fel a PEPP-megtakarító védelmével – többek között a termék hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló jellegével, a pénzügyi piacok megfelelő működésével és integritásával, illetve a pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitásával – kapcsolatban, az EIOPA-val folytatott megfelelő koordináció és az EIOPA számára biztosított vészhelyzeti hatáskör mellett.

Az EIOPA hatásköreinek az 1094/2010/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésén kell alapulniuk, biztosítva, hogy az ilyen intervenciók mechanizmusok alkalmazhatók legyenek abban az esetben, ha a PEPP-megtakarító védelmével – különösen a PEPP hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló jellegével – kapcsolatban jelentős aggályok merülnek fel. A feltételek teljesülése esetén az illetékes hatóságoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy elővigyázatossági alapon előírják valamely PEPP tilalmát vagy korlátozását még azt megelőzően, hogy a terméket a PEPP-megtakarítók számára forgalomba hozták, forgalmazták vagy értékesítették volna. E hatáskörök nem mentesítik a PEPP-szolgáltatót azon felelőssége alól, hogy eleget tegyen az e rendelet szerinti összes vonatkozó követelménynek.

- (72) Garantálni kell a PEPP-be való befektetéshez kapcsolódó költségek és díjak teljes átláthatóságát. A fogyasztóvédelem biztosításával párhuzamosan egyenlő feltételeket kell teremteni a szolgáltatók számára. A különböző termékek kapcsán összehasonlítható információ állna rendelkezésre, ami így hozzájárulna a versenyképes árképzéshez.
- (73) Bár a PEPP-szolgáltatók folyamatos felügyelete a megfelelő illetékes hatóságok feladata, az EIOPA-nak össze kell hangolnia a felügyeletet a PEPP-ek tekintetében, hogy biztosítsa egy egységes felügyeleti módszertan következetes alkalmazását, és így hozzájáruljon a PEPP-ek páneurópai és hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló jellegéhez.
- (74) A fogyasztói jogok megerősítése és a panasztételi eljáráshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében a PEPP-megtakarítók számára akár egyénileg, akár együttesen lehetővé kell tenni, hogy panaszukat a lakóhelyük szerinti tagállam nemzeti illetékes hatóságaihoz nyújtsák be, függetlenül attól, hol történt a jogsértés.
- (75) Az EIOPA-nak együtt kell működnie az illetékes hatóságokkal, és meg kell könnyítenie a hatóságok közötti együttműködést és összhangot. Ezzel összefüggésben az EIOPA-nak együtt kell működnie az illetékes hatóságokkal a felügyeleti intézkedések alkalmazására irányuló feladatuk végrehajtása során azáltal, hogy bizonyítékokat bocsát rendelkezésükre a PEPP-ekhez kapcsolódó jogsértésekről. Az EIOPA-nak továbbá a határokon átnyúló esetekben kötelező erejű közvetítést kell folytatnia az illetékes hatóságok közötti nézeteltérések rendezéséhez.
- (76) Annak biztosítása érdekében, hogy a PEPP-szolgáltatók és a PEPP-forgalmazók megfeleljenek e rendeletnek, és az Unió egészében hasonló elbánásban részesüljenek, hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és egyéb intézkedéseket kell előírni.
- (77) A Bizottság 2010. december 8-i közleményével összhangban a pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről, valamint e rendelet követelményei teljesítésének biztosítása érdekében fontos, hogy a tagállamok a szükséges intézkedések megtételével gondoskodjanak arról, hogy e rendelet megsértése megfelelő közigazgatási szankciókat és egyéb intézkedéseket vonjon maga után.

- (78) Jóllehet a tagállamok szabadon állapíthatnak meg közigazgatási és büntetőjogi szankciókat előíró szabályokat ugyanazon jogsértésekre vonatkozóan, nem írható elő a számukra, hogy közigazgatási szankciókat előíró szabályokat állapítsanak meg e rendelet megsértésének azon eseteire, amelyek nemzeti büntetőjoguk hatálya alá tartoznak. Ha azonban a tagállamok e rendelet megsértésének esetére közigazgatási szankciók helyett büntetőjogi szankciókat tartanak fenn, az nem csökkentheti, illetve egyéb módon sem befolyásolhatja az illetékes hatóságok lehetőségét arra, hogy e rendelet alkalmazásában kellő időben együttműködjenek más tagállamok illetékes hatóságaival, illetve tőlük kellő időben információkhoz jussanak, vagy velük kellő időben információcserét folytassanak, akár azt követően is, hogy az adott jogsértéseket büntetőeljárás lefolytatása céljából az illetékes igazságügyi hatóságokhoz utalták.
- (79) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni olyan pénzbírságok kiszabására, amelyek kellően magasak a tényleges vagy lehetséges haszon ellensúlyozásához, és még a nagyobb pénzügyi vállalkozások és azok vezetői számára is visszatartó erővel bírnak.
- (80) Ahhoz, hogy a szankciók alkalmazása az Unióban következetes legyen, az illetékes hatóságoknak a közigazgatási szankció vagy egyéb intézkedések típusának és a pénzbírságok szintjének meghatározása során az összes lényeges körülményt figyelembe kell venniük.
- (81) Annak biztosításához, hogy az illetékes hatóságok jogsértésekről és szankciókról hozott határozatai nagyobb visszatartó erővel bírjanak, továbbá a fogyasztóvédelem megerősítése keretében – annak érdekében, hogy a fogyasztók figyelmét felhívják valamely PEPP e rendeletet megsértő módon történő forgalmazására – az említett határozatokat közzé kell tenni, kivéve, ha az említett közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását, vagy veszélynek tesz ki egy folyamatban lévő nyomozást.
- (82) A potenciális jogsértések feltárása céljából az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a szükséges vizsgálati hatáskörökkel, és hatékony mechanizmusokat kell létrehozniuk, amelyekkel lehetővé teszik a lehetséges vagy tényleges jogsértések bejelentését.
- (83) Ez a rendelet nem érinti a bűncselekményekre vonatkozó tagállami jogszabályok rendelkezéseit.
- (84) A személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő bármely kezelésének, így például a személyes adatok illetékes hatóságok közötti cseréjének vagy továbbításának, vagy a személyes adatok PEPP-szolgáltatók vagy PEPP-forgalmazók általi kezelésének összhangban kell lennie az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁴⁾, valamint a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁵⁾. Az információk európai felügyeleti hatóságok közötti bármely cseréjének vagy továbbításának összhangban kell lennie az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁶⁾.
- (85) A személyes pénzügyi adatok érzékenysége szempontjából rendkívül fontos az erős adatvédelem. Ezért ajánlatos, hogy az adatvédelmi hatóságok szorosan részt vegyenek e rendelet végrehajtásában és felügyeletében.
- (86) Az e rendeletben megállapított nyilvántartásba vételi és értesítési eljárás nem léphet semmilyen meglévő kiegészítő nemzeti eljárás helyébe a nemzeti szinten meghatározott előnyök és ösztönzők kihasználása érdekében.
- (87) El kell végezni e rendelet felülvizsgálatát többek között a piaci fejleményeknek, például új típusú PEPP-ek megjelenésének, valamint az uniós jog egyéb területein bekövetkezett fejleményeknek az értékelésével. Ennek az értékelésnek figyelembe kell vennie a jól működő PEPP-piac létrehozásának különböző szándékait és céljait, és értékelnie kell különösen, hogy e rendelet azt eredményezte-e, hogy több európai polgár takarít meg a fenntartható és megfelelő nyugdíj érdekében. A PEPP-szolgáltatók felügyeletére vonatkozó európai minimumszabályok jelentősége megköveteli a PEPP-szolgáltatók értékelését is az e rendeletnek és az alkalmazandó ágazati jognak való megfelelés tekintetében.

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (88) E rendelet lehetséges hosszú távú hatásai miatt elengedhetetlen a rendelet alkalmazásának kezdeti szakaszában szorosan nyomon követni a fejleményeket. Az értékelés során a Bizottságnak tükröznie kell az EIOPA, az érdekelt felek és a szakértők észrevételeit is, és ezekről adott esetben jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (89) Ennek a rendeletnek biztosítania kell az alapvető jogok tiszteletben tartását, és szem előtt kell tartania az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, különösen az időseknek a méltó és önálló élethez és a társadalmi és kulturális életben való részvételhez való jogát, a személyes adatok védelméhez, a tulajdonhoz, a vállalkozások szabadságához, a férfiak és nők közötti egyenlőséghez való jogot, valamint a magas szintű fogyasztóvédelem elvét.
- (90) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a PEPP-megtakarítók védelmének fokozását és a PEPP-ekbe vetett bizalmuk erősítését – többek között e termékek határokon átnyúló forgalmazása esetén is – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg az Unióban „páneurópai egyéni nyugdíjtermék” vagy „PEPP” megjelöléssel forgalmazott egyéni nyugdíjtermékek nyilvántartásba vétele, létrehozása, forgalmazása és felügyelete tekintetében.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „egyéni nyugdíjtermék”: olyan termék, amely:

- a) egy egyéni megtakarító és egy szervezet közötti, önkéntes alapon kötött szerződésen alapul és kiegészít valamely kötelező vagy foglalkoztatói nyugdíjat;

- b) a tőke hosszú távú felhalmozását írja elő azzal a kifejezett céllal, hogy nyugdíjazáskor jövedelmet biztosítson, és korlátozott lehetőséget biztosít az az előtti korai hozzáférésre;
- c) nem kötelező és nem foglalkoztatói nyugdíjtermék;
2. „páneurópai egyéni nyugdíjtermék” vagy „PEPP”: a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban PEPP-szerződés alapján jogosult pénzügyi vállalkozás által szolgáltatott olyan hosszú távú megtakarítási egyéni nyugdíjtermék, amelyre a nyugdíjba vonulásra tekintettel a PEPP-megtakarító vagy a tagjai nevében a PEPP-megtakarítók független szövetsége szerződést kötött, amely nem vagy szigorú korlátok között lejárat előtt visszaváltható, és amelyet e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vettek;
 3. „PEPP-megtakarító”: olyan természetes személy, aki valamely PEPP-szolgáltatóval PEPP-nyugdíjtermékre vonatkozó szerződést kötött;
 4. „PEPP-szerződés”: a PEPP-megtakarító és a 4. cikkben megállapított feltételeket teljesítő PEPP-szolgáltató közötti szerződés;
 5. „PEPP-számla”: PEPP-megtakarító vagy PEPP-kedvezményezett nevében lévő egyéninyugdíj-számla, amelyet olyan ügyletek rögzítésére használnak, amelyek lehetővé teszik a PEPP-megtakarító számára a nyugdíjcélú megtakarítások rendszeres befizetését, valamint a PEPP-ellátásnak a PEPP-kedvezményezett számára történő kifizetését;
 6. „PEPP-kedvezményezett”: a PEPP-ellátásban részesülő természetes személy;
 7. „PEPP-ügyfél”: PEPP-megtakarító, leendő PEPP-megtakarító vagy PEPP-kedvezményezett;
 8. „PEPP-forgalmazás”: PEPP-szolgáltatásra vonatkozó szerződések megkötésével kapcsolatos tanácsadással, ajánlattétellel vagy ilyen szerződések megkötésének előkészítésével kapcsolatos egyéb tevékenységek, az ilyen szerződések megkötésével, illetve az ilyen szerződések kezelésében és teljesítésében való közreműködéssel kapcsolatos tevékenységek, ideértve az információk rendelkezésre bocsátását egy vagy több PEPP-szerződésről olyan kritériumoknak megfelelően, amelyeket az ügyfél egy honlapon vagy más tájékoztatási eszközön keresztül választ ki, valamint a PEPP rangsorának összeállítását, ideértve az árak és a termékek összehasonlítását, és a PEPP árára vonatkozó kedvezményt is, amennyiben az ügyfélnek lehetősége van a honlapon vagy más tájékoztatási eszközön keresztül közvetve vagy közvetlenül PEPP-szerződést kötni;
 9. „PEPP-nyugellátás”: olyan ellátás, amelyet a nyugdíjba vonulás elérésére vagy annak várható elérésére való hivatkozással fizetnek ki az 58. cikk (1) bekezdésében említett egyik módon;
 10. „PEPP-ellátás”: olyan PEPP-nyugellátás és egyéb további juttatások, amelyekre a PEPP-szerződés alapján a PEPP-kedvezményezett jogosult, különös tekintettel a lejárat előtti visszaváltás szigorúan korlátozott eseteire, vagy ha a PEPP-szerződés fedezetet nyújt a biometrikus kockázatokra;
 11. „felhalmozási szakasz”: azon időszak, amely során az eszközök a PEPP-számlán halmozódnak, és amely általában a kifizetési szakasz kezdetéig tart;
 12. „kifizetési szakasz”: az az időszak, amelynek során a PEPP-számlán felhalmozott eszközöket a nyugellátás vagy más jövedelmi igények finanszírozása érdekében felhasználhatják;

13. „járadék”: egy adott időszak, például a PEPP-kedvezményezett élettartama vagy meghatározott számú év során meghatározott időközönként a befektetés ellenében fizetendő összeg;
14. „lehívásos fizetés”: azon tetszés szerinti összegek, amelyeket a PEPP-kedvezményezett meghatározott mértékig, rendszeres időközönként felvehet;
15. „PEPP-szolgáltató”: PEPP létrehozására és ezen PEPP forgalmazására engedéllyel rendelkező, a 6. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi vállalkozás;
16. „PEPP-forgalmazó”: a 6. cikk (1) bekezdésében említett olyan pénzügyi vállalkozás, amely engedéllyel rendelkezik más által létrehozott PEPP-ek forgalmazására, továbbá befektetési tanácsokat nyújtó befektetési vállalkozás vagy az (EU) 2016/97 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁷⁾ 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározottak szerinti biztosításközvetítő;
17. „tartós adathordozó”: bármely olyan eszköz, amely:
 - a) lehetővé teszi a PEPP-ügyfél számára a személyesen neki címzett információknak a jövőben is hozzáférhető módon és a tájékoztatás céljának megfelelő ideig történő tárolását; valamint
 - b) lehetővé teszi a tárolt információ változatlan formában történő reprodukálását;
18. „illetékes hatóságok”: az egyes tagállamok által a PEPP-szolgáltatók vagy adott esetben a PEPP-forgalmazók felügyeletére vagy az e rendeletben előírt feladatok ellátására kijelölt nemzeti hatóságok;
19. „a PEPP-szolgáltató székhely szerinti tagállama”: a 6. cikk (1) bekezdésében említett vonatkozó jogalkotási aktusban meghatározott, székhely szerinti tagállam;
20. „a PEPP-forgalmazó székhely szerinti tagállama”:
 - a) ha a forgalmazó természetes személy, az a tagállam, ahol a természetes személy lakóhelye található;
 - b) ha a forgalmazó jogi személy, az a tagállam, ahol a jogi személy székhelye található, vagy amennyiben a forgalmazónak a nemzeti jog szerint nincs székhelye, az a tagállam, ahol a központi irodája található;
21. „a PEPP-szolgáltató fogadó tagállama”: a PEPP-szolgáltató székhely szerinti tagállamtól eltérő olyan tagállam, amelyben a PEPP-szolgáltató PEPP-eket szolgáltat a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a letelepedés szabadsága keretében, illetve amely számára a PEPP-szolgáltató alszámlát nyitott;

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/97 irányelve (2016. január 20.) a biztosítási értékesítésről (HL L 26., 2016.2.2., 19. o.).

22. „a PEPP-forgalmazó fogadó tagállama”: a PEPP-forgalmazó székhely szerinti tagállamától eltérő olyan tagállam, amelyben a PEPP-forgalmazó PEPP-eket forgalmaz a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a letelepedés szabadsága keretében;
23. „alszámla”: az egyes PEPP-számlákon belül nyitott olyan nemzeti szakasz, amely megfelel a PEPP-megtakarító lakóhelye szerinti tagállam által nemzeti szinten rögzített, a PEPP-befektetések tekintetében igénybe vehető esetleges ösztönzők alkalmazását lehetővé tevő jogi követelményeknek és feltételeknek, ennek megfelelően egy személy az egyes alszámlák tekintetében PEPP-megtakarító vagy PEPP-kedvezményezett lehet, a felhalmozási szakaszra és a kifizetési szakaszra vonatkozó jogi követelményektől függően;
24. „tőke”: összesített tőke-hozzájárulások, amelyek a közvetlenül vagy közvetve a PEPP-megtakarítók által viselt díjak, költségek és kiadások levonása után befektethető összegek alapján kerülnek kiszámításra;
25. „pénzügyi eszközök”: a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁸⁾ I. mellékletének C szakaszában meghatározott eszközök;
26. „letétkezelő”: eszközök letéti őrzésével és az alap szabályainak és az alkalmazandó jognak való megfelelés felügyeletével megbízott intézmény;
27. „PEPP-alaptermék”: a 45. cikkben megállapított befektetési lehetőség;
28. „kockázatcsökkentési technikák”: a kockázati kitettség mértékének és/vagy a kockázat bekövetkezése valószínűségének szisztematikus csökkentésére szolgáló módszerek;
29. „biometrikus kockázatok”: halálhoz, megrokkánáshoz és/vagy magas életkor eléréséhez kapcsolódó kockázatok;
30. „szolgáltatóváltás”: az 52. cikk (4) bekezdésével összhangban a megfelelő összegeknek vagy adott esetben a természetbeni eszközöknek a PEPP-megtakarító kérésére történő transzferálása az egyik PEPP-számláról egy másik PEPP-számlára, a korábbi PEPP-számla lezárásával az 53. cikk (4) bekezdése e) pontjának sérelme nélkül;
31. „tanácsadás”: egy vagy több PEPP-szerződésre vonatkozóan a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó által a PEPP-ügyfélnek adott személyes ajánlás;
32. „partnerségek”: a PEPP-szolgáltatók közötti együttműködés, hogy a különböző tagállamok számára alszámlákat kínáljanak, a 19. cikk (2) bekezdésében említett hordozhatósági szolgáltatással összefüggésben;
33. „környezeti, társadalmi és irányítási tényezők”: környezeti, társadalmi és irányítási kérdések, mint például a Párizsi Megállapásban említett kérdések, az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlesztési céljai, az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek és az Egyesült Nemzetek által támogatott felelős befektetési elvek.

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

*3. cikk***Alkalmazandó szabályok**

A PEPP-szolgáltatás nyilvántartásba vételére, létrehozására, forgalmazására és felügyeletére a következő szabályok alkalmazandók:

a) e rendelet rendelkezései; valamint

b) az e rendeletben nem szabályozott kérdésekben:

i. a vonatkozó uniós ágazati jog, beleértve a kapcsolódó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat és végrehajtási jogi aktusokat is;

ii. a vonatkozó uniós ágazati jog végrehajtása és kifejezetten a PEPP-ekre vonatkozó intézkedések végrehajtása keretében a tagállamok által elfogadott törvények;

iii. egyéb nemzeti törvények, amelyek a PEPP-re alkalmazandók.

*4. cikk***PEPP-szerződés**

(1) A PEPP-szerződés megállapítja a 3. cikkben említett alkalmazandó szabályokkal összhangban a PEPP-re vonatkozó egyedi rendelkezéseket.

(2) A PEPP-szerződés különösen a következőket foglalja magában:

a) a 45. cikkben említett PEPP-alaptermék leírása, beleértve a befektetett tőkére vonatkozó garanciára vagy a tőkevédelem biztosítására irányuló befektetési stratégiára vonatkozó információkat is;

b) adott esetben a 42. cikk (2) bekezdésében említett alternatív befektetési lehetőségek leírása;

c) a befektetési lehetőség módosításának a 44. cikkben említett feltételei;

d) amennyiben a PEPP biometrikus kockázatokra vonatkozó fedezetet is kínál, e fedezet részletei, ideértve azt is, hogy milyen feltételek esetén jár a fedezet;

e) a PEPP-nyugellátás leírása, különös tekintettel a kifizetések lehetséges módjaira és az 59. cikkben említett, a kifizetés módjának megváltoztatásához való jogra;

f) a 17–20. cikkben említett hordozhatósági szolgáltatásra vonatkozó feltételek, beleértve az azokra a tagállamokra vonatkozó információkat, amelyek tekintetében alszámla áll rendelkezésre;

g) a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatásra vonatkozó, az 52–55. cikkben említett feltételek;

- h) adott esetben a költségkategóriák és a százalékosan és összegszerű példákkal is kifejezett összes költség;
- i) a 47. cikkben említett, a PEPP-megtakarító lakóhelye szerinti tagállamnak megfelelő alszámla felhalmozási szakaszára vonatkozó feltételek;
- j) az 57. cikkben említett, a PEPP-megtakarító lakóhelye szerinti tagállamnak megfelelő alszámla kifizetési szakaszára vonatkozó feltételek;
- k) adott esetben azok a feltételek, amelyek teljesülése esetén a megszerzett előnyöket vagy ösztönzőket a PEPP-megtakarító lakóhelye szerinti tagállam számára vissza kell fizetni.

II. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL

5. cikk

Nyilvántartásba vétel

(1) Az Unió területén PEPP csak akkor szolgáltatható és forgalmazható, ha azt az EIOPA által a 13. cikkel összhangban vezetett központi nyilvános nyilvántartásban nyilvántartásba vették.

(2) A PEPP nyilvántartásba vétele valamennyi tagállamban érvényes. A nyilvántartásba vétel feljogosítja a PEPP-szolgáltatót a központi nyilvános nyilvántartásban a 13. cikkben említettek szerint nyilvántartásba vett PEPP szolgáltatására, illetve a PEPP-forgalmazót a PEPP forgalmazására.

Az e rendeletnek való megfelelés felügyeletét folyamatosan, a IX. fejezettel összhangban végzik.

6. cikk

A PEPP nyilvántartásba vétele iránti kérelem

(1) PEPP nyilvántartásba vételét csak a következő, az uniós jog alapján engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzügyi vállalkozások kérhetik:

- a) a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett hitelintézetek ⁽¹⁹⁾;
- b) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽²⁰⁾ megfelelően engedélyezett, a 2009/138/EK irányelv 2. cikkének (3) bekezdése és II. melléklete szerinti közvetlen életbiztosítással foglalkozó biztosítók;
- c) az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett vagy nyilvántartásba vett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, amelyek a nemzeti jog szerint engedéllyel rendelkeznek és felügyelet alá tartoznak, hogy egyéni nyugdíjtermékeket is nyújtsanak. Ebben az esetben a PEPP-szolgáltatással kapcsolatos üzletág minden eszközét és kötelezettségét el kell különíteni, és nem állhat rendelkezésre lehetőség arra, hogy ezeket az intézmény nyugellátást szolgáltató egyéb üzletágába áthelyezzék.

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II.) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

- d) a 2014/65/EU irányelvnek megfelelően engedélyezett azon befektetési vállalkozások, amelyek portfóliókezelést nyújtanak;
- e) a 2009/65/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett befektetési társaságok vagy alapkezelő társaságok;
- f) a 2011/61/EU irányelvnek megfelelően engedélyezett uniós alternatívbefektetésialap-kezelők (a továbbiakban: uniós ABAK).

(2) Az e cikk (1) bekezdésében felsorolt pénzügyi vállalkozások a PEPP nyilvántartásba vételére irányuló kérelmet illetékes hatóságaikhoz nyújtják be. A kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) a PEPP-szerződésnek a PEPP-megtakarítók számára javasolt szabványos szerződési feltételei a 4. cikkben említettek szerint;
- b) a kérelmező kilétére vonatkozó információk;
- c) a PEPP-pel kapcsolatos portfólió- és kockázatkezelési, valamint igazgatási eljárásokra vonatkozó információk, beleértve a 19. cikk (2) bekezdésében, a 42. cikk (5) bekezdésében és a 49. cikk (3) bekezdésében említett megállapodásokat is;
- d) adott esetben azon tagállamok listája, amelyekben a kérelmező PEPP-szolgáltató forgalmazni kívánja a PEPP-et;
- e) adott esetben a letétkezelő kilétére vonatkozó információk;
- f) a PEPP-re vonatkozó kiemelt információk, a 26. cikkben említettek szerint;
- g) azon tagállamok listája, amelyek számára a kérelmező PEPP-szolgáltató biztosítani tudja egy alszámla azonnali megnyitását.

(3) Az illetékes hatóságok a kérelem kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül értékelik, hogy a (2) bekezdésben említett kérelem hiánytalan-e.

Az illetékes hatóságok meghatározzák azt a határidőt, ameddig a kérelmezőnek további információkat kell szolgáltatnia, ha a kérelem hiányos. Miután a kérelmet hiánytalanak minősítik, az illetékes hatóságok ennek megfelelően értesítik a kérelmezőt.

(4) A (3) bekezdés szerinti hiánytalan kérelem benyújtásának időpontjától számított három hónapon belül az illetékes hatóságok csak abban az esetben hoznak határozatot a PEPP nyilvántartásba vételéről, ha a kérelmező az (1) bekezdésnek megfelelően jogosult PEPP-ek biztosítására, és ha a (2) bekezdésben említett, a nyilvántartásba vétel iránti kérelemben benyújtott információk és dokumentumok megfelelnek e rendeletnek.

(5) Az illetékes hatóságok a PEPP nyilvántartásba vételéről szóló határozat meghozatalát követő öt munkanapon belül közlik az EIOPA-val a határozatot, valamint a (2) bekezdés a), b), d), f) és g) pontjában említett információkat és dokumentumokat, és ennek megfelelően tájékoztatják a kérelmező PEPP-szolgáltatót.

Az EIOPA nem felelős, és nem vonható felelősségre illetékes hatóságok nyilvántartásba vételéről szóló határozatáért.

Amennyiben az illetékes hatóságok megtagadják a nyilvántartásba vételt, olyan indokolással ellátott határozatot bocsátanak ki, amely ellen jogorvoslattal lehet élni.

(6) Abban az esetben, ha egy tagállamban az (1) bekezdésben említett pénzügyi vállalkozás egy adott típusát illetően egynél több illetékes hatóság jogosult eljárni, az adott tagállam egyetlen illetékes hatóságot jelöl ki az (1) bekezdésben említett minden egyes pénzügyvállalkozás-típusra, és ez a hatóság felelős a nyilvántartásba vételi eljárásért és az EIOPA-val való kommunikációért.

A (2) bekezdésben említett kérelemben biztosított dokumentáció és információk bármely későbbi módosításáról azonnal értesíteni kell az illetékes hatóságokat. Amennyiben a módosítások a (2) bekezdés a), b), d), f) és g) pontjában említett információkkal és dokumentumokkal kapcsolatosak, az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül közlik az EIOPA-val ezeket a módosításokat.

7. cikk

A PEPP nyilvántartásba vétele

(1) A nyilvántartásba vételéről szóló határozat, valamint a 6. cikk (5) bekezdése szerinti információk és dokumentumok közlésének időpontjától számított öt munkanapon belül az EIOPA nyilvántartásba veszi a PEPP-et a 13. cikkben említett központi nyilvános nyilvántartásban, és erről indokolatlan késedelem nélkül értesíti az illetékes hatóságokat.

(2) Az (1) bekezdésben említetteknek megfelelően a PEPP nyilvántartásba vételéről szóló értesítés kézhezvételét követő öt munkanapon belül az illetékes hatóságok ennek megfelelően tájékoztatják a kérelmező PEPP-szolgáltatót.

(3) A PEPP 13. cikkben említett központi nyilvános nyilvántartásban való nyilvántartásba vételének időpontjától kezdődően a PEPP-szolgáltató biztosíthatja a PEPP-et, és a PEPP-forgalmazó forgalmazhatja a PEPP-et.

8. cikk

A PEPP nyilvántartásból való törlésének feltételei

(1) Az illetékes hatóságok határozatot bocsátanak ki a PEPP nyilvántartásból való törléséről, amennyiben:

a) a PEPP-szolgáltató kifejezetten lemond a nyilvántartásba vételéről;

- b) a PEPP-szolgáltató a nyilvántartásba vételt hamis nyilatkozatok adásával vagy egyéb szabálytalan módon szerezte meg;
- c) a PEPP-szolgáltató súlyosan vagy rendszeresen megsértette e rendeletet; vagy
- d) a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP már nem felel meg a nyilvántartásba vételre vonatkozó engedély kiállításának alapját képező feltételeknek.

(2) A PEPP nyilvántartásból való törlésére vonatkozó határozat meghozatalát követő öt munkanapon belül az illetékes hatóságok ennek megfelelően tájékoztatják az EIOPA-t és a PEPP-szolgáltatót.

(3) A nyilvántartásból való törlésre vonatkozó határozatról szóló, (2) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül az EIOPA törli a PEPP-et a nyilvántartásból, és ennek megfelelően értesíti az illetékes hatóságokat.

(4) A PEPP (3) bekezdésben említettek szerinti nyilvántartásból való törléséről – ezen belül az annak időpontjáról – szóló értesítés kézhezvételét követő öt munkanapon belül az illetékes hatóságok ennek megfelelően tájékoztatják a PEPP-szolgáltatót.

(5) A PEPP 13. cikkben említett központi nyilvános nyilvántartásból való törlésének időpontjától kezdődően a PEPP-szolgáltató nem biztosítja, a PEPP-forgalmazó pedig nem forgalmazza tovább a PEPP-et.

(6) Amennyiben az EIOPA tájékoztatást kapott az e cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában említett körülmények egyikének fennállásáról, az illetékes hatóságok és az EIOPA közötti, a 66. cikkben említett együttműködési kötelezettségnek megfelelően az EIOPA felkéri a PEPP-szolgáltató illetékes hatóságait, hogy ellenőrizzék e körülmények fennállását, és az illetékes hatóságok benyújtják az EIOPA-nak megállapításait és a kapcsolódó információkat.

(7) A PEPP nyilvántartásból való törlésére vonatkozó határozat meghozatala előtt az illetékes hatóságok és az EIOPA minden tőlük telhetőt megtesznek a PEPP-megtakarítók érdekeinek védelme érdekében.

9. cikk

Megjelölés

A „páneurópai egyéni nyugdíjtermék” vagy „PEPP” megjelölés csak akkor használható valamely egyéni nyugdíjtermék vonatkozásában, ha az EIOPA e rendelettel összhangban nyilvántartásba vette, hogy az egyéni nyugdíjterméket „PEPP” megjelölés alatt forgalmazzák.

*10. cikk***A PEPP-ek forgalmazása**

(1) A 6. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi vállalkozások az általuk létrehozott PEPP-eket forgalmazhatják. Más által létrehozott PEPP-eket is forgalmazhatnak, feltéve, hogy megfelelnek a vonatkozó ágazati jognak, amely értelmében forgalmazhatnak olyan termékeket, amelyeket nem maguk hoztak létre.

(2) Az (EU) 2016/97 irányelvnek megfelelően nyilvántartásba vett biztosításközvetítők és a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában meghatározott befektetési tanácsadásra a 2014/65/EU irányelvnek megfelelően engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások jogosultak más által létrehozott PEPP forgalmazására.

*11. cikk***A különböző típusú szolgáltatókra alkalmazandó prudenciális szabályok**

A PEPP-szolgáltatók és a PEPP-forgalmazók kötelesek megfelelni e rendeletnek, valamint a 6. cikk (1) bekezdésében és a 10. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal összhangban rájuk vonatkozó prudenciális szabályoknak.

*12. cikk***Nemzeti rendelkezések közzététele**

(1) A 47. cikkben említett felhalmozási szakaszra vonatkozó feltételeket és a kifizetési szakasszal kapcsolatos, az 57. cikkben említett feltételeket szabályozó nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szövegét – beleértve adott esetben a nemzeti szinten meghatározott előnyök és ösztönzők tekintetében alkalmazott kiegészítő nemzeti pályázati eljárásokra vonatkozó információkat is – az illetékes nemzeti hatóság nyilvánosságra hozza, és azokat naprakészen tartja.

(2) A tagállamok valamennyi illetékes hatósága honlapján fenntart és naprakészen tart egy az (1) bekezdésben említett szövegekre mutató linket.

(3) Az (1) bekezdésben említett szövegek közzététele csak tájékoztatási céllal történik, és nem keletkeztet jogi kötelezettségeket vagy felelősséget az illetékes nemzeti hatóságok számára.

*13. cikk***Központi nyilvános nyilvántartás**

(1) Az EIOPA központi nyilvános nyilvántartást vezet, amelyben azonosítja az e rendelet alapján nyilvántartásba vett valamennyi PEPP-et, a PEPP nyilvántartási számát, a PEPP PEPP-szolgáltatóját, a PEPP-szolgáltató illetékes hatóságait, a PEPP nyilvántartásba vételének napját, azon tagállamok teljes listáját, ahol e PEPP-et kínálják, valamint azon tagállamok teljes listáját, amelyek vonatkozásában a PEPP-szolgáltató alszámlát kínál. A nyilvántartást elektronikus formátumban nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, és naprakészen kell tartani.

(2) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EIOPA-t a 12. cikk (2) bekezdésében említett linkekről, és ezt az információt naprakészen tartják.

(3) Az EIOPA a (2) bekezdésben említett linkeket közzéteszi és naprakészen tartja az (1) bekezdésben említett központi nyilvános nyilvántartásban.

III. FEJEZET

HATÁROKON ÁTNYÚLÓ SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS ÉS A PEPP HORDOZHATÓSÁGA

I. SZAKASZ

A szolgáltatásnyújtás szabadsága és a letelepedés szabadsága

14. cikk

A szolgáltatásnyújtás szabadságának és a letelepedés szabadságának a PEPP-szolgáltatók és a PEPP-forgalmazók általi gyakorlása

(1) A szolgáltatások nyújtásának szabadsága vagy a letelepedés szabadsága alapján a PEPP-szolgáltatók PEPP-eket nyújthatnak, a PEPP-forgalmazók pedig PEPP-eket forgalmazhatnak valamely fogadó tagállam területén, amennyiben ezt a 6. cikk (1) bekezdésének a), b), d) és e) pontjában vagy a 10. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogalkotási aktusok által vagy azok alapján megállapított vonatkozó szabályoknak és eljárásoknak megfelelően teszik, illetve azt követően, hogy bejelentették azon szándékukat, hogy e fogadó tagállam számára alszámlát nyitnak a 21. cikknek megfelelően.

(2) A 6. cikk (1) bekezdésének c) és f) pontjában említett PEPP-szolgáltatóknak meg kell felelniük a 15. cikkben meghatározott szabályoknak.

15. cikk

A szolgáltatásnyújtás szabadságának a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények és az uniós ABAK általi gyakorlása

(1) Azok a 6. cikk (1) bekezdésének c) és f) pontjában említett PEPP-szolgáltatók, amelyek a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján első alkalommal szándékoznak PEPP-eket biztosítani a fogadó tagállam területén belül a PEPP-megtakarítók számára, illetve azt követően, hogy bejelentették azt a szándékukat, hogy e fogadó tagállam számára a 21. cikknek megfelelően alszámlát nyitnak, a következő információkat közlik a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságaival:

a) a PEPP-szolgáltató neve és címe;

b) az a tagállam, amelyben a PEPP-szolgáltató PEPP-eket szándékozik nyújtani vagy forgalmazni a PEPP-megtakarítók számára.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az információt a kézhezvételtől számított 10 munkanapon belül továbbítják a fogadó tagállamnak, annak megerősítésével együtt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett PEPP-szolgáltató megfelel a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az információt közlik a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, kivéve, ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak okuk van kételkedni a PEPP-szolgáltatással vagy a PEPP-szolgáltató 6. cikk (1) bekezdésének c) és f) pontjában említett pénzügyi helyzetével kapcsolatos igazgatási struktúra megfelelőségében.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megtagadják, hogy az információkat közöljék a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, az érintett PEPP-szolgáltatót az összes információ és dokumentum kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatják az ilyen megtagadás indokairól. Az elutasítás vagy a válasz elmulasztása esetén a PEPP-szolgáltató a székhelye szerinti tagállam bíróságaihoz fordulhat jogorvoslatért.

(3) A fogadó tagállam illetékes hatóságai 10 munkanapon belül visszaigazolják az (1) bekezdésben említett információk kézhezvételét. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ezt követően tájékoztatják a PEPP-szolgáltatót arról, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai megkapták az információt, és hogy a PEPP-szolgáltató az adott tagállamban megkezdheti a PEPP-szolgáltatás nyújtását a PEPP-megtakarítók számára.

(4) A kézhezvétel (3) bekezdésben említett visszaigazolása hiányában a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a (2) bekezdésben említett információk továbbítását követő 10 munkanapon belül tájékoztatják a PEPP-szolgáltatót arról, hogy a PEPP-szolgáltató megkezdheti a szolgáltatást az adott fogadó tagállamban.

(5) Amennyiben változás következik be az (1) bekezdésben említett információkban, a PEPP-szolgáltató legalább egy hónappal a változás végrehajtása előtt értesíti a változásról a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a lehető leghamarabb, de legkésőbb az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait a változásról.

(6) Ezen eljárás alkalmazásában a fogadó tagállamok a fogadó tagállam illetékes hatóságaira ruházott hatáskörök gyakorlása céljából más, a 2. cikk 18. pontjában említettektől eltérő illetékes hatóságokat is kijelölhetnek. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és az EIOPA-t, feltüntetve bármely feladatmegosztást.

16. cikk

A fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatáskörei

(1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai okkal feltételezik, hogy a tagállam területén PEPP-et forgalmaznak, vagy alszámlát nyitottak az adott tagállam számára a 3. cikkben említett alkalmazandó szabályokból eredő bármely kötelezettség megsértésével, megállapításaikat a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai elé terjesztik.

(2) Az (1) bekezdés értelmében kapott információk értékelését követően a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai adott esetben haladéktalanul meghozzák a megfelelő intézkedéseket a helyzet orvoslása érdekében. Minden ilyen meghozott intézkedésről tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

(3) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által hozott intézkedések nem bizonyulnak megfelelőnek vagy hiányoznak, és a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó továbbra is oly módon forgalmazza a PEPP-eket, hogy az egyértelműen hátrányos a fogadó tagállam PEPP-megtakarítóinak érdekeire vagy az adott tagállamban az egyéni nyugdíjtermékek piacának rendes működésére nézve, a fogadó tagállam illetékes hatóságai – a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatását követően – megfelelő intézkedéseket hozhatnak a további szabálytalanságok megelőzésére, beleértve – amennyiben ez feltétlenül szükséges – a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó abban való megakadályozását, hogy a székhely szerinti tagállamok területén folytassa a PEPP-ek forgalmazását.

Emellett a székhely szerinti vagy a fogadó tagállam illetékes hatóságai továbbíthatják az ügyet az EIOPA-nak és a segítségét kérhetik az 1094/2010/EU rendelet 19. cikke alapján.

(4) Az (1)–(3) bekezdés nem érinti a fogadó tagállam arra vonatkozó hatáskörét, hogy megfelelő és megkülönböztetésmentes intézkedéseket hozzon a területén elkövetett szabálytalanságok megelőzése vagy szankcionálása érdekében olyan helyzetekben, amikor a fogyasztók jogainak a fogadó tagállamban történő védelméhez az azonnali lépés megtétele feltétlenül szükséges, és amennyiben a székhely szerinti tagállam egyenértékű intézkedései nem megfelelőek vagy hiányoznak, illetve olyan esetekben, amikor a szabálytalanságok ellentétesek a közjó védelmét szolgáló nemzeti jogi rendelkezésekkel. Ilyen helyzetekben a fogadó tagállamnak lehetősége van arra, hogy megakadályozza a PEPP-szolgáltatót vagy a PEPP-forgalmazót abban, hogy a területén új ügyleteket hajtson végre.

(5) A fogadó tagállam illetékes hatóságai által e cikk alapján elfogadott intézkedéseket megfelelő indokolással ellátott dokumentumban közölni kell a PEPP-szolgáltatóval vagy a PEPP-forgalmazóval, és erről indokolatlan késedelem nélkül értesíteni kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

II. SZAKASZ

Hordozhatóság

17. cikk

Hordozhatósági szolgáltatás

(1) A PEPP-megtakarítók jogosultak arra, hogy lakóhelyük egy másik tagállamba való áthelyezését követően hordozhatósági szolgáltatást vegyenek igénybe, amely jogot biztosít számukra arra, hogy továbbra is hozzájáruljanak meglévő PEPP-számlájukhoz.

(2) A hordozhatósági szolgáltatás igénybevétele esetén a PEPP-megtakarítók jogosultak megőrizni a PEPP-szolgáltató által nyújtott, a PEPP-jeikbe való folyamatos befektetéshez kapcsoló valamennyi előnyt és ösztönzöt.

18. cikk

A hordozhatósági szolgáltatás nyújtása

(1) A PEPP-szolgáltatók biztosítják, hogy a 17. cikkben említett hordozhatósági szolgáltatás a náluk PEPP-számlát vezető, a szolgáltatás igénybevételét kérő PEPP-megtakarítók rendelkezésére álljon.

(2) A PEPP-re vonatkozó ajánlattételkor a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó tájékoztatja a leendő PEPP-megtakarítót a hordozhatósági szolgáltatásról, valamint arról, hogy mely alszámlák állnak azonnal rendelkezésre.

(3) E rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított három éven belül minden egyes PEPP-szolgáltatónak legalább két tagállam vonatkozásában nemzeti alszámlákat kell kínálnia a PEPP-szolgáltatóhoz intézett kérelemre.

19. cikk

A PEPP alszámlái

(1) Amennyiben a PEPP-szolgáltató a 17. cikkben foglaltakkal összhangban hordozhatósági szolgáltatást nyújt a PEPP-megtakarítók számára, a PEPP-szolgáltatók biztosítják, hogy amennyiben új alszámlát nyitnak az egyes PEPP-számlákon belül, az megfeleljen a PEPP-megtakarító új lakóhelye szerinti tagállam által a PEPP-re vonatkozóan nemzeti szinten meghatározott, a 47. és az 57. cikkben említettek szerinti jogi követelményeknek és feltételeknek. A PEPP-számlán végrehajtott összes ügyletet feltüntetik egy megfelelő alszámlán. Az alszámlára teljesített hozzájárulásokra és az alszámlához való hozzáférésre külön szerződési feltételek vonatkozhatnak.

(2) Az alkalmazandó ágazati jog sérelme nélkül a PEPP-szolgáltatók az (1) bekezdésben említett követelményeknek való megfelelést egy másik nyilvántartásba vett PEPP-szolgáltatóval (a továbbiakban: a partner) való partnerség létrehozásával is biztosíthatják.

A partner által ellátandó feladatok körére tekintettel a partnernek alkalmasnak és képesnek kell lennie arra, hogy ellássa az átruházott feladatokat. A PEPP-szolgáltató írásbeli megállapodást köt a partnerrel. A megállapodás a törvény alapján érvényesíthető, és egyértelműen meghatározza a PEPP-szolgáltató és a partner jogait és kötelességeit. A megállapodásnak meg kell felelnie a 6. cikk (1) bekezdése értelmében a PEPP-szolgáltatóra és a partnerre alkalmazandó uniós jog által vagy alapján létrehozott, a felhatalmazásra és a kiszervezésre vonatkozó szabályoknak és eljárásoknak. E megállapodás ellenére a PEPP-szolgáltató továbbra is egyedül felelős az e rendelet szerinti feladataiért.

20. cikk

Új alszámla megnyitása

(1) Azt követően, hogy tájékoztatást kapott a PEPP-megtakarító lakóhelyének másik tagállamba való áthelyezéséről, a PEPP-szolgáltató haladéktalanul tájékoztatja a PEPP-megtakarítót arról, hogy PEPP-számláján új alszámlát nyithat, valamint közli vele az alszámla megnyitására rendelkezésre álló időkeretet.

Ebben az esetben a PEPP-szolgáltató díjmentesen a PEPP-megtakarító rendelkezésére bocsátja a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot, amely tartalmazza a 28. cikk (3) bekezdésének g) pontjában említett, a PEPP-megtakarító új lakóhelye szerinti tagállamnak megfelelő alszámlára vonatkozó egyedi követelményeket.

Abban az esetben, ha nem áll rendelkezésre új alszámla, a PEPP-szolgáltató tájékoztatja a PEPP-megtakarítót a díjmentes és azonnali váltás jogáról, valamint arról a lehetőségről, hogy az utolsó alszámlán továbbra is megtakarításokat helyezzen el.

(2) Ha a PEPP-megtakarító élni kíván az alszámla megnyitásának lehetőségével, a PEPP-megtakarító a következőkről tájékoztatja a PEPP-szolgáltatót:

a) a PEPP-megtakarító új lakóhelye szerinti tagállam;

b) az az időpont, amelytől a hozzájárulásokat az új alszámlára kell irányítani;

c) a PEPP egyéb feltételeire vonatkozó releváns információk.

(3) A PEPP-megtakarító továbbra is fizetheti hozzájárulásait a legutóbb megnyitott alszámlára.

(4) A PEPP-szolgáltató felajánlja, hogy a PEPP-megtakarító részére személyre szabott ajánlást fogalmaz meg, amelyben választ ad arra a kérdésre, hogy egy új alszámla megnyitása a PEPP-megtakarító PEPP-számláján belül és az új alszámlához való hozzájárulás kedvezőbb lenne-e, mint a legutóbb megnyitott alszámlához való hozzájárulás folytatása.

(5) Amennyiben a PEPP-szolgáltató nem képes biztosítani a PEPP-megtakarító új lakóhelye szerinti tagállamának megfelelő új alszámla megnyitását, a PEPP-megtakarítónak választása szerint képesnek kell lennie arra, hogy:

a) az 52. cikk (3) bekezdésében foglalt, a váltás gyakoriságára vonatkozó követelmények sérelme nélkül azonnal és díjmentesen PEPP-szolgáltatót váltson; vagy

b) továbbra is fizesse hozzájárulásait a legutóbb megnyitott alszámlára.

(6) Az új alszámlát az alkalmazandó szerződési joggal összhangban, a PEPP-megtakarító és a PEPP-szolgáltató között meglévő PEPP-szerződés módosításával kell megnyitni. A megnyitás napját a szerződésben kell meghatározni.

21. cikk

A hordozhatóságra vonatkozó információknak az illetékes hatóságok számára való rendelkezésre bocsátása

(1) Az a PEPP-szolgáltató, amely első alkalommal kíván új alszámlát nyitni egy fogadó tagállam számára, értesíti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

- (2) A PEPP-szolgáltató az értesítésbe belefoglalja a következő információkat és dokumentumokat:
- a) a 4. cikkben említett PEPP-szerződés szabványos szerződési feltételei, beleértve az új alszámla mellékletét is;
 - b) a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum, amely tartalmazza a 28. cikk (3) bekezdésének g) pontjával összhangban az új alszámlának megfelelő alszámlára vonatkozó egyedi követelményeket;
 - c) a 36. cikkben említett PEPP-számlaértesítő;
 - d) adott esetben a 19. cikk (2) bekezdésében említett szerződéses megállapodásokra vonatkozó információk.
- (3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, hogy a benyújtott dokumentáció hiánytalan-e, és azt a hiánytalan dokumentáció kézhezvételét követő 10 munkanapon belül továbbítják a fogadó tagállam illetékes hatóságainak.
- (4) A fogadó tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul visszaigazolják a (2) bekezdésben említett információk és dokumentumok kézhezvételét.
- (5) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ezt követően tájékoztatják a PEPP-szolgáltatót arról, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai megkapták az információt, valamint hogy a PEPP-szolgáltató megnyithatja az alszámlát az adott tagállam számára.

A (4) bekezdésben említett átvételi elismervény hiányában a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a (3) bekezdésben említett dokumentáció továbbítását követő 10 munkanapon belül tájékoztatják a PEPP-szolgáltatót arról, hogy megnyithatja az alszámlát az adott tagállam számára.

(6) Amennyiben változás következik be az (2) bekezdésben említett információkban vagy dokumentumokban, a PEPP-szolgáltató legalább egy hónappal a változás végrehajtása előtt értesíti a változásról a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a lehető leghamarabb, de legkésőbb az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait a változásról.

IV. FEJEZET

A FORGALMAZÁSRA ÉS A TÁJÉKOZTATÁSRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

I. SZAKASZ

Általános rendelkezések

22. cikk

Általános elv

Forgalmazási tevékenysége során a PEPP-szolgáltató és a PEPP-forgalmazó minden esetben a PEPP-ügyfél érdekeinek megfelelően, becsületes, tisztességes és szakszerű módon jár el.

23. cikk

A különböző típusú PEPP-szolgáltatókra és PEPP-forgalmazókra alkalmazandó forgalmazási szabályok

(1) A PEPP forgalmazása tekintetében a különböző típusú PEPP-szolgáltatók és PEPP-forgalmazók kötelesek megfelelni a következő szabályoknak:

- a) az e rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett biztosítók és az e rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében említett biztosításközvetítők kötelesek megfelelni az (EU) 2016/97 irányelv V. és VI. fejezetében – az irányelv 20., 23. és 25. cikke, valamint 30. cikke (3) bekezdésének kivételével – a biztosítási alapú befektetési termékek forgalmazására vonatkozóan meghatározott szabályokat átültető, alkalmazandó nemzeti jognak, az említett termékek forgalmazására vonatkozó, az említett szabályok alapján elfogadott, közvetlenül alkalmazandó uniós jognak, valamint e rendeletnek, a 34. cikk (4) bekezdésének kivételével;
- b) az e rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében említett befektetési vállalkozások kötelesek megfelelni a pénzügyi eszközök forgalmazására és értékesítésére vonatkozóan a 2014/65/EU irányelv 16. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében, 23., 24. és 25. cikkében – a 24. cikk (2) bekezdésének, valamint a 25. cikk (3) és (4) bekezdésének kivételével – meghatározott szabályokat átültető, alkalmazandó nemzeti jognak, az említett szabályok alapján elfogadott, közvetlenül alkalmazandó uniós jognak, valamint e rendeletnek, a 34. cikk (4) bekezdésének kivételével;
- c) valamennyi egyéb PEPP-szolgáltató és PEPP-forgalmazó köteles megfelelni a pénzügyi eszközök forgalmazására és értékesítésére vonatkozóan a 2014/65/EU irányelv 16. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében, 23., 24. és 25. cikkében – a 24. cikk (2) bekezdésének, valamint a 25. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének kivételével – meghatározott szabályokat átültető, alkalmazandó nemzeti jognak, valamint az említett rendelkezések és e rendelet alapján esetlegesen elfogadott, közvetlenül alkalmazandó uniós jognak.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott szabályokat csak annyiban kell alkalmazni, amennyiben az (EU) 2016/97 irányelv V. és VI. fejezetében meghatározott szabályokat átültető, alkalmazandó nemzeti jog nem ír elő szigorúbb rendelkezéseket.

24. cikk

Elektronikus forgalmazás és egyéb tartós adathordozók

A PEPP-szolgáltatóknak és a PEPP-forgalmazóknak az e fejezet szerinti valamennyi dokumentumot és információt elektronikus úton, díjmentesen kell eljuttatniuk a PEPP-ügyfélnek, feltéve, hogy lehetővé teszik számára ezen információknak a jövőben is hozzáférhető módon és a tájékoztatás céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint hogy az eszköz lehetővé teszi a tárolt információ változatlan formában történő reprodukálását.

A PEPP-szolgáltatóknak és a PEPP-forgalmazóknak kérésre díjmentesen biztosítaniuk kell ezeket a dokumentumokat és információkat más tartós adathordozón, például papíralapon is. A PEPP-szolgáltatóknak és a PEPP-forgalmazóknak tájékoztatniuk kell a PEPP-ügyfeleket azon jogukról, hogy e dokumentumok egy példányát valamely más tartós adathordozón, többek között papíralapon díjmentesen kikérhetik.

25. cikk

Termékfelügyeleti és irányítási követelmények

(1) A PEPP-szolgáltatóknak eljárásokat kell fenntartaniuk, működtetniük és felülvizsgálniuk az egyes PEPP-ek forgalmazás előtti jóváhagyására és a meglévő PEPP-ek jelentős kiigazítására vonatkozóan.

A termék jóváhagyási folyamatának a PEPP-ek jellegéhez mérten arányosnak és megfelelőnek kell lennie.

A termék jóváhagyási folyamata során meg kell határozni minden egyes PEPP azonosított célpiacát, biztosítani kell, hogy az adott azonosított célpiac valamennyi releváns kockázatának értékelése megtörténjen, és hogy a tervezett értékesítési stratégia az azonosított célpiacnak megfelelő legyen, valamint észszerű lépéseket kell tenni annak biztosítására, hogy a PEPP az azonosított célpiacon kerüljön értékesítésre.

A PEPP-szolgáltatóknak ismernie kell az általa kínált PEPP-eket, és rendszeresen felül kell vizsgálnia azokat, figyelembe véve minden olyan eseményt, amely lényegesen befolyásolhatja az azonosított célpiac potenciális kockázatát, legalább annak felmérése érdekében, hogy a termék továbbra is megfelel-e az azonosított célpiac igényeinek, és hogy a tervezett értékesítési stratégia továbbra is megfelelő-e.

A PEPP-szolgáltatóknak a PEPP-forgalmazók rendelkezésére kell bocsátaniuk a PEPP-re és a termék jóváhagyási folyamatára vonatkozó minden releváns információt, beleértve a PEPP azonosított célpiacának meghatározását is.

A PEPP-forgalmazóknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az ötödik albekezdésben említett információk megszerzésére, valamint az egyes PEPP-ek jellemzőinek és azonosított célpiacainak megértésére.

(2) Az e cikkben említett szabályok, folyamatok és intézkedések nem sérthetik az e rendelet szerinti vagy az e rendelet értelmében alkalmazandó összes egyéb követelményt, beleértve a közzétételre, az alkalmasságra vagy a megfelelőségre, az összeférhetlenség azonosítására és kezelésére, az ösztönzőkre, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkre vonatkozóakat is.

II. SZAKASZ

Szerződéskötést megelőző tájékoztatás

26. cikk

A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum

(1) A PEPP-szolgáltatóknak – azt megelőzően, hogy a PEPP-et a PEPP-megtakarítóknak kínálná – az e szakaszban meghatározott követelményekkel összhangban ki kell dolgoznia az adott PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot, és azt közzé kell tennie a honlapján.

(2) A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum szerződéskötést megelőző tájékoztatásnak minősül. A dokumentumnak pontosnak, helytállóknak és egyértelműnek kell lennie, és nem lehet megtévesztő. Tartalmaznia kell a kiemelt információkat, és összhangban kell állnia valamennyi kötelező erejű szerződéses dokumentummal, az ajánlati dokumentumok vonatkozó részeivel és a PEPP-re vonatkozó feltételekkel.

(3) A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumnak önálló, a marketinganyagoktól egyértelműen elkülöníthető dokumentumnak kell lennie. Nem tartalmazhat marketinganyagokra való kereszthivatkozásokat. Tartalmazhat kereszthivatkozásokat más dokumentumokra, beleértve adott esetben a prospektust is, de csak akkor, ha a hivatkozás olyan információkra vonatkozik, amelyeknek e rendelet értelmében szerepelniük kell a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumban.

A PEPP-alaptermék esetében különálló, a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot kell kidolgozni.

(4) Amennyiben a PEPP-szolgáltató többféle alternatív befektetési lehetőséget kínál a PEPP-megtakarító számára úgy, hogy a 28. cikk (3) bekezdésében előírt valamennyi információ minden egyes mögöttes befektetési lehetőségre vonatkozóan nem foglalható bele egyetlen, tömör, önálló, a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumba, a PEPP-szolgáltatónak a következők valamelyikét kell kidolgoznia:

a) az egyes alternatív befektetési lehetőségek esetében különálló, a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum;

b) általános, a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum, amely legalább általános leírással szolgál az alternatív befektetési lehetőségekről, és megjelöli, hogy hol és hogyan lehet megtalálni a mögöttes befektetési lehetőségek alapjául szolgáló befektetési termékekre vonatkozó részletesebb, szerződéskötést megelőző tájékoztatást.

(5) A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot a 24. cikkel összhangban rövid, tömören megfogalmazott dokumentumként kell kidolgozni. A dokumentumnak:

a) könnyen olvasható megjelenítéssel és elrendezéssel, jól olvasható méretű karakterek használatával kell készülnie;

b) azokra a kiemelt információkra kell összpontosítania, amelyekre a PEPP-megtakarítóknak szükségük van;

c) egyértelmű megfogalmazással, valamint olyan nyelvezettel és stílusban kell készülnie, amely megkönnyíti a közölt információk megértését, mindenekelőtt világos, tömör és érthető nyelvezettel.

(6) A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum csak akkor készülhet színesben, ha a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum érthetősége fekete-fehér nyomtatásban vagy fénymásolva sem csökken.

(7) A PEPP-szolgáltatónak vagy csoportjának vállalati márkajelzése vagy logója csak akkor szerepelhet a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumban, ha nem vonja el a figyelmet a dokumentumban foglalt információktól, és nem takarja el a szöveget.

(8) A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum mellett a PEPP-szolgáltatóknak és a PEPP-forgalmazóknak meg kell adniuk a leendő PEPP-megtakarítóknak a PEPP-szolgáltató pénzügyi helyzetéről, többek között a fizetőképességéről szóló, nyilvánosan hozzáférhető jelentésekre vonatkozó hivatkozásokat, és lehetővé kell tenniük, hogy a leendő PEPP-megtakarítók könnyen hozzáférjenek ehhez az információhoz.

(9) A leendő PEPP-megtakarítók rendelkezésére kell bocsátani továbbá a PEPP-megtakarító befektetési lehetőségének múltbeli teljesítményére vonatkozó, legalább 10 évre – vagy amennyiben a PEPP 10 évnél rövidebb ideje működik, a PEPP működésének valamennyi évére – visszatekintő információkat. A múltbeli teljesítményre vonatkozó tájékoztatás mellett fel kell tüntetni „A múltbeli teljesítmény nem szolgál megbízható jelzőként a jövőbeli teljesítményre nézve” figyelmeztetést.

27. cikk

A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum nyelve

(1) A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot a tagállamnak a PEPP forgalmazásának helye szerinti részében használt hivatalos nyelveken vagy azok egyikén vagy pedig az e tagállam illetékes hatóságai által elfogadott egyéb nyelven kell megfogalmazni, illetve – amennyiben ettől eltérő nyelven készült – le kell fordítani e nyelvek egyikére.

A fordításnak hűen és pontosan kell visszaadnia az PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó eredeti dokumentum tartalmát.

(2) Ha valamely tagállamban a PEPP forgalomba hozatala az említett tagállam egy vagy több hivatalos nyelvén megfogalmazott marketinganyagok révén történik, akkor a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot legalább az említett hivatalos nyelveken el kell készíteni.

(3) A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot kérésre megfelelő formátumban hozzáférhetővé kell tenni a látássérült PEPP-megtakarítók számára.

28. cikk

A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum tartalma

(1) A „PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum” címet szembetűnően, a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum első oldalának tetején kell feltüntetni.

A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot a (2) és a (3) bekezdésben megállapított sorrendben kell összeállítani.

(2) Magyarázó nyilatkozatot kell megjeleníteni közvetlenül a cím alatt. Ennek szövege a következő:

„Ez a dokumentum tájékoztatja Önt az erre a páneurópai egyéni nyugdíjtermékre (PEPP) vonatkozó kiemelt információkról. Ez nem marketinganyag. Az információközlést jogszabály írja elő azzal a céllal, hogy az Ön segítségére legyen e termék jellegének, kockázatainak, költségeinek és az azzal elérhető lehetséges nyereségnek és veszteségnek a megértésében, valamint e PEPP más PEPP-ekkel való összehasonlításában.”.

(3) A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumnak tartalmaznia kell a következő információkat:

a) a dokumentum elején: a PEPP neve, annak feltüntetése, hogy PEPP-alaptermék-e vagy sem, a PEPP-szolgáltató kiléte és elérhetőségei, a PEPP-szolgáltató tekintetében illetékes hatóságokkal kapcsolatos információk, a PEPP nyilvántartási száma a központi nyilvános nyilvántartásában és a dokumentum kelte;

b) a következő nyilatkozat: „Az e dokumentumban ismertetett nyugdíjtermék hosszú távú termék, amely korlátok között visszaváltható és nem szüntethető meg bármikor.”;

c) a „Milyen termékről van szó?” című szakaszban a PEPP jellege és fő jellemzői, ideértve a következőket:

i. a hosszú távú célok és az elérésükhöz használt eszközök, különösen az, hogy a célokat a mögöttes befektetési eszközöknek való közvetlen vagy közvetett kitettség révén érik-e el, beleértve a mögöttes eszközök vagy referenciaértékek leírását is, és beleértve azoknak a piacoknak a részletes leírását, amelyeken a PEPP-szolgáltató befektet, továbbá a hozam meghatározási módjának ismertetése;

- ii. azon PEPP-megtakarító típusának ismertetése, aki részére a PEPP-et forgalomba kívánják hozni, különös tekintettel a PEPP-megtakarító veszteségviselési képességére és a befektetési időtávra;
- iii. arra vonatkozó nyilatkozat, hogy:
- a PEPP-alaptermék tőkegaranciát nyújt-e, vagy a kockázatcsökkentési technika formáját ölti-e, összhangban azzal a céllal, hogy lehetővé tegye a PEPP-megtakarító számára a tőke megtérülését, vagy
 - adott esetben bármely alternatív befektetési lehetőség nyújt-e garanciát vagy kockázatcsökkentési technikát, és ha igen, milyen mértékben;
- iv. a PEPP-nyugellátás leírása, különös tekintettel a kifizetések lehetséges módjaira és az 59. cikk (1) bekezdésében említett, a kifizetések módjának módosításához való jogra;
- v. amennyiben a PEPP biometrikus kockázatot fedez: a fedezett kockázatok és a biztosítási ellátások részletezése, ideértve azokat a körülményeket, amelyek között ezen ellátások igénybe vehetők;
- vi. tájékoztatás a hordozhatósági szolgáltatásról, ideértve a hivatkozást a 13. cikkben említett központi nyilvános nyilvántartásra, amely tartalmazza a felhalmozási szakasz és a kifizetési szakasz tekintetében a tagállamok által a 47. és az 57. cikkel összhangban meghatározott feltételekre vonatkozó információkat;
- vii. nyilatkozat a PEPP-hez történő korai hozzáférésekből eredő, a PEPP-megtakarítót érő következményekről, ideértve az összes alkalmazandó díjat, szankciót, valamint a tőkevédelem és az egyéb lehetséges előnyök és ösztönzők lehetséges elvesztését;
- viii. arra vonatkozó nyilatkozat, hogy milyen következményekkel jár a PEPP-megtakarítóra nézve, ha nem fizeti a PEPP-hozzájárulásokat;
- ix. tájékoztatás a rendelkezésre álló alszámlákról és a PEPP-megtakarító 20. cikk (5) bekezdésében említett jogairól;
- x. tájékoztatás a PEPP-megtakarító váltáshoz való jogáról és azon jogáról, hogy az 56. cikkben említettek szerint tájékoztatást kapjon a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatásról;
- xi. a 44. cikkben említett, választott befektetési lehetőség módosításának feltételei;
- xii. amennyiben rendelkezésre áll, tájékoztatás a PEPP-szolgáltató befektetéseinek környezeti, társadalmi és irányítási tényezők tekintetében elért teljesítményéről;
- xiii. a PEPP-szerződésre alkalmazandó jog, amennyiben a felek nem választhatják meg szabadon az alkalmazandó jogot, vagy amennyiben a felek azt szabadon választhatják meg, az a jog, amelynek választását a PEPP-szolgáltató javasolja;
- xiv. adott esetben az, hogy fennáll-e gondolkodási időszak vagy felmondási idő a PEPP-megtakarító számára;

- d) a „Milyen kockázatai vannak a terméknek, és mit kaphatok cserébe?” című szakaszban a kockázat/nyereség profil rövid leírása, beleértve a következő elemeket:
- i. összesített kockázati mutató, kiegészítve e mutató magyarázó leírásával, annak főbb korlátai, valamint azoknak a kockázatoknak a magyarázó leírása, amelyek lényegesek a PEPP szempontjából, de amelyeket az összesített kockázati mutató nem vesz megfelelően figyelembe;
 - ii. a befektetett tőkén elszenvedhető maximális veszteség, többek között a következőkre vonatkozó információk:
 - a PEPP-megtakarító elveszítheti-e az összes befektetett tőkét, vagy
 - a PEPP-megtakarító viseli-e a további pénzügyi kötelezettségvállalások vagy kötelezettségek felmerülésének kockázatát;
 - iii. a megfelelő teljesítménnyel kapcsolatos forgatókönyvek, és hogy azok milyen feltételezéseken alapulnak;
 - iv. adott esetben a PEPP-megtakarítók által elérhető hozamok feltételei, illetve a kifizetés szerződésbe foglalt korlátai;
 - v. arra vonatkozó nyilatkozat, hogy a PEPP-megtakarító lakóhelye szerinti tagállam adóügyi jogszabályai befolyásolhatják a tényleges kifizetést;
- e) a „Mi történik, ha a [PEPP-szolgáltató neve] nem tud fizetni?” című szakaszban rövid tájékoztatás arról, hogy az ebből eredő veszteséget fedezi-e valamilyen befektetővédelmi vagy garanciarendszer, és ha igen, akkor melyik ez a rendszer, mi a garanciavállaló neve, és mely kockázatok tekintetében nyújt garanciát a rendszer, és mely kockázatok tekintetében nem;
- f) a „Milyen költségek merülnek fel?” című szakaszban tájékoztatás a PEPP-be történő befektetéshez kapcsolódó költségekről, azaz a PEPP-megtakarítónál felmerülő közvetlen és közvetett, egyszeri és ismétlődő költségekről, e költségek összesített mutatóin keresztül bemutatva, továbbá, az összehasonlíthatóság érdekében, az összegszerű példákkal és százalékosan is kifejezett összes költség, ismertetve ezzel az összes költségnek a befektetésre gyakorolt összesített hatását.

A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumban egyértelműen jelezni kell, hogy a PEPP-szolgáltatónak vagy a PEPP-forgalmazónak részletes tájékoztatást kell adnia minden olyan forgalmazási költségről, amelyet az előbbiek szerint részletezett költségek még nem tartalmaznak, hogy a PEPP-megtakarító átláthassa ezen összesített költségeknek a befektetés hozamára gyakorolt kumulatív hatását;

- g) a „Milyen egyedi követelmények vonatkoznak a(z) [lakóhelyem szerinti tagállambeli] alszámlára?” című szakaszban:
- i. „A befizetési időszakra vonatkozó követelmények” című alszakaszban:
 - a felhalmozási szakaszra vonatkozó, a PEPP-megtakarító lakóhelye szerinti tagállam által a 47. cikkel összhangban meghatározott feltételek leírása;
 - ii. „A kifizetési időszakra vonatkozó követelmények” című alszakaszban:
 - a kifizetési szakaszra vonatkozó, a PEPP-megtakarító lakóhelye szerinti tagállam által az 57. cikkel összhangban meghatározott feltételek leírása;

h) a „Hogyan tehetek panaszt?” című szakaszban: tájékoztatás arról, hogy a PEPP-megtakarító hogyan és kinél tehet panaszt a PEPP-pel, illetve a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó magatartásával kapcsolatban.

(4) Amennyiben a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot elektronikus formában bocsátják rendelkezésre, meg kell engedni a (3) bekezdésben előírt információk rétegekbe rendezését, aminek eredményeként a tájékoztatás részleteket tartalmazó elemeit előugró ablakok vagy a kísérő rétegekhez vezető linkek segítségével lehet bemutatni. Ez esetben lehetővé kell tenni a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum egyetlen dokumentumként történő kinyomtatását.

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EIOPA a többi EFH-val folytatott konzultációt, valamint a fogyasztói tesztelés és az ipari tesztelés lefolytatását követően kidolgozza a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket:

a) a (3) bekezdésben említett egyes információelemek ismertetésének részletei és tartalma, ideértve a dokumentum formáját és hosszát is;

b) a (3) bekezdés d) pontjának i. és iii. alpontjában említett kockázat és nyereség bemutatását alátámasztó módszertan;

c) a (3) bekezdés f) pontjában említett költségek kiszámítására vonatkozó módszertan, ideértve az összesített mutatók meghatározását is;

d) amennyiben a tájékoztatást elektronikus formátumban nyújtják, az információkat rétegezve, azon információk, amelyeket az első rétegben kell szerepeltetni, és azon információk, amelyek a további rétegekben nyújthatók.

A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásakor az EIOPA-nak figyelembe kell vennie a PEPP-ek különböző lehetséges típusait, a PEPP-ek hosszú távú jellegét, a PEPP-megtakarítók kompetenciáit, továbbá a PEPP-ek jellemzőit, annak lehetővé tétele érdekében, hogy a PEPP-megtakarítók választhassanak a PEPP különböző befektetési lehetőségei közül, ideértve azokat az eseteket is, amikor ezt a választást különböző időpontokban is meg lehet tenni, vagy a választás a későbbiekben módosítható.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. augusztus 15-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

29. cikk

Marketinganyagok

A PEPP-pel kapcsolatos konkrét információkat tartalmazó marketinganyagok nem tartalmazhatnak olyan nyilatkozatot, amely ellentmond a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumban szereplő információknak, vagy csökkenti a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum jelentőségét. A marketinganyagokban fel kell tüntetni, hogy rendelkezésre áll a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum, és tájékoztatást kell nyújtani arról, hogy e dokumentum hogyan és hol szerezhető be, ideértve a PEPP-szolgáltató honlapját is.

30. cikk

A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum felülvizsgálata

(1) A PEPP-szolgáltatónak legalább évente felül kell vizsgálnia a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumban közölt információkat, és a felülvizsgálat alapján szükségesnek mutatkozó pontokon haladéktalanul módosítania kell a dokumentumot. A felülvizsgált változatot haladéktalanul közzé kell tenni.

(2) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EIOPA a többi EFH-val folytatott konzultációt, valamint a fogyasztói tesztelés és az ipari tesztelés lefolytatását követően kidolgozza az azt meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket, hogy a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot milyen feltételek mellett kell felülvizsgálni és átdolgozni.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. augusztus 15-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

31. cikk

A polgári jogi felelősség

(1) A PEPP-szolgáltató kizárólag a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum alapján – ideértve annak valamely fordítását is – nem tartozik polgári jogi felelősséggel, kivéve, ha az megtévesztő, nem pontos, vagy nem áll összhangban a kötelező erejű, szerződéskötést megelőző és szerződéses dokumentumok vonatkozó részeivel vagy a 28. cikkben megállapított követelményekkel.

(2) Amennyiben valamely PEPP-megtakarító bizonyítja, hogy veszteség érte abból fakadóan, hogy az (1) bekezdésben említett körülmények között valamely PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumra támaszkodott, amikor olyan PEPP-szerződést kötött, amelyhez az említett PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum készült, a nemzeti joggal összhangban kártérítést követelhet az általa elszenvedett veszteségre vonatkozóan a PEPP-szolgáltatótól.

(3) A (2) bekezdésben említett, de meg nem határozott fogalmakat – mint például a „veszteség” vagy a „kártérítés” fogalmát – a nemzetközi magánjog vonatkozó szabályai által meghatározott alkalmazandó nemzeti joggal összhangban kell értelmezni és alkalmazni.

(4) Ez a cikk nem zárja ki további polgári jogi kártérítési igényeknek a nemzeti joggal összhangban történő érvényesítését.

(5) Az e cikk szerinti kötelezettségek nem korlátozhatók és nem szüntethetők meg szerződéses kikötésekkel.

32. cikk

Biometrikus kockázatokat fedező PEPP-szerződések

Amennyiben a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum valamely biometrikus kockázatokat fedező PEPP-szerződésre vonatkozik, a PEPP-szolgáltató e szakasz szerinti kötelezettségei csak a PEPP-megtakarítóval szemben állnak fenn.

33. cikk

A PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum rendelkezésre bocsátása

(1) A PEPP-szolgáltatónak vagy a PEPP-forgalmazónak a PEPP-pel kapcsolatos tanácsadaskor vagy annak értékesítésre való felkínálásakor a leendő PEPP-megtakarítók rendelkezésére kell bocsátania a 26. cikkel összhangban kidolgozott valamennyi, a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot, kellő időben az előtt, hogy bármely PEPP-szerződés kötelezővé válna a PEPP-megtakarítók számára, vagy az adott PEPP-szerződésre vonatkozó ajánlatot megkapnák.

(2) A PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó úgy is eleget tehet az (1) bekezdés szerinti követelményeknek, hogy a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot olyan természetes személy rendelkezésére bocsátja, aki írásbeli felhatalmazással rendelkezik arra, hogy a PEPP-megtakarító nevében befektetési döntéseket hozzon az adott írásbeli felhatalmazás értelmében megkötött ügyletekre vonatkozóan.

(3) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA adott esetben a többi EFH-val folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a PEPP-re vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum rendelkezésére bocsátására vonatkozóan az (1) bekezdésben megállapított követelménynek való megfelelés feltételeit.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. augusztus 15-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

III. SZAKASZ

Tanácsadás

34. cikk

Igények és szükségletek meghatározása és tanácsadás

(1) A PEPP-szerződés megkötését megelőzően a PEPP-szolgáltatónak vagy a PEPP-forgalmazónak – a leendő PEPP-megtakarítótól kért és kapott információk alapján – pontosan meg kell határoznia a leendő PEPP-megtakarító nyugdíjjal összefüggő igényeit és szükségleteit, ideértve egy járadékokat kínáló termék esetleges szükségességét, és érthető módon objektív információkkal kell ellátnia a leendő PEPP-megtakarítót, hogy az megalapozott döntést tudjon hozni.

A javasolt PEPP-szerződésnek összhangban kell lennie a PEPP-megtakarító nyugdíjra vonatkozó igényeivel és szükségleteivel, figyelembe véve a már felhalmozott nyugdíjgyosultságait.

(2) A PEPP-szolgáltatónak vagy a PEPP-forgalmazónak a PEPP-szerződés megkötése előtt tanácsot kell adnia a leendő PEPP-megtakarítónak, személyre szabott ajánlást megfogalmazva a leendő PEPP-megtakarító részére, elmagyarázva, hogy egy bizonyos PEPP – ideértve adott esetben valamely konkrét befektetési lehetőséget is – miért felel meg leginkább a PEPP-megtakarító igényeinek és szükségleteinek.

A PEPP-szolgáltatónak vagy a PEPP-forgalmazónak emellett a leendő PEPP-megtakarító számára az ajánlott termékre vonatkozóan személyre szabott nyugdíjprognózist is biztosítania kell a kifizetési szakasz legkorábbi kezdő időpontja alapján, azzal a felelősségkizáró nyilatkozattal, hogy e prognózisok eltérhetnek a folyósított PEPP-ellátás végső értékétől. Amennyiben a nyugdíjprognózisok gazdasági forgatókönyveken alapulnak, az információknak tartalmazniuk kell egy legjobb becsült forgatókönyvet és egy kedvezőtlen forgatókönyvet, figyelembe véve a PEPP-szerződés sajátos jellegét.

(3) Amennyiben a PEPP-alapterméket legalább a tőkére vonatkozó garancia nélkül kínálják, a PEPP-szolgáltatónak vagy a PEPP-forgalmazónak – egy olyan kockázatsökkentési technika alapján, amely összhangban áll azzal a céllal, hogy lehetővé tegye a PEPP-megtakarító számára a tőke megtérülését – egyértelműen felvilágosítást kell adnia a tőkegarancián alapuló PEPP-ek létezéséről, a PEPP-alaptermék ajánlásának indokairól, valamint egyértelműen ki kell mutatnia minden olyan további kockázatot, amely a tőkegarancián alapuló PEPP-hez képest ez utóbbi PEPP-alaptermékekkel járhat. E magyarázatot írásos formában kell megtenni.

(4) Az e rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett PEPP-szolgáltatónak vagy PEPP-forgalmazónak a tanácsadás során meg kell kérnie a leendő PEPP-megtakarítót, hogy adja meg a felkínált vagy kért PEPP szempontjából releváns befektetési területen szerzett ismereteire és tapasztalataira, valamint az adott személy pénzügyi helyzetére – beleértve a veszteségviselési képességét is –, valamint befektetési céljaira – beleértve a kockázattűrését is – vonatkozó információkat annak érdekében, hogy a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó a leendő PEPP-megtakarító számára alkalmas és különösen kockázattűrésével és veszteségviselési képességeivel összhangban álló PEPP-eket ajánlhasson.

(5) A PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó felelősségét nem csökkentheti, hogy a tanácsadásra teljes egészében vagy részben automatizált vagy félig automatizált rendszeren keresztül kerül sor.

(6) A szigorúbb ágazati jog sérelme nélkül a PEPP-szolgáltatónak és a PEPP-forgalmazónak biztosítania és az illetékes hatóságok kérésére igazolnia kell, hogy a PEPP-re vonatkozó tanácsadást nyújtó természetes személyek birtokában vannak az e rendelet szerinti kötelezettségük teljesítéséhez szükséges ismereteknek és szakértelemnek. A tagállamok közzéteszik az ismeretek és a szakértelem értékeléséhez használt kritériumokat.

IV. SZAKASZ

A szerződés időtartama alatt nyújtott tájékoztatás

35. cikk

Általános rendelkezések

(1) A PEPP-szolgáltatóknak egy tömör, személyre szabott dokumentumot kell kidolgozniuk, amelyet a felhalmozási szakaszban valamennyi PEPP-megtakarító rendelkezésére kell bocsátaniuk, figyelembe véve a nemzeti nyugdíjrendszerek és bármely vonatkozó jog, többek között a nemzeti szociális, munka- és adójog egyedi sajátosságait (a továbbiakban: PEPP-számlaértékesítő és intézményi tájékoztató). A dokumentum címének tartalmaznia kell a „PEPP-számlaértékesítő és intézményi tájékoztató” szavakat.

(2) Jól láthatóan kell feltüntetni, hogy a PEPP-számlaértékesítőben és intézményi tájékoztatóban szereplő információk pontosan milyen dátumra vonatkoznak.

(3) A PEPP-számlaértékesítőben és intézményi tájékoztatóban foglalt információknak pontosaknak és naprakészeknek kell lenniük.

(4) A PEPP-szolgáltatónak a PEPP-számlaértékesítőt és intézményi tájékoztatót évente minden PEPP-megtakarító rendelkezésére kell bocsátania.

(5) A PEPP-számlaértékesítőben és intézményi tájékoztatóban szereplő információkban az előző értesítőhöz képest bekövetkező valamennyi lényeges változást egyértelműen jelezni kell.

(6) A PEPP-számlaértékesítő és intézményi tájékoztató mellett a PEPP-megtakarítót a szerződés időtartama alatt haladéktalanul tájékoztatni kell a következő információkat érintő minden változásról:

a) a szerződési feltételek, ideértve az általános és különös szerződési feltételeket is;

b) a PEPP-szolgáltató neve, társasági formája, központi irodájának és adott esetben a szerződést megkötő fióktelepének címe;

c) arra vonatkozó információ, hogy a befektetési politika miként veszi figyelembe a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket.

36. cikk

A PEPP-számlaértékesítő és intézményi tájékoztató

(1) A PEPP-számlaértékesítő és intézményi tájékoztató legalább a következő kiemelt információkat tartalmazza:

a) a PEPP-megtakarító személyes adatai és az a legkorábbi időpont, amikor a kifizetési szakasz bármely alszámla esetében megkezdődhet;

- b) a PEPP-szolgáltató neve és kapcsolattartási címe, valamint a PEPP-szerződés azonosítója;
- c) a PEPP-szolgáltató engedélyezésének vagy nyilvántartásba vételének helye szerinti tagállam és az illetékes hatóságok neve;
- d) az a) pontban említett időpontra alapuló nyugdíjprognózisra vonatkozó információk, valamint egy felelősségkizáró nyilatkozat arról, hogy e prognózisok eltérhetnek a folyósított PEPP-ellátás végső értékétől. Amennyiben a nyugdíjprognózisok gazdasági forgatókönyveken alapulnak, az információknak tartalmazniuk kell egy legjobb becsült forgatókönyvet és egy kedvezőtlen forgatókönyvet, figyelembe véve a PEPP-szerződés sajátos jellegét;
- e) a PEPP-megtakarító vagy bármely harmadik fél által az előző 12 hónapban a PEPP-számla szerint befizetett hozzájárulásra vonatkozó információ;
- f) a PEPP-megtakarítónál az elmúlt 12 hónapban felmerült közvetlen és közvetett költségek lebontása, megjelölve az igazgatási költségeket, az eszközök letéti őrzésének költségeit, a portfólióügyletekhez kapcsolódó költségeket és egyéb költségeket, valamint a költségek végső PEPP-ellátásra gyakorolt hatásának becslését; e költségeket összegszerűen és az előző 12 hónap során befizetett hozzájárulások százalékában is meg kell adni;
- g) adott esetben a garancia vagy a 46. cikkben említett kockázatsökkentési technikák jellege és mechanizmusa;
- h) adott esetben a PEPP-megtakarító által az előző 12 hónap során befizetett hozzájárulásoknak megfelelő egységek száma és értéke;
- i) a 35. cikkben említett értesítő keltekor a PEPP-megtakarító PEPP-számláján lévő teljes összeg;
- j) információ a PEPP-megtakarító befektetési lehetőségének múltbeli teljesítményéről, legalább 10 évre – vagy amennyiben a PEPP 10 évnél rövidebb ideje működik, a PEPP működésének valamennyi évére – visszatekintve. A múltbeli teljesítményre vonatkozó tájékoztatás mellett fel kell tüntetni „A múltbeli teljesítmény nem szolgál megbízható jelzőként a jövőbeli teljesítményre nézve” figyelmeztetést;
- k) az egynél több alszámlával rendelkező PEPP-számlák esetében az információkat a PEPP-számlaértesítőben és intézményi tájékoztatóban minden alszámlára vonatkozóan le kell bontani;
- l) összegző tájékoztatás a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos befektetési politikáról.

(2) Az EIOPA az Európai Központi Bankkal és az illetékes hatóságokkal konzultálva szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek szabályokat állapítanak meg az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 34. cikk (2) bekezdésében említett nyugdíjprognózisokra vonatkozó feltételezések tekintetében. Ezeket a szabályokat kötelesek alkalmazni a PEPP-szolgáltatók adott esetben a nominális befektetési hozamok éves rátájának, az infláció éves rátájának és a bérek jövőbeli alakulásának megállapítása során.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. augusztus 15-ig benyújtja a Bizottságnak. A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

37. cikk

Kiegészítő információk

(1) A PEPP-számlaértésítő és intézményi tájékoztató pontosítja, hogy hol és hogyan lehet hozzájutni a kiegészítő információkhoz, beleértve a következőket:

- a) további gyakorlati információk a PEPP-megtakarító jogairól és lehetőségeiről, többek között a befektetésekkel, a kifizetési szakasszal, a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatással és a hordozhatósági szolgáltatással kapcsolatban;
- b) a PEPP-szolgáltató nyilvánosan hozzáférhető éves beszámolóit és éves jelentései;
- c) a PEPP-szolgáltató befektetési politikájának elveire vonatkozó írásbeli nyilatkozat, amely tartalmazza legalább a befektetési kockázat mérésére vonatkozó módszerekkel kapcsolatos információkat, az alkalmazott kockázatkezelési eljárásokat, valamint a PEPP-kötelezettségek jellegét és futamidejét tekintve vevő stratégiai eszközallokációt, továbbá azt, hogy a befektetési politika miként veszi figyelembe a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket;
- d) adott esetben információk arról, hogy a járadék formájában kifejezett összegekhez milyen feltételezéseket használtak fel a járadék rátáját, a PEPP-szolgáltató típusát és a járadék időtartamát illetően;
- e) a PEPP-ellátás szintje a 36. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett időpont előtti visszaváltás esetén.

(2) A 36. cikk és e cikk következetes alkalmazása érdekében az EIOPA a többi EFH-val folytatott konzultációt, valamint a fogyasztói tesztelés és az ipari tesztelés lefolytatását követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a 36. cikkben és az e cikkben említett információk bemutatásának részleteit. A 36. cikk (1) bekezdésének j) pontjában említett, a múltbeli teljesítményre vonatkozó információ ismertetése során figyelembe kell venni a befektetési lehetőségek közötti eltéréseket, különösen, ha a PEPP-megtakarító viseli a befektetési kockázatot, illetve, ha a befektetési lehetőség az életkortól függ vagy termék futamidő-kiigazítást foglal magában.

Az EIOPA 2020. augusztus 15-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(3) A 34. cikk (2) bekezdésének és a 36. cikk (1) bekezdése d) pontjának sérelme nélkül a nemzeti termékekkel való összehasonlíthatóság érdekében a tagállamok előírhatják a PEPP-szolgáltatók számára, hogy további nyugdíjprognózisokat bocsássanak a PEPP-megtakarítók rendelkezésére azzal, hogy a feltételezések meghatározásának szabályait az adott tagállamoknak kell meghatározniuk.

38. cikk

A nyugdíjba vonulást megelőző szakaszban a PEPP-megtakarítóknak és a kifizetési szakaszban a PEPP-kedvezményezetteknek nyújtandó információk

(1) A PEPP-szolgáltatóknak a PEPP-számlaértésítő és intézményi tájékoztató mellett az 59. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett időpont előtt két hónappal, illetve a PEPP-megtakarító kérésére az egyes PEPP-megtakarítókat tájékoztatniuk kell a kifizetési időszak közelgő kezdetéről, a kifizetések lehetséges módjairól és a PEPP-megtakarító azon lehetőségéről, hogy az 59. cikk (1) bekezdésével összhangban módosítsa a kifizetések módját.

(2) A kifizetési szakaszban a PEPP-szolgáltatóknak évente tájékoztatniuk kell a PEPP-kedvezményezetteket az esedékes PEPP-ellátásról és a megfelelő kifizetési módról.

Amennyiben a PEPP-megtakarító a kifizetési szakaszban továbbra is fizet hozzájárulást vagy befektetési kockázatot visel, a PEPP-szolgáltatónak továbbra is a rendelkezésére kell bocsátania a releváns információkat tartalmazó PEPP-számlaértékesítő és intézményi tájékoztatót.

39. cikk

A PEPP-megtakarítók és a PEPP-kedvezményezettek kérésére nyújtandó információk

A PEPP-megtakarítók és a PEPP-kedvezményezettek vagy képviselőik kérésére a PEPP-szolgáltatónak rendelkezésre kell bocsátania a 37. cikk (1) bekezdésében említett kiegészítő információkat, valamint a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett prognózisok elkészítéséhez használt feltételezésekre vonatkozó kiegészítő információkat.

V. SZAKASZ

Adatszolgáltatás a nemzeti hatóságoknak

40. cikk

Általános rendelkezések

(1) A PEPP-szolgáltatók a vonatkozó ágazati jog értelmében előírt információk mellett benyújtják az illetékes hatóságoknak a felügyelet céljából szükséges információkat. Ezeknek a kiegészítő információknak adott esetben tartalmazniuk kell azokat az információkat, amelyek a felügyeleti felülvizsgálati eljárás során elvégzendő következő tevékenységekhez szükségesek:

- a) a PEPP-szolgáltatók által alkalmazott irányítási rendszer, az általuk folytatott üzleti tevékenység, a fizetőképességgel kapcsolatban alkalmazott értékelési elvek, a vállalt kockázatok és a kockázatkezelési rendszerek, valamint a tőkestruktúra, tőkeigény és tőkekezelés értékelése;
- b) a felügyeleti jogok gyakorlásából és a felügyeleti kötelezettségek teljesítéséből eredő megfelelő döntések meghozatala.

(2) Az illetékes hatóságok a nemzeti jog értelmében rájuk ruházott hatáskörökön túl a következő hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) az (1) bekezdésben említett azon információk jellegének, körének és formátumának meghatározása, amelyeket a PEPP-szolgáltatóknak előre meghatározott időszakonként, előre meghatározott események bekövetkeztekor vagy a PEPP-szolgáltató helyzetére vonatkozó vizsgálatok során kell benyújtaniuk;
- b) a PEPP-szolgáltatók által kötött szerződésekre vagy harmadik felekkel kötött szerződésekre vonatkozó információk megszerzése a PEPP-szolgáltatóktól; valamint
- c) információkérés külső szakértőktől, például könyvvizsgálóktól és biztosításmatematikusoktól.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett információk a következőket tartalmazzák:

- a) minőségi vagy mennyiségi elemek, illetve ezek megfelelő kombinációja;

b) múltbeli, jelenlegi vagy jövőbeli elemek, illetve ezek megfelelő kombinációja;

c) belső vagy külső forrásokból származó információk, illetve ezek megfelelő kombinációja.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben említett információk megfelelnek a következő követelményeknek:

a) összhangban vannak az érintett PEPP-szolgáltató üzleti tevékenységének jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, valamint különösen az abban rejlő kockázatokkal;

b) hozzáférhetőek, minden lényeges szempont tekintetében hiánytalanok, összehasonlíthatóak és tartósan következetesek;

c) relevánsak, megbízhatók és érthetőek.

(5) A PEPP-szolgáltatók évente benyújtják az illetékes hatóságoknak a következő információkat:

a) azon tagállamok, amelyek tekintetében a PEPP-szolgáltató alszámlákat kínál;

b) a 20. cikk (1) bekezdésével összhangban azon PEPP-megtakarítóktól beérkezett értesítések száma, akik másik tagállamba helyezték át lakóhelyüket;

c) az alszámlák nyitására irányuló kérelmek száma és a 20. cikk (2) bekezdésével összhangban megnyitott alszámlák száma;

d) a PEPP-megtakarítók váltás iránti kérelmeinek száma és a 20. cikk (5) bekezdésének a) pontjával összhangban végrehajtott tényleges transzferek száma;

e) a PEPP-megtakarítók váltás iránti kérelmeinek száma és az 52. cikk (3) bekezdésével összhangban végrehajtott tényleges transzferek száma.

Az illetékes hatóságok továbbítják az információkat az EIOPA-nak.

(6) A PEPP-szolgáltatóknak megfelelő rendszerekkel és struktúrákkal kell rendelkezniük az (1)–(5) bekezdésben megállapított követelmények teljesítéséhez, valamint a PEPP-szolgáltató irányító, felügyelő vagy igazgatási testülete által jóváhagyott írásban rögzített szabállyal a benyújtott információ folyamatos megfelelőségének biztosításához.

(7) Az EIOPA kérésére és az e rendelet által ráruházott feladatok ellátása érdekében az illetékes hatóságok hozzáférést biztosítanak a PEPP-szolgáltatók által megadott információkhoz.

(8) Amennyiben a PEPP-hozzájárulások és a PEPP-ellátás előnyökre vagy ösztönzőkre jogosítanak, a PEPP-szolgáltatóknak adott esetben a vonatkozó nemzeti joggal összhangban be kell nyújtania az illetékes nemzeti hatóságnak az e hozzájárulásokkal és ellátással kapcsolatban megszerzett ezen előnyök és ösztönzők biztosításához vagy visszaköveteléséhez szükséges valamennyi információt.

(9) A Bizottság a 72. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából, amelyekben meghatározza az e cikk (1)–(5) bekezdésében említett kiegészítő információkat a felüyeleti jelentések megfelelő mértékű konvergenciájának biztosítása érdekében.

Az EIOPA a többi EFH-val és az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt és az ipari tesztelést követően végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a felüyeleti adatszolgáltatás formátumának meghatározására.

Az EIOPA 2020. augusztus 15-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

V. FEJEZET

FELHALMOZÁSI SZAKASZ

I. SZAKASZ

A PEPP-szolgáltatókra vonatkozó befektetési szabályok

41. cikk

Befektetési szabályok

(1) A PEPP-szolgáltatóknak a PEPP-nek megfelelő eszközöket az óvatosság elvével összhangban és különösen a következő szabályoknak megfelelően kell befektetniük:

- a) az eszközöket összességében a PEPP-megtakarítók hosszú távú érdekeinek legmegfelelőbb módon kell befektetni. Esetleges összeférhetlenség esetén a PEPP-szolgáltatóknak, illetve a portfólióját kezelő szervezetnek kell gondoskodnia arról, hogy a befektetéseket kizárólag a PEPP-megtakarítók érdekében valósítsák meg;
- b) az óvatosság elve keretében a PEPP-szolgáltatóknak figyelembe kell venniük a befektetési döntésekhez kapcsolódó kockázatokat és a döntések környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkre gyakorolt lehetséges hosszú távú hatását;
- c) az eszközöket olyan módon kell befektetni, hogy biztosítva legyen a portfólió egészének biztonsága, minősége, likviditása és nyereségessége;
- d) az eszközöket túlnyomórészt szabályozott piacokon kell befektetni. Az olyan eszközökbe való befektetéseket, amelyek nem forgalmazhatók szabályozott piacokon, prudenciális szinteken kell tartani;
- e) származtatott eszközökbe való befektetésre csak annyiban van lehetőség, amennyiben ezek az eszközök hozzájárulnak a befektetési kockázatok csökkenéséhez, vagy megkönnyítik a hatékony portfóliókezelést. Ezeket az eszközöket prudens alapon kell értékelni, a mögöttes eszköz figyelembevételével, és be kell vonni a PEPP-szolgáltató eszközeinek értékelésébe. A PEPP-szolgáltatóknak továbbá kerülniük kell az egyetlen ellenérdekű félnél és az egyéb származtatott műveleteknél vállalt túlzott kockázatnak való kitettséget;

- f) az eszközöket megfelelően diverzifikálni kell oly módon, hogy elkerülhető legyen a valamely adott eszközbe, kibocsátóba vagy üzleti csoportba történő túlzott befektetés révén kialakuló egyoldalú kitettség, illetve a kockázat felhalmozódása a portfólió egészében. Azonos kibocsátó vagy ugyanahhoz a csoporthoz tartozó kibocsátók által kibocsátott eszközökbe való befektetés nem teheti ki a PEPP-szolgáltatót túlzott kockázati koncentrációnak;
- g) az eszközök nem fektethetők be az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek jegyzékéről szóló, alkalmazandó tanácsi következtetésekből azonosított, nem együttműködő országokban és területeken, valamint az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikke alapján elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben azonosított kiemelt kockázatot jelentő, stratégiai hiányosságokkal rendelkező harmadik országokban;
- h) a PEPP-szolgáltató sem magát, sem a PEPP-nek megfelelő eszközöket nem teheti ki túlzott tőkeáttételből és túlzott lejárati transzformációból eredő kockázatoknak.

(2) Az (1) bekezdés a)–h) pontjában meghatározott szabályok csak olyan mértékben alkalmazandók, amennyiben a PEPP-szolgáltatóra alkalmazandó vonatkozó ágazati jog nem ír elő szigorúbb rendelkezést.

II. SZAKASZ

A PEPP-megtakarítókra vonatkozó befektetési lehetőségek

42. cikk

Általános rendelkezések

- (1) A PEPP-szolgáltatók legfeljebb hat befektetési lehetőséget kínálhatnak a PEPP-megtakarítóknak.
- (2) A befektetési lehetőségeknek tartalmazniuk kell a PEPP-alapterméket, és tartalmazhatnak alternatív befektetési lehetőségeket.
- (3) A PEPP-szolgáltatóknak valamennyi befektetési lehetőséget a PEPP-megtakarítók számára kellő védelmet biztosító garancia vagy kockázatcsökkentési technika alapján kell kialakítaniuk.
- (4) A garanciák nyújtására a PEPP-szolgáltatóra alkalmazandó vonatkozó ágazati jog előírásait kell alkalmazni.
- (5) A 6. cikk (1) bekezdésének c), d), e) és f) pontjában említett PEPP-szolgáltatók garanciát magában foglaló PEPP-et csak olyan hitelintézetekkel vagy biztosítókkal együttműködésben kínálhatnak, amelyek a rájuk alkalmazandó ágazati jog szerint nyújthatnak ilyen garanciákat. Ezen intézmények vagy vállalkozások kizárólagosan felelnek a garanciáért.

43. cikk

A befektetési lehetőség PEPP-megtakarító általi kiválasztása

A vonatkozó információk és tanácsok kézhezvétele után a PEPP-megtakarító a PEPP-szerződés megkötésekor egyet választ a befektetési lehetőségek közül.

44. cikk

A kiválasztott befektetési lehetőség módosításának feltételei

- (1) Amennyiben a PEPP-szolgáltató alternatív befektetési lehetőségeket kínál, a PEPP-megtakarítónak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a PEPP-szerződés megkötésétől számított legalább öt év elteltével, illetve későbbi módosítások esetében a befektetési lehetőség legutolsó módosításától számított legalább öt év elteltével – a PEPP-ben történő felhalmozás során – másik befektetési lehetőséget válasszon. A PEPP-szolgáltató lehetővé teheti a PEPP-megtakarító számára, hogy gyakrabban módosítsa a választott befektetési lehetőséget.

- (2) A befektetési lehetőség módosítása a PEPP-megtakarító számára díjmentes.

45. cikk

A PEPP-alaptermék

- (1) A PEPP-alapterméknek biztonságos terméknek kell lennie, amely alapértelmezett befektetési lehetőségként működik. A PEPP-alapterméket a PEPP-szolgáltatónak a tőkére vonatkozó, a kifizetési szakasz kezdetén és adott esetben a kifizetési szakasz alatt esedékes garancia vagy azon céllal összhangban álló kockázatsökkentési technika alapján kell kialakítania, hogy lehetővé tegye a PEPP-megtakarító számára, hogy a tőkét visszakapja.
- (2) A PEPP-alaptermékhez kapcsolódó költségek és díjak nem haladhatják meg az évente felhalmozott tőke 1 %-át.
- (3) A különböző PEPP-szolgáltatók és a különböző PEPP-típusok közötti egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében az EIOPA-nak – adott esetben a többi EFH-val folytatott konzultációt követően – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a (2) bekezdésben említett költségek és díjak típusait.

A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásakor az EIOPA-nak figyelembe kell vennie a PEPP-ek különböző lehetséges típusait, a PEPP-ek hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló jellegét és a PEPP-ek különböző lehetséges jellemzőit, különösen a hosszú távú járadékok vagy éves lehívások formájában nyújtott kifizetéseket, legalább a PEPP-megtakarító átlagos várható élettartamának megfelelő életkorig. Az EIOPA-nak értékelnie kell továbbá a tőkevédelem sajátos jellegét, különös tekintettel a tőkegaranciára. Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. augusztus 15-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

- (4) A Bizottság az EIOPA-val és adott esetben a többi EFH-val folytatott konzultációt követően a rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számítva két évente felülvizsgálja a (2) bekezdésben említett százalékos érték megfelelőségét. A Bizottság figyelembe veszi különösen a költségek és díjak tényleges szintjét és annak változásait, illetve a PEPP-ek rendelkezésre állására gyakorolt hatást.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e felülvizsgálatok nyomán a 72. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (2) bekezdésében említett százalékos érték módosítására vonatkozóan, a megfelelő piaci hozzáférés PEPP-szolgáltatók számára való biztosítása érdekében.

46. cikk

Kockázatsökkentési technikák

- (1) A kockázatsökkentési technikák alkalmazásának biztosítania kell, hogy a PEPP-re vonatkozó befektetési stratégiát úgy alakítsák ki, hogy a PEPP-ből stabil és megfelelő egyéni jövőbeli nyugdíjjövedelmet halmozzanak fel, és biztosítsák a PEPP-megtakarítók valamennyi generációjával szembeni méltányos bánásmódot.

Minden kockázatsökkentési technikának – függetlenül attól, hogy a PEPP-alaptermék vagy az alternatív befektetési lehetőségek szerint alkalmazzák-e –, megbízhatónak, stabilnak és a megfelelő befektetési lehetőség kockázati profiljával összhangban állónak kell lennie.

- (2) Az alkalmazandó kockázatsökkentési technikák többek között a következő rendelkezéseket foglalhatják magukban:

- a) a befektetési keret fokozatos kiigazítására vonatkozó rendelkezések, amelyek a fennmaradó időtartamnak megfelelően csökkentik a befektetések pénzügyi kockázatait a csoportok számára (életciklus-stratégia);

b) a hozzájárulásokról vagy a befektetési hozamokból származó tartalékokat megállapító rendelkezések, amelyeket a PEPP-megtakarítók számára tisztességes és átlátható módon kell elkülöníteni a befektetési veszteségek csökkentése érdekében; vagy

c) a befektetési veszteségek elleni védelmet szolgáló megfelelő garanciák alkalmazására vonatkozó rendelkezések.

(3) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA a többi EFH-val folytatott konzultációt követően és az ipari tesztelések elvégzését követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a kockázatsökkentési technikák által teljesítendő minimumkritériumokat, figyelembe véve PEPP-ek különböző típusait és azok egyedi jellemzőit, valamint a különböző típusú PEPP-szolgáltatókat és a prudenciális rendszerük közötti különbségeket.

Az EIOPA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. augusztus 15-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

III. SZAKASZ

A felhalmozási szakasz egyéb vonatkozásai

47. cikk

A felhalmozási szakaszhoz kapcsolódó feltételek

(1) Ha e rendelet nem rendelkezik másként, a nemzeti alszámlák felhalmozási szakaszához kapcsolódó feltételeket a tagállamok határozzák meg.

(2) E feltételek magukban foglalhatják mindenekelőtt a felhalmozási szakasz kezdetére vonatkozó korhatárokat, a felhalmozási szakasz minimális időtartamát, a hozzájárulások maximális és minimális összegét és azok folyamatosságát.

VI. FEJEZET

BEFEKTETŐVÉDELEM

48. cikk

Letétkezelő

(1) A 6. cikk (1) bekezdésének c), e) és f) pontjában említett PEPP-szolgáltatóknak ki kell nevezniük egy vagy több letétkezelőt a PEPP-szolgáltatással kapcsolatos üzleti eszközök letéti őrzésére és a felügyeleti feladatokra.

(2) A letétkezelő kinevezése és az eszközök letéti őrzésével és a letétkezelő felelősségével, valamint a letétkezelő felügyeleti kötelezettségeivel kapcsolatos feladatainak végrehajtása tekintetében a 2009/65/EK irányelv IV. fejezete alkalmazandó.

49. cikk

Biometrikus kockázatok fedezése

(1) A PEPP-szolgáltatók kínálhatnak olyan PEPP-eket, amelyek opcionálisan biztosítják a biometrikus kockázatok fedezését is.

(2) A biometrikus kockázatok fedezésére a PEPP-szolgáltatóra alkalmazandó vonatkozó ágazati jog előírásait kell alkalmazni. A biometrikus kockázatok fedezete alszámlánként eltérhet.

(3) A 6. cikk (1) bekezdésének a), c), d), e) és f) pontjában említett PEPP-szolgáltatók PEPP-eket a biometrikus kockázatok fedezetét biztosító lehetőséggel is kínálhatnak. Ez esetben a fedezetet csak olyan hitelintézetekkel vagy biztosítókkal együttműködésben biztosíthatják, amelyek a rájuk alkalmazandó ágazati jog szerint ilyen kockázatokat fedezhetnek. A biometrikus kockázatok fedezéséért teljes mértékben a biztosítónak kell felelnie.

50. cikk

Panaszkezelés

(1) A PEPP-szolgáltatóknak és a PEPP-forgalmazóknak megfelelő és hatékony eljárásokat kell bevezetniük és alkalmazniuk a PEPP-ügyfelek által az e rendelet szerinti jogaikkal és kötelezettségeikkel összefüggően benyújtott panaszok rendezésére.

(2) Ezeket az eljárásokat minden olyan tagállamban alkalmazni kell, amelyben a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó szolgáltatásokat nyújt, és azoknak elérhetőnek kell lenniük az érintett tagállam PEPP-ügyfél által választott hivatalos nyelvén, illetve egy másik nyelven, amennyiben arról a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó és a PEPP-ügyfél megállapodott.

(3) A PEPP-szolgáltatóknak és a PEPP-forgalmazóknak meg kell tenniük minden lehetséges erőfeszítést annak érdekében, hogy vagy elektronikus úton, vagy a 24. cikkel összhangban más tartós médium felhasználásával választ adjanak a PEPP-ügyfél által benyújtott panaszra. A válaszban – megfelelő időkereten belül, de legkésőbb a panasz kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül – ki kell térni a panaszban foglalt valamennyi pontra. Kivételes helyzetekben, amennyiben a panasz a PEPP-szolgáltatón vagy a PEPP-forgalmazón kívül álló okokból nem válaszolható meg 15 munkanapon belül, a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó köteles ideiglenes választ küldeni, világosan feltüntetve a késedelem okait és meghatározva a PEPP-ügyfélnek adandó végső válasz határidejét. A végső válasz kézhezvételének határideje semmilyen esetben sem haladhatja meg a 35 munkanapot.

(4) A PEPP-szolgáltatónak vagy a PEPP-forgalmazónak tájékoztatnia kell a PEPP-ügyfelet legalább egy olyan alternatív vitarendezési fórumról, amely a PEPP-ügyfél e rendelet szerinti jogait és kötelezettségeit érintő jogviták kezelése tekintetében illetékes.

(5) A (1) bekezdésben említett, az eljárásra vonatkozó információkat világos és érthető módon, valamint könnyen hozzáférhető helyen kell elhelyezni a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó honlapján, a fióktelep helyiségeiben, valamint így kell befoglalni a PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-forgalmazó és a PEPP-ügyfél között létrejött szerződés általános szerződési feltételeibe. A tájékoztatásban meg kell határozni, hogyan érhető el további információk az érintett alternatív vitarendezési fórumról és annak igénybevételéről.

(6) Az illetékes hatóságoknak olyan eljárásokat kell kialakítaniuk, amelyek révén a PEPP-ügyfelek és más érdekelt felek – beleértve a fogyasztói szervezeteket is – panaszt nyújthatnak be az illetékes hatóságokhoz a PEPP-szolgáltatók vagy a PEPP-forgalmazók e rendelet rendelkezéseit állítólagosan sértő magatartása miatt. A panaszt minden esetben meg kell válaszolni.

(7) Több tagállamot érintő esetekben a panaszos dönthet úgy, hogy panaszát a lakóhelye szerinti tagállam illetékes hatóságain keresztül nyújtja be, függetlenül attól, hogy a jogsértés hol történt.

51. cikk

Bíróságon kívüli jogorvoslat

(1) A PEPP-ügyfelek és a PEPP-szolgáltatók vagy a PEPP-forgalmazók közötti, az e rendeletből eredő jogokat és kötelezettségeket érintő jogviták rendezéséhez a 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²¹⁾ összhangban, megfelelő, független, pártatlan, átlátható és hatékony alternatív vitarendezési eljárásokat kell kialakítani, adott esetben igénybe véve a meglévő illetékes testületeket. Az ilyen alternatív vitarendezési eljárások alkalmazandók azokra a PEPP-szolgáltatókra vagy PEPP-forgalmazókra, amelyekkel szemben az eljárást megindították, és a megfelelő vitarendezési fórum hatáskörének ki kell terjednie ezekre a PEPP-szolgáltatókra vagy PEPP-forgalmazókra.

(2) Az (1) bekezdésben említett testületeknek hatékonyan együtt kell működniük az e rendeletből eredő jogokat és kötelezettségeket érintő, határokon átnyúló jogviták rendezése érdekében.

VII. FEJEZET

PEPP-SZOLGÁLTATÓK KÖZÖTTI VÁLTÁS

52. cikk

A szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatás lehetőségének biztosítása

(1) A PEPP-szolgáltatóknak szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatást kell nyújtaniuk, amely során a PEPP-ügyfél kérésére a (4) bekezdéssel összhangban a megfelelő összegeket vagy adott esetben természetbeni eszközöket transzferálják az átadó PEPP-szolgáltatónál vezetett PEPP-számláról az átvevő PEPP-szolgáltatónál nyitott, ugyanazon alszámlákat tartalmazó, új PEPP-számlára, és a korábbi PEPP-számlát lezárják.

Szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatás igénybevételekor az átadó PEPP-szolgáltatónak a korábbi PEPP-számla valamennyi alszámlájához kapcsolódó összes információt át kell adnia az átvevő PEPP-szolgáltató részére, ideértve a jelentéstételi követelményeket is. Az átvevő PEPP-szolgáltatónak ezeket az információkat nyilván kell tartania a megfelelő alszámlákon.

A PEPP-megtakarító kérheti az azonos tagállamban székhellyel rendelkező PEPP-szolgáltatók közötti (belföldi váltás) vagy eltérő tagállamban székhellyel rendelkező szolgáltatók közötti (határokon átnyúló váltás) váltást. A PEPP-megtakarítónak jogában áll, hogy a felhalmozási szakaszban és a kifizetési szakaszban szolgáltatót váltson.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a PEPP-megtakarítók számára életjáradék formájában teljesítik a kifizetéseket, akkor a PEPP-szolgáltatókat nem lehet arra kötelezni, hogy a PEPP-ekre szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatást nyújtsanak.

(3) A PEPP-megtakarító legalább öt évvel a PEPP-szerződés megkötését követően, későbbi váltás esetén pedig a legutolsó váltás után öt évvel válthat PEPP-szolgáltatót, a 20. cikk (5) bekezdése a) pontjának sérelme nélkül. A PEPP-szolgáltató lehetővé teheti a PEPP-megtakarító számára, hogy gyakrabban váltson PEPP-szolgáltatót.

(4) Amennyiben a váltásra a PEPP-megtakarítók számára egyéni portfóliókezelést végző PEPP-szolgáltatók között kerül sor, a PEPP-megtakarítók megválaszthatják, hogy természetbeni eszközöket vagy megfelelő összegeket transzferálnak. Minden más esetben csak a megfelelő összegek transzferálása engedélyezett.

Amennyiben a PEPP-megtakarító természetbeni eszközök transzferálását kéri, az átvevő PEPP-szolgáltató írásbeli hozzájárulása szükséges.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.).

53. cikk

A szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatás

(1) Azt követően, hogy a PEPP-megtakarító az 56. cikkben meghatározott, a PEPP-szolgáltatóktól kapott információk alapján megalapozott döntést hozott, a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatást a PEPP-megtakarító kérésére az átvevő PEPP-szolgáltatónak kell kezdeményeznie.

(2) A PEPP-megtakarító kérelmét a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatás kezdeményezésének helye szerinti tagállam valamelyik hivatalos nyelvén vagy a felek megállapodása szerinti bármely más nyelven kell elkészíteni. A kérelemben a PEPP-megtakarítónak:

- a) külön hozzájárulást kell adnia a (4) bekezdésben említett egyes feladatok átadó PEPP-szolgáltató általi elvégzéséhez, valamint az (5) bekezdésben említett egyes feladatok átvevő PEPP-szolgáltató általi elvégzéséhez;
- b) az átvevő PEPP-szolgáltatóval való megegyezés alapján pontosan meg kell határoznia azt az időpontot, amikortól a befizetést az átvevő PEPP-szolgáltatónál nyitott PEPP-számlára kell teljesíteni.

Ezen időpont előtt a (4) bekezdés értelmében az átadó PEPP-szolgáltató által átadott dokumentumok az átvevő PEPP-szolgáltató általi kézhezvételét követően legalább két hétnek el kell telnie.

A tagállamok előírhatják, hogy a PEPP-megtakarító a kérelmét írásban adja meg, valamint hogy az elfogadott kérelemből egy példányt át kelljen adni a PEPP-megtakarítónak.

(3) A (2) bekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított öt munkanapon belül az átvevő PEPP-szolgáltató felkéri az átadó PEPP-szolgáltatót a (4) bekezdésben említett feladatok végrehajtására.

(4) Az átvevő PEPP-szolgáltató kérelmének kézhezvételét követően az átadó PEPP-szolgáltató:

- a) öt munkanapon belül megküldi a legutolsó PEPP-számlaértesítő és intézményi tájékoztató kelte és a kérelem kelte közötti időszakra vonatkozó PEPP-számlaértesítőt és intézményi tájékoztatót a PEPP-megtakarítónak és az átvevő PEPP-szolgáltatónak;
- b) öt munkanapon belül megküldi az 52. cikk (4) bekezdésében említettek szerinti természetbeni eszközök transzferálása esetén a meglévő, transzferálandó eszközök listáját az átvevő PEPP-szolgáltatónak;
- c) a PEPP-megtakarító a (2) bekezdés b) pontjában említett kérelemben meghatározott időponttól nem fogadja be a PEPP-számlára beérkező összegeket;
- d) az 52. cikk (4) bekezdésével összhangban a megfelelő összegeket vagy adott esetben a természetbeni eszközöket a PEPP-megtakarító által a kérelemben meghatározott időpontban transzferálja a PEPP-számláról az átvevő PEPP-szolgáltatónál nyitott új PEPP-számlára;

- e) a PEPP-számlát a PEPP-megtakarító által megjelölt időpontban lezárja, amennyiben a PEPP-megtakarítónak nincs további fennálló kötelezettsége. Az átadó PEPP-szolgáltató azonnal tájékoztatja a PEPP-megtakarítót, amennyiben a PEPP-megtakarító számlájának lezárását fennálló kötelezettségek akadályozzák.

(5) Az átvevő PEPP-szolgáltató a kérelemben foglaltak szerint, illetve annyiban, amennyiben az átadó PEPP-szolgáltató vagy a PEPP-megtakarító által megadott információk számára ezt lehetővé teszik, megteszi a szükséges előkészületeket a beérkező befizetések befogadásához, és a PEPP-megtakarító által a kérelemben megjelölt időponttól befogadja a befizetéseket.

54. cikk

A szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatáshoz kapcsolódó díjak és költségek

(1) A PEPP-megtakarító számára díjmentes hozzáférést kell biztosítani az átadó PEPP-szolgáltató vagy az átvevő PEPP-szolgáltató által tárolt személyes adataihoz.

(2) Az átadó PEPP-szolgáltató az 53. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerinti, az átvevő PEPP-szolgáltató által kért információkat úgy bocsátja rendelkezésre, hogy azokért nem számít fel díjat a PEPP-megtakarítónak vagy az átvevő PEPP-szolgáltatónak.

(3) Az átadó PEPP-szolgáltató által a nála vezetett PEPP-számla lezárásáért a PEPP-megtakarító felé felszámított teljes díjnak és költségnek a PEPP-szolgáltatónál ténylegesen felmerült adminisztrációs költségek összegére kell korlátozódnia, és nem haladhatja meg az átvevő PEPP-szolgáltatónak transzferálandó megfelelő összegek vagy természetbeni eszközök pénzbeli értékének 0,5 %-át.

A tagállamok a díjak és a költségek első albekezdésben említett százalékos arányára vonatkozóan alacsonyabb százalékot is meghatározhatnak, illetve eltérő százalékot írhatnak elő, amennyiben a PEPP-szolgáltató a PEPP-megtakarítók számára az 52. cikk (3) bekezdésében meghatározottnál gyakoribb PEPP-szolgáltatók közötti váltást tesz lehetővé.

Az átadó PEPP-szolgáltató nem számíthat fel további díjakat vagy költségeket az átvevő PEPP-szolgáltatónak.

(4) Az átvevő PEPP-szolgáltató csak a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatás tényleges adminisztrációs és ügyleti költségeit számíthatja fel.

55. cikk

A PEPP-megtakarítók pénzügyi veszteségekkel szembeni védelme

(1) Az érintett PEPP-szolgáltató haladéktalanul megtéríti a PEPP-megtakarító azon pénzügyi veszteségét – ideértve a díjakat, költségeket és kamatokat is –, amely közvetlenül amiatt merült fel, hogy a váltási eljárásban részt vevő PEPP-szolgáltató nem teljesítette az 53. cikk szerinti kötelezettségeit.

(2) Az (1) bekezdés szerinti felelősség nem alkalmazandó olyan rendkívüli és előre nem látható körülmények esetén, amelyek az ezen körülményekre hivatkozó PEPP-szolgáltatón kívüli okokból merültek fel, és amelyeknek a következményei minden ellenkező irányú erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlenek lettek volna, vagy abban az esetben, ha a PEPP-szolgáltatót uniós vagy nemzeti jogban meghatározott egyéb jogi kötelezettségek terhelik.

(3) Az (1) bekezdés szerinti felelősséget a nemzeti szinten alkalmazandó jogi követelményekkel összhangban kell megállapítani.

(4) A PEPP-megtakarító viseli a PEPP-számlán tartott eszközöknek az átadó PEPP-szolgáltatótól az átvevő PEPP-szolgáltatóhoz az 52. cikk (4) bekezdésében említettek szerinti transzferálása céljából történő természetbeni visszaváltásához kapcsolódó pénzügyi veszteség kockázatát.

(5) Az átadó PEPP-szolgáltató nem kötelezhető arra, hogy a váltás pillanatában is a tőkevédelmet biztosítson vagy garanciát nyújtson.

56. cikk

A szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatásra vonatkozó információk

(1) A PEPP-szolgáltatók a PEPP-megtakarítók rendelkezésére bocsátják a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatásra vonatkozó információkat annak lehetővé tétele érdekében, hogy a PEPP-megtakarító megalapozott döntést hozzon:

- a) az átadó és az átvevő PEPP-szolgáltató szerepe a váltási eljárás egyes lépéseiben, az 53. cikkben meghatározottak szerint;
- b) az egyes lépések végrehajtására rendelkezésre álló határidő;
- c) a váltási eljárásért felszámított díjak;
- d) a váltás lehetséges következményei, különösen a tőkevédelemre vagy a garanciára, valamint a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatással kapcsolatos egyéb információk;
- e) adott esetben tájékoztatás a természetbeni eszközök transzferálásának lehetőségéről.

Az átvevő PEPP-szolgáltatónak meg kell felelnie a IV. fejezetben foglalt követelményeknek.

Az átvevő PEPP-szolgáltatónak adott esetben tájékoztatnia kell a PEPP-megtakarítót bármely garanciarendszer – többek között betétbiztosítási rendszer, befektetővédelmi rendszer vagy biztosítási garanciarendszer – létezéséről, amelynek hatálya az adott PEPP-megtakarítóra kiterjed.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett információkat elérhetővé kell tenni a PEPP-szolgáltató honlapján. Az információkat a 24. cikk követelményeivel összhangban kérésre a PEPP-megtakarítók részére is rendelkezésre kell bocsátani.

VIII. FEJEZET

KIFIZETÉSI SZAKASZ

57. cikk

A kifizetési szakaszhoz kapcsolódó feltételek

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, a kifizetési szakaszhoz és a nemzeti alszámlák kifizetéseikhez kapcsolódó feltételeket a tagállamok határozzák meg.

(2) E feltételek közé tartozhat különösen a következők meghatározása: a kifizetési szakasz kezdetére vonatkozó alsó korhatár, a PEPP-hez való csatlakozásra vonatkozó nyugdíjkorhatárt megelőző maximális időtartam kezdete, valamint a kifizetési szakasz kezdetére vonatkozó alsó korhatár elérése előtti visszaváltásra vonatkozó feltételek, különösen rendkívüli nehézségek esetén.

58. cikk

A kifizetések módja

(1) A PEPP-szolgáltatóknak a következő egy vagy több kifizetési módot kell biztosítaniuk a PEPP-megtakarítók számára:

- a) járadék;
- b) egyösszegű kifizetés;
- c) lehívásos fizetés;
- d) a fenti módok kombinációi.

(2) A PEPP-megtakarítóknak a PEPP-szerződés megkötésekor, valamint új alszámla nyitásának kérelmezésekor ki kell választaniuk a kifizetési szakaszban teljesítendő kifizetés módját. A kifizetések módja alszámlánként különbözhet.

(3) E cikk (1) bekezdése, illetve az 57. vagy az 59. cikk sérelme nélkül a tagállamok intézkedéseket fogadhatnak el bizonyos kifizetési módok előnyben részesítése érdekében. Ezen intézkedések magukban foglalhatják az egyösszegű kifizetések mennyiségi korlátozását az e cikk (1) bekezdésében említett egyéb kifizetési módok ösztönzése céljából. E mennyiségi korlátozások csak az azon tagállamokhoz kapcsolódó PEPP-alszámlákon felhalmozott tőkének megfelelő kifizetésekre alkalmazandók, amelyek nemzeti joga az egyösszegű kifizetésekre mennyiségi korlátozásokat ír elő.

(4) A tagállamok meghatározhatnak olyan feltételeket, amelyek teljesülése esetén vissza kell nekik fizetni az általuk biztosított kedvezményeket és ösztönzőket.

59. cikk

A kifizetések módjának módosításai

(1) Amennyiben a PEPP-szolgáltató különböző kifizetési módokat kínál, a PEPP-megtakarító számára minden egyes alszámlára vonatkozóan lehetőséget kell nyújtani a kifizetések módjának módosítására:

- a) egy évvel a kifizetési szakasz kezdete előtt;
- b) a kifizetési szakasz kezdetén;
- c) a váltás pillanatában.

A kifizetés módjának módosítása a PEPP-megtakarító számára díjmentes.

(2) A PEPP-megtakarító kifizetési mód módosítására vonatkozó kérelmének kézhezvételét követően a PEPP-szolgáltatónak egyértelmű és érthető formában tájékoztatnia kell a PEPP-megtakarítót az ilyen módosításnak a PEPP-megtakarítóra vagy a PEPP-kezdményezettre gyakorolt pénzügyi vonzatairól, különösen a PEPP-megtakarító PEPP-jének meglévő alszámláira esetlegesen alkalmazandó nemzeti ösztönzőkre kifejtett hatásairól.

60. cikk

Nyugdíjtervezés és a kifizetésekkel kapcsolatos tanácsadás

(1) A PEPP-alaptermék esetében a kifizetési szakasz kezdetén a PEPP-szolgáltatónak a PEPP-alszámlákon felhalmozott tőke fenntartható használatára vonatkozó egyéni nyugdíjtervezést kell kínálnia, figyelembe véve legalább a következőket:

- a) a PEPP-alszámlákon felhalmozott tőke értéke;
- b) az egyéb felhalmozott nyugdíjjogosultságok teljes összege; és
- c) a PEPP-megtakarító hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló igényei és szükségletei.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyugdíjtervezésnek személyes ajánlást kell magában foglalnia a PEPP-megtakarító számára a kifizetések optimális módjára vonatkozóan, kivéve, ha a kifizetéseknek csak egyetlen módja biztosított. Ha az összegű kifizetés nem áll összhangban a PEPP-megtakarító nyugdíjjal kapcsolatos szükségleteivel, a tanácsadást ezirányú figyelmeztetéssel kell kiegészíteni.

IX. FEJEZET

FELÜGYELET

61. cikk

Az illetékes hatóságok általi felügyelet és az EIOPA általi nyomon követés

(1) A PEPP-szolgáltató illetékes hatóságai folyamatosan, a vonatkozó ágazati felügyeleti rendszerrel és normákkal összhangban felügyelik az e rendeletnek való megfelelést. Felelősek továbbá a PEPP-szolgáltató alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott kötelezettségek teljesítésének, valamint a PEPP-szolgáltató intézkedései és szervezete PEPP nyújtása során végrehajtandó feladatok szempontjából való megfelelésének felügyeletéért.

(2) Az EIOPA és az illetékes hatóságok nyomon követik a nyújtott vagy forgalmazott, egyéni nyugdíjtermékeket annak ellenőrzéséhez, hogy e termékek csak akkor használják a PEPP-megjelölést vagy sugallják azt, hogy az ilyen termékek PEPP-ek, ha azokat e rendelet szerint nyilvántartásba vették.

62. cikk

Az illetékes hatóságok hatásköre

Minden egyes tagállam biztosítja, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel.

63. cikk

Az illetékes hatóságok termékkel kapcsolatos beavatkozási hatáskörei

(1) Az illetékes hatóságok a következő feltételek mellett megtilthatják vagy korlátozhatják valamely PEPP forgalomba hozatalát vagy forgalmazását:

- a) az illetékes hatóságok meggyőződése szerint alapos okkal feltételezhető, hogy a PEPP jelentős vagy ismételt aggályokat vet fel a megtakarítók védelme tekintetében, vagy kockázatot jelent a pénzügyi piacok szabályos működésére és integritására vagy legalább egy tagállam pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitására;

- b) a lépés arányosnak tekinthető, mivel figyelembe veszi az azonosított kockázatok jellegét, az érintett PEPP-megtakarítók jártasságát, valamint azt, hogy a lépés valószínűleg milyen hatást gyakorol a PEPP-szerződést megkötő PEPP-megtakarítókra;
- c) az illetékes hatóságok megfelelően konzultáltak más, a lépés által esetleg jelentősen érintett tagállamok illetékes hatóságaival; valamint
- d) a lépésnek nincs diszkriminatív hatása a más tagállamból nyújtott szolgáltatásokra vagy tevékenységekre.

Az első albekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén az illetékes hatóságok elővigyázatossági alapon előírhatják a tilalmat vagy a korlátozást azelőtt, hogy a PEPP-et forgalomba hozták vagy PEPP-megtakarítók számára forgalmazták volna. Az illetékes hatóságok meghatározhatják, hogy a tilalom vagy a korlátozás milyen körülmények között alkalmazandó, vagy milyen kivételek érvényesek rájuk.

(2) Az illetékes hatóságok az e cikk szerinti tilalmat vagy korlátozást csak akkor írhatják elő, ha legalább egy hónappal az intézkedés hatálybalépésének tervezett időpontja előtt írásban vagy a hatóságok által megállapodott egyéb módon részletesen értesítették az összes többi érintett illetékes hatóságot és az EIOPA-t a következőkről:

- a) mely PEPP-et érinti a javasolt lépés;
- b) a javasolt tilalom vagy korlátozás pontos jellege és hatálybalépésének tervezett időpontja; valamint
- c) melyek azok az információk, amelyekre határozatukat alapozták, és amelyek alapján joggal feltételezik, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek mindegyike teljesül.

(3) Azon kivételes esetekben, amikor az illetékes hatóságok szerint e cikk alapján sürgős lépésre van szükség a PEPP káros hatásainak megelőzése érdekében, az illetékes hatóságok – az összes többi illetékes hatóságnak és az EIOPA-nak az intézkedés hatálybalépésének tervezett időpontját megelőzően legalább 24 órával megküldött írásbeli értesítés mellett – ideiglenes alapon lépéseket tehetnek, feltéve, hogy e cikkben meghatározott valamennyi feltétel teljesül, továbbá egyértelműen megállapítható, hogy az egy hónapos értesítési időszak mellett nem lehet megfelelően kezelni az adott aggályt vagy veszélyt. Az illetékes hatóságok ideiglenes alapon nem tehet lépéseket három hónapot meghaladó időszakra.

(4) Az illetékes hatóságoknak a honlapjukon értesítést kell közzétenniük az (1) bekezdésben említett tilalmat és korlátozást előíró határozatról. Ennek az értesítésnek részleteznie kell a tilalmat vagy a korlátozást, és meg kell határozni, hogy az intézkedések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek hatályba, és melyek azok a bizonyítékok, amelyek alapján meggyőződött arról, hogy az (1) bekezdésben foglalt összes feltétel teljesül. A tilalom vagy a korlátozás csak olyan lépésre vonatkozhat, amelyet az értesítés közzététele után hoztak.

(5) Az illetékes hatóságoknak a tilalmat vagy a korlátozást vissza kell vonniuk, ha az (1) bekezdésben foglalt feltételek már nem állnak fenn.

64. cikk

Közvetítés és koordináció

(1) Az illetékes hatóságok által a 63. cikk szerint tett lépés tekintetében az EIOPA-nak közvetítői és koordinátori szerepe van. Ezen belül az EIOPA-nak gondoskodnia kell arról, hogy az illetékes hatóság által tett lépés indokolt és arányos legyen, és hogy adott esetben az illetékes hatóságok következetes megközelítési módot alkalmazzanak.

(2) Miután az EIOPA a 63. cikk szerint értesítést kapott arról, hogy az említett cikk alapján tilalmat vagy korlátozást kívánnak előírni, véleményt kell kibocsátania arról, hogy a tilalom vagy korlátozás indokolt és arányos-e. Ha az EIOPA úgy véli, hogy más illetékes hatóságoknak is intézkedést kell hozniuk a kockázat kezelésére, akkor ezt ki kell nyilvánítania a véleményében. A véleményt az EIOPA honlapján közzé kell tenni.

(3) Ha az illetékes hatóság olyan lépést javasol vagy tesz, amely ellentétes az EIOPA valamely, a (2) bekezdés alapján kibocsátott véleményével, vagy az ilyen vélemény ellenére megtagadja valamely lépés megtételét, honlapján azonnal közzé kell tennie egy értesítést, amelyben teljeskörűen kifejti döntése okait.

65. cikk

Az EIFOPA termékkel kapcsolatos beavatkozási hatásköre

(1) Az 1094/2010/EU rendelet 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban az EIOPA nyomon követi az Unióban forgalomba hozott, forgalmazott vagy értékesített PEPP-eket.

(2) Az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 9. cikke (5) bekezdésével összhangban, az e cikk (3) és (4) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése esetén ideiglenesen megtilthatja vagy korlátozhatja bizonyos PEPP-ek vagy bizonyos egyedi jellemzőkkel bíró PEPP-ek forgalomba hozatalát, forgalmazását vagy értékesítését.

Az EIOPA meghatározza, hogy a tilalom vagy a korlátozás milyen körülmények között alkalmazható, vagy azokra milyen kivételek vonatkoznak.

(3) Az EIOPA-nak az e cikk (2) bekezdése szerinti határozatot adott esetben a többi EFH-val folytatott konzultációt követően kell meghoznia, és csak akkor, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a javasolt lépés a PEPP-megtakarító védelmével kapcsolatos jelentős aggályt kezel, többek között a díjtermék hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló jellegével, vagy a pénzügyi piacok megfelelő működésével és integritásával, illetve az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitásával kapcsolatban;
- b) a PEPP-ekre vonatkozó uniós jog szerint alkalmazandó szabályozási követelmények nem kezelik a fenyegetést;
- c) az illetékes hatóság(ok) nem tett(ek) lépéseket a veszély kezelése érdekében, vagy a megtett lépések nem kezelik megfelelően a veszélyt.

Az első albekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén az EIOPA elővigyázatossági alapon, a PEPP PEPP-ügyfelek számára történő forgalomba hozatalát, forgalmazását vagy értékesítését megelőzően is előírhatja az (2) bekezdés szerinti tilalmat vagy korlátozást.

(4) Amikor az EIOPA e cikk alapján lépéseket tesz, gondoskodnia kell arról, hogy a lépés:

- a) ne járjon olyan káros hatással a pénzügyi piacok hatékonyságára vagy a PEPP-megtakarítókra nézve, amely a lépés hasznaihoz képest aránytalan; és
- b) ne teremtsen meg a szabályozási arbitrázs kockázatát.

Ha az illetékes hatóság(ok) a 63. cikk szerinti intézkedést hozott (hoztak), az EIOPA az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedéseket anélkül is meghozhatja, hogy kibocsátaná a 64. cikkben előírt véleményt.

(5) Mielőtt az EIOPA úgy dönt, hogy e cikk alapján lépéseket tesz, értesítenie kell az illetékes hatóságokat az általa javasolt lépésről.

(6) Az EIOPA a honlapján értesítést tesz közzé az e cikk alapján tett minden lépésről. Ebben az értesítésben részletesen ismertetni kell a tilalmat vagy a korlátozást, és meg kell határozni, hogy az intézkedések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek hatályba. A tilalom vagy a korlátozás csak olyan lépésre vonatkozhat, amelyre az intézkedések hatálybalépése után került sor.

(7) Az EIOPA megfelelő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja a (2) bekezdés szerint előírt tilalmat vagy korlátozást. Amennyiben a tilalmat vagy a korlátozást a három hónapos időtartam elteltét követően nem hosszabítják meg, az hatályát veszti.

(8) Az EIOPA által e cikknek megfelelően tett bármely lépés elsőbbséget élvez a valamely illetékes hatóság által tett bármely korábbi lépéssel szemben.

(9) A Bizottság a 72. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletnek az EIOPA által annak meghatározása során alkalmazandó kritériumokkal és tényezőkkel való kiegészítésére vonatkozóan, hogy a PEPP-megtakarító védelmével kapcsolatban mikor állnak fenn jelentős aggályok – ideértve a termék hosszú távú nyugdíj-előtakarékosságra irányuló jellegét is –, vagy mikor áll fenn a pénzügyi piacok megfelelő működését és integritását, illetve az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének az e cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett stabilitását fenyegető veszély.

E kritériumok és tényezők magukban foglalják a következőket:

- a) a PEPP összetettségének mértéke és kapcsolata a PEPP-megtakarító azon típusával, amely részére a terméket forgalomba hozzák és értékesítik;
- b) a PEPP, a tevékenység vagy a gyakorlat innovatív jellegének foka;
- c) a PEPP vagy a gyakorlat által biztosított tőkeáttétel;
- d) a pénzügyi piacok megfelelő működésével és integritásával kapcsolatban a PEPP mérete vagy a benne felhalmozott tőke teljes összege.

66. cikk

Együttműködés és egységesség

(1) Az egyes illetékes hatóságok hozzájárulnak e rendeletnek az Unió egész területén történő egységes alkalmazásához.

(2) Az illetékes hatóságok az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²²⁾, a 2009/65/EK, a 2009/138/EK, a 2011/61/EU, a 2014/65/EU, az (EU) 2016/97 és az (EU) 2016/2341 irányelvvel összhangban együttműködnek egymással.

(3) Az illetékes hatóságok és az EIOPA az 1094/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek egymással az e rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében.

(4) Az illetékes hatóságok és az EIOPA az 1094/2010/EU rendelettel összhangban minden olyan információt és dokumentációt kicserélnek egymással, amely az e rendelet szerinti feladataik teljesítéséhez, különösen az e rendelet megsértése eseteinek azonosításához és orvoslásához szükséges.

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az együttműködés és az információcsere részleteit, valamint az említett információk összehasonlítást lehetővé tevő, egységesített formátumban történő bemutatásához szükséges követelményeket.

Az EIOPA 2020. augusztus 15-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

X. FEJEZET

SZANKCIÓK

67. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések

(1) Az illetékes hatóságok felügyeleti hatáskörének, valamint a tagállamok büntetőjogi szankciók előírására és kiszabására vonatkozó jogának a sérelme nélkül, a tagállamok megállapítják az e rendelet megsértéseire alkalmazandó megfelelő közigazgatási szankciókra és egyéb intézkedésekre vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. Az előírt közigazgatási szankcióknak és egyéb intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem állapítanak meg az első albekezdésben említett közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályokat azon jogsértések tekintetében, amelyekre nemzeti joguk alapján büntetőjogi szankciók vonatkoznak.

A tagállamok az első és második albekezdésben említett szabályokról e rendelet alkalmazásának kezdőnapjáig tájékoztatják a Bizottságot és az EIOPA-t. A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól haladéktalanul értesítik a Bizottságot és az EIOPA-t.

(2) Az e cikk (3) bekezdésében megállapított közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések legalább azokra a helyzetekre alkalmazandók, amelyekben:

- a) a 6. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi vállalkozás a 6. és a 7. cikket megsértve valótlan vagy félrevezető nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan módon vetette nyilvántartásba a PEPP-et;
- b) a 6. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi vállalkozás az előírt nyilvántartásba vétel nélkül kínál vagy forgalmaz „páneurópai egyéni nyugdíjtermék” vagy „PEPP” megjelölést viselő termékeket;
- c) a PEPP-szolgáltató a 18. és a 19. cikket megsértve nem biztosított hordozhatósági szolgáltatást, vagy nem adott a 20. és a 21. cikkben előírt tájékoztatást az említett szolgáltatásról, vagy nem teljesítette a IV. és V. fejezetben, a 48. és az 50. cikkben és a VII. fejezetben meghatározott követelményeket és kötelezettségeket;
- d) a letétkezelő nem teljesítette a 48. cikk szerinti felügyeleti feladatait.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett helyzetekkel kapcsolatban a tagállamok a nemzeti joggal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságok számára legalább a következő közigazgatási szankciók kiszabására, illetve egyéb intézkedések meghozatalára:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely a 69. cikknek megfelelően megjelöli a természetes vagy jogi személy kilétét és a jogsértés jellegét;

- b) végzés, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) a pénzügyi vállalkozás irányító, felügyelő vagy igazgatási testülete bármely felelősségre vont tagjának vagy más felelősségre vont természetes személynek az átmeneti eltiltása ilyen vállalkozásokban vezetői feladatok gyakorlásától;
- d) jogi személy esetében legalább 5 000 000 EUR összegű maximális közigazgatási bírság, vagy azon tagállamok esetében, amelyeknek pénzneme nem az euro, 2019. augusztus 14-én a nemzeti pénznemben ennek megfelelő érték;
- e) jogi személy esetében, a d) pontban említett maximális közigazgatási bírság legfeljebb a jogi személy irányító, felügyelő vagy igazgatási testülete által jóváhagyott legutolsó rendelkezésre álló beszámolóban meghatározott teljes éves árbevétel 10 %-a; amennyiben a jogi személy anyavállalat, vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽²³⁾ összhangban összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a vonatkozó teljes éves árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a végső anyavállalat irányító, felügyelő vagy igazgatási testülete által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel vagy a vonatkozó számviteli jogi aktusok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;
- f) természetes személy esetében legalább 700 000 EUR összegű, illetve azon tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2019. augusztus 14-én ennek megfelelő értékű maximális közigazgatási bírság;
- g) a jogsérből származó haszon összegének legalább kétszeresét kitevő maximális közigazgatási bírság, ha ez a haszon meghatározható, akkor is, ha ez az összeg meghaladja a d), az e), illetve az f) pont szerinti maximális összegeket.

(4) Az (1) bekezdés első albekezdésében és a (3) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciót vagy egyéb intézkedést előíró határozatot indokolni kell, és a határozat ellen fellebbezést lehet benyújtani.

(5) Az (1) bekezdés első albekezdése szerinti és a (3) bekezdés szerinti hatáskörük gyakorlása során az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések az e rendelettel elérni kívánt eredményekkel járjanak, valamint a határokon átnyúló esetekben a közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések alkalmazásakor összehangoltan lépnek fel a lehetséges megkettőzés és átfedések elkerülése érdekében.

68. cikk

A közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések előírására vonatkozó hatáskörök gyakorlása

(1) Az illetékes hatóságok a 67. cikkben említett közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések előírására vonatkozó hatásköreiket a nemzeti jogi kereteikkel összhangban gyakorolják:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresése útján.

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

(2) Az illetékes hatóságok a 67. cikk (3) bekezdése szerint előírt közigazgatási szankciók vagy egyéb intézkedések típusának és szintjének meghatározása során figyelembe vesznek minden releváns körülményt, beleértve adott esetben a következőket:

- a) a jogsértés lényegessége, súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személynek mindenekelőtt a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentősége, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatóságokkal való együttműködésének szintje, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszatérítése szükségességének sérelme nélkül;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértések.

69. cikk

A közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések közzététele

(1) Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül közzéteszik hivatalos honlapjukon az e rendelet megsértéséért kiszabott közigazgatási szankciót vagy egyéb intézkedést tartalmazó határozatot azt követően, hogy a közigazgatási szankcióval vagy egyéb intézkedéssel sújtott személy értesítést kapott az említett határozatról.

(2) Az (1) bekezdésben említett közzétételnek ki kell kiterjednie a jogsértés típusára és jellegére vonatkozó információkra, valamint a felelős személyek kilétére és az előírt közigazgatási szankciókra vagy egyéb intézkedésekre.

(3) Amennyiben az illetékes hatóságok esetenként elvégzett értékelés alapján úgy ítélik meg, hogy a jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek kilétének és személyes adatainak a közzététele aránytalan, vagy ha az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy folyamatban lévő vizsgálatot, az illetékes hatóságok:

- a) elhalasztják a közigazgatási szankciót vagy egyéb intézkedést elrendelő határozat közzétételét, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek;
- b) közzéteszik a közigazgatási szankciót vagy egyéb intézkedést előíró határozatot, észszerű ideig kihagyva belőle a címzett kilétét és személyes adatait, ha ezen időszakon belül az anonim közzététel indokai várhatóan megszűnnek, és feltéve, hogy az ilyen anonim közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét; vagy

c) eltekintenek a közigazgatási szankciót vagy egyéb intézkedést előíró határozat közzétételétől, amennyiben az a) és a b) pontban meghatározott lehetőségeket elégtelennek tekintik annak biztosításához, hogy:

i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe;

ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.

(4) A közigazgatási szankció vagy egyéb intézkedés anonim közzétételéről szóló, a (3) bekezdés b) pontja szerinti határozat esetében az érintett adatok közzététele elhalasztható. Amennyiben a közigazgatási szankciót vagy egyéb intézkedést előíró határozat ellen az illetékes igazságügyi hatósághoz fellebbezést nyújtanak be, az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon haladéktalanul közzéteszik ezt az információt és a fellebbezés eredményével kapcsolatos későbbi információkat. A közigazgatási szankciót vagy egyéb intézkedést elrendelő határozatot megsemmisítő valamennyi bírósági határozatot szintén közzé kell tenni.

(5) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett bármely közzététel a közzétételt követően legalább öt évig elérhető legyen a hivatalos honlapjukon. A közzétett személyes adatok csak annyi ideig maradhatnak fenn az illetékes hatóságok hivatalos honlapjain, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szükséges.

70. cikk

Az EIOPA közigazgatási szankciókkal és egyéb intézkedésekkel kapcsolatos tájékoztatására vonatkozó kötelezettség

(1) Az illetékes hatóságoknak a 69. cikk (3) bekezdésének c) pontjával összhangban tájékoztatniuk kell az EIOPA-t az összes előírt, de közzé nem tett közigazgatási szankcióról és egyéb intézkedésről, beleértve az azokkal kapcsolatos fellebbezéseket és azok kimenetelét is.

(2) Az illetékes hatóságok minden évben összesített tájékoztatást bocsátanak az EIOPA rendelkezésére a 67. cikkel összhangban előírt valamennyi közigazgatási szankcióról és egyéb intézkedésről.

Az EIOPA a kapott információkat éves jelentésben teszi közzé.

(3) Amennyiben a tagállamok a 67. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban úgy döntenek, hogy e rendelet megsértése esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, illetékes hatóságaiknak évente anonimizált és összesített adatokat kell küldeniük az EIOPA-nak az összes lefolytatott nyomozásra és a kiszabott büntetőjogi szankcióra vonatkozóan. Az EIOPA a kiszabott büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos anonimizált információkat éves jelentésben teszi közzé.

(4) Ha az illetékes hatóságok nyilvánosságra hoztak egy közigazgatási szankciót, egyéb intézkedést vagy büntetőjogi szankciót, e szankciókról vagy intézkedésről egyidejűleg értesítik az EIOPA-t.

XI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

71. cikk

Személyes adatok kezelése

E rendelet keretében a személyes adatok kezelése tekintetében a PEPP-szolgáltatók, a PEPP-forgalmazók és az illetékes hatóságok e rendelet alkalmazásában végzett feladataikat az (EU) 2016/679 rendelettel és a 2002/58/EK irányelvvel összhangban látják el. A személyes adatoknak az EIOPA által e rendelet keretében végzett kezelése tekintetében az EIOPA-nak meg kell felelnie az (EU) 2018/1725 rendeletnek.

72. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 40. cikk (9) bekezdésében, a 45. cikk (4) bekezdésében és a 65. cikk (9) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása négyéves időtartamra szól 2019. augusztus 14-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a négyéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 40. cikk (9) bekezdésében, a 45. cikk (4) bekezdésében és a 65. cikk (9) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 40. cikk (9) bekezdése, a 45. cikk (4) bekezdése vagy a 65. cikk (9) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

73. cikk

Értékelés és jelentéstétel

(1) Öt évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapja után, majd azt követően ötévente a Bizottság elvégzi e rendelet értékelését, és az EIOPA-val és adott esetben a többi EFH-val folytatott konzultációt követően fő megállapításairól jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. E jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatokat kell csatolni.

(2) A jelentésnek különösen a következőkre kell kiterjednie:

a) a PEPP-ek II. fejezettel összhangban történő nyilvántartásba vételi eljárásának működése;

b) hordozhatóság, különösen a PEPP-megtakarítók rendelkezésére álló alszámlák és a megtakarító azon lehetősége, hogy a 20. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban továbbra is a legutóbb megnyitott alszámlára fizesse hozzájárulásait;

c) partnerségek kialakítása;

d) a szolgáltatóváltásra irányuló szolgáltatás működése, valamint a díjak és illetékek szintje;

- e) a PEPP piaci elterjedésének szintje és e rendelet hatása az Európán belüli nyugdíjszolgáltatásra, ideértve a meglévő termékek helyettesítését és a PEPP-alaptermék igénybevételét is;
- f) a panasztételi eljárás;
- g) a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációja a PEPP-ekkel kapcsolatos befektetési politikába;
- h) a PEPP-megtakarítók által közvetlenül vagy közvetetten viselt díjak, illetékek és kiadások, ideértve a piac esetleges nem megfelelő működésének értékelését;
- i) a PEPP-szolgáltatók e rendeletnek, valamint az alkalmazandó ágazati jog által meghatározott normáknak való megfelelése;
- j) a különböző kockázatcsökkentési technikák PEPP-szolgáltatók általi alkalmazása;
- k) a PEPP-ek nyújtása a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a letelepedés szabadsága keretében;
- l) annak ténye, hogy érdemes-e a leendő PEPP-megtakarítók rendelkezésére bocsátani a termék múltbeli teljesítményére vonatkozó információt, figyelembe véve a PEPP-ben foglalt teljesítménnyel kapcsolatos forgatókönyvekre vonatkozó tájékoztatást;
- m) annak ténye, hogy a PEPP-megtakarítóknak adott tanácsadás megfelelő-e, különös tekintettel a kifizetések lehetséges módjai tekintetében.

Az első albekezdés e) pontjában említett értékelés során figyelembe kell venni az alszámlák egyes tagállamokon belüli meg nem nyitásának indokait, és értékelni kell a PEPP-szolgáltatók által az alszámlák megnyitására vonatkozóan kifejlesztett technikai megoldások terén megvalósított eredményeket és erőfeszítéseket.

(3) A Bizottság testületet hoz létre az érintett érdekelt felekkel, hogy folyamatosan nyomon kövesse a PEPP-ek alakulását és végrehajtását. A testület legalább az EIOPA-t, az illetékes hatóságokat, az iparági és fogyasztói képviselőket, valamint független szakértőket foglal magában.

A testület titkárságát az EIOPA látja el.

74. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a 28. cikk (5) bekezdésében, a 30. cikk (2) bekezdésében, a 33. cikk (3) bekezdésében, a 36. cikk (2) bekezdésében, a 37. cikk (2) bekezdésében, a 45. cikk (3) bekezdésében és a 46. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésétől számított 12 hónap elteltével alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1239 RENDELETE**(2019. június 20.)****az európai egyablakos tengerügyi ügyintézési környezet létrehozásáról és a 2010/65/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 100. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2010/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ előírja a tagállamoknak, hogy az Európai Unió kikötőibe érkező és onnan induló hajókra vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettségek teljesítését elektronikus formátumban elfogadják, továbbá hogy a tengeri szállítás megkönnyítése és felgyorsítása érdekében biztosítsák a nyilatkozatok egyablakos rendszerben való továbbítását.
- (2) A tengeri szállítás az egységes piacon belül és azon kívül is a kereskedelem és a kommunikáció gerincét jelenti. A tengeri szállítás megkönnyítése érdekében, valamint hogy tovább csökkenjenek a hajózási társaságok adminisztrációs terhei, az uniós jogi aktusok, a nemzetközi jogi aktusok és a tagállamok nemzeti jogszabályai által a hajózási társaságokra rótt nyilatkozattételi kötelezettségek teljesítését szolgáló adatszolgáltatási eljárásokat tovább kell egyszerűsíteni és harmonizálni, és azokat technológiaselemlegessé kell tenni az időtálló nyilatkozattételi megoldások előmozdítása érdekében.
- (3) Mind az Európai Parlament, mind a Tanács több alkalommal is szorgalmazta a nagyobb átjárhatóságot, valamint az átfogóbb, felhasználóbarát kommunikációt és információáramlást a belső piac működésének javítása, valamint a polgárok és a vállalkozások igényeinek teljesítése érdekében.

⁽¹⁾ HL C 62., 2019.2.15., 265. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 13-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/65/EU irányelve (2010. október 20.) a tagállamok kikötőibe érkező vagy onnan induló hajókra vonatkozó nyilatkozattételi követelményekről és a 2002/6/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 283., 2010.10.29., 1. o.).

- (4) E rendelet fő célja, hogy harmonizált szabályokat állapítson meg a kikötői megállásokhoz szükséges adatszolgáltatásra vonatkozóan, különösen annak biztosítása révén, hogy ugyanazon adatkészleteket minden egyes nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszernek ugyanolyan módon lehessen bejelenteni. E rendelet célja továbbá, hogy megkönnyítse az információk továbbítását a nyilatkozattevők, az érintett hatóságok és a kikötés céljából igénybe veendő kikötőben tevékenykedő kikötői szolgáltatók, valamint más tagállamok között. Nem indokolt, hogy e rendelet alkalmazása módosítsa a nyilatkozattételi kötelezettségekre vonatkozó időtartamokat vagy a nyilatkozattételi kötelezettségek tartalmát, illetve hogy uniós vagy nemzeti szinten hatást gyakoroljon az információk későbbi tárolására és kezelésére.
- (5) Az egyes tagállamokban működő nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereket meg kell tartani a technológiaselemleges és átjárható európai egyablakos tengerügyi ügyintézési környezet (a továbbiakban: EMSWe) alapjaként. A nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszernek egyetlen általános nyilatkozattételi pontot kell alkotnia a tengeri fuvarozók számára, és el kell látnia a nyilatkozattevőktől érkező adatok gyűjtésének, valamint az adatok összes érintett illetékes hatóság és kikötői szolgáltatók részére történő továbbításának feladatát.
- (6) A nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek hatékonyságának növelése és a jövőbeli fejleményekre való felkészülés érdekében lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok fenntarthassák azokat a jelenlegi rendelkezéseiket, amelyek értelmében az egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszert felhasználhatják a más szállítási módokra vonatkozó, hasonló információkról való nyilatkozattételhez, illetve hogy új rendelkezéseket alakíthassanak ki erre a célra.
- (7) A nyilatkozattevőknél ezeknek a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereknek az ügyféloldali interfészeit uniós szinten össze kell hangolni annak érdekében, hogy egyszerűbbé váljon a nyilatkozattétel, valamint hogy tovább csökkenjenek az adminisztrációs terhek. Ezt a harmonizációt minden egyes nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer esetében egy, a rendszerek közötti információcserére szolgáló, uniós szinten kidolgozott közös interfészszoftver használatával kell elérni. A tagállamoknak kell viselniük a felelősséget ennek az interfészmodulnak az integrálásáért és kezeléséért, továbbá a szoftver rendszeres és időben történő frissítéséért minden alkalommal, amikor a Bizottság új verziót bocsát rendelkezésre. A Bizottságnak fejlesztenie kell a modult, és ahhoz szükség esetén frissítéseket kell biztosítania, tekintve, hogy a digitális technológiák gyors ütemben fejlődnek, és az új fejlesztések miatt a technológiai megoldások hamar elavulttá válhatnak.
- (8) Opcionális nyilatkozattételi pontként fenn lehet tartani a tagállamok és szolgáltatók által rendelkezésre bocsátott egyéb nyilatkozattételi csatornákat – például kikötői közösségi információs rendszereket –, és azoknak képesnek kell lenniük arra, hogy adatszolgáltatóként eljárjanak.
- (9) Annak érdekében, hogy a tenger nélküli, így tengeri kikötőkkel sem rendelkező tagállamokra ne nehezedjen aránytalan adminisztratív teher, e tagállamokat célszerű mentesíteni a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer kidolgozására, létrehozására, működtetésére és rendelkezésre bocsátására irányuló kötelezettség alól. Ez azt jelenti, hogy amíg élnek ezzel a mentességgel, e tagállamok nem kötelezhetők arra, hogy teljesítsék a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer kidolgozásához, létrehozásához, működtetéséhez és rendelkezésre bocsátásához kapcsolódó kötelezettségeket.
- (10) A nyilatkozattevők általi manuális nyilatkozattételhez a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereknek egységes funkciókkal rendelkező, könnyen használható grafikus felhasználói felülettel is rendelkezniük kell. A tagállamoknak a harmonizált digitális táblázatok feltöltésével is elérhetővé kell tenniük a nyilatkozattevők általi manuális adatbevitelhez szükséges grafikus felhasználói felületet. Az egységes funkciók biztosításán túl a Bizottságnak és a tagállamoknak összehangolt erőfeszítéseket kell tenniük annak biztosítása céljából, hogy a grafikus felhasználói felületek a lehető leghasonlóbb felhasználói élményt nyújtsanak.
- (11) A megjelenő új digitális technológiák folyamatosan bővülő lehetőséget kínálnak a tengeri szállítási ágazatban a hatékonyság növelésére és az adminisztrációs terhek csökkentésére. Ahhoz, hogy az új technológiák előnyeit a lehető legkorábban ki lehessen aknázni, a Bizottságot fel kell hatalmazni a harmonizált nyilatkozattételi környezet műszaki előírásainak, szabványainak és eljárásainak végrehajtási jogi aktusok útján történő módosítására. Ez rugalmasságot kell, hogy biztosítson a piaci szereplők számára az új digitális technológiák kifejlesztése tekintetében, az új technológiákat pedig e rendelet felülvizsgálatakor is figyelembe kell venni.

- (12) A nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek használatához a nyilatkozattevők számára megfelelő támogatást, illetve a folyamatokat és a műszaki követelményeket illetően tájékoztatást kell biztosítani könnyen elérhető és felhasználóbarát nemzeti honlapokon keresztül, általános, a megjelenést és a funkciót bemutató formában.
- (13) A nemzetközi tengeri forgalom könnyítéséről szóló egyezmény („FAL-egyezmény”) (4) úgy rendelkezik, hogy a közigazgatási szerveknek minden esetben kizárólag a leglényegesebb nyilatkozattételi adatokat kell megkövetelniük, a kért adattételek számát pedig minimalizálniuk kell. Mindazonáltal a hajózás biztonságának szavatolásához helyi körülmények miatt sajátos információk megadására lehet szükség.
- (14) Az EMSWe működésének lehetővé tételéhez egy átfogó EMSWe-adatkészlet létrehozása szükséges, amely kiterjed a nemzeti hatóságok vagy kikötő-üzemeltetők által adminisztrációs vagy üzemeltetési célból, a hajótól a kikötői megálláskor esetlegesen kért összes információs elemre. Az EMSWe-adatkészlet létrehozásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a nemzetközi szinten végzett idevágó munkát. Mivel a nyilatkozattételi kötelezettségek köre tagállamonként változó, az adott tagállamban a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszert úgy kell kialakítani, hogy az bárminemű módosítás nélkül fogadni tudja az EMSWe-adatkészletet, továbbá figyelmen kívül hagyja az adott tagállam számára nem releváns információkat.
- (15) Kivételes körülmények között a tagállamoknak képesnek kell lenniük további adatelemek bekérésére a nyilatkozattevőktől. Ilyen kivételes körülmények akkor állhatnak elő, amikor például sürgősen meg kell védeni a belső rendet és biztonságot, vagy sürgősen kezelni kell egy, az emberek vagy az állatok egészségét vagy a környezetet érintő súlyos fenyegetést. A kivételes körülmény fogalmát megszorítóan kell értelmezni.
- (16) Az uniós és nemzetközi jogi aktusokban foglalt vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettségeket a rendelet mellékletében fel kell sorolni. Ezeknek a nyilatkozattételi kötelezettségeknek kell képezniük az átfogó EMSWe-adatkészlet létrehozásának alapját. A mellékletben továbbá hivatkozni kell a nemzeti szinten teljesítendő nyilatkozattételi kötelezettségek vonatkozó kategóriáira, a tagállamoknak pedig képesnek kell lenniük arra, hogy a Bizottságtól kérhessék az EMSWe-adatkészlet módosítását a nemzeti jogszabályaikban és előírásaikban rögzített nyilatkozattételi kötelezettségek alapján. A nemzeti jogszabályokban és előírásokban meghatározott nyilatkozattételi kötelezettségek alapján az EMSWe-adatkészletet módosító uniós jogi aktusnak egyértelműen hivatkozni kell az adott nemzeti jogszabályokra és előírásokra.
- (17) Amikor a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerekből információkat osztanak meg az illetékes hatóságokkal, az adattovábbításnak meg kell felelnie a nyilatkozattételi kötelezettségekhez és alakiságokhoz kapcsolódó, az adatokra vonatkozó azon általános követelményeknek, formátumoknak és kódoknak, amelyeket a mellékletben felsorolt uniós jogi aktusok rögzítenek, továbbá az adatok továbbításának az említett jogi aktusokban meghatározott informatikai rendszereken, így például a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (5) 6. cikkének (1) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozási eljárásokon keresztül kell történnie.
- (18) A rendelet végrehajtásakor figyelembe kell venni a nemzeti és uniós szinten létrehozott SafeSeaNet-rendszereket, amelyek továbbra is megkönnyítik a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereken keresztül kapott információknak a 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (6) szerinti megosztását és továbbítását a tagállamok között.
- (19) A kikötők nem tekinthetők a tengeren szállított áruk végső célállomásának. A hajók kikötői megállásainak hatékonysága hatással van a kikötőbe érkező, illetve onnan induló áruk és utasok szállításához kapcsolódó teljes logisztikai láncra. A tengeri szállítás átjárhatóságának, multimodalitásának és a teljes logisztikai láncsal való zavartalan integrációjának a biztosítása érdekében, továbbá más szállítási módok megkönnyítésére a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereknek lehetővé kell tenniük a vonatkozó információk – például az érkezési és az indulási idők – megosztását a más szállítási módok tekintetében kifejlesztett, hasonló keretrendszerekkel.

(4) A Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek (IMO) az 1965. április 9-én elfogadott, majd 2016. április 8-án módosított, a nemzetközi tengeri forgalom könnyítéséről szóló egyezménye („FAL-egyezmény”), 1.1. szabvány.

(5) Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

(6) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/59/EK irányelve (2002. június 27.) a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 208., 2002.8.5., 10. o.).

- (20) A tengeri szállítás hatékonyságának és az üzemeltetési célból a hajók kikötői megállásai alkalmával biztosítandó információk közötti átfedések korlátozása érdekében a nyilatkozattevő által a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereknek szolgáltatott információkat – amennyiben ezt a nyilatkozattevő engedélyezi, továbbá tekintetbe véve, hogy tisztelgetben kell tartani az adatok bizalmas, üzleti szempontból érzékeny jellegét, valamint a jogi korlátokat – bizonyos más jogalanyokkal, például a kikötők vagy a terminálok üzemeltetőivel is meg kell osztani. E rendelet célja, hogy a nyilatkozattételi kötelezettségek teljesítésekor az egyszeri adatszolgáltatás elvét követve javuljon az adatok kezelése.
- (21) A 952/2013/EU rendelet értelmében az Unió területére behozott árukra vonatkozóan belépési gyűjtő árnyilatkozatot kell készíteni és azt elektronikusan be kell nyújtani a vámhatóságoknak. Tekintettel a belépési gyűjtő árnyilatkozatok fontosságára a biztonsági és pénzügyi kockázatok kezelése terén, jelenleg is zajlik egy kifejezetten az Unió vámterületén a belépési gyűjtő árnyilatkozatok benyújtására és kezelésére alkalmas, elektronikus rendszer fejlesztése. A belépési gyűjtő árnyilatkozatok benyújtására ezért nem lesz lehetőség a harmonizált nyilatkozattételi interfészmodulon keresztül. Mindazonáltal, figyelembe véve azt, hogy a belépési gyűjtő árnyilatkozattal benyújtott egyes adatelemek egyéb vámügyi és tengeri szállítási nyilatkozattételi kötelezettségek teljesítéséhez is szükségesek, amikor a hajó befut az Unió valamely kikötőjébe, az EMSWe-nek képesnek kell lennie a belépési gyűjtő árnyilatkozatban szereplő adatelemek feldolgozására. Elő kell irányozni továbbá annak lehetőségét is, hogy a belépési gyűjtő árnyilatkozaton keresztül már benyújtott vonatkozó információkat esetlegesen vissza lehessen keresni a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek segítségével.
- (22) A nyilatkozattételi követelmények teljeskörű összehangolása érdekében a vámhatóságoknak, tengerészeti hatóságoknak és más érintett hatóságoknak együtt kell működniük egymással mind nemzeti, mind uniós szinten. A konkrét feladatokkal rendelkező nemzeti koordinátoroknak javítaniuk kell ezen együttműködés hatékonyságát és a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek zökkenőmentes működését.
- (23) A nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereken keresztül biztosított információk ismételt felhasználása, valamint az információk nyilatkozattevő általi benyújtásának megkönnyítése érdekében közös adatbázisokat szükséges előirányozni. Egy EMSWe-hajóadatbázist kell létrehozni, amelynek ki kell terjednie a hajók adatainak és nyilatkozattételi mentességeinek referencijegyzékére az érintett nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerben közöltek szerint. Az információk nyilatkozattevő általi benyújtásának megkönnyítése érdekében egy közös helynévadatbázist kell létrehozni, amelyben szerepelnie kell a helynévkódok referencialistájának, amely lista tartalmazza az ENSZ kereskedelmi és közlekedési helynévkódrendszerének (UN/LOCODE) kódjait, a SafeSeaNet-kódokat, valamint a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) globális integrált hajózási információs rendszerében (GISIS) regisztrált kikötői létesítményi kódokat. Egy közös adatbázist kell továbbá létrehozni, amelynek tartalmaznia kell a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerbe bejelentendő veszélyes és szennyező áruk listáját a 2002/59/EK irányelvvel, valamint az IMO FAL 7-tel összhangban, figyelembe véve az IMO-egyezményekben és -szabályzatokban előírt vonatkozó adatelemeket.
- (24) A személyes adatok e rendelet keretében történő, illetékes hatóságok általi kezelésének összhangban kell állnia az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁷⁾. A személyes adatok e rendelet keretében történő, Bizottság általi kezelésének összhangban kell állnia az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁸⁾.
- (25) Az EMSWe és a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek nem jelenthetnek a saját működésükhöz szükségességtől eltérő egyéb jogalapot a személyes adatok kezelésére, továbbá nem használhatók fel személyes adatokra irányuló új hozzáférési jogok biztosítására.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (26) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az EMSWe-adatkészletek létrehozása és módosítása, valamint az adatelemek fogalommeghatározásainak, kategóriáinak és adatspecifikációinak a meghatározása révén történő kiegészítése vonatkozásában, valamint arra, hogy a mellékletet oly módon módosítsa, hogy abba beépítse a nemzeti szinten már meglévő nyilatkozattételi kötelezettségeket, továbbá hogy abban figyelembe vegyen az uniós jogi aktusokban elfogadott új nyilatkozattételi kötelezettségeket. A Bizottságnak biztosítania kell a mellékletben felsorolt uniós és nemzetközi jogi aktusokban meghatározott, adatokra vonatkozó általános követelményeknek, formátumoknak és kódoknak a betartását. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽⁹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (27) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a tagállami szakértőkkel és az üzleti világ képviselőivel átlátható módon és időben konzultáljanak.
- (28) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁰⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (29) A végrehajtási hatásköröket különösen annak érdekében kell a Bizottságra ruházni, hogy meghatározza a harmonizált interfészmodulnak, valamint a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek kapcsolódó harmonizált elemeinek a bevezetésére, karbantartására és használatára vonatkozó funkcionális és műszaki előírásokat, minőség-ellenőrzési mechanizmusokat és eljárásokat. Végrehajtási hatásköröket kell ruházni továbbá a Bizottságra abból a célból, hogy meghatározza az EMSWe közös szolgáltatásaira vonatkozó műszaki előírásokat, szabványokat és eljárásokat.
- (30) E rendeletnek a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹¹⁾ kell épülnie, amely megállapítja azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok elismerik a természetes és jogi személyek más tagállamok által bejelentett elektronikus azonosítási rendszereinek hatálya alá tartozó bizonyos elektronikus azonosító eszközöket. A 910/2014/EU rendelet meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a felhasználók az online közszolgáltatások határokon átnyúló igénybevételéhez használni tudják elektronikus azonosító és hitelesítő eszközeiket.
- (31) A Bizottságnak el kell végeznie e rendelet értékelését. E célból információkat kell gyűjteni, amelyek alapul szolgálnak az említett értékeléshez és lehetővé teszik annak felmérését, hogy e rendelet mennyiben teljesíti az általa elérni kívánt célokat. A Bizottságnak egyéb lehetőségek mellett azt is értékelnie kell, hogy milyen értéktöbbletet képviselne egy központosított és harmonizált európai nyilatkozattételi rendszer – például egy központi nyilatkozattételi interfész – kialakítása.

⁽⁹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

- (32) A 2010/65/EU irányelvet ezért e rendelet alkalmazásának kezdőnapján hatályon kívül kell helyezni.
- (33) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹²⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

E rendelet meghatározza a harmonizált interfészekkel rendelkező, technológiasemleges és átjárható európai egyablakos tengerügyi ügyintézési környezet (a továbbiakban: EMSWe) keretét, hogy megkönnyítse a hajók uniós kikötőbe való érkezésük, ott-tartózkodásuk és onnan való elindulásuk kapcsán fennálló nyilatkozattételi kötelezettségeivel kapcsolatos információk elektronikus továbbítását.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „*európai egyablakos tengerügyi ügyintézési környezet*” (EMSWe): az Unióban a kikötői megállásokkal kapcsolatos nyilatkozattételi kötelezettségekkel összefüggő elektronikus adattovábbítás jogi és technikai kerete, amely a harmonizált nyilatkozattételi interfészekkel rendelkező nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek hálózatából áll, és magában foglalja a SafeSeaNet és más releváns rendszerek útján történő adatcserét, továbbá a felhasználói regisztrációs, a hozzáférés-kezelési, a címkiosztó, a hajóazonosítási, valamint a helynévkódokra, a veszélyes és szennyező árukra és az egészségre vonatkozó információkat szolgáló közös szolgáltatásokat;

2. „*hajó*”: minden olyan tengerjáró hajó vagy tengeri környezetben üzemelő vízi jármű, amelyre vonatkozik valamely, a mellékletben felsorolt konkrét nyilatkozattételi kötelezettség;

3. „*nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer*”: adatoknak a nyilatkozattételi kötelezettségek teljesítése céljából, elektronikus úton történő fogadását, cseréjét és továbbítását lehetővé tevő, nemzeti szinten létrehozott és működtetett műszaki platform, amely a hozzáférések tekintetében közösen meghatározott jogosultság-kezeléssel rendelkezik, és amely magában foglal egy harmonizált nyilatkozattételi interfészmodult és egy grafikus felhasználói felületet a nyilatkozattevőkkel folytatott kommunikáció céljára, továbbá összeköttetésben áll a vonatkozó hatóságok rendszereivel, valamint nemzeti és uniós szintű adatbázisokkal, emellett lehetővé teszi a részt vevő érintett hatóságok által hozott határozatok legszélesebb körébe tartozó üzenetek vagy visszaigazolások nyilatkozattevők felé történő továbbítását és amely adott esetben az egyéb nyilatkozattételi eszközökhöz való kapcsolódást is lehetővé teheti;

4. „*harmonizált nyilatkozattételi interfészmodul*”: a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer köztesrétege, amelyen keresztül lehetőség nyílik a nyilatkozattevők által alkalmazott információs rendszerek és az érintett nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer közötti adatcserére;

5. „*nyilatkozattételi kötelezettség*”: a mellékletben felsorolt uniós és nemzetközi jogi aktusokban, valamint a mellékletben felsorolt nemzeti jogszabályokban és előírásokban megkövetelt információk, amelyeket a hajóknak a kikötői megállások kapcsán szolgáltatniuk kell;

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

6. „kikötői megállás”: hajóknak valamely tagállam tengeri kikötőjébe való érkezése, ott-tartózkodása és onnan való elindulása;

7. „adatelem”: legkisebb olyan információegység, amely egyedi meghatározással és pontos technikai jellemzőkkel, úgymint formátummal, hosszúsággal és karaktertípussal rendelkezik;

8. „EMSWe-adatkészlet”: a nyilatkozattételi kötelezettségekből eredő adatelemek teljes listája;

9. „grafikus felhatalmazott felület”: internetes interfész, amely kétirányú, webalapú, felhasználó-rendszer összeköttetést biztosít a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer felé történő adatszolgáltatáshoz, és amely egyrészt lehetővé teszi a nyilatkozattevők számára a manuális adatbevitelt, többek között harmonizált digitális táblázatok és olyan funkciók útján, amelyek lehetővé teszik nyilatkozattételi adatelemek kivonatolását a táblázatokból, másrészt pedig olyan egységes funkciókkal és jellemzőkkel rendelkezik, amelyek a nyilatkozattevők számára egységes felhasználói élményt biztosítanak a navigációs folyamat és az adatfeltöltés tekintetében;

10. „egységes címkioldó szolgáltatás”: további önkéntes szolgáltatás, amely lehetővé teszi a nyilatkozattevők számára, hogy közvetlen, rendszerek közötti adatösszeköttetéseket kezdeményezzenek a nyilatkozattevő rendszere és az érintett nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer harmonizált nyilatkozattételi interfészmodulja között;

11. „nyilatkozattevő”: a nyilatkozattételi kötelezettségek hatálya alá tartozó bármely természetes vagy jogi személy, illetve az adott nyilatkozattételi kötelezettség keretei között az említett személy nevében eljáró bármely más, megfelelően felhatalmazott természetes vagy jogi személy;

12. „vámhatóságok”: a 952/2013/EU rendelet 5. cikkének 1. pontjában meghatározott hatóságok;

13. „adatszolgáltató”: a nyilatkozattevőnek a nyilatkozattételi kötelezettségekkel kapcsolatban információs és kommunikációs technológiákkal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személy;

14. „adatok elektronikus továbbítása”: digitálisan kódolt információ továbbítási folyamata, amelynek során adattárolásra és számítógéppel való feldolgozásra közvetlenül alkalmas, felülvizsgálható, strukturált formátumot alkalmaznak;

15. „kikötői szolgáltató”: az (EU) 2017/352 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹³⁾ 1. cikkének (2) bekezdésében felsorolt kikötői szolgáltatások egy vagy több kategóriájába tartozó szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személy.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/352 rendelete (2017. február 15.) a kikötői szolgáltatások nyújtását és a kikötők pénzügyi átláthatóságára vonatkozó közös szabályokat biztosító keretrendszer létrehozásáról (HL L 57., 2017.3.3., 1. o.).

II. FEJEZET

EMSWe-ADATKÉSZLET

3. cikk

Az EMSWe-adatkészlet létrehozása

- (1) A Bizottság az e cikk (3) bekezdése szerint megállapítja és módosítja az EMSWe-adatkészletet.
- (2) A tagállamok 2020. február 15-ig értesítik a Bizottságot a nemzeti jogszabályokból és előírásokból eredő nyilatkozattételi kötelezettségekről, valamint az EMSWe-adatkészletben szerepeltetendő adatelemekről. A tagállamok pontosan azonosítják az ilyen adatelemeket.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet mellékletének annak céljából történő módosítása érdekében, hogy abba beillesszen, abból töröljön vagy abban kiigazítson egy adott nemzeti jogi aktusra vagy követelményre, uniós vagy nemzetközi jogi aktusokra való hivatkozást, valamint annak érdekében, hogy megállapítsa és módosítsa az EMSWe-adatkészletet.

Az első ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktust 2021. augusztus 15-ig kell elfogadni.

A 4. cikkben meghatározottak szerint a tagállamok kérhetik a Bizottságot, hogy a nemzeti jogszabályokban és előírásokban meghatározott nyilatkozattételi kötelezettségeknek megfelelően adatelemeket vezessen be az EMSWe-adatkészletbe vagy módosítsa azokat. Annak értékelésekor, hogy bizonyos adatelemeket fel kell-e venni az EMSWe-adatkészletbe, a Bizottság figyelembe veszi a felmerülő biztonsági aggályokat és a FAL-egyezményben foglalt elveket, nevezetesen annak alapelvét, hogy csak a leglényegesebb nyilatkozattételi adatokat lehet megkövetelni és minimalizálni kell a kért adattételek számát.

A Bizottság a kéréstől számított három hónapon belül dönt arról, hogy az adatelemek beillesztésre kerülnek-e az EMSWe-adatkészletbe. A Bizottság megindokolja a döntését.

Az EMSWe-adatkészletbe adatelemet bevezető vagy abban adatelemet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak egyértelműen hivatkoznia kell a nemzeti jogszabályokra és előírásokra.

Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy nem illeszti be a kért adatelemet, megalapozott indokokkal szolgál a beillesztés elutasítására vonatkozóan, és azokban hivatkozik az idevágó hajózásbiztonsági szempontokra és a FAL-egyezményben foglalt elvekre.

4. cikk

Az EMSWe-adatkészlet módosítása

- (1) Amennyiben valamely tagállam a nemzeti jogszabályai és előírásai alapján olyan nyilatkozattételi kötelezettséget szándékozik módosítani, amely az EMSWe-adatkészletben szereplőktől eltérő adatok szolgáltatására terjed ki, az adott tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot. Az említett értesítésében a tagállam pontosan azonosítja az EMSWe-adatkészletben nem szereplő információkat, továbbá jelzi a kérdéses nyilatkozattételi kötelezettség alkalmazásának tervezett időtartamát.
- (2) A tagállamok csak abban az esetben vezethetnek be új nyilatkozattételi kötelezettségeket, ha ezt a Bizottság a 3. cikkben meghatározott eljárás útján jóváhagyta, a megfelelő adatok pedig beillesztésre kerültek az EMSWe-adatkészletbe és alkalmazzák őket a harmonizált nyilatkozattételi interfészekben.
- (3) A Bizottságnak a 3. cikk (3) bekezdésével összhangban értékelnie kell, hogy szükséges-e az EMSWe-adatkészlet módosítása. Az EMSWe-adatkészlet évente egyszer módosítható, kivéve a kellően indokolt eseteket.
- (4) A tagállamok kivételes körülmények között, a Bizottság jóváhagyása nélkül további adatelemeket kérhetnek a nyilatkozattevőktől három hónapnál rövidebb időtartamra. A tagállamok ezen adatelemekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. Ha a kivételes körülmények továbbra is fennállnak, a Bizottság hozzájárulhat, hogy a tagállamok a további adatelemek megkérésére vonatkozó időtartamot két esetben három hónapos időszakkal meghosszabbítsák.

Legkésőbb egy hónappal az első albekezdésben említett utolsó három hónapos időszak vége előtt a tagállam – a 3. cikk (3) bekezdése értelmében – kérheti a Bizottságtól, hogy a további adatelemek váljanak az EMSWe-adatkészlet részévé. A tagállamok a Bizottság döntésének meghozataláig továbbra is kérhetik a további adatelemeket a nyilatkozattevőktől, kedvező döntés esetén pedig egészen addig, amíg a módosított EMSWe-adatkészletet létre nem hozták.

III. FEJEZET

ADATSZOLGÁLTATÁS

5. cikk

Nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer

(1) Mindegyik tagállam nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszert hoz létre, amelyen keresztül – e rendelettel összhangban, valamint a 7. és a 11. cikk sérelme nélkül – a nyilatkozattételi kötelezettségek teljesítéséhez szükséges összes információt egyszer kell benyújtani, az EMSWe-adatkészlet segítségével és azzal összhangban, a 6. cikkben meghatározott harmonizált nyilatkozattételi interfészmodul és grafikus felhasználói felület, valamint adott esetben a 7. cikkben meghatározott egyéb nyilatkozattételi eszközök használatával, abból a célból, hogy ezen információk a feladataik ellátásához szükséges mértékben elérhetővé váljanak a tagállamok érintett hatóságai számára.

A nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerük üzemeltetése a tagállamok felelőssége.

A tagállamok az egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszert létrehozhatják egy vagy több tagállammal közösen. Ezek a tagállamok ezt az egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszert jelölik meg a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerüként, és felelnek annak az e rendeletnek megfelelően történő működtetéséért.

(2) A tengeri kikötőkkel nem rendelkező tagállamok mentesülnek az (1) bekezdésben meghatározott nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer fejlesztésére, létrehozására, működtetésére és rendelkezésre bocsátására irányuló kötelezettség alól.

(3) A tagállamok biztosítják:

- a) a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer kompatibilitását a harmonizált nyilatkozattételi interfészmodullal, valamint az egységes funkciók alkalmazását a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer grafikus felhasználói felületén, a 6. cikk (2) bekezdésének megfelelően;
- b) a harmonizált nyilatkozattételi interfészek időben történő integrálását a 6. cikkben említett végrehajtási jogi aktusban meghatározott végrehajtási határidőknek megfelelően és bármely későbbi frissítés időben történő integrálását a többéves végrehajtási tervben elfogadott határidőknek megfelelően;
- c) az illetékes hatóságok megfelelő rendszereihez való kapcsolódást annak érdekében, hogy az adott hatóságoknak jelentendő adatok átvitele a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszeren keresztül az említett rendszerek felé lehetővé váljon, az uniós jogi aktusokkal és nemzeti jogszabályokkal és előírásokkal összhangban, az említett rendszerekre vonatkozó műszaki előírásoknak megfelelően;
- d) a 2025. augusztus 15-től kezdődő első 12 hónapban információs szolgálat rendelkezésre állását, valamint online támogató webhelyet a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerükhöz, amely egyértelmű utasításokat tartalmaz az adott tagállam hivatalos nyelvein, továbbá adott esetben egy nemzetközileg használt nyelven;
- e) a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer működtetésében közvetlenül részt vevő személyzet megfelelő és szükséges képzését.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szükséges információkat a kérdéses jogszabályok alkalmazásáért felelős hatóságok megkapják, továbbá, hogy azok köre az egyes, említett hatóságok szükségleteire korlátozódjon. Ezzel a tagállamok biztosítják azon információk továbbítására vonatkozó jogi követelmények teljesülését, amelyekre a mellékletben felsorolt uniós jogi aktusok írnak elő rendelkezéseket, illetve – adott esetben – a 952/2013/EU rendelet 6. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozó eljárások használatát. A tagállamok biztosítják továbbá az érintett hatóságok által használt információs rendszerek átjárhatóságát.

(5) A nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereknek biztosítaniuk kell annak a technikai lehetőségét, hogy a nyilatkozattevők az adatelemek egy nemzeti szinten előre meghatározott alkészletét külön a rendeltetési hely szerinti kikötői szolgáltatók számára is rendelkezésre bocsáthassák.

(6) Amennyiben valamely tagállam a nyilatkozattételi kötelezettségek teljesítéséhez nem teszi szükségessé az EMSWe-adatkészlet minden elemét, a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszernek el kell fogadnia az adott tagállam által előírt adatelemekre korlátozódó adatszolgáltatást. A nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszernek el kell fogadnia a nyilatkozattevő általi olyan adatszolgáltatásokat is, amelyek az EMSWe-adatkészletből további elemeket tartalmaznak; az említett a további elemeket azonban nem kell kezelnie és tárolnia.

(7) A tagállamok a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerük felé benyújtott adatokat csupán annyi ideig tárolják, ami az e rendeletben előírt követelmények teljesítéséhez, illetve a mellékletben felsorolt uniós, nemzetközi és nemzeti jogi aktusoknak való megfelelés biztosításához szükséges. A tagállamoknak ezt követően haladéktalanul törölnie kell az ilyen információkat.

(8) A tagállamok a nyilatkozattevők által a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer felé benyújtott adatok alapján egy uniós szinten harmonizált elektronikus formátumban közléseket a hajók rendelkezésre álló becsült és tényleges érkezési és indulási idejét. Ez a kötelezettség nem vonatkozik az érzékeny rakományt szállító hajókra, amelyek esetében ennek az információnak a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszeren keresztül történő közlése biztonsági fenyegetést jelenthet.

(9) A nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereknek egységes internetes címmel kell rendelkezniük.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a (3) bekezdés d) pontjában említett a támogató webhelyek harmonizált struktúráját, az érkezési és indulási idők elérhetővé tétele érdekében a (8) bekezdésben említett műszaki előírásokat és a (9) bekezdésben említett internetes címek egységes formátumát. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktus 2021. augusztus 15-ig kell elfogadni.

6. cikk

Harmonizált nyilatkozattételi interfészek

(1) A Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben végrehajtási jogi aktusokat fogad el a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek harmonizált nyilatkozattételi interfészmoduljára vonatkozó funkcionális és műszaki előírások megállapítása érdekében. A funkcionális és műszaki előírásoknak arra kell törekedniük, hogy elősegítsék a felhasználók által használt különböző technológiák és nyilatkozattételi rendszerek közötti átjárhatóságot.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktust 2021. augusztus 15-ig kell elfogadni.

(2) A Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben 2022. augusztus 15-ig kidolgozza, azt követően pedig naprakészé teszi a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek harmonizált nyilatkozattételi interfészmodulját, az e cikk (1) és (5) bekezdésében említett előírásokkal összhangban.

(3) A Bizottság a tagállamok rendelkezésére bocsátja a harmonizált nyilatkozattételi interfészmodult és valamennyi releváns információt, hogy beépíthessék azokat a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerükbe.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a grafikus felhasználói felület egységes funkcióit és a 2. cikk 9. pontjában említett harmonizált digitális táblázatok mintáit.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktust 2021. augusztus 15-ig kell elfogadni.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a műszaki előírások, szabványok és eljárások módosítása céljából annak biztosítása érdekében, hogy a harmonizált nyilatkozattételi interfészek nyitottak legyenek a jövőbeli technológiák irányába.

(6) Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

7. cikk

Egyéb nyilatkozattételi eszközök

(1) A tagállamok engedélyezik a nyilatkozattevők számára, hogy önkéntes alapon olyan adatszolgáltatókon keresztül nyújtsanak be adatokat a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerbe, amelyek megfelelnek a harmonizált nyilatkozattételi interfészmodul előírásainak.

(2) A tagállamok lehetővé tehetik a nyilatkozattevők számára, hogy az adatokat más nyilatkozattételi csatornákon keresztül nyújtsák be, amennyiben az ilyen csatornák használata a nyilatkozattevők számára önkéntes. Ilyen esetben a tagállamok biztosítják, hogy az ilyen egyéb csatornák a vonatkozó információkat elérhetővé tegyék a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek számára.

(3) A tagállamok az 5 és a 6. cikkben, valamint a 12–17. cikkben meghatározott elektronikus rendszerek bármelyikének az átmeneti meghibásodása esetén alternatív adatszolgáltatási eszközöket alkalmazhatnak.

8. cikk

Az egyszeri adatszolgáltatás elve

(1) A 11. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül és az uniós jog által előírt eltérő rendelkezés hiányában a tagállamok biztosítják, hogy a nyilatkozattevőtől kikötői megállásonként csak egyszer kérjenek e rendelet szerinti adatszolgáltatást, illetve hogy az EMSWe-adatkészlet vonatkozó adatait az e cikk (3) bekezdésének megfelelően rendelkezésre bocsássák és újra felhasználják.

(2) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a hajónak a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerben megadott azonosító információi, adatai és a rá vonatkozó mentességek rögzítésre kerüljenek a 14. cikkben említett EMSWe-hajó-adatbázisban, és hogy azok elérhetőek legyenek az Unión belüli későbbi kikötői megállások alkalmával.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az EMSWe-adatkészletnek a valamely uniós kikötőből történő elindulásakor átadott adatai a nyilatkozattételi kötelezettségek teljesítése céljából a következő uniós kikötőbe való megérkezéskor a nyilatkozattevők rendelkezésére álljanak, feltéve, hogy a hajó az útja során nem áll meg az Unió kívüli kikötőben. Ez a bekezdés nem vonatkozik a 952/2013/EU rendelet értelmében kapott információkra, kivéve, ha az ilyen információk rendelkezésre bocsátásának a lehetőségét az említett rendelet biztosítja.

(4) Az EMSWe-adatkészletnek bármely, e rendelettel összhangban kapott vonatkozó adatait elérhetővé kell tenni más nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek számára is a SafeSeaNet-en keresztül.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett vonatkozó adatelemek jegyzékének megállapítása érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

A benyújtott adatokért való felelősség

A nyilatkozattevő felel az adatelemeknek a vonatkozó jogi és műszaki követelményekkel összhangban történő benyújtásáért. Az adatokért és a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer részére való benyújtás óta esetlegesen megváltozott információk naprakészé tételéért továbbra is a nyilatkozattevőt terheli a felelősség.

10. cikk

Adatvédelem és titoktartás

(1) A személyes adatok e rendelet keretében történő, illetékes hatóságok általi kezelésének összhangban kell állnia az (EU) 2016/679 rendelettel.

(2) A személyes adatok e rendelet keretében történő, Bizottság általi kezelésének összhangban kell állnia az (EU) 2018/1725 rendelettel.

(3) A tagállamok és a Bizottság megteszik a szükséges intézkedéseket az alkalmazandó uniós vagy nemzeti joggal összhangban az e rendelet alapján cserélt üzleti információk és más különleges adatok bizalmas kezelésének biztosítása érdekében.

11. cikk

További vámügyi rendelkezések

(1) E rendelet nem akadályozhatja az információcserét a tagállamok vámhatóságai, illetve a vámhatóságok és a 952/2013/EU rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozási eljárást alkalmazó gazdasági szereplők között.

(2) A 952/2013/EU rendelet 127. cikkében említett belépési gyűjtő árunyilatkozatban foglalt vonatkozó információkat – amennyiben ez összhangban áll az uniós vámjogszabályokkal – hivatkozásként a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer rendelkezésére kell bocsátani, illetve – adott esetben – ismételten fel kell használni a mellékletben felsorolt egyéb nyilatkozattételi kötelezettségekhez.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (2) bekezdésében említett vonatkozó információk jegyzékének megállapítása érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az első ilyen végrehajtási aktust 2021. augusztus 15-ig kell elfogadni.

IV. FEJEZET

KÖZÖS SZOLGÁLTATÁSOK

12. cikk

Az EMSWe felhasználói regisztrációs és hozzáférés-kezelő rendszere

(1) A Bizottság közös felhasználói regisztrációs és hozzáférés-kezelő rendszert hoz létre és biztosítja annak rendelkezésre állását a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereket használó nyilatkozattevők és adatszolgáltatók, valamint a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerekhez hozzáférő nemzeti hatóságok számára olyan esetekre, amikor a felhasználó azonosítására van szükség. Az említett közös felhasználói regisztrációs és hozzáférés-kezelő rendszernek lehetővé kell tennie a meglévő uniós regisztrációs rendszeren keresztül végzett, uniós szinten elismert egyszeri felhasználói regisztrációt, a decentralizált felhasználókezelést és a felhasználók uniós szintű nyomon követését.

(2) Minden tagállam kijelöl egy, az (1) bekezdésben említett rendszerben az új felhasználók azonosításáért és regisztrációjáért, valamint a meglévő felhasználói fiókok módosításáért és megszüntetéséért felelős nemzeti hatóságot.

(3) A különböző tagállamokban a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerekhez való hozzáférés céljából az EMSWe felhasználói regisztrációs és hozzáférés-kezelő rendszerében regisztrált nyilatkozattevőket vagy adatszolgáltatókat úgy kell tekinteni, mint akik vagy amelyek az összes tagállam nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerébe regisztráltak, és e felhasználóknak az egyes tagállamok által a nemzeti szabályoknak megfelelően adott hozzáférési jogok keretein belül kell tevékenykedniük.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett közös felhasználói regisztrációs és hozzáférés-kezelő rendszer – beleértve a (2) bekezdésben említett funkciókat is – létrehozására vonatkozó műszaki előírások, szabványok és eljárások megállapítása érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktust 2021. augusztus 15-ig kell elfogadni.

13. cikk

Egységes címkiosztó szolgáltatás

(1) A Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben létrehoz egy további önkéntes egységes címkiosztó szolgáltatást, feltéve, hogy a 6. cikknek megfelelően teljeskörűen bevezetésre került a harmonizált nyilatkozattételi interfész-modul.

(2) A Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben végrehajtási jogi aktusokat fogad el az egységes címkiosztó szolgáltatás bevezetésére, karbantartására és használatára vonatkozó funkcionális és műszaki előírások, minőség-ellenőrzési mechanizmusok és eljárások meghatározása érdekében. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktust 2024. augusztus 15-ig kell elfogadni.

14. cikk

EMSWe-hajóadatbázis

(1) A 8. cikk (2) bekezdésével összhangban a Bizottság egy EMSWe-hajóadatbázist hoz létre, amely tartalmazza a hajók azonosító információinak és adatainak a listáját, valamint a hajók nyilatkozattételi mentességére vonatkozó feljegyzéseket.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett adatokat a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszer felé a nyilatkozattevők által benyújtott adatok alapján megküldjék az EMSWe-hajóadatbázisnak.

(3) A Bizottság biztosítja, hogy a hajóadatbázisban szereplő adatok a hajók nyilatkozattételének megkönnyítése érdekében rendelkezésre álljanak a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek számára.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett, a hajók azonosító információinak és adatainak, valamint a hajók nyilatkozattétele alóli mentességre vonatkozó adatoknak a gyűjtésére, tárolására, frissítésére és benyújtására szolgáló adatbázis létrehozására vonatkozó műszaki előírások, szabványok és eljárások meghatározására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktust 2021. augusztus 15-ig kell elfogadni.

15. cikk

Közös helynévadatbázis

(1) A Bizottság közös helynévadatbázist hoz létre, amely tartalmazza a helynévkódok⁽¹⁴⁾ referencialistáját, valamint a kikötői létesítmények kódjait az IMO globális integrált hajózási információs rendszerében (GISIS) regisztráltak szerint.

(2) A Bizottság biztosítja, hogy a helynévadatbázis a hajók nyilatkozattételének megkönnyítése érdekében rendelkezésre álljon a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek számára.

(3) A tagállamok a helynévadatbázisból származó információkat nemzeti szinten a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszereken keresztül teszik elérhetővé.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett közös helynévadatbázis létrehozására vonatkozó műszaki előírások, szabványok és eljárások meghatározása érdekében, a helynévkódoknak és a kikötői létesítmények kódjainak gyűjtése, tárolása, frissítése és benyújtása érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktust 2021. augusztus 15-ig kell elfogadni.

16. cikk

Veszélyes anyagok közös adatbázisa

(1) A Bizottság közös adatbázist hoz létre azon veszélyes és szennyező áruk listájának rögzítésére, amelyeket a 2002/59/EK irányelvnek, valamint az IMO FAL 7. sz. formanyomtatványának megfelelően kell bejelenteni, figyelembe véve az IMO-egyezményekben és -szabályzatokban előírt vonatkozó adatelemeket.

(2) A Bizottság biztosítja, hogy a veszélyes anyagok közös adatbázisa a hajók nyilatkozattételének megkönnyítése érdekében rendelkezésre álljon a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerek számára.

(3) Az adatbázist össze kell kapcsolni az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség (EMSA) által kidolgozott, a veszélyes és szennyező árukkal összefüggő veszélyekre és kockázatokra vonatkozó információkat tartalmazó MAR-CIS adatbázis vonatkozó bejegyzéseivel.

(4) Az adatbázis nemzeti és uniós szinten, a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszeren keresztüli nyilatkozattételi folyamat során hivatkozásként és ellenőrző eszközként egyaránt használandó.

⁽¹⁴⁾ „Az ENSZ kereskedelmi és közlekedési helynévkódrendszere”.

(5) A tagállamok a közös adatbázisból származó információkat nemzeti szinten a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszeren keresztül teszik elérhetővé.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett közös adatbázis létrehozására vonatkozó műszaki előírások, szabványok és eljárások meghatározására vonatkozóan, a veszélyes anyagokra vonatkozó referenciainformációk gyűjtése, tárolása és rendelkezésre bocsátása érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktust 2021. augusztus 15-ig kell elfogadni.

17. cikk

Közös hajóhigiéniai adatbázis

(1) A Bizottság közös hajóhigiéniai adatbázist tesz elérhetővé, amelynek alkalmasnak kell lennie a Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok (2005) 37. cikkében említett hajózási egészségügyi nyilatkozatokhoz kapcsolódó adatok fogadására és tárolására. A fedélzeten tartózkodó beteg személyekkel kapcsolatos személyes adatok nem tárolhatók ebben az adatbázisban.

A tagállamok illetékes egészségügyi hatóságai adatok fogadása vagy cseréje céljából hozzáférhetnek az adatbázishoz.

(2) A hajóhigiéniai adatbázist használó tagállamok közlik a Bizottsággal, hogy mely nemzeti hatóságok felelősek az említett adatbázis felhasználóinak kezeléséért, többek között az új felhasználók regisztrációjáért, valamint a felhasználói fiókok módosításáért és lezárásáért.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett adatbázis létrehozására vonatkozó műszaki előírások, szabványok és eljárások megállapítása érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

V. FEJEZET

AZ EMSWe-TEVÉKENYSÉGEK KOORDINÁCIÓJA

18. cikk

Nemzeti koordinátorok

Az egyes tagállamok kijelölnek egy egyértelmű jogi felhatalmazással rendelkező illetékes nemzeti hatóságot, amely az EMSWe tekintetében nemzeti koordinátorként jár el. A nemzeti koordinátor:

- a) nemzeti kapcsolattartóként jár el a felhasználók és a Bizottság számára az e rendelet végrehajtásával összefüggő minden kérdésben;
- b) koordinálja e rendeletnek az adott tagállamon belüli illetékes nemzeti hatóságok általi alkalmazását és az e hatóságok közötti együttműködést;
- c) az 5. cikk (3) bekezdésének c) pontjában foglaltaknak megfelelően koordinálja az adatok terjesztésének, valamint az említett illetékes hatóságok megfelelő rendszereihez való kapcsolódásnak a biztosítására irányuló tevékenységeket;

19. cikk

Többéves végrehajtási terv

E rendelet időben történő végrehajtásának megkönnyítése, valamint a harmonizált interfészmodul és az EMSWe kapcsolódó harmonizált elemeinek telepítésére, kezelésére és frissítésére irányuló minőség-ellenőrzési mechanizmusok és eljárások biztosítása érdekében a Bizottság a tagállami szakértőkkel folytatott megfelelő konzultációt követően többéves végrehajtási tervet fogad el, amelyet évente felülvizsgál és amelyben meghatározza a következőket:

- a) a következő 18 hónapra tervezett, a harmonizált nyilatkozattételi interfészek és az EMSWe kapcsolódó harmonizált elemeinek fejlesztésére és frissítésére irányuló terv;
- b) az egységes címkiosztó szolgáltatás 2024. augusztus 15-ig történő létrehozására irányuló terv;
- c) az érintett felekkel folytatandó konzultáció indikatív időpontja;
- d) indikatív határidők, amelyek lejártát követően a tagállamok beépítik a harmonizált nyilatkozattételi interfészeket a nemzeti egyablakos tengerügyi ügyintézési rendszerekbe;
- e) indikatív határidők a Bizottság számára ahhoz, hogy a harmonizált nyilatkozattételi interfészmodul megvalósítását követően létrehozzon egy egységes címkiosztó szolgáltatást;
- f) tesztelési időszak a tagállamok és a nyilatkozattevők számára, hogy ellenőrizzék a kapcsolódásukat a harmonizált nyilatkozattételi interfészek bármely új verziójához;
- g) tesztelési időszak az egységes címkiosztó szolgáltatás számára;
- h) indikatív határidők a tagállamok és a nyilatkozattevők számára a harmonizált nyilatkozattételi interfészek régebbi verzióinak a fokozatos kivezetésére.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Költségek

Az Európai Unió általános költségvetése fedezi a következők költségeit:

- a) az e rendelet uniós szintű végrehajtását támogató IKT-eszközöknek a Bizottság és az EMSA általi fejlesztése és karbantartása;
- b) az EMSWe népszerűsítése uniós szinten, többek között az érintett felek körében, valamint a megfelelő nemzetközi szervezetek szintjén.

21. cikk

Együttműködés más, a kereskedelmet és szállítást könnyítő rendszerekkel vagy szolgáltatásokkal

Amennyiben más uniós jogi aktusok a kereskedelmet és szállítást könnyítő rendszereket vagy szolgáltatásokat hoztak létre, a Bizottság a szinergiák megvalósítása és a párhuzamosságok elkerülése érdekében koordinálja az ezekhez a rendszerekhez vagy szolgáltatásokhoz kapcsolódó tevékenységeket.

22. cikk

Felülvizsgálat és jelentés

A tagállamok nyomon követik az EMSWe alkalmazását, és megállapításaikról jelentést küldenek a Bizottságnak. A jelentésnek tartalmaznia kell a következő mutatókat:

- a) a harmonizált nyilatkozattételi interfészmodul használata;
- b) a grafikus felhasználói felület használata;
- c) a 7. cikkben említett egyéb nyilatkozattételi eszközök használata.

A tagállamok az említett jelentést a Bizottság által megadandó sablon alapján évente benyújtják a Bizottságnak.

A Bizottság 2027. augusztus 15-ig, felülvizsgálja a rendelet alkalmazását, és az összegyűjtött adatok és statisztikák alapján értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az EMSWe működéséről. Az értékelő jelentés szükség szerint kiterjed az olyan újonnan megjelenő technológiák értékelésére, amelyek nyomán a harmonizált nyilatkozattételi interfészmodul adott esetben módosításra vagy cserére szorul.

23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása négyéves időtartamra szól 2019. augusztus 14-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a négyéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál a tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásakor haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

24. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a szállítás és a kereskedelem digitális megkönnyítésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

25. cikk

A 2010/65/EU irányelv hatályon kívül helyezése

A 2010/65/EU irányelv 2025. augusztus 15-től hatályát veszti.

A 2010/65/EU irányelvre való hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

26. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet 2025. augusztus 15-től kell alkalmazni.

(3) A 11. cikk (2) bekezdésében említett funkciók, valamint a melléklet A. részének 7. pontjában meghatározott vámügyi nyilatkozattételi kötelezettségekhez kapcsolódó funkciók akkor lépnek hatályba, amikor a 952/2013/EU rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében említett, e nyilatkozattételi kötelezettségek alkalmazásához szükséges elektronikus rendszerek működőképessé válnak, a Bizottság által a 952/2013/EU rendelet 280. és 281. cikke alapján kidolgozott munkaprogrammal összhangban. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (C sorozat) kihirdeti azt a napot, amikor teljesültek e bekezdés feltételei.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

MELLÉKLET

NYILATKOZATTÉTELI KÖTELEZETTSÉGEK

A. Uniós jogi aktusokból fakadó nyilatkozattételi kötelezettségek

A nyilatkozattételi kötelezettségek e kategóriájába azon információk tartoznak, amelyeket az alábbi rendelkezésekkel összhangban kell nyújtani:

1. A tagállamok kikötőibe érkező és onnan induló hajókra vonatkozó értesítés

A közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról szóló, 2002. június 27-i 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 208., 2002.8.5., 10. o.) 4. cikke.

2. A személyek ellenőrzése a határátkelőhelyeken

A személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet (Schengeni határellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.) 8. cikke.

3. A hajókon szállított veszélyes vagy szennyező áruk bejelentése

A közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról szóló, 2002. június 27-i 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 208., 2002.8.5., 10. o.) 13. cikke.

4. A hulladék és a rakománymaradványok bejelentése

A hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok fogadására alkalmas kikötői létesítményekről szóló, 2000. november 27-i 2000/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 332., 2000.12.28., 81. o.) 6. cikke.

5. Védelmi információk bejelentése

A hajók és kikötőlétesítmények védelmének fokozásáról szóló, 2004. március 31-i 725/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 129., 2004.4.29., 6. o.) 6. cikke.

Az e melléklet függelékében rögzített formanyomtatványt kell használni a 725/2004/EK rendelet 6. cikkében előírt adatelemek azonosítására.

6. A hajón tartózkodó személyekre vonatkozó információk

A Közösség tagállamainak kikötőibe érkező vagy onnan induló személyhajókon utazó személyek nyilvántartásáról szóló, 1998. június 18-i 98/41/EK tanácsi irányelv (HL L 188., 1998.7.2., 35. o.) 4. cikkének (2) bekezdése és 5. cikkének (2) bekezdése.

7. Vámalakiságok

a) Alakiságok érkezéskor:

- Az érkezés bejelentése (a 952/2013/EU rendelet 133. cikke);
- Az áruk vám elé állítása (a 952/2013/EU rendelet 139. cikke);
- Átmeneti megőrzési árunyilatkozat (a 952/2013/EU rendelet 145. cikke);
- Az áruk uniós vámjogi státusza (a 952/2013/EU rendelet 153–155. cikke);
- Árutovábbításban használt elektronikus fuvarokmányok (a 952/2013/EU rendelet 233. cikk (4) bekezdés e) pontja).

b) Alakiságok induláskor:

- Az áruk uniós vámjogi státusza (a 952/2013/EU rendelet 153–155. cikke);
- Árutovábbításban használt elektronikus fuvarokmányok (a 952/2013/EU rendelet 233. cikk (4) bekezdés e) pontja);
- Kilépés bejelentése (a 952/2013/EU rendelet 267. cikke);
- Kilépési gyűjtő árunyilatkozat (a 952/2013/EU rendelet 271–272. cikke);
- Újrakiviteli értesítés (a 952/2013/EU rendelet 274–275. cikke).

8. Ömlesztettáru-szállító hajók biztonságos be- és kirakódása

Az ömlesztettáru-szállító hajók biztonságos be- és kirakódására vonatkozó harmonizált követelmények és eljárások megállapításáról szóló, 2001. december 4-i 2001/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 13., 2002.1.16., 9. o.) 7. cikke.

9. A kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzés

A kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről szóló, 2009. április 23-i 2009/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 131., 2009.5.28., 57. o.) 9. cikke és 24. cikkének (2) bekezdése.

10. Tengeri szállítási statisztikák

A tengeri áru- és személyszállításban használt statisztikai adatszolgáltatásról szóló, 2009. május 6-i 2009/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 141., 2009.6.6., 29. o.) 3. cikke.

B. FAL-dokumentumok és nemzetközi jogi eszközökből fakadó nyilatkozattételi kötelezettségek

A nyilatkozattételi kötelezettségek e kategóriájába azon információk tartoznak, amelyeket a FAL-egyezménnyel és egyéb releváns nemzetközi jogi eszközökkel összhangban kell nyújtani.

1. FAL 1: Általános nyilatkozat
2. FAL 2: Rakománynyilatkozat
3. FAL 3: A hajó készleteire vonatkozó nyilatkozat
4. FAL 4: A személyzet ingóságaira vonatkozó nyilatkozat
5. FAL 5: Személyzeti jegyzék
6. FAL 6: Utasjegyzék
7. FAL 7: Veszélyes áruk
8. Hajózási egészségügyi nyilatkozat

C. Nemzeti jogszabályokból és előírásokból fakadó nyilatkozattételi kötelezettségek

Szám	Kezdőnap (éééé/hh/nn)	Zárónap (éééé/hh/nn)	Kikötő	Ország	ENSZ/ LOCODE (ha van)	Kikötői létesítmény	Védelmi szint (SL)
6							SL =
7							SL =
8							SL =
9							SL =
10							SL =
A hajó tett-e bármilyen különleges vagy további védelmi intézkedést a hajóvédelmi tervben jóváhagyottakon túl? Ha a válasz IGEN, a lentiekben jelezze a hajó által tett különleges vagy további védelmi intézkedést.						IGEN	NEM
Szám (lásd fent)	A hajó által tett különleges vagy további védelmi intézkedés						
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
Sorolja fel időrendi sorrendben (a legutóbbival kezdve) azon, hajók közötti tevékenységeket, melyeket a fentebb felsorolt, kikötői létesítményekben való legutóbbi tíz megállás során végeztek. Szükség szerint adjon a táblázathoz sorokat, vagy folytassa a következő oldalon – adja meg a hajók közötti tevékenységek teljes számát:							

A jóváhagyott hajóvédelmi tervben meghatározott hajóvédelmi intézkedéseket fenntartották minden egyes szóban forgó, hajók közötti tevékenység folyamán?						IGEN	NEM	
Ha NEM, a lenti utolsó oszlopban részletezze az ehelyett alkalmazott védelmi intézkedéseket.								
Szám	Kezdőnap (éééé/hh/nn)	Zárónap (éééé/hh/nn)	Helyzet, vagy földrajzi szélesség és hosszúság	Hajók közötti tevékenység	Pótlólag alkalmazott védelmi intézkedések			
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
A hajón található rakomány általános leírása								
A hajó rakományként szállít az IMDG-szabályzat 1., 2.1., 2.3., 3., 4.1., 5.1., 6.1., 6.2., 7. vagy 8. osztálya bármelyikéhez tartozó veszélyes anyagokat?				IGEN	NEM	Amennyiben IGEN, erősítse meg, hogy mellékelte a veszélyes árukra vonatkozó rakományjegyzéket (vagy annak kivonatát)		
Ellenőrizze, hogy a hajó személyzeti jegyzékét csatolták-e				IGEN	Ellenőrizze, hogy a hajó utasjegyzékét csatolták-e		IGEN	
Egyéb biztonsággal kapcsolatos információ								
Van bármilyen biztonsággal kapcsolatos kérdés, amelyről be kíván számolni?				IGEN	Adja meg a részleteket:			NEM
A hajó megbízottja a tervezett rendeltetési kikötőben								
Név:				Elérhetőségek (telefonszám):				
Az adatszolgáltató személy megnevezése								
Jogcím vagy beosztás (szükség szerint törlendő): Parancsnok/SSO/CSO/hajó megbízottja (lásd fentebb)				Név:		Aláírás:		
A jelentés teljesítésének napja/időpontja/helye								

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1240 RENDELETE**(2019. június 20.)****a bevándorlási összekötő tisztviselők európai hálózatának létrehozásáról****(átdolgozás)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 74. cikkére és 79. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 377/2004/EK tanácsi rendeletet ⁽²⁾ jelentős mértékben módosították. Mivel további módosítások szükségesek, a rendeletet az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.
- (2) A vegyes migrációs áramlások 2015-ben és 2016-ban bekövetkezett ugrásszerű emelkedése nyomás alá helyezte a migrációs, menekültügyi és határigazgatási rendszereket. Ez kihívás elé állította az Uniót és a tagállamokat, rávilágítva arra, hogy a összehangolt és hatékony európai reagálás megvalósítása céljából meg kell erősíteni a migráció területére vonatkozó uniós szakpolitikát.
- (3) A migráció terén az uniós szakpolitikának az a célkitűzése, hogy az irreguláris és ellenőrizetlen migrációs áramlásokat biztonságos és megfelelően szabályozott útvonalakkal helyettesítse egy olyan átfogó megközelítés révén, amely minden szakaszban a migrációs áramlások hatékony kezelésének biztosítására törekszik az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) V. címének 2. fejezetével összhangban.
- (4) Az emberi jogok tiszteletben tartása az Unió alapvető elve. Az Unió elkötelezett az összes migráns emberi jogainak és alapvető szabadságainak védelme iránt, függetlenül azok migrációs helyzetétől, a nemzetközi jog maradéktalan betartása mellett. Így a bevándorlási összekötő tisztviselők által e rendelet végrehajtása során – különösen a kiszolgáltatott személyek esetében – hozott intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat a vonatkozó nemzetközi és uniós joggal összhangban, ideértve az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 6. cikkét, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartáját is.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 14-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 377/2004/EK rendelete (2004. február 19.) a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozásáról (HL L 64., 2004.3.2., 1. o.).

- (5) Az uniós migrációs szakpolitikák minden vonatkozásának hatékony végrehajtása érdekében következetes párbeszédet és együttműködést kell folytatni azokkal a legfontosabb harmadik országokkal, amelyek a migránsok és a nemzetközi védelmet kérelmezők származási és tranzitországai. Ezen együttműködésnek, az európai migrációs stratégiában meghatározott átfogó megközelítéssel összhangban javítania kell a migráció kezelését, beleértve az indulásokat és a visszatéréseket, támogatást kell nyújtania az információgyűjtési és -megosztási kapacitáshoz, ideértve a kérelmezők nemzetközi védelemhez való hozzáféréseire vonatkozó, valamint amennyiben lehetséges és releváns, a reintegrációra vonatkozó információk gyűjtését és megosztását is, valamint meg kell előznie és akadályoznia az illegális bevándorlást, a migránsok csempészését és az emberkereskedelmet.
- (6) A védelmi eszközök közé tartoznak a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítésben (GAMM) foglalt intézkedések is. Az Unió és a harmadik országok közötti legális bevándorlási stratégiáknak és csatornáknak magukban kell foglalniuk a munkaerő-migrációt, a diákoknak szóló vízumokat és a családtagok beengedését is, a tagállamok nemzeti hatásköreinek sérelme nélkül.
- (7) A tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatal és az operatív reagálást alátámasztó elemzések és információk iránti igény növekedése fényében a bevándorlási összekötő tisztviselőknek gondoskodniuk kell arról, hogy rálátásuk és ismereteik teljes mértékben hozzájáruljanak a harmadik országokra vonatkozó átfogó helyzetkép kialakításához.
- (8) A migrációs áramlások összetételére vonatkozó információknak, amennyiben lehetséges és releváns, tartalmaznia kell a nyilvántartásba vett migránsok életkorára, nemére és családi állapotára, valamint a kísérő nélküli kiskorúakra vonatkozó információkat.
- (9) A jelenlegi európai migrációs összekötő tisztviselők legfontosabb származási- és tranzitországoknak minősülő harmadik országokba történő kiküldése – az állam- és kormányfők 2015. április 23-i rendkívül ülésének következtetéseiben foglalt felkérés nyomán – az első lépést jelentette a migrációval összefüggő kérdésekben harmadik országokkal folytatott együttműködés fokozása, valamint a tagállamok által kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselőkkel való együttműködés erősítése terén. E tapasztalatra építve a Bizottságnak elő kell irányoznia a bevándorlási összekötő tisztviselők harmadik országokba történő hosszabb távú kiküldését a migrációra vonatkozó uniós fellépés fejlesztésének és megvalósításának, valamint hatása maximalizálásának támogatása érdekében.
- (10) E rendelet célkitűzése, hogy biztosítsa a tagállamok illetékes hatóságai, többek között adott esetben a bűnüldöző hatóságok, valamint a Bizottság és az uniós ügynökségek által harmadik országokba kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának jobb koordinálását, és optimalizálja annak felhasználását annak érdekében, hogy hatékonyabban reagáljanak a következő uniós prioritásokra az illegális bevándorlás és a kapcsolódó határokon átnyúló bűnözés, például a migránsok csempészése és az emberkereskedelem megelőzése, valamint az azok elleni küzdelem, a méltóságteljes és tényleges visszatérési, visszafogadási és reintegrációs tevékenységek elősegítése, az Unió külső határainak integrált igazgatásához történő hozzájárulás, valamint a legális bevándorlás kezelésének támogatása, ideértve a nemzetközi védelem, az áttelepítés, valamint a tagállamok és az Unió által hozott, indulás előtti integrációs intézkedések terén hozott intézkedéseket is. Az ilyen koordinálásnak teljes mértékben tiszteletben kell tartania a bevándorlási összekötő tisztviselők és az őket kiküldő hatóságok közötti, illetve a bevándorlási összekötő tisztviselők között fennálló parancsnoki és jelentéstételi láncokat.
- (11) E rendelet célja, hogy a 377/2004/EK rendelet alapján biztosítsa a bevándorlási összekötő tisztviselők megfelelőbb hozzájárulását a bevándorlási összekötő tisztviselők európai hálózatának működéséhez, elsősorban egy olyan mechanizmus létrehozása révén, amelynek keretében a tagállamok, a Bizottság és az uniós ügynökségek rendszeresebben koordinálják a harmadik országokba kiküldött összekötő tisztviselők feladatait és szerepét.

- (12) Mivel a migrációval összefüggő kérdésekkel foglalkozó összekötő tisztviselőket különböző illetékes hatóságok küldik ki, és megbízatásuk és feladataik átfedhetik egymást, erőfeszítéseket kell tenni az ugyanabban a harmadik országban vagy régióban működő bevándorlási összekötő tisztviselők közötti együttműködés fokozására. Ha a Bizottság vagy az uniós ügynökségek a bevándorlási összekötő tisztviselőket egy harmadik országban lévő uniós diplomáciai képviselőre küldik ki, azoknak elő kell segíteniük és támogatniuk kell a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatát az adott harmadik országban. Ezeket a hálózatokat adott esetben ki lehet terjeszteni a tagállamoktól eltérő országok által kiküldött összekötő tisztviselőkre is.
- (13) Az információs hiányosságok és a párhuzamos munka minimálisra csökkentése, valamint az operatív képességek és a hatékonyság maximálisra növelése érdekében alapvetően fontos egy olyan szilárd mechanizmus kialakítása, amely jobb koordinációt és együttműködést biztosít a feladataik részeként bevándorlási kérdésekkel is foglalkozó valamennyi összekötő tisztviselő között. Egy irányítóbizottságnak kell iránymutatást adnia az uniós szakpolitikai prioritásoknak megfelelően és figyelemmel az Unió külkapcsolataira, amely irányítóbizottságot fel kell ruházni a szükséges hatáskörökkel, különösen ahhoz, hogy elfogadja a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatainak tevékenységeire vonatkozó kétéves munkaprogramokat, a kétéves munkaprogram által még nem lefedett prioritások és új igények kezelésére vonatkozó célzott eseti intézkedésekről állapodjon meg a bevándorlási összekötő tisztviselők számára, forrásokat juttasson az elfogadott tevékenységekre, és elszámoltatható legyen azok végrehajtásáért. Sem az irányítóbizottság, sem a bevándorlási összekötő tisztviselői hálózati segítők feladatai nem érinthetik a kiküldő hatóságoknak a bevándorlási összekötő tisztviselők feladatszabására vonatkozó hatáskörét. Feladatainak ellátása során az irányítóbizottságnak figyelembe kell vennie a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatainak sokféleségét, akárcsak a bizonyos harmadik országokkal való kapcsolatok tekintetében leginkább érintett tagállamok nézeteit.
- (14) Ezért az irányítóbizottságnak össze kell állítania és rendszeresen naprakésszé kell tennie a harmadik országokba kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselők jegyzékét. A jegyzéknek tartalmaznia kell a különböző hálózatok helyére, összetételére és tevékenységeire vonatkozó információkat, ideértve a kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselők elérhetőségeit és feladataik összegzését is.
- (15) Elő kell mozdítani az összekötő tisztviselők közös kiküldését azzal a céllal, hogy fokozzák a tagállamok közötti operatív együttműködést és információmegosztást, valamint reagáljanak az irányítóbizottság által meghatározott, uniós szintű szükségletekre. A legalább két tagállam általi közös kiküldést uniós forrásokkal kell támogatni, ösztönözve az együttműködést és hozzáadott értéket biztosítva valamennyi tagállam számára.
- (16) Egyedi rendelkezést kell hozni a bevándorlási összekötő tisztviselőkre irányuló, szélesebb körű uniós kapacitásépítési fellépések érdekében. Az ilyen kapacitásépítésnek magában kell foglalnia a közös alaptantern és a kiküldetésre felkészítő képzések, többek között az alapjogok vonatkozásában, az érintett uniós ügynökségekkel együttműködve történő kidolgozását, valamint a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatai operatív kapacitásának megerősítését. Az ilyen tantervek nem kötelező jellegűek, és kiegészítik a kiküldő hatóságok által megállapított nemzeti tanterveket.
- (17) A bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának el kell kerülnie a párhuzamosságokat az uniós ügynökségek munkájával, valamint más uniós eszközökkel vagy struktúrákkal, köztük a helyi schengeni együttműködési csoportok munkájával, továbbá hozzáadott értéket kell nyújtania – különösen az operatív vonatkozásokra összpontosítva – ahhoz képest, amit már elértek a bevándorlás terén történő információgyűjtés és -csere tekintetében. Ezeknek a hálózatoknak segítőként és a harmadik országokból származó információk szolgáltatóiként kell eljárniuk, hogy támogatást nyújtsanak az uniós ügynökségeknek feladataik ellátása során, különösen amikor az uniós ügynökségek még nem alakítottak ki együttműködési kapcsolatokat harmadik országokkal. Ennek érdekében szorosabb együttműködést kell kialakítani a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatai és az érintett uniós ügynökségek között. A bevándorlási összekötő tisztviselők mindenkor tudatában kell, hogy legyenek annak, hogy intézkedéseik operatív vagy hírnévvel kapcsolatos következményekkel járhatnak a bevándorlási összekötő tisztviselők helyi és regionális hálózataira nézve. Feladataik ellátása során ennek megfelelően kell eljárniuk.

- (18) A tagállami hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy adott esetben és az uniós és a nemzeti joggal összhangban, a más tagállamokba kiküldött összekötő tisztviselők által szerzett információ, valamint az uniós ügynökségek illegális bevándorlásra, méltóságteljes és tényleges visszatérésre és reintegrációra, határokon átnyúló bűnözésre vagy nemzetközi védelemre és áttelepítésre vonatkozó stratégiai és operatív elemzési termékei ténylegesen eljussanak a harmadik országokbeli bevándorlási összekötő tisztviselőkhöz, továbbá, hogy a bevándorlási összekötő tisztviselők által nyújtott információkat megosszák az érintett uniós ügynökségekkel – különösen az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggel, a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségével (Europol) és az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatallal (EASO) – azok jogi keretének hatályán belül.
- (19) A bevándorlási összekötő tisztviselők által gyűjtött információk leghatékonyabb felhasználásának biztosítása érdekében ezeket az információkat elérhetővé kell tenni egy biztonságos webalapú információcsere-platformon keresztül, az alkalmazandó adatvédelmi jogszabályokkal összhangban.
- (20) A bevándorlási összekötő tisztviselők által gyűjtött információknak elő kell segíteniük az (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi ⁽³⁾ rendeletben említett európai integrált határigazgatás technikai és operatív megvalósítását, valamint hozzá kell járulniuk a nemzeti határőrizeti rendszerek fejlesztéséhez és fenntartásához az 1052/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁴⁾ összhangban.
- (21) Lehetővé kell tenni az 515/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ elérhető forrásainak felhasználását a bevándorlási összekötő tisztviselők európai hálózatának támogatására, valamint arra, hogy a tagállamok közösen küldjenek ki bevándorlási összekötő tisztviselőket.
- (22) E rendelet keretében a személyes adatok tagállamok általi kezelését, ideértve a továbbításukat is, az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁶⁾ összhangban kell végezni. A Bizottságnak és az uniós ügynökségeknek a személyes adatok kezelése során az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁷⁾ kell alkalmazniuk.
- (23) A személyes adatok e rendelet keretében történő kezelésének azt a célt kell szolgálnia, hogy segítse a visszatérő harmadik országbeli állampolgárokat, elősegítse a nemzetközi védelemre szoruló személyek áttelepítését, valamint hogy végrehajtsa a legális bevándorlás céljából történő befogadással, illetve az illegális bevándorlás, a migránsok csempészése és az emberkereskedelem megelőzésével és az azok elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós és nemzeti intézkedéseket. Ezzel összefüggésben tehát olyan jogi keretre van szükség, amely elismeri a bevándorlási összekötő tisztviselők szerepét.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.) az Európai Határ- és Parti Őrségről és az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2007/2004/EK tanácsi rendelet és a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 251., 2016.9.16., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1052/2013/EU rendelete (2013. október 22.) az európai határőrizeti rendszer (EUROSUR) létrehozásáról (HL L 295., 2013.11.6., 11. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 515/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a Belső Biztonsági Alap részét képező, a külső határok és a vízügyi pénzügyi támogatására szolgáló eszköz létrehozásáról és az 574/2007/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2014.5.20., 143. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (24) A bevándorlási összekötő tisztviselőknek a kiutasítási eljárások megfelelő lebonyolítása, a kiutasítási határozatok sikeres végrehajtása, valamint amennyiben releváns és lehetséges, a reintegráció elősegítése érdekében személyes adatokat kell kezelniük. A nem uniós visszaküldési célországok sokszor nem tartoznak a Bizottság által – az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikke alapján – elfogadott megfelelőségi határozatok hatálya alá, továbbá gyakran előfordul, hogy nem kötöttek az Unióval visszafogadási megállapodást, vagy nem áll szándékukban ilyen megállapodást kötni, vagy más módon – az (EU) 2016/679 rendelet 46. cikke szerinti – megfelelő garanciákat nyújtani. A visszatérési kötelezettség hatálya alá tartozó, jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok fő származási országaival folytatott együttműködés során tett széles körű uniós erőfeszítések ellenére nem minden esetben biztosítható, hogy e harmadik országok rendszeresen teljesítsék a nemzetközi jogban meghatározott, a saját állampolgáraik visszafogadására vonatkozó kötelezettséget. Az Unió vagy a tagállamok által megkötött, illetve tárgyalás alatt lévő visszafogadási megállapodások – amelyek a harmadik országokba történő adattovábbítás tekintetében az (EU) 2016/679 rendelet 46. cikke értelmében megfelelő garanciákkal szolgálnak – ezért korlátozott számú ilyen harmadik országot érintenek. Ha nem léteznek ilyen megállapodások, az Unió visszaküldési műveleteinek végrehajtása céljából a bevándorlási összekötő tisztviselőknek az (EU) 2016/679 rendelet 49. cikkében megállapított feltételekkel összhangban továbbítaniuk kell a személyes adatokat.
- (25) A megfelelőségi határozatra vagy a megfelelő garanciákra vonatkozó követelmény alóli kivételként, e rendelet szerint lehetővé kell tenni a személyes adatok harmadik ország hatóságainak történő továbbítását az Unió visszatérési szakpolitikájának végrehajtása céljából. A bevándorlási összekötő tisztviselők számára ezért lehetővé kell tenni az (EU) 2016/679 rendelet 49. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott eltérés alkalmazását az abban a cikkben meghatározott feltételek mellett és e rendelet céljára, nevezetesen azon harmadik országbeli állampolgárok méltóságáteljes és tényleges visszatérése tekintetében, akik a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽⁸⁾ összhangban a tagállamban érvényes beutazási, tartózkodási vagy letelepedési feltételeknek nem, vagy már nem felelnek meg.
- (26) Az érintett személyek érdekében a bevándorlási összekötő tisztviselőknek képeseknek kell lenniük az áttelepítés hatálya alá tartozó, nemzetközi védelemre szoruló személyek és az Unióba legálisan bevándorolni kívánó személyek személyes adatainak kezelésére az érintettek személyazonosságának és állampolgárságának megerősítése érdekében. A bevándorlási összekötő tisztviselők olyan környezetben dolgoznak, amelyben valószínűsíthető, hogy jelentős rálátást nyernek a migránsok csempészetében és az emberkereskedelemben részt vevő bűnszervezetek tevékenységeire. Ezért képeseknek kell lenniük a feladataik ellátása során kezelt személyes adatoknak a bűnüldöző hatóságokkal és a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózataival való megosztására, feltéve, hogy az adott személyes adatok szükségesek az irreguláris migráció megelőzéséhez és kezeléséhez, illetve a migránsok csempészése vagy az emberkereskedelem megelőzéséhez, felderítéséhez és büntetőeljárás alá vonásához.
- (27) E rendelet célkitűzése a tagállamok, a Bizottság és az uniós ügynökségek által harmadik országokba kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselők hálózata felhasználásának optimalizálása az uniós prioritások hatékonyabb megvalósítása érdekében, ezzel egyidejűleg tiszteletben tartva a tagállamok nemzeti hatásköreit. Az ilyen uniós prioritások magukban foglalják a migráció jobb kezelésének biztosítását abból a célból, hogy az irreguláris áramlásokat biztonságos és megfelelően szabályozott útvonalakkal váltsák fel a bevándorlás minden vonatkozására kiterjedő átfogó megközelítés révén, ideértve a migránsok csempészése és az emberkereskedelem, valamint az illegális bevándorlás megelőzését és az azokkal szembeni küzdelmet is. További uniós prioritás a méltóságáteljes és tényleges visszatérés, a visszafogadás és a reintegráció elősegítése, amely hozzájárul az Unió külső határainak integrált igazgatásához, valamint a legális bevándorlás kezelésének vagy a nemzetközi védelmi rendszerek támogatásához. Mivel e rendelet célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme vagy hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUMSZ 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

- (28) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok⁽⁹⁾ azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat⁽¹⁰⁾ 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.
- (29) Svájc tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok⁽¹¹⁾ azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/149/IB tanácsi határozat⁽¹²⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke A. pontjában említett területhez tartoznak.
- (30) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok⁽¹³⁾ végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat⁽¹⁴⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke A. pontjában említett területhez tartoznak.
- (31) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (32) 2018. október 1-jén az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló 19. jegyzőkönyv 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban az Egyesült Királyság értesítette a Tanácsot arról, hogy nem kíván részt venni e rendelet elfogadásában. Az említett jegyzőkönyv 5. cikkének (3) bekezdésével összhangban 2019. január 31-én a Bizottság előterjesztette a 377/2004/EK rendeletben foglalt schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvétel megszüntetésére vonatkozóan Nagy-Britannia által bejelentett szándékról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatát. Ez alapján a Tanács 2019. február 18-án úgy határozott⁽¹⁵⁾, hogy e rendelet hatálybalépésének napjától a 2000/365/EK tanácsi határozat⁽¹⁶⁾ és a 2004/926/EK tanácsi határozat⁽¹⁷⁾ I. mellékletének 6. pontja többé már nem alkalmazható az Egyesült Királyságra a 377/2004/EK rendelet és annak minden további módosítása tekintetében.

⁽⁹⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽¹⁰⁾ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

⁽¹¹⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽¹²⁾ A Tanács 2008/149/IB határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 50. o.).

⁽¹³⁾ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

⁽¹⁴⁾ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

⁽¹⁵⁾ A Tanács (EU) 2019/304 határozata (2019. február 18.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozásáról szóló 377/2004/EK tanácsi rendeletben foglalt schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvétel megszüntetésére vonatkozó szándék bejelentéséről (HL L 51., 2019.02.22., 7.o.).

⁽¹⁶⁾ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.).

⁽¹⁷⁾ A Tanács 2004/926/EK határozata (2004. december 22.) a schengeni vívmányok rendelkezései egyes részeinek Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által való alkalmazásáról (HL L 395., 2004.12.31., 70. o.).

- (33) Írország a 19. jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdésével, valamint a 2002/192/EK tanácsi határozat ⁽¹⁸⁾ 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban részt vesz ebben a rendeletben.
- (34) Írországnak az e rendeletben a 2002/192/EK határozat 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban történő részvétele az Unió azon kötelezettségeivel függ össze, hogy intézkedéseket tegyen a schengeni vívmányok az illegális bevándorlás szervezése elleni küzdelemre vonatkozó rendelkezéseinek fejlesztésére, amelyekben Írország részt vesz.
- (35) Ez a rendelet a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (1) bekezdése, a 2005. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (1) bekezdése és a 2011. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokra épülő vagy azokhoz egyéb módon kapcsolódó jogi aktusnak minősül,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Hatály

(1) E rendelet a tagállamok, a Bizottság és az uniós ügynökségek által harmadik országokba kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselők közötti együttműködésnek és koordinációnak a bevándorlási összekötő tisztviselők európai hálózatának létrehozása révén történő fokozására vonatkozó szabályokat állapítja meg.

(2) E rendelet nem érinti sem a tagállami hatóságok, a Bizottság és az uniós ügynökségek azon felelősségét, hogy meghatározzák a bevándorlási összekötő tisztviselők feladatainak körét és azok kiosztását és jelentéstételi láncát, sem pedig a bevándorlási összekötő tisztviselők azon feladatait, amelyek ellátására az uniós és a nemzeti jogszabályok, illetve államuk szakpolitikai vagy eljárásai szerinti, illetve a fogadó országgal vagy nemzetközi szervezetekkel kötött külön megállapodások alapján kötelesek.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „*bevándorlási összekötő tisztviselő*”: valamely tagállam illetékes hatóságai, a Bizottság vagy egy uniós ügynökség által – a vonatkozó joggal összhangban – abból a célból kijelölt és külföldre kiküldött összekötő tisztviselő, hogy migrációval összefüggő kérdésekkel foglalkozzon, függetlenül attól, hogy ez csak egy részét teszi ki a feladatainak;

2. „*külföldre kiküldött*”: a felelős hatóság által meghatározandó észszerű időszakra egy harmadik országba, a következő szervek valamelyikéhez kiküldött:

a) valamely tagállam diplomáciai képviselote;

⁽¹⁸⁾ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

b) valamely harmadik ország illetékes hatósága;

c) nemzetközi szervezet;

d) uniós diplomáciai képviselő;

3. „személyes adatok”: az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott személyes adatok;

4. „kiutasítás”: a 2008/115/EK irányelv 3. cikkének 3. pontjában meghatározott kiutasítás.

3. cikk

A bevándorlási összekötő tisztviselők feladatai

(1) A bevándorlási összekötő tisztviselők feladataikat a kiküldő hatóságok által meghatározott hatáskörük keretein belül, valamint az uniós és a nemzeti jogban, továbbá a harmadik országokkal vagy a nemzetközi szervezetekkel kötött bármely megállapodásban vagy megegyezésben megállapított rendelkezésekkel összhangban – ideértve a személyes adatok védelmére vonatkozókat is – hajtják végre.

(2) A bevándorlási összekötő tisztviselők feladataikat az alapvető jogok mint az uniós jog, továbbá a nemzetközi jog általános elvei, köztük az emberi jogi kötelezettségek tiszteletben tartásával hajtják végre. Különös figyelmet kell fordítaniuk a kiszolgáltatott személyekre és tekintettel kell lenniük a migrációs áramlások nemi dimenziójára is.

(3) Valamennyi kiküldő hatóságnak biztosítania kell, hogy a bevándorlási összekötő tisztviselők közvetlen kapcsolatokat létesítsenek és tartsanak fenn a harmadik országok illetékes hatóságaival, adott esetben – többek között – a harmadik országban működő helyi hatóságokkal és bármely érintett szervezettel, ideértve a nemzetközi szervezeteket is, nevezetesen e rendelet végrehajtása céljából.

(4) A bevándorlási összekötő tisztviselők információkat gyűjtenek operatív vagy stratégiai szinten, illetve mindkét szinten történő felhasználás érdekében. Az e bekezdés szerint gyűjtött információkat az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban gyűjtik és azok – a 10. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül – nem tartalmazhatnak személyes adatokat. Ezen információk különösen a következő kérdésekre vonatkozó információkra terjednek ki:

a) a külső határokon az európai integrált határigazgatás a migráció hatékony kezelése érdekében;

b) a harmadik országból származó vagy azon áthaladó migrációs áramlások, ideértve, amennyiben lehetséges és releváns, a migrációs áramlások összetételét és a migránsok tervezett célországát;

c) a harmadik országból származó vagy azon áthaladó migrációs áramlások által a tagállamok területének elérése érdekében használt útvonalak;

- d) a migránsok csempészésében és az emberkereskedelemben a migrációs útvonalak mentén részt vevő bűnszervezetek létezése, tevékenysége és elkövetési módjai;
- e) olyan történések és események, amelyek új fejleményeket okozhatnak vagy eredményezhetnek a migrációs áramlások tekintetében;
- f) a személyazonosító okmányok és úti okmányok hamisítására vagy meghamisítására használt módszerek;
- g) harmadik országok hatóságainak nyújtott segítség módjai és eszközei a területükről származó vagy azon áthaladó illegális bevándorlási áramlások megelőzésére;
- h) a származási országban vagy a befogadó harmadik országokban a bevándorlók rendelkezésére álló indulás előtti intézkedések, amelyek támogatják a sikeres integrációt a tagállamokba való jogszerű érkezést követően;
- i) a visszatérés, a visszafogadás és a reintegráció elősegítésének módjai és eszközei;
- j) a harmadik ország által többek között a kiszolgáltatott személyek számára létrehozott védelemhez való tényleges hozzáférés;
- k) az Unió és a harmadik országok közötti, már létező és lehetséges jövőbeni legális bevándorlási stratégiák és csatornák, figyelembe véve a tagállamok készség- és munkaerőpiaci igényeit, valamint az áttelepítést és más védelmi eszközöket is;
- l) a harmadik országok és az érdekelt felek a)–k) pontban említett kérdésekre vonatkozó kapacitása, képessége, politikai stratégiái, jogszabályai és joggyakorlata, ideértve, amennyiben lehetséges és releváns, a befogadóállomások és az őrzött szállások tekintetében is.

(5) A bevándorlási összekötő tisztviselők egymás között és adott esetben az érintett érdekelt felekkel is koordinálják a harmadik országokbeli hatóságok és egyéb érdekelt felek részére nyújtott kapacitásépítési tevékenységeiket.

(6) A bevándorlási összekötő tisztviselők segítséget nyújthatnak, figyelembe véve a szakértelmüket és képzettségüket, a következők tekintetében:

- a) a harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságának és állampolgárságának megállapítása és a visszatérésük megkönnyítése a 2008/115/EK irányelvvel összhangban, valamint – amennyiben releváns és lehetséges – a reintegrációjuk segítése;
- b) a nemzetközi védelemre szoruló személyek személyazonosságának megerősítése az Unióba történő áttelepítésüknek elősegítése céljából, többek között, amennyiben lehetséges, indulás előtti megfelelő tájékoztatás és támogatás biztosítása révén;
- c) a legális bevándorlók személyazonosságának megerősítése és a befogadásukkal kapcsolatos uniós és nemzeti intézkedések végrehajtásának elősegítése;

- d) a feladataik során szerzett információknak a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatain belül és a tagállamok illetékes hatóságaival – köztük a bűnüldöző hatóságokkal – való megosztása, az illegális bevándorlás megelőzése és felderítése, valamint a migránsok csempészése és az emberkereskedelem elleni küzdelem érdekében.

4. cikk

Értesítés a bevándorlási összekötő tisztviselők kiküldéséről

(1) A tagállamok, a Bizottság és az uniós ügynökségek tájékoztatják a 7. cikk szerint létrehozott irányítóbizottságot a bevándorlási összekötő tisztviselőkkel kapcsolatos terveikről és azok tényleges kiküldéséről, ideértve a feladataik meghatározását és a kiküldésük időtartamát is.

A 8. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett tevékenységi jelentések magukban foglalják a bevándorlási összekötő tisztviselők kiküldéseinek áttekintését.

(2) Az (1) bekezdésben említett információkat a 9. cikkben előírt biztonságos, webalapú információcsere-platformon teszik elérhetővé.

5. cikk

A bevándorlási összekötő tisztviselők helyi vagy regionális hálózatainak létrehozása

(1) Az ugyanazon országokba vagy régiókba kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselőknek helyi vagy regionális együttműködési hálózatokat kell létrehozniuk, és adott esetben, amikor lehetséges, együtt kell működniük a tagállamoktól eltérő országok által kiküldött összekötő tisztviselőkkel. E hálózatok keretében a bevándorlási összekötő tisztviselők az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban különösen:

- a) rendszeresen és szükség esetén találkoznak;
- b) információkat és gyakorlati tapasztalatokat cserélnek, különösen találkozóik keretében és a 9. cikkben előírt, biztonságos, webalapú információcsere-platformon keresztül;
- c) adott esetben információkat cserélnek a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel kapcsolatos tapasztalatokról;
- d) adott esetben egyeztetik a kereskedelmi fuvarozókkal való kapcsolattartás tekintetében elfogadandó álláspontjukat;
- e) adott esetben közös specializált képzéseken vesznek részt, többek között az alapvető jogokról, az emberkereskedelemtől, a migránsok csempészéséről, az okmányokkal való visszaélésekről, illetve a nemzetközi védelemhez való hozzáférésekről a harmadik országokban;
- f) adott esetben tájékoztató találkozókat és tanfolyamokat szerveznek a tagállamok harmadik országban működő képviselőinek diplomáciai és konzuli személyzete részére;

- g) közös megközelítéseket fogadnak el a stratégiailag fontos információk – ideértve a kockázatelemzést is – gyűjtéséről és jelentéséről;
- h) adott esetben rendszeres kapcsolatokat alakítanak ki a harmadik országban és a szomszédos harmadik országokban működő hasonló hálózatokkal.

(2) A Bizottság által kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselők koordinálják az (1) bekezdésben előírt hálózatokat, valamint elősegítik és támogatják azokat. Azokon a helyszíneken, ahova a Bizottság nem küld ki bevándorlási összekötő tisztviselőket, az uniós ügynökségek által kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselők segítik elő és támogatják az (1) bekezdésben előírt hálózatokat. Azokon a helyszíneken, ahova sem a Bizottság, sem az uniós ügynökségek nem küldenek ki bevándorlási összekötő tisztviselőket, a hálózatot egy a hálózat tagjainak megállapodása szerinti bevándorlási összekötő tisztviselő segíti elő.

(3) Az irányítóbizottságot indokolatlan késedelem nélkül értesíteni kell a kijelölt hálózati segítő kinevezéséről, vagy arról, hogy nem jelölnek ki segítőt.

6. cikk

A bevándorlási összekötő tisztviselők közös kiküldése

(1) A tagállamok kétoldalúan vagy többoldalúan megállapodhatnak abban, hogy harmadik országba vagy nemzetközi szervezethez egy tagállam által kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselők egy vagy több további tagállam érdekeit is képviseljék.

(2) A tagállamok abban is megállapodhatnak, hogy kompetenciájuk vagy képzettségük alapján a bevándorlási összekötő tisztviselők bizonyos feladatokat megosszanak egymás között.

(3) Ha két vagy több tagállam közösen küld ki bevándorlási összekötő tisztviselőt, e tagállamok az 515/2014/EU rendelet értelmében uniós pénzügyi támogatásban részesülhetnek.

7. cikk

Irányítóbizottság

(1) Létrejön a bevándorlási összekötő tisztviselők európai hálózatának irányítóbizottsága.

(2) Az irányítóbizottság az egyes tagállamok egy képviselőjéből, a Bizottság két képviselőjéből, az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség egy képviselőjéből, valamint az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségének egy képviselőjéből áll. Ennek érdekében minden tagállam kinevez egy irányítóbizottsági tagot, valamint egy póttagot, aki az irányítóbizottsági tagot annak távollétében képviseli. Az irányítóbizottság tagjait különösen az összekötő tisztviselői hálózatok irányítása terén szerzett releváns tapasztalataik és szakértelmük alapján nevezik ki.

(3) A schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez társult országok részt vesznek az irányítóbizottságban, és valamennyien kineveznek egy képviselőt szavazati joggal nem rendelkező tagnak. A tagok számára lehetővé kell tenni, hogy az irányítóbizottság által megvitatott valamennyi kérdéstről és valamennyi meghozott döntéstről véleményyt nyilváníthassanak.

A schengeni vívmányok végrehajtásában, alkalmazásában és fejlesztésében részt vevő országok által kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselők számára releváns ügyekben történő döntéshozatal során az irányítóbizottság megfelelően figyelembe veszi az ezen országok képviselői által kinyilvánított véleményyt.

(4) Azon szakértők, valamint a nemzeti hatóságok, a nemzetközi szervezetek és az érintett uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek azon képviselői, akik nem tagjai az irányítóbizottságnak, meghívást kaphatnak az irányítóbizottságtól, hogy ülésein megfigyelőként vegyenek részt.

(5) Az irányítóbizottság egyéb hálózatokkal vagy szervezetekkel közös üléseket is szervezhet.

(6) Az irányítóbizottság elnöke a Bizottság egyik képviselője. Az elnök:

a) biztosítja a folyamatosságot és szervezi az irányítóbizottság munkáját, beleértve a kétéves munkaprogram és a kétéves tevékenységi jelentés elkészítésének támogatását is;

b) tanácsot ad az irányítóbizottság számára gondoskodva arról, hogy az elfogadott kollektív tevékenységek következtetések és összehangoltak legyenek a vonatkozó uniós eszközökkel és struktúrákkal, és tükrözzék az Unió prioritásait a migráció terén;

c) összehívja az irányítóbizottság üléseit.

Az irányítóbizottság célkitűzéseinek elérése érdekében az elnököt titkárság segíti.

(7) Az irányítóbizottság legalább évente kétszer ülésezik.

(8) Az irányítóbizottság a szavazásra jogosult tagjainak abszolút többségével határoz.

(9) Az irányítóbizottság által elfogadott határozatokról a kiküldő hatóságok tájékoztatják az érintett bevándorlási összekötő tisztviselőket.

8. cikk

Az irányítóbizottság feladatai

(1) Az irányítóbizottság az első ülésétől számított három hónapon belül az elnök javaslata alapján elfogadja saját eljárási szabályzatát. Az eljárási szabályzatban meg kell határozni a szavazás rendjének részletes szabályait. Az eljárási szabályzat magában foglalja különösen a más tag nevében eljáró tagra vonatkozó feltételeket és a határozatképességre vonatkozó követelményeket.

(2) Figyelemmel az Unió prioritásaira a bevándorlás terén és a bevándorlási összekötő tisztviselők e rendeletben és az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott feladataira, az irányítóbizottság a következő tevékenységeket végzi az érintett uniós ügynökségek által készített átfogó helyzetkép és elemzések alapján:

- a) meghatározza a prioritásokat és megtervezi a tevékenységeket azáltal, hogy kétéves munkaprogramot fogad el, amelyben megjelöli az e munka támogatásához szükséges forrásokat;
- b) rendszeresen felülvizsgálja tevékenységei végrehajtását – hogy adott esetben javaslatot tegyen a kétéves munkaprogram módosítására – és a hálózati segítők kinevezését, valamint a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatai által, a harmadik országokbeli illetékes hatóságokkal folytatott együttműködés terén elért eredményeket;
- c) elfogadja az irányítóbizottság elnöke által készítendő kétéves tevékenységi jelentést, beleértve a 4. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett áttekintést is;
- d) az irányítóbizottság minden ülése előtt naprakésszé teszi a bevándorlási összekötő tisztviselők kiküldésének jegyzékét;
- e) azonosítja a kiküldési létszámlhiányt, és felvázolja az összekötő tisztviselők kiküldésének lehetőségeit.

Az irányítóbizottság az e bekezdés első albekezdésének a) és c) pontjában említett dokumentumokat továbbítja az Európai Parlamentnek.

(3) Figyelemmel az Uniónak a bevándorlás terén meglévő operatív szükségleteire és a bevándorlási összekötő tisztviselők e rendeletben és az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott feladatkörére, az irányítóbizottság a következő tevékenységeket végzi:

- a) megállapodik a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának eseti intézkedéseiről;
- b) nyomon követi a bevándorlási összekötő tisztviselők és az uniós ügynökségek közötti információk hozzáférhetőségét, és amennyiben szükséges, ajánlásokat fogalmaz meg a szükséges intézkedésekre vonatkozóan;
- c) támogatja a bevándorlási összekötő tisztviselők képességfejlesztését, többek között kiegészítő és nem kötelező közös alaptanterv, kiküldetésre felkészítő képzés, illetve a tevékenységek során az alapvető jogok tiszteletben tartásáról szóló iránymutatások– különös tekintettel a kiszolgáltatott személyekre – kidolgozásával és a 3. cikk (4) bekezdésében említett tárgykörökre vonatkozó közös szemináriumok szervezésével, figyelembe véve az érintett uniós ügynökségek vagy más nemzetközi szervezetek által kidolgozott képzési eszközöket;

d) biztosítja az információcserét a 9. cikkben említett webalapú információcsere-platformon keresztül.

(4) A tagállamok az 515/2014/EU rendelettel összhangban uniós pénzügyi támogatásban részesülhetnek a (2) és a (3) bekezdésben említett tevékenységek végrehajtásához.

9. cikk

Információcsere-platform

(1) A bevándorlási összekötő tisztviselők, az irányítóbizottság tagjai és az 5. cikk (2) bekezdésében említett hálózati segítők feladataik céljából biztosítják, hogy minden releváns információt és statisztikai adatot feltöltsenek és kicseréljenek a biztonságos webalapú információcsere-platformon keresztül. E platformot a Bizottság az irányítóbizottsággal egyetértésben hozza létre és tartja fenn.

A biztonságos webalapú információcsere-platformon keresztül semmilyen szigorúan bizalmas jellegű, operatív bűnüldözési információt nem lehet kicserélni.

(2) A biztonságos webalapú információcsere-platformon keresztül kicserélendő információk legalább a következőket tartalmazzák:

a) a 8. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban az irányítóbizottság megállapodása szerinti releváns dokumentumok, jelentések és elemzési termékek;

b) kétéves munkaprogramok, kétéves tevékenységi jelentések, valamint a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatainak a 8. cikk (2) és (3) bekezdésében említett tevékenységeinek és eseti feladatainak eredményei;

c) az irányítóbizottság tagjainak naprakésszé tett jegyzéke;

d) a harmadik országokba kiküldött bevándorlási összekötő tisztviselők elérhetőségeit – beleértve azok nevét, kiküldetési helyszíneit és feladatkörét, telefonszámát és e-mail-címét – tartalmazó, naprakésszé tett jegyzék;

e) az irányítóbizottság tevékenységeivel és döntéseivel kapcsolatos egyéb releváns dokumentumok.

(3) Az (2) bekezdés c) és d) pontjában említett adatok kivételével a biztonságos webalapú információcsere-platformon keresztül kicserélt információk nem tartalmazhatnak személyes adatokat vagy olyan hivatkozásokat, amelyeken keresztül ilyen személyes adatok közvetlenül vagy közvetve elérhetők. A (2) bekezdés c) és d) pontjában említett adatokhoz való hozzáférést a bevándorlási összekötő tisztviselőkre, az irányítóbizottság tagjaira és a megfelelő engedéllyel rendelkező személyzeti tagokra kell korlátozni e rendelet végrehajtásának céljából.

(4) Az Európai Parlament számára hozzáférést kell biztosítani a webalapú információcsere-platform bizonyos részeihez, ahogy ezt az irányítóbizottság eljárási szabályzatában megállapítja, valamint az alkalmazandó uniós és nemzeti szabályokkal és jogszabályokkal összhangban.

10. cikk

Személyes adatok kezelése

(1) A bevándorlási összekötő tisztviselők az uniós és a nemzeti jogba, valamint a harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel megkötött nemzetközi megállapodásokba foglalt, a személyes adatok védelmére vonatkozó jogi rendelkezésekkel összhangban végzik feladataikat.

(2) A bevándorlási összekötő tisztviselők a 3. cikk (6) bekezdésében említett feladatok céljára kezelhetnek személyes adatokat. E személyes adatokat törölni kell, amikor azok a gyűjtésükkel vagy az (EU) 2016/679 rendeletnek megfelelő, más módon történő kezelésükkel kapcsolatos célokból már nem szükségesek.

(3) A (2) bekezdés alapján kezelt személyes adatok köre a következőkre terjedhet ki:

a) biometrikus vagy életrajzi adatok, ha szükség van ezekre harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságának és állampolgárságának kiutasítások céljából történő megerősítéséhez, beleértve a dokumentumok minden típusát, amely az állampolgárság igazolásának vagy meggyőző bizonyítékának tekinthető;

b) harmadik országokba történő kitoloncolásra szolgáló légi járatok és más közlekedési eszközök utaslistái;

c) biometrikus vagy életrajzi adatok harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságának és állampolgárságának legális migránsok befogadása céljából történő megerősítése érdekében;

d) biometrikus vagy életrajzi adatok a harmadik országok nemzetközi védelemre szoruló állampolgárai személyazonosságának és állampolgárságának áttelepítés céljából történő megerősítéséhez;

e) biometrikus vagy életrajzi adatok, valamint az egyén személyazonosságának megállapításához szükséges egyéb személyes adatok, amelyek szükségesek a migránsok csempészése és az emberkereskedelem megelőzéséhez és az azok elleni küzdelemhez, illetve a bűnözői hálózatok elkövetési módjaival, a használt közlekedési eszközökkel, a közvetítők részvételével és a pénzmozgásokkal kapcsolatos személyes adatok.

Az e bekezdés első albekezdésének (e) pontja szerinti adatokat kizárólag a 3. cikk (6) bekezdésének d) pontjában említett feladatok végrehajtása céljából lehet kezelni.

(4) A személyes adatok bármilyen cseréje szigorúan az e rendelet céljához szükséges mértékre korlátozódik.

(5) A személyes adatok bevándorlási összekötő tisztviselők által harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek részére e cikk alapján történő továbbítását az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetével összhangban kell végezni.

11. cikk

Konzuli együttműködés

E rendeletet a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁹⁾ foglalt helyi szintű konzuli együttműködés rendelkezéseinek sérelme nélkül kell alkalmazni.

12. cikk

Jelentés

(1) E rendelet elfogadásának időpontja után öt évvel a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról.

(2) A tagállamok és az érintett uniós ügynökségek megadják a Bizottság számára e rendelet alkalmazásáról szóló jelentés elkészítéséhez szükséges információkat.

13. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 377/2004/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1.o.).

I. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és módosítása

A Tanács 377/2004/EK rendelete	(HL L 64., 2004.3.2., 1. o)
Az Európai Parlament és a Tanács 493/2011/EU rendelete	(HL L 141., 2011.5.27., 13. o.)

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

377/2004/EK rendelet	Ez a rendelet
—	1. cikk (1) bekezdése
—	2. cikk, bevezető fordulat
1. cikk (1) bekezdése	2. cikk 1. pontja
1. cikk (2) bekezdése	2. cikk 1. pontjának befejező fordulata
1. cikk (3) bekezdése	2. cikk 2. pontja
1. cikk (4) bekezdése	1. cikk (2) bekezdése
2. cikk (1) bekezdése	3. cikk (3) bekezdése
2. cikk (2) bekezdésének bevezető fordulata	3. cikk (4) bekezdésének bevezető fordulata
2. cikk (2) bekezdésének első franciabekezdése	3. cikk (4) bekezdésének b) pontja
2. cikk (2) bekezdésének második franciabekezdése	3. cikk (4) bekezdésének c) pontja
3. cikk (1) bekezdése	4. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
4. cikk (1) bekezdése	5. cikk (1) bekezdése
5. cikk (1) és (2) bekezdése	6. cikk (1) és (2) bekezdése
7. cikk	11. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1241 RENDELETE

(2019. június 20.)

a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 2019/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ a halászati erőforrások védelme és fenntartható kiaknázása céljából közös halászati politikát hoz létre.
- (2) A technikai intézkedések olyan eszközök, amelyek a közös halászati politika végrehajtását hivatottak támogatni. Egy, a jelenlegi szabályozási struktúrának a technikai intézkedésekre vonatkozó értékelése azonban azt mutatta, hogy a jelenlegi szabályozási struktúra valószínűleg nem képes megvalósítani a közös halászati politika célkitűzéseit, ezért a technikai intézkedések eredményességének fokozása érdekében az irányítási struktúrára összpontosító új megközelítésre van szükség.
- (3) A technikai intézkedések szabályozására egy keretet kell kidolgozni. E keretnek egyrészt meg kell határoznia az uniós vizek mindegyikén alkalmazandó általános szabályokat, másrészt rendelkeznie kell olyan technikai intézkedések elfogadásáról, amelyek az 1380/2013/EU rendelet által bevezetett regionalizációs folyamat révén figyelembe veszik a halászati tevékenységek regionális sajátosságait.

⁽¹⁾ HL C 389., 2016.10.21., 67. o.

⁽²⁾ HL C 185., 2017.6.9., 82. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 13-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

- (4) A keretnek ki kell terjednie a halászati erőforrások kifogására és kirakodására, valamint a halászeszközök működtetésére és a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémákkal való kölcsönhatására.
- (5) E rendeletet – a lobogó szerinti tagállam elsődleges felelősségének sérelme nélkül – alkalmazni kell az uniós vizeken uniós hajók és harmadik országok hajói, valamint a tagállamok állampolgárai által végzett halászati műveletekre, továbbá az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 349. cikkének első bekezdésében említett legkülső régiókban uniós vizeken tevékenységet folytató uniós halászhajókra. E rendeletet alkalmazni kell ezenkívül az uniós halászhajók és a tagállamok állampolgárai vonatkozásában a nem uniós vizeken az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) szabályozási területe és a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó terület tekintetében elfogadott technikai intézkedésekre.
- (6) A technikai intézkedéseket adott esetben azon rekreációs célú halászatra is alkalmazni kell, amelyek jelentős hatással lehetnek a hal- és kagylófajok állományaira.
- (7) A technikai intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a közös halászati politikának a maximális fenntartható hozam melletti halászatra, a nem kívánt fogások csökkentésére és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére vonatkozó célkitűzéseikhez, valamint a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ meghatározott jó környezeti állapot eléréséhez.
- (8) A technikai intézkedéseknek hozzá kell járulniuk különösen a tengeri fajok fiatal egyedeinek és ívó rajainak védelméhez a szelektív halászeszközök használata és a nem kívánt fogások elkerülésére irányuló intézkedések révén. A technikai intézkedéseknek továbbá minimálisra kell csökkenteniük a halászeszközöknek a tengeri ökoszisztémákra és különösen az érzékeny fajokra és élőhelyekre gyakorolt hatását, adott esetben például ösztönzők alkalmazása révén. Ezenkívül hozzá kell járulniuk olyan állománygazdálkodási intézkedések bevezetéséhez, amelyeknek köszönhetően teljesíthetők a 92/43/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁶⁾, és a 2008/56/EK és a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁷⁾ előírt kötelezettségek.
- (9) A technikai intézkedések eredményességének értékelése céljából a nem kívánt, különösen a tengeri fajoknak a minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeit érintő fogások szintje, az érzékeny fajok járulékos fogásai és a halászati tevékenységek által kedvezőtlenül érintett tengerfenéki élőhelyek kiterjedése tekintetében célértékeket indokolt meghatározni. Az említett célértékeknek meg kell felelniük a közös halászati politika célkitűzéseinek, az uniós környezetvédelmi szabályozásnak, azon belül különösen a 92/43/EGK irányelvnek és a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽⁸⁾ és a bevált nemzetközi gyakorlatnak.
- (10) A technikai intézkedések egységes értelmezése és végrehajtása vonatkozásában naprakésszé kell tenni és egységes szerkezetbe kell foglalni a halászeszközöknek és a halászati műveleteknek a technikai intézkedéseket tartalmazó meglévő rendeletekben foglalt fogalom meghatározásait.
- (11) Bizonyos ártalmas halászeszközöket és -módszereket, amelyek robbanóanyagot, mérget, bódító anyagokat, elektromos áramot, légkalapácsot vagy más ütéssel működő eszközt alkalmaznak, a vörös korall vagy másfajta korallok, illetve korallszerű fajok begyűjtésére használt vontatott eszközöket és markolókat, valamint egyes szigonypuskákat indokolt betiltani. Ahol az ilyen eszközök vagy módszerek alkalmazása e rendelet értelmében tilos, meg kell tiltani az alkalmazásukkal kifogott tengeri fajok értékesítését, eladásra kiállítását vagy felkínálását.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

- (12) Az elektromos vonóhálók alkalmazását egy 2021. június 30-ig tartó átmeneti időszakban, meghatározott szigorú feltételek mellett továbbra is lehetővé kell tenni.
- (13) Tekintettel a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) szakvéleményére, a nem szelektív halászathoz vezető helytelen gyakorlatokat megelőzendő indokolt a vontatott halászeszközök használatára és a zsákvégek kialakítására vonatkozó korlátozások érdekében bizonyos közös szabályokat megállapítani.
- (14) A nagy területeket lehalászni és így veszélyeztetett fajok jelentős mennyiségét kifogni képes eresztőhálók használatának korlátozása érdekében az ilyen halászeszközök használatát korlátozó meglévő rendelkezéseket indokolt egységes szerkezetbe foglalni.
- (15) A HTMGB szakvéleménye alapján a statikus hálóval végzett halászatot az érzékeny mélytengeri fajok védelme érdekében – bizonyos eltéréseket engedélyezve – továbbra is indokolt megtiltani az ICES 3a, 6a, 6b, 7b, 7c, 7j és 7k körzet és az ICES 8, 9, 10 és 12 alterület ny. h. 27°-tól keletre eső, térkép szerint 200 méternél nagyobb mélységű vizeiben.
- (16) Egyes ritka halfajok, például néhány cápa- és rájafaj védelme szempontjából még a korlátozott halászati tevékenység is komoly kockázatot jelenthet. Ezért e fajok védelmében indokolt általános halászati tilalmat bevezetni.
- (17) Az érzékeny tengeri fajok – például a 92/43/EGK és a 2009/147/EK irányelvben említett tengeri emlősök, tengeri madarak és tengeri hiüllők – szigorú védelme érdekében indokolt előírni, hogy a tagállamok enyhítő intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy az ilyen fajok halászeszközökkel ejtett fogásait a lehető legkisebbre csökkentsék, és ha csak lehet, megszüntessék.
- (18) Az Írország és az Egyesült Királyság partjai mentén, valamint az Azori-szigeteket, Madeirát és a Kanári-szigeteket övező vizekben, valamint a NEAFC szabályozási területen található érzékeny tengeri élőhelyek folyamatos védelmének biztosítása érdekében indokolt fenntartani a mélytengeri halászeszközök használatára vonatkozó meglévő korlátozásokat.
- (19) Abban az esetben, ha a tudományos szakvélemények alapján más ilyen élőhelyeket is azonosítanak, lehetővé kell tenni ezen élőhelyek védelmére hasonló korlátozások bevezetését.
- (20) A tengeri fajok fiatal egyedeinek védelmében és a halállomány-helyreállítási területek létrehozása, valamint a minimális forgalmazási méretek meghatározása céljából – az 1380/2013/EU rendelettel összhangban – indokolt minimális állományvédelmi referenciaméreteket meghatározni.
- (21) A tengeri fajok méretének megállapításához meg kell határozni a mérés módját.
- (22) Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok kísérleti projekteket végezzenek azzal a céllal, hogy feltárják a nem kívánt fogások elkerülésének, minimálisra csökkentésének és megszüntetésének lehetséges módjait. Amennyiben e projektek vagy tudományos szakvélemények eredményei szerint jelentős a nem kívánt fogások mennyisége, a tagállamoknak törekedniük kell az ilyen fogások csökkentését célzó technikai intézkedések bevezetésére.

- (23) Ebben a rendeletben indokolt minden egyes tengermedence tekintetében alapkövetelményeket meghatározni. Ezek az alapkövetelmények, a HTMGB szakvéleményét és az érdekelt felek véleményét figyelembe véve, meglévő technikai intézkedéseken alapulnak. Az említett alapkövetelményeknek ki kell terjedniük a vontatott halászeszközök és a statikus hálók szembőségének alpméreteire, a minimális állományvédelmi referenciaméretekre, a tilalom vagy korlátozás hatálya alá vont területekre, valamint a bizonyos területeken az érzékeny fajok fogásait mérséklő természetvédelmi intézkedésekre és bármely más, meglévő régióspecifikus technikai intézkedésre.
- (24) Az 1380/2013/EU rendeletben meghatározott regionalizációs folyamattal összhangban a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy tudományos eredményeken alapuló közös ajánlásokat dolgozzanak ki olyan megfelelő technikai intézkedések bevezetésére, amelyek eltérnek ezektől az alapkövetelményektől.
- (25) Az ilyen regionális technikai intézkedéseknek olyan mértékben kell elősegíteniük a tengeri biológiai erőforrások védelmét, amely különösen a hasznosítási korösszetétel, valamint az érzékeny fajok és élőhelyek számára nyújtott védelem szintje tekintetében legalább egyenértékű az alapkövetelmények által biztosítottal.
- (26) A halászeszközöknek a szembőségek méret- és fajselektáló jellemzőinek elfogadására vonatkozó közös ajánlások kidolgozása során a tagállamok regionális csoportjainak gondoskodniuk kell arról, hogy ezeknek a méreteknél a szelektivitási jellemzői elérjék vagy meghaladják az alapkövetelményként meghatározott halászeszközök szelektivitását.
- (27) A fiatal egyedek és az ívő rajok védelmében a korlátozás hatálya alá tartozó területekhez kapcsolódó közös ajánlások kidolgozása során a tagállamok regionális csoportjainak meg kell határozniuk a tilalom céljait, földrajzi kiterjedését és időtartamát, a halászati eszközökre vonatkozó korlátozásokat, valamint az ellenőrzési és nyomonkövetési intézkedéseket.
- (28) A minimális állományvédelmi referenciaméretekhez kapcsolódó közös ajánlások kidolgozása során a tagállamok regionális csoportjainak biztosítaniuk kell, hogy a közös halászati politika célkitűzését a tengeri fajok fiatal egyedek védelme biztosításával tiszteletben tartsák, hogy a piac ne torzuljon, és ne alakulhasson ki a minimális állományvédelmi referenciaméretek alatti halak piaca.
- (29) A regionalizáción keresztül kidolgozandó lehetőségként indokolt engedélyezni, hogy a tagállamok az érzékeny fajok, a fiatal egyedek és az ívő rajok védelmét szolgáló további intézkedésként továbbhaladási rendelkezésekkel összefüggésben azonnali hatályú halászati tilalmakat állapítsanak meg. Az ilyen területek kijelölésének feltételeit, beleértve a tilalom földrajzi kiterjedését és időtartamát, valamint az ellenőrzési és nyomonkövetési rendelkezéseket a vonatkozó közös ajánlásokban kell meghatározni.
- (30) Az innovatív halászeszközök hatásainak értékelése alapján az innovatív halászeszközök használatát vagy kibővített használatát lehetőségként bele lehet foglalni a tagállamok regionális csoportjainak közös ajánlásaiba. Az innovatív halászeszközök használata nem engedélyezhető, ha az a tudományos értékelések szerint jelentős negatív hatásokkal járna az érzékeny élőhelyekre és a nem célfajokra nézve.
- (31) Az érzékeny fajok és élőhelyek védelméhez kapcsolódó közös ajánlások kidolgozása során lehetővé kell tenni a tagállamok regionális csoportjai számára, hogy a halászat ilyen fajokra és élőhelyekre gyakorolt hatásának csökkentésére irányuló további enyhítő intézkedéseket dolgozzanak ki. Amennyiben a tudományos bizonyítékok arra engednek következtetni, hogy az ilyen fajok és élőhelyek védettségi állapota komolyan veszélyben forog, a tagállamoknak további korlátozásokat kell bevezetniük bizonyos halászeszközök kialakításával és működtetésével kapcsolatban, illetve adott esetben teljes tilalmat kell elrendelniük a szóban forgó halászeszközök adott területen való használatára vonatkozóan. Ilyen korlátozások alkalmazhatók különösen az eresztőhálók használata tekintetében, ami a múltban bizonyos területeken érzékeny fajok jelentős mennyiségű kifogásához vezetett.

- (32) Az 1380/2013/EU rendelet a kirakodási kötelezettség végrehajtása céljából lehetővé teszi ideiglenes visszadobási tervek létrehozását, amennyiben nincs hatályban a kérdéses halászatra vonatkozó többéves terv. E tervek részeként indokolt lehetővé tenni olyan technikai intézkedések meghatározását, amelyek szigorúan a kirakodási kötelezettség végrehajtásához kapcsolódnak, és céljuk a lehető legnagyobb mértékben fokozni a szelektivitást és csökkenteni a nem kívánt fogásokat.
- (33) Lehetővé kell tenni a fogások és visszadobások teljeskörű dokumentálására irányuló kísérleti projektek lebonyolítását. E projektek keretében engedélyezni lehetne az e rendeletben a szembőségre vonatkozóan meghatározott szabályoktól való eltéréseket, amennyiben azok hozzájárulnak e rendelet célkitűzéseinek és célértékeinek eléréséhez.
- (34) A technikai intézkedésekre vonatkozó, NEAFC által elfogadott egyes rendelkezéseket indokolt beemlíteni ebbe a rendeletbe.
- (35) A tudományos kutatás vagy a közvetlen állománypótlás és az áttelepítés akadályozásának elkerülése érdekében az e rendeletben előírt technikai intézkedések nem vonatkozhatnak azokra a műveletekre, amelyek szükségesek lehetnek az ilyen tevékenységek folytatásához. Amennyiben a tudományos kutatás céljából végzett halászati műveletek folytatásához el kell térni az e rendeletben előírt technikai intézkedésektől, az ilyen eltéréseket megfelelő feltételekhez kell kötni.
- (36) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy bizonyos intézkedéseket fogadjon el a következőkhöz kapcsolódóan: rekreációs célú halászat, a vontatott halászeszközökre vonatkozó korlátozások, az érzékeny fajok és élőhelyek, azon halak és kagylók listája, amelyekre tilos célzottan halászni, a célzott halászat fogalom meghatározása, a fogások és visszadobások teljeskörű dokumentálására irányuló kísérleti projektek és az ideiglenes visszadobási tervek részt képező technikai intézkedések, valamint minimális állományvédelmi referenciaméret, szembőség, halászati tilalom hatálya alá tartozó területek és egyes tengermedencékben alkalmazott egyéb technikai intézkedések, az érzékeny fajokat érintő enyhítő intézkedések és a legfontosabb indikátorállományok fajainak jegyzéke. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽⁹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (37) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a következők tekintetében: a vontatott halászeszközök kopását és elhasználódását csökkentő, valamint a vontatott halászeszközök megerősítését szolgáló, illetve a szákmánynak a vontatott halászeszköz elülső részébe való szökését elősegítő vagy korlátozó eszközök jellemzőinek meghatározása; az alapkövetelményként meghatározott halászeszközökhöz rögzített szelektáló eszközök jellemzőinek meghatározása; az elektromos vonóhálóknak jellemzőinek meghatározása; a halászeszközök kialakítására vonatkozó korlátozások és a lobogó szerinti tagállam által elfogadandó ellenőrzési és nyomonkövetési intézkedések meghatározása; és a lobogó szerinti tagállamok által statikus halászeszközök 200 és 600 méteres mélységben való használata esetén elfogadandó ellenőrzési és nyomonkövetési intézkedésekre vonatkozó szabályok meghatározása, a tilalom vagy korlátozás hatálya alá tartozó egyes területek tekintetében elfogadandó ellenőrzési és nyomonkövetési intézkedések meghatározása; valamint a cetfélék statikus hálókól való elriasztására használt eszközök jelkibocsátási jellemzőinek és az elhelyezésüknek a meghatározása, továbbá a tengeri madarak, tengeri hullók és teknősök járulékos fogásainak minimalizálása céljából alkalmazott módszerekre vonatkozó részletes szabályok meghatározása. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁰⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (38) A Bizottságnak 2020. december 31-ig végéig és azt követően minden harmadik évben – a tagállamoktól és az érintett tanácsadó testületektől kapott információk alapján, a HTMGB által készített értékelés után – jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról. Az említett jelentésben értékelnie kell, hogy a regionális és az uniós szintű technikai intézkedések milyen mértékben járultak hozzá az e rendeletben megállapított célkitűzések teljesítéséhez és a meghatározott célértékek eléréséhez.

⁽⁹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (39) Az említett jelentés alkalmazásában referenciaeszközként megfelelő szelektivitási mutatók – így például az optimális szelektivitási hossz (L_{opt}) – alkalmazhatók annak nyomon követésére, hogy idővel milyen előrelépést sikerül elérni a közös halászati politikának a nem kívánt fogások minimalizálására irányuló, meglévő célkitűzései tekintetében. Ebben az értelemben az említett mutatók nem kötelező célértékek, hanem olyan nyomonkövetési eszközök, amelyeknek eredményei felhasználhatók a regionális szintű tanácskozások vagy döntéshozatal során. A mutatók és az alkalmazásukhoz használt értékek rendelkezésre bocsátását a megfelelő tudományos testületektől kell kérni több fő indikátorállomány tekintetében; ezek a mutatók figyelembe vennék a vegyes halászatot és a kiugró állománygyarapodásokat is. A Bizottság belefoglalhatja ezeket a mutatókat az e rendelet végrehajtásáról szóló jelentésébe. A fő indikátorállományok közé kell tartoznia a mélytengeri fajoknak is, amelyek állománygazdálkodása a fogási korlátokon alapul, tengermedencék szerint figyelembe véve a kirakodások és a visszadobások relatív fontosságát és az adott faj halászatának jelentőségét.
- (40) A Bizottság jelentésének hivatkoznia kell az ICES szakvéleményére az elért előrehaladást, illetve az innovatív halászati eszközök hatásait illetően, és ennek alapján következtetéseket kell megfogalmaznia a tengeri ökoszisztémákkal, az érzékeny élőhelyekkel és a szelektivitással kapcsolatos előnyökről vagy az azokra gyakorolt negatív hatásokról.
- (41) Amennyiben a Bizottság jelentése alapján regionális szinten bizonyíték van arra, hogy a célkitűzéseket és célértékeket nem sikerült elérni, az adott régió tagállamai olyan korrekciós intézkedéseket megállapító tervet nyújtanak be, amelyek révén az említett célkitűzések és célértékek teljesíthetők. A Bizottságnak emellett az említett jelentés alapján az e rendelet vonatkozásában szükséges valamennyi módosítást az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjesztenie.
- (42) A szükséges módosítások számára és fontosságára való tekintettel a 1239/98/EK⁽¹¹⁾, a 850/98/EK⁽¹²⁾, a 2549/2000/EK⁽¹³⁾, a 254/2002/EK⁽¹⁴⁾, a 812/2004/EK⁽¹⁵⁾ és a 2187/2005/EK tanácsi rendeletet⁽¹⁶⁾ hatályon kívül kell helyezni.
- (43) Az 1967/2006/EK⁽¹⁷⁾ és az 1224/2009/EK⁽¹⁸⁾ tanácsi rendeletet, valamint az 1380/2013/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.

⁽¹¹⁾ A Tanács 894/97/EK rendelete (1997. április 29.) a halászati erőforrások megóvását biztosító egyes technikai intézkedésekről (HL L 132., 1997.5.23., 1. o.).

⁽¹²⁾ A Tanács 850/98/EK rendelete (1998. március 30.) a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról (HL L 125., 1998.4.27., 1. o.).

⁽¹³⁾ A Tanács 2549/2000/EK rendelete (2000. november 17.) az Ír-tenger (ICES VIIa. körzet) tőkehalállományának helyreállítására vonatkozó kiegészítő technikai intézkedések megállapításáról (HL L 292., 2000.11.21., 5. o.).

⁽¹⁴⁾ A Tanács 254/2002/EK rendelete (2002. február 12.) az Ír-tenger tekintetében (ICES VIIa körzet) a közönségestőkehal-állomány helyreállítását célzó, 2002-ben alkalmazandó intézkedések megállapításáról (HL L 41., 2002.2.13., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ A Tanács 812/2004/EK rendelete (2004. április 26.) a cetfélék halászat során történő véletlenszerű kifogásával kapcsolatos intézkedések megállapításáról és a 88/98/EK rendelet módosításáról (HL L 150., 2004.4.30., 12. o.).

⁽¹⁶⁾ A Tanács 2187/2005/EK rendelete (2005. december 21.) a Balti-tenger, a Bælték és az Øresund halászati erőforrásainak technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1434/98/EK rendelet módosításáról és a 88/98/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 349., 2005.12.31., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ A Tanács 1967/2006/EK rendelete (2006. december 21.) a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2006.12.30., 11. o.).

⁽¹⁸⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

- (44) A Balti-tengerre, az Északi-tengerre, a nyugati vizekre, illetve a Földközi-tenger nyugati vizeire vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2016/1139⁽¹⁹⁾, (EU) 2018/973⁽²⁰⁾, (EU) 2019/472⁽²¹⁾ és (EU) 2019/1022⁽²²⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében a Bizottság jelenleg felhatalmazással rendelkezik arra, hogy regionális szintű technikai intézkedéseket fogadjon el és azokat módosítsa. Az egyes felhatalmazások hatályának tisztázása érdekében és annak pontosítása céljából, hogy az említett rendeletekben előírt felhatalmazások keretében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok eleget tegyenek az e rendeletben foglalt bizonyos követelményeknek, az említett rendeleteket a jogbiztonság érdekében módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet az alábbiakra vonatkozó technikai intézkedéseket állapít meg:

- a) tengeri erőforrások kifogása és kirakodása;
- b) a halászeszközök működtetése; valamint
- c) a halászati tevékenység tengeri ökoszisztémákkal való kölcsönhatása.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet – a lobogó szerinti tagállam elsődleges felelősségének sérelme nélkül – az uniós halászhajók és a tagállami állampolgárok által az 5. cikk szerinti halászati övezetekben végzett tevékenységekre, valamint az uniós vizeken halászó, harmadik ország lobogója alatt közlekedő és harmadik országban lajstromozott halászhajók tevékenységeire alkalmazandó.

(2) A 7., a 10., a 11. és a 12. cikk a rekreációs célú halászatra is vonatkozik. Amennyiben egy adott térségben jelentős a rekreációs célú halászat hatása, a Bizottság felhatalmazással rendelkezik, hogy a 15. cikk értelmében és a 29. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosítása érdekében annak biztosításával, hogy a 13. cikknek vagy az V–X. melléklet A. vagy C. részének a vonatkozó rendelkezéseit a rekreációs célú halászatra is alkalmazni kell.

(3) A 25. és a 26. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén az e rendeletben megállapított technikai intézkedések nem alkalmazandók a kizárólag az alábbi célokból folytatott halászati műveletekre:

- a) tudományos vizsgálatok; és
- b) tengeri fajok közvetlen állománypótlása vagy áttelepítése.

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/973 rendelete (2018. július 4.) az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 179., 2018.7.16., 1. o.).

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/472 rendelete (2019. március 19.) a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 83., 2019.3.25., 1. o.).

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1022 rendelete (2019. június 20.) a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról és az 508/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 172., 2019.6.26., 1. o.).

3. cikk

Célkitűzések

- (1) A közös halászati politika végrehajtását elősegítő eszközként a technikai intézkedések hozzájárulnak a közös halászati politikának az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke alkalmazandó rendelkezéseiben meghatározott célkitűzései eléréséhez.
- (2) A technikai intézkedések hozzájárulnak különösen a következő célok eléréséhez:
- a) a hasznosítási kor- és méretösszetétel optimalizálása a tengeri biológiai erőforrások fiatal egyedeinek és ívó rajainak védelme érdekében;
 - b) annak biztosítása, hogy az érzékeny tengeri fajoknak, köztük a 92/43/EGK és a 2009/147/EK irányelvben felsoroltaknak a halászat során ejtett járulékos fogásai a lehető legkisebbek legyenek, illetve azokat lehetőség szerint kiküszöböljék oly módon, hogy ne jelentsenek veszélyt e fajok védettségi helyzetére;
 - c) annak biztosítása, többek között megfelelő ösztönzők alkalmazása révén, hogy a halászat tengeri élőhelyekre gyakorolt negatív környezeti hatásai a lehető legkisebbek legyenek;
 - d) halászati gazdálkodási intézkedések bevezetése a 92/43/EGK, a 2000/60/EK és a 2008/56/EK irányelvnek – különösen ez utóbbi irányelv 9. cikke (1) bekezdésével összhangban a jó környezeti állapot elérése céljából –, valamint a 2009/147/EK irányelvnek való megfelelés céljából.

4. cikk

Célértékek

- (1) A technikai intézkedések annak biztosítására irányulnak, hogy:
- a) a tengeri fajoknak a minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeit érintő fogások mennyisége az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke (2) bekezdésével összhangban a lehető legnagyobb mértékben csökkenjen;
 - b) a tengeri emlősök, a tengeri hullóék, a tengeri madarak és más, nem kereskedelmi mértékben kiaknázott fajok járulékos fogásai ne lépjék túl az uniós jogszabályokban és az Unióra nézve kötelező erejű nemzetközi megállapodásokban előírt mennyiségeket;
 - c) a tengerfenéki élőhelyeken folytatott halászati tevékenységek környezeti hatásai összhangban legyenek az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke (5) bekezdésének j) pontjában foglalt rendelkezésekkel.
- (2) A fenti célértékek tekintetében tett előrehaladás mértékét a 31. cikkben meghatározott jelentéstételi eljárás részeként kell áttekinteni.

5. cikk

A halászati övezetek meghatározása

E rendelet alkalmazásában a halászati övezetekre vonatkozóan a következő földrajzi meghatározások érvényesek:

- a) „Északi-tenger”: az ICES 2a és 3a körzet, valamint az ICES 4 alterület⁽²³⁾ uniós vizei;
- b) „Balti-tenger”: az ICES 3b, 3c és 3d körzet uniós vizei;
- c) „északnyugati vizek”: az ICES 5, 6 és 7 alterület uniós vizei;
- d) „délnyugati vizek”: az ICES 8, 9 és 10 (uniós vizek) alterület, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 (uniós vizek) övezet⁽²⁴⁾;
- e) „Földközi-tenger”: a földközi-tengeri térségben a ny. h. 5°36'-nél húzódo vonaltól keletre eső tengervizek;
- f) „Fekete-tenger”: a GFCM 29. földrajzi alterületének vizei az 1343/2011/EU Európai Parlament és a tanács rendelet⁽²⁵⁾ I. mellékletében meghatározottak szerint;
- g) „az Indiai-óceánon és az Atlanti-óceán nyugati részén található uniós vizek”: a Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion és Sint Maarten körüli, valamely uniós tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vízterületek;
- h) „a NEAFC szabályozási területe”: az 1236/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽²⁶⁾ meghatározottak szerint a NEAFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület azon vizei, amelyek az egyezmény szerződő feleinek halászati joghatóságán kívül esnek;
- i) „a GFCM-megállapodás hatálya alá tartozó terület”: az 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽²⁷⁾ meghatározottak szerint a Földközi-tenger, a Fekete-tenger és a kapcsolódó vizek.

6. cikk

Fogalommeghatározások

Az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében megállapított fogalommeghatározásokon túlmenően e rendelet alkalmazásában:

1. „hasznosítási kor- és méretösszetétel”: az a mód, ahogyan a halászati mortalitás az állományok különböző életkorú és méretű populációi között eloszlik;
2. „szelektivitás”: mennyiségi kifejezés, amely egy bizonyos méretű és/vagy fajú tengeri biológiai erőforrás fogásának valószínűségét fejezi ki;

⁽²³⁾ Az ICES-körzetek (ICES, Nemzetközi Tengerkutató Tanács) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról szóló, 2009. március 11-i 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.) meghatározott körzetek.

⁽²⁴⁾ A CECAF-övezetek (az Atlanti-óceán középső és keleti térsége vagy a FAO 34. fő halászati területe) az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról szóló, 2009. március 11-i 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.) meghatározott övezetek.

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1236/2010/EU rendelete (2010. december 15.) az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény területén alkalmazandó ellenőrzési és végrehajtási rendszer meghatározásáról és a 2791/1999/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről (HL L 348., 2010.12.31., 17. o.).

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

3. „célzott halászat”: konkrét fajokra vagy azok csoportjaira irányuló halászati erő kifejtés; a meghatározás regionális szinten tovább pontosítható az e rendelet 27. cikkének (7) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján;
4. „jó környezeti állapot”: a tengervizeknek a 2008/56/EK irányelv 3. cikkének (5) bekezdésében meghatározott környezeti állapota;
5. „faj védettségi helyzete”: az adott fajt érő azon hatások összessége, amelyek hosszú távon befolyásolhatják a faj populációjának eloszlását és sűrűségét;
6. „élőhely védettségi helyzete”: a természetes élőhelyet és annak jellegzetes fajait érő azon hatások összessége, amelyek hosszú távon befolyásolhatják az élőhely természetes kiterjedését, szerkezetét és funkcióit, csakúgy, mint jellegzetes fajainak hosszú távú fennmaradását;
7. „érzékeny élőhely”: olyan élőhely, amelynek védettségi helyzetét – beleértve az élőhely kiterjedését, valamint biotikus és abiotikus összetevőinek állapotát (szerkezet és funkció) – kedvezőtlenül befolyásolja az emberi tevékenységből, többek között a halászati tevékenységből eredő terhelés. Az érzékeny élőhelytípusok magukban foglalják különösen a 92/43/EGK irányelv I. mellékletében felsorolt élőhelytípusokat és a II. mellékletében felsorolt fajok élőhelyeit, a 2009/147/EK irányelv I. mellékletében felsorolt fajok élőhelyeit, olyan élőhelyeket, amelyek védelme szükséges a 2008/56/EK irányelv szerinti jó környezeti állapot eléréséhez, valamint a 734/2008/EK tanácsi rendelet ⁽²⁸⁾ 2. cikkének b) pontjában meghatározott veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákat;
8. „érzékeny faj”: olyan faj, amelynek védettségi helyzetét – beleértve a faj élőhelyét, elterjedését, populációméretét vagy a populáció állapotát – kedvezőtlenül befolyásolja az emberi tevékenységből, többek között a halászati tevékenységből eredő terhelés. Az érzékeny fajok magukban foglalják különösen a 92/43/EGK irányelv II. és IV. mellékletében felsorolt fajokat, a 2009/147/EK irányelv hatálya alá tartozó fajokat, valamint az olyan fajokat, amelyek védelme szükséges a 2008/56/EK irányelv szerinti jó környezeti állapot eléréséhez;
9. „kis méretű nyílt vízi faj”: olyan fajok, mint például a makréla, a hering, a fattyúmakréla, a szardella, a szardínia, a kék puhatókehal, az ezüstlazac, a spratt és a disznófejű hal;
10. „tanácsadó testületek”: az érdekelteknek az 1380/2013/EU rendelet 43. cikkével összhangban létrehozott csoportjai;
11. „vonóháló”: egy vagy több halászhajó által aktívan vontatott halászeszköz; hátul zsákban vagy zsákvégben záródó háló;
12. „vontatott halászeszköz”: bármilyen vonóháló, dán kerítőháló, kotróháló és hasonló eszköz, amelyet egy vagy több halászhajó vagy valamely más gépesített rendszer aktívan vontat a vízben;
13. „fenékvonóháló”: a tengerfenéken vagy annak közelében folytatott halászatra tervezett és felszerelt vonóháló;
14. „páros fenékvonóháló”: olyan fenékvonóháló, amelyet egyidejűleg két hajó vontat, egyik a háló egyik oldalát, a másik a háló másik oldalát. A vonóháló vízszintes nyílásának szélességét a halászeszközt vontató két hajó közötti távolság határozza meg;

⁽²⁸⁾ A Tanács 734/2008/EK rendelete (2008. július 15.) a veszélyeztetett nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhálászati eszközök káros hatásával szembeni védelméről (HL L 201., 2008.7.30., 8. o.).

15. „nyílt vízi vonóháló”: a vízoszlop közepén folytatott halászatra tervezett és felszerelt háló;
16. „merekítőrudas vonóháló”: olyan halászeszköz, amelynél a vonóháló nyílását vízszintesen merevítőrúd, szárny vagy valamilyen hasonló eszköz tartja nyitva;
17. „elektromos vonóháló”: olyan vonóháló, amely elektromos áram segítségével fog tengeri biológiai erőforrást;
18. „dán kerítőháló” vagy „skót kerítőháló”: a hajóról két hosszú kötéllel (kerítőháló-kötél) működtetett, vontatott kerítő halászeszköz, amelyet úgy terveztek, hogy a kerítőháló nyílása felé terelje a halakat. Az eszköz egy olyan háló, amely kialakítását tekintve a fenékvonóháléhoz hasonlít;
19. „parti kerítőháló”: egy hajóról kivetett és a partról, vagy egy lehorgonyzott vagy a parthoz kikötött hajóról a part felé vontatott kerítő halászfelszerelés és vontatott kerítőháló;
20. „kerítőháló”: a halakat mindkét oldalról és alulról bekerítő háló. Ezek vagy fel vannak szerelve, vagy nincsenek felszerelve szorítózsínórral;
21. „erszéyes kerítőháló” vagy „gyűrűháló”: olyan kerítőháló, amelynél a hálófenekeket összehúzzák a háló fenekén lévő szorítózsínór segítségével, amely az alín mentén több gyűrűn van átfűzve, és így lehetővé teszi a háló összehúzását vagy zárását;
22. „kotróháló”: vagy a hajó főmotorja által aktívan vontatott (hajó vontatta kotróháló), vagy lehorgonyzott hajóról motoros csörlővel húzott (gépesített kotróháló), kagylók, csigák vagy szivacsok halászatára szolgáló olyan halászeszköz, amely változtatható formájú és méretű merev keretre vagy rúdra szerelt hálósákból vagy fémkosárból áll, alsó részére lekerekített, éles vagy fogazott kotrókés rögzíthető, és amelyre csúsztatósaruk vagy merülődeszkák szerelhetők. Egyes kotróhálók hidraulikus felszereléssel vannak ellátva (hidraulikus kotróhálók). A sekély vízben hajóval vagy hajó nélkül, kézzel vagy kézi csörlőkkel húzott, kagylók, csigák vagy szivacsok halászatára szolgáló kotróhálók (kézi kotróhálók) e rendelet alkalmazásában nem minősülnek vontatott halászeszköznek;
23. „statikus hálók”: a kopoltyúhálók, állítóhálók vagy tükröhálók minden olyan típusa, amely a tengerfenékhez van rögzítve, és a halak beleúsznak, majd ott belegabalyodnak vagy beleakadnak a hálóanyagba;
24. „eresztőháló”: úsztatóeszközökkel a tengerfelszínen vagy az alatt meghatározott mélységben tartott háló, amely szabadon sodródik az áramlattal vagy azzal a hajóval együtt, amelyhez rögzítették. Az eresztőháló felszerelhető a háló stabilizálására vagy sodródásának mérséklésére szolgáló tartozékokkal;
25. „kopoltyúháló”: egyetlen hálódarabból álló statikus háló, amelyet úszókkal és súlyokkal függőleges helyzetben tartanak a vízben;
26. „állítóháló”: hálódarabokból álló statikus halászeszköz, amelyet a léhész kötelekre való felakasztásával úgy kell rögzíteni, hogy a kopoltyúhálónál nagyobb feszítetlen hálófelület jöjjön létre;
27. „tükröháló”: két vagy több léhésből álló statikus háló, amelynél a két külső réteg nagy szembőségű, a közöttük található réteg pedig kis szembőségű léhész;

28. „kombinált kopoltyú- és tükörháló”: olyan, fenéken rögzített kopoltyúháló, amelynek alsó része tükörháló;
29. „horogor”: egy változó hosszúságú főzsinórból álló halászeszköz, amelyhez a célfajtól függően változó sűrűségben elhelyezett horgokkal felszerelt előkezsínórok (mellékzsínórok) kapcsolódnak. A főzsinórt a tengerfenéken vagy annak közelében vízszintesen vagy függőlegesen lehorgonyozzák, vagy a felszínen sodródni hagyják;
30. „csapdák és kosarak”: rákok, puhatestűek és halak fogására tervezett, egy vagy több nyílással rendelkező, ketrec vagy kosár formájú csapdák, amelyeket a tengerfenéken helyeznek el, vagy amelyek ott rögzítve a tengerfenék fölött lebegnek;
31. „kézi horogor”: egyetlen horgászsinór egy vagy több csalival vagy csalival ellátott horoggal;
32. „andráskereszt”: kagylót vagy vörös korallt a tengerfenékről ollószerű mozgással begyűjtő markoló;
33. „zsákvég”: a vonóháló leghátsó része, amely vagy hengeres alakú, teljes hosszában azonos a kerülete, vagy kúp alakú. Készülhet egy vagy több hálómezőből (hálódarabból), amelyeket az oldalaiknál összefűznek, és egy vagy több hálómezőből álló hosszabbítót is tartalmazhat, amely közvetlenül a szigorú értelemben vett zsákvég előtt található;
34. „szembőség”:
- i. csomózott háló esetében: ugyanazon hálószem két szemközi csomója között a hálószem maximálisan kinyújtott állapotában mérhető legnagyobb távolság;
 - ii) csomózás nélküli háló esetében: ugyanazon hálószem két szemközi illesztése közötti belső távolság, amikor a hálószem lehető leghosszabb tengelye mentén teljesen ki van nyújtva;
35. „négyzetes hálószem”: olyan négyszög alakú hálószem, amelyet két egyforma névleges hosszúságú párhuzamos fonalpár alkot, amelyek közül az egyik párhuzamos, a másik pedig derékszöget alkot a háló hossz tengelyével;
36. „rombusz alakú hálószem”: olyan hálószem, amely négy egyforma hosszúságú fonalból áll, két átlója egymásra merőleges, és az egyik átló a háló hossz tengelyével párhuzamos;
37. „T90”: csomózott, rombusz alakú hálószemekből álló, 90 fokkal elforgatott léhéből készült zsákvéggel és hosszabbító elemmel ellátott vonóháló, dán kerítőháló vagy hasonló vontatott halászeszköz, amelyben a háló fő száliránya párhuzamos a vontatási iránnyal;
38. „Bacoma típusú szelektálóablak”: a halak menekülését lehetővé tevő, csomózás nélküli négyzetes szemű léhéből készült hálómező, amelyet a zsákvég felső hálómezőjébe illesztenek, és amelynek alsó széle a zsákkötéltől legfeljebb négy hálószemnyi távolságra helyezkedik el;
39. „szűrőháló”: a garnélahalászatra szolgáló vonóháló teljes kerülete mentén, a zsákvég vagy a hosszabbító elé felszerelt hálódarab, amely csúcsosra szűkül össze ott, ahol a garnélahalászatra szolgáló vonóháló alsó hálórészéhez rögzítették. A szűrőháló és a zsákvég találkozásánál egy kijárat nyílás található, amely lehetővé teszi azon fajok és egyedek menekülését, amelyek túl nagyok ahhoz, hogy átférjenek a szűrőhálón; a garnélák azonban a szűrőhálón keresztül a zsákvégbe jutnak;

40. „a háló magassága”: a nedves, felínre merőlegesen kifeszített háló hálószelei (csomókkal együtt számított) magasságának összege;
41. „mérési idő”: a halászeszköz első vízbeeresztésének időpontjától addig az időpontig eltelt idő, amikor a halászeszköket teljesen a haláshajó fedélzetére emelik;
42. „a halászeszközök állapotfigyelő érzékelői”: a halászeszközre felszerelt olyan elektronikus távérzékelők, amelyek nyomon követik a legfontosabb teljesítményparamétereket, például a feszítőlapok közötti távolságot és a fogásmeny-nyiséget;
43. „súlyozott zsinór”: olyan, csalival ellátott horgokkal felszerelt zsinór, amelyre további súlyt helyeztek a süllyedés sebességének növelése érdekében, ezzel csökkentve a tengeri madaraknak való kitétség idejét;
44. „akusztikus riasztóberendezés”: olyan eszköz, amelynek az a célja, hogy a tengeri emlősöket és más fajokat akusztikus jelek kibocsátásával elriassa a halászeszközöktől;
45. „madárriasztó zsinórok”: olyan (színes szalagokkal ellátott) zsinórok, amelyeket a csalival ellátott horgok kihelyezésekor a haláshajók tatjának közelében lévő magaslati pontról vontatnak azzal a céllal, hogy a madarakat elijessék a horgoktól;
46. „közvetlen állománypótlás”: kiválasztott fajok vadon élő egyedeinek olyan vizekbe való kiengedése, amelyekben természetes módon fordulnak elő, annak érdekében, hogy a vízi környezet természetes szaporító közegét kihasználva növeljék a halászati tevékenység rendelkezésére álló egyedek számát, illetve elősegítsék a természetes állománygyarapodást;
47. „áttelepítés”: az a folyamat, amelynek során egy fajt emberi eszközökkel szándékosan áttelepítenek és kiengednek olyan területekre, ahol az adott faj már megtelepedett állományai élnek;
48. „szelektívási teljesítménymutató”: olyan referenciaeszköz, amelynek segítségével figyelemmel kísérhető a közös halászati politikának a nem kívánt fogások minimalizálására irányuló célkitűzése tekintetében idővel tett előrelépés;
49. „szigonypuska”: pneumatikus vagy mechanikus működésű kézi puska, amely szigonyt lő ki, és amelyet víz alatti halászat céljára használnak;
50. „optimális szelektívási hossz (L_{opt})”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján a kifogott egyedek azon átlagos hossza, amely mellett optimális az állomány egyedeinek növekedése.

II. FEJEZET

KÖZÖS TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

1. SZAKASZ

Tiltott halászeszközök és felhasználási módok

7. cikk

Tiltott halászeszközök és halászati módszerek

- (1) Tilos tengeri fajokat kifogni vagy begyűjteni az alábbi módszerek segítségével:

a) mérgező, bódító vagy korrozív anyagok;

- b) elektromos áram, kivéve az elektromos vonóháló használatát, amely kizárólag az V. melléklet D. része szerinti különös rendelkezéseknek megfelelően alkalmazható;
- c) robbanóanyagok;
- d) légkalapácsok vagy más ütéssel működő eszközök;
- e) vontatott eszközök vörös korall vagy másfajta korallok, illetve korallszerű szervezetek begyűjtésére;
- f) andráskereszt és hasonló markolók különösen vörös korall vagy másfajta korallok, illetve korallszerű fajok begyűjtésére;
- g) bármilyen típusú lövedék, kivéve a ketrecbe helyezett vagy halcsapdába esett kékúszójú tonhal leöléséhez használt lövedékeket, vagy a rekreációs célú halászat során bűvár légzőkészülék nélkül, napkelte és napnyugta között használt kézi szigonyokat és szigonypuskákat.

(2) A 2. cikktől eltérően ezt a cikket a nemzetközi vizeken és harmadik országok vizein halászatot folytató uniós hajókra is alkalmazni kell, kivéve, ha többoldalú halászati szervezetek által, kétoldalú vagy többoldalú megállapodások keretében vagy valamely harmadik ország által elfogadott szabályok eltérően rendelkeznek.

2. SZAKASZ

A halászeszközökre vonatkozó általános korlátozások és használatuk feltételei

8. cikk

A vontatott halászeszközök használatára vonatkozó általános korlátozások

(1) Az V–XI. melléklet alkalmazásában az e mellékletekben meghatározott vontatott halászeszközök szembősége a halászhajón talált és bármely vontatott háléhoz csatolt vagy csatolható zsákvégnek vagy hosszabbítónak a legkisebb szembősége. Ez a bekezdés nem alkalmazandó a halászeszközök állapotfigyelő érzékelőinek felszerelésére használt hálókezelő eszközökre, vagy akkor, ha azokat halak vagy teknősök kiszabadulását lehetővé tevő eszközökkel együtt használják. A tengeri fajok esetében a méret- vagy fajselektivitás javítása céljából további eltérésekről lehet rendelkezni a 15. cikkel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a kotróhálókra. Azonban bármely olyan hajóút során, amikor kotróhálók vannak a fedélzeten, a következők alkalmazandók:

- a) tilos tengeri élőlényeket átrakodni;
- b) a Balti-tenger esetében tilos a fedélzeten tartani vagy kirakodni a tengeri élőlények bármekkora mennyiségét, kivéve, ha azok élsúly szerinti 85 %-a kagyló, és/vagy *Furcellaria lumbicalis*;
- c) a Földközi-tenger kivételével minden más tengerfenék esetében, – amelyre az 1967/2006/EK rendelet 13. cikke alkalmazandó – egyéb vizek esetében tilos a fedélzeten tartani vagy kirakodni a tengeri élőlények bármekkora mennyiségét, kivéve, ha azok élsúlyának legalább 95 %-át kagylók, csigák vagy szivacsok alkotják.

E bekezdés b) és c) pontja nem alkalmazandó az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok nem szándékos fogásaira. Ezeket a nem szándékos fogásokat ki kell rakodni és le kell vonni a kvótákból.

(3) Ha egy vagy több halászhajó több hálót húz egyszerre, minden egyes hálónak azonos névleges szembőségűnek kell lennie. A Bizottság felhatalmazással rendelkezik, hogy e bekezdéstől eltérve a 15. cikk értelmében és a 29. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amennyiben a több, eltérő szembőségű háló alkalmazása legalább a jelenleg alkalmazott halászati módszerekkel egyenértékű előnyökkel jár a tengerek biológiai erőforrásainak védelme terén.

(4) Tilos olyan eszközt alkalmazni, amely elfedi a hálószemek nyílását vagy más módon ténylegesen csökkenti a zsákvég vagy a vontatott halászeszköz bármely részének szembőségét, valamint bármely, kifejezetten erre a célra szolgáló eszközt a fedélzetre vinni. E bekezdés nem zárja ki bizonyos olyan eszközök használatát, amelyek csökkentik a vontatott halászeszköz kopását és elhasználódását, vagy megerősítik a vontatott halászeszközt vagy csökkentik annak lehetőségét, hogy a zsákmány a vontatott halászeszköz elülső részébe szökjön.

(5) A Bizottság elfogadhat olyan végrehajtási jogi aktusokat, amelyek részletes szabályokat határoznak meg a zsákvégek és a (4) bekezdésben említett eszközök jellemzőire vonatkozóan. E végrehajtási aktusoknak a rendelkezésre álló legjobb tudományos és technikai szakvéleményeken kell alapulniuk, és e jogi aktusok meghatározhatják:

- a) a fonalvastagságra vonatkozó korlátozásokat,
- b) a zsákvégek kerületére vonatkozó korlátozásokat,
- c) a hálóanyagok használatára vonatkozó korlátozásokat,
- d) a zsákvégek szerkezetét és toldalékát,
- e) a kopást és elhasználódást mérséklő engedélyezett eszközöket, valamint
- f) a zsákmány szökését korlátozó engedélyezett eszközöket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 30. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

A statikus hálók és az eresztőhálók használatára vonatkozó általános korlátozások

(1) Tilos a fedélzeten tartani vagy a tengerbe kivetni egy vagy több olyan eresztőhálót, amelynek egyenkénti vagy összesített hossza meghaladja a 2,5 km-t.

(2) A III. mellékletben felsorolt halfajok halászatában tilos az eresztőhálók használata.

(3) Az (1) bekezdés ellenére a Balti-tengeren tilos bármilyen eresztőhálót a fedélzeten tartani vagy a tengerbe kivetni.

(4) Tilos fenéken rögzített kopoltyúhálót, állítóhálót és tükörhálót használni az alábbi fajok halászatához:

a) germon (*Thunnus alalunga*),

b) kékúszójú tonhal (*Thunnus thynnus*),

c) aranyosfejű hal (*Brama brama*),

d) kardhal (*Xiphias gladius*),

e) a következő fajokhoz vagy családokhoz sorolható cápák: *Hexanchus griseus*; *Cetorhinus maximus*; az *Alopiidae* családba tartozó összes faj; *Carcharhinidae*; *Sphyrnidae*; *Isuridae*; *Lamnidae*.

(5) A (4) bekezdéstől eltérve, a Földközi-tengeren az említett bekezdésben említett cápafajok nem szándékosan kifogott legfeljebb három egyede a fedélzeten tartható vagy kirakodható, amennyiben azok az uniós jogszabályok értelmében nem minősülnek védett fajnak.

(6) Tilos bármilyen fenéken rögzített kopoltyúháló, állítóháló és tükörháló telepítése olyan helyeken, ahol a tenger térkép szerinti mélysége meghaladja a 200 métert.

(7) Az e cikk (6) bekezdése ellenére:

a) a 200 és 600 méteres mélység között az V. melléklet C. részének 6.1. pontjában, a VI. melléklet C. részének 9.1. pontjában, valamint a VII. melléklet C. részének 4.1. pontjában meghatározott különös eltéréseket kell alkalmazni;

b) a fenéken rögzített kopoltyúhálók, állítóhálók és tükörhálók telepítését a Földközi-tengerben engedélyezni kell olyan helyeken, ahol a tenger térkép szerinti mélysége meghaladja a 200 métert.

3. SZAKASZ

Az érzékeny fajok és élőhelyek védelme

10. cikk

Tilalom hatálya alá tartozó hal- és kagylófajok

(1) Tilos a 92/43/EGK irányelv IV. mellékletében felsorolt hal- és kagylófajok fogása, fedélzeten tartása, átrakása és kirakodása, kivéve, ha arra vonatkozóan – az említett irányelv 16. cikke szerint – eltérések engedélyezésére került sor.

(2) Az (1) bekezdésben említett fajokon túlmenően az uniós hajók számára tilos halászni, fedélzeten tartani, átrakni, kirakodni, tárolni, értékesíteni, eladásra kiállítani vagy felkínálni az I. mellékletben felsorolt fajokat, illetve azokat a fajokat, amelyek halászata más uniós jogi aktusok szerint tilos.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett fajok véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe, a véletlenszerűen megölt egyedek tudományos kutatási célra való felhasználásának kivételével, amely az alkalmazandó uniós joggal összhangban engedélyezhető.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 29. cikkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján módosítsa az I. mellékletben szereplő listát, amennyiben a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján az említett listát módosítani szükséges.

(5) Az e cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott intézkedéseknek a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott célok elérésére kell irányulniuk, és figyelembe vehetik az érzékeny fajok védelméről szóló nemzetközi megállapodásokat.

11. cikk

Tengeri emlősök, tengeri madarak és tengeri hullók fogásai

(1) Tilos a 92/43/EGK irányelv II. és IV. mellékletében felsorolt tengeri emlősök vagy tengeri hullók, valamint a 2009/147/EK irányelvben említett tengeri madárfajok fogása, fedélzeten tartása, átrakása vagy kirakodása.

(2) Az (1) bekezdésben említett fajok kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől és haladéktalanul szabadon kell engedni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés ellenére az (1) bekezdésben említett tengeri fajok véletlenül kifogott egyedeinek fedélzeten tartása, átrakása vagy kirakodása megengedett, amennyiben ez a tevékenység szükséges az egyes állategyedek felépüléséhez nyújtott segítség biztosításához, valamint a véletlenül megölt egyedek tudományos kutatási célra való felhasználásának lehetővé tételéhez, és feltéve, hogy az érintett illetékes nemzeti hatóságokat a fogást követően a lehető leghamarabb és az alkalmazandó uniós joggal összhangban, teljeskörűen előre tájékoztatták.

(4) A rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján a tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő hajókra vonatkozóan bevezethetnek enyhítő intézkedéseket, vagy korlátozhatják számukra bizonyos halászeszközök használatát. Az ilyen intézkedéseknek a lehető legkisebbre kell csökkenteniük, illetve – amennyiben lehetséges – ki kell küszöbölniük az e cikk (1) bekezdésében említett fajok fogásait, valamint meg kell felelniük az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke szerinti célkitűzéseknek, és legalább olyan szigorúaknak kell lenniük, mint az uniós jog szerinti technikai intézkedéseknek.

(5) Az e cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott intézkedéseknek a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott célok elérésére kell irányulniuk. A tagállamok ellenőrzési célból tájékoztatják a többi érintett tagállamot az e cikk (4) bekezdése szerint elfogadott intézkedésekről. Nyilvánosan hozzáférhetővé teszik továbbá az ilyen intézkedésekkel kapcsolatos megfelelő információkat.

12. cikk

Az érzékeny élőhelyek és azok részeként a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelme

(1) A II. mellékletben meghatározott halászeszközöket tilos alkalmazni az ugyanabban a mellékletben említett érintett területeken.

(2) Amennyiben a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények szerint a II. mellékletben szereplő területlistát ajánlott módosítani, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 29. cikkével összhangban és az 1380/2013/EU rendelet 11. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján módosítsa a II. mellékletet. A módosítások elfogadásakor a Bizottság külön hangsúlyt helyez az olyan negatív hatások mérséklésére, amelyek a halászati tevékenység más érzékeny területekre való áthelyeződéséből erednek.

(3) Amennyiben valamely tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken az (1) bekezdésben említett élőhelyek, vagy más érzékeny élőhelyek, például veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák találhatóak, az adott tagállam az 1380/2013/EU rendelet 11. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően jogosult halászati tilalom hatálya alá tartozó területeket kijelölni vagy más állományvédelmi intézkedéseket hozni az adott terület védelmére. Az ilyen intézkedéseknek meg kell felelniük az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke szerinti célkitűzéseknek, és legalább olyan szigorúaknak kell lenniük, mint az uniós jog szerinti intézkedéseknek.

(4) Az e cikk (2) és (3) bekezdése értelmében elfogadott intézkedéseknek a 4. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott célok elérésére kell irányulniuk.

4. SZAKASZ

Minimális állományvédelmi referenciaméret

13. cikk

Minimális állományvédelmi referenciaméret

(1) Az e rendelet V–X. mellékletének A. részében szereplő tengeri fajok tekintetében meghatározott minimális állományvédelmi referenciaméretet a következő célokból alkalmazandók:

- a) a tengeri fajok fiatal egyedeinek védelme az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (11) és (12) bekezdése értelmében;
- b) halállomány-helyreállítási területek létrehozása az 1380/2013/EU rendelet 8. cikke értelmében;
- c) minimális forgalmazási méretek meghatározása az 1379/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁹⁾ 47. cikkének (2) bekezdése értelmében.

(2) A tengeri fajok egyedeinek méreteit a IV. melléklettel összhangban kell megállapítani.

(3) Amennyiben a tengeri fajok méreteinek meghatározására vonatkozóan több előírt módszer létezik, az adott egyed nem tekinthető a minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyednek, ha bármelyik ilyen módszer alkalmazása a minimális állományvédelmi referenciamérettel azonos vagy nagyobb méretet mutat ki.

(4) Az olyan fajok közé tartozó homárok, langusztarokok, illetve kagylók és csigák, amelyekre vonatkozóan az V, VI vagy a VII. mellékletben minimális állományvédelmi referenciaméretet állapítottak meg, csak egészben tarthatók a fedélzeten és csak egészben rakodhatók ki.

⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1379/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 1. o.)

5. SZAKASZ

A visszadobás gyakorlatának visszaszorítását célzó intézkedések

14. cikk

A nem kívánt fogások elkerülésére irányuló kísérleti projektek

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 14. cikkének sérelme nélkül a tagállamok kísérleti projekteket folytathatnak olyan módszerek feltárása érdekében, amelyek segítségével elkerülhetők a nem kívánt fogások. E kísérleti projekteknek figyelembe kell venniük az érintett tanácsadó testületek véleményét, és a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken kell alapulniuk.

(2) Amennyiben a szóban forgó kísérleti tanulmányok vagy más tudományos szakvélemények eredményei szerint a nem kívánt fogások jelentősek, az érintett tagállamoknak az 1380/2013/EU rendelet 19. cikkel összhangban törekedniük kell arra, hogy technikai intézkedéseket hozzanak e nem kívánt fogások mérséklésére.

III. FEJEZET

REGIONALIZÁCIÓ

15. cikk

Regionális technikai intézkedések

(1) A regionális szinten megállapított technikai intézkedéseket a következő mellékletek határozzák meg:

- a) az V. melléklet az Északi-tenger vonatkozásában;
- b) a VI. melléklet az északnyugati vizek vonatkozásában;
- c) a VII. melléklet a délnyugati vizek vonatkozásában;
- d) a VIII. melléklet a Balti-tenger vonatkozásában;
- e) a IX. melléklet a Földközi-tenger vonatkozásában;
- f) a X. melléklet a Fekete-tenger vonatkozásában;
- g) a XI. melléklet az Indiai-óceánon és az Atlanti-óceán nyugati részén található uniós vizek vonatkozásában;
- h) XIII. melléklet az érzékeny fajok vonatkozásában.

(2) Az érintett halászatok regionális sajátosságainak figyelembevétele érdekében a Bizottságot felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 29. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdésben említett mellékletekben szereplő technikai intézkedések módosítása, kiegészítése, hatályon kívül helyezése, illetőleg az azoktól való eltérés biztosítása céljából, többek között az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (5) és (6) bekezdésében említett kirakodási kötelezettség végrehajtásával összefüggésben. A Bizottság az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkével és az e rendelet III. fejezetének vonatkozó cikkeivel összhangban benyújtott közös ajánlás alapján fogadhat el ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat.

(3) Az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása céljából azok a tagállamok, amelyek közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel rendelkeznek, közös ajánlásokat nyújthatnak be az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban, első alkalommal legkésőbb 24 hónapon, azt követően pedig 18 hónapon belül az e rendelet 31. cikkének (1) bekezdésében említett terv minden egyes benyújtását követően. Ilyen ajánlásokat minden egyéb olyan esetben is benyújthatnak, amikor azt szükségesnek vélik.

(4) Az e cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott technikai intézkedéseknek:

a) az e rendelet 3. és 4. cikkében meghatározott célkitűzések és célértékek elérésére kell irányulniuk;

b) arra kell irányulniuk, hogy megvalósuljanak a közös halászati politika területén elfogadott egyéb vonatkozó uniós jogi aktusokban, különösen az 1380/2013/EU rendelet 9. és 10. cikkében említett többéves tervekben megfogalmazott célok, illetve teljesüljenek az ott leírt feltételek;

c) az 1380/2013/EU rendelet 3. cikkében meghatározott jó kormányzás elvein kell alapulniuk;

d) olyan mértékben kell elősegíteniük a tengeri biológiai erőforrások védelmét, amely különösen a hasznosítási kor- és méretösszetétel, valamint az érzékeny fajok és élőhelyek számára nyújtott védelem szintje tekintetében legalább egyenértékű az (1) bekezdésben említett intézkedések által biztosítottal. A halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt esetleges hatását szintén figyelembe kell venni.

(5) A szembőséggel kapcsolatos, a 27. cikkben és az V–XI. mellékletek B. részében meghatározott előírásokra vonatkozó feltételek alkalmazása nem eredményezheti a szelektivitásra vonatkozó, 2019. augusztus 14-én hatályos előírások enyhülését, többek között a fiatal egyedeket érintő fogások mennyiségének növekedését, és az alkalmazásnak a 3. és a 4. cikkben meghatározott célkitűzések és célértékek elérésére kell irányulnia.

(6) A (2) bekezdésben említett intézkedések elfogadása céljából benyújtott közös ajánlásokban a tagállamok tudományos bizonyítékokkal szolgálnak a szóban forgó intézkedések elfogadásának alátámasztására.

(7) A Bizottság felkérheti a HTMGB-t a (2) bekezdés szerinti közös ajánlások értékelésére.

16. cikk

A halászeszközök faj és méret szerinti szelektivitása

A 15. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések elfogadása céljából a halászeszközöknek a méret- és fajszelektáló jellemzői tekintetében benyújtott közös ajánlásnak tudományos bizonyítékkal kell szolgálnia arra vonatkozóan, hogy az említett intézkedések egy meghatározott faj vagy fajok kombinációja tekintetében legalább olyan szelektivitási jellemzőkkel rendelkeznek, mint az V–X. melléklet B. részében és a XI. melléklet A. részében meghatározott halászeszközök.

17. cikk

A fiatal egyedek és az ívó rajok védelmében halászati tilalom vagy korlátozás hatálya alá vont területek

A 15. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések elfogadása céljából az V–VIII. és a X. melléklet C. része, valamint a XI. melléklet B. része, vagy halászati tilalom vagy korlátozás hatálya alá vonandó új területek kijelölése tekintetében benyújtott közös ajánlásnak az ilyen területek vonatkozásában ismertetnie kell:

a) a halászati tilalom célját;

- b) a halászati tilalom földrajzi kiterjedését és időtartamát;
- c) a meghatározott halászeszközre vonatkozó korlátozásokat; valamint
- d) az ellenőrzési és nyomonkövetési szabályokat.

18. cikk

Minimális állományvédelmi referenciaméret

A 15. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések elfogadása céljából az V–X. melléklet A. része tekintetében benyújtott közös ajánlásnak tiszteletben kell tartania a tengeri fajok fiatal egyedek védelmének biztosítására vonatkozó célkitűzést.

19. cikk

Azonnali hatályú halászati tilalmak és továbbhaladási rendelkezések

(1) A 15. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések elfogadása céljából az érzékeny fajok, a fiatal egyedek rajai, az ívó halrajok és a kagylók rajai védelmének biztosítása érdekében benyújtott, az azonnali hatályú halászati tilalmakra vonatkozó közös ajánlásnak ismertetnie kell:

- a) a halászati tilalmak földrajzi kiterjedését és időtartamát;
- b) a halászati tilalmat kiváltó fajokat és küszöbszinteket;
- c) azon fokozottan szelektív halászeszközök használatát, amelyek lehetővé teszik az egyébként tilalom hatálya alá tartozó területekhez való hozzáférést; valamint
- d) az ellenőrzési és nyomonkövetési szabályokat.

(2) A 15. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések elfogadása céljából a továbbhaladási rendelkezések tekintetében benyújtott közös ajánlásnak ismertetnie kell:

- a) a továbbhaladási kötelezettséget kiváltó fajokat és küszöbszinteket;
- b) azt a távolságot, amennyire a hajónak el kell távolodnia korábbi halászahelyétől.

20. cikk

Innovatív halászeszközök

(1) A 15. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések elfogadása céljából innovatív halászeszközöknek egy adott tengermedencében való használata tekintetében benyújtott közös ajánlásnak értékelést kell tartalmaznia azokról a hatásokokról, amelyeket az ilyen halászeszközök használata gyakorolhat a célfajokra, az érzékeny fajokra és az érzékeny élőhelyekre. Az érintett tagállamok összegyűjtik az értékelés elkészítéséhez szükséges megfelelő adatokat.

(2) Az innovatív halászeszközök használata nem engedélyezhető olyan esetben, amikor az (1) bekezdésben említett értékelések szerint használatuk jelentős negatív hatásokkal jár az érzékeny élőhelyekre és a nem célfajokra nézve.

21. cikk

Természetvédelmi intézkedések

A 15. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések elfogadása céljából az érzékeny fajok és élőhelyek védelme tekintetében benyújtott közös ajánlás:

- a) a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján meghatározhatja azon érzékeny fajok és érzékeny élőhelyek listáját, amelyeket egy adott területen a leginkább veszélyeztet a halászati tevékenység;
- b) meghatározhat olyan további vagy alternatív intézkedéseket, amelyek a 11. cikkben említett fajok járulékos fogásainak minimalizálása érdekében kiegészítik vagy helyettesítik a XIII. mellékletben említett intézkedéseket;
- c) tájékoztatást nyújthat a meglévő enyhítő intézkedések és nyomonkövetési intézkedések hatékonyságáról;
- d) intézkedéseket határozhat meg a halászeszközök érzékeny élőhelyekre gyakorolt hatásának minimalizálására;
- e) korlátozásokat állapíthat meg bizonyos halászeszközök működtetésére vonatkozóan, vagy teljeskörű tilalmat vezethet be bizonyos halászeszközök olyan területeken való használatára, ahol az ilyen eszközök veszélyt jelentenek a 10. és 11. cikkben említett, az adott területen élő fajok vagy más érzékeny élőhelyek védettségi helyzetére.

22. cikk

Az ideiglenes visszadobási tervek keretébe illeszkedő regionális intézkedések

(1) Amikor a tagállamok közös ajánlásokat nyújtanak be technikai intézkedéseknek az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (6) bekezdése szerinti ideiglenes visszadobási tervekben való megállapítása céljából, az említett ajánlások többek között tartalmazhatják az alábbiakat:

- a) a halászeszközök jellemzői és a használatukra irányadó szabályok;
- b) a méret- vagy fajszeliktívitas fokozása céljából a halászeszközök módosításaira vagy a szelektáló eszközök használatára vonatkozó előírások;
- c) bizonyos halászeszközök használatára és halászati tevékenységekre vonatkozó korlátozások vagy tilalmak bizonyos területeken vagy időszakokban;
- d) minimális állományvédelmi referenciaméretetek;
- e) az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott eltérések;

(2) Az e cikk(1) bekezdése szerinti intézkedéseknek a 3. cikkben megjelölt célok elérésére és különösen a halak vagy a kagylófajok fiatal egyedinek és ívó rajainak védelmére kell irányulniuk.

23. cikk

A fogások és visszadobások teljes dokumentálására irányuló kísérleti projektek

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen rendelet 29. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkével összhangban ezen rendeletet kiegészítő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben olyan kísérleti projekteket határoz meg, amelyek az eredményalapú halászati gazdálkodás céljából a fogások és visszadobások mérhető célkitűzéseken és célértékeken alapuló teljes dokumentálásának rendszerét dolgozzák ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett kísérleti projektek egy meghatározott terület tekintetében és legfeljebb egyéves időszakra eltérhetnek az V–XI. mellékletek B. részeiben foglalt intézkedésektől, amennyiben bizonyítható, hogy ezek a kísérleti projektek hozzájárulnak a 3. cikkben és a 4. cikkben meghatározott célkitűzések és célértékek megvalósításához és különösen az érintett halászeszközök vagy gyakorlatok szelektivitásának javítására irányulnak, vagy más módon csökkentik azok környezeti hatását. Ez az egyéves időszak megegyező feltételek esetén további egy évvel meghosszabbítható, és az adott tevékenységcsoporton belül tagállamonként működő hajók legfeljebb 5 %-ára kell korlátozni.

(3) Amennyiben a tagállamok közös ajánlásokat nyújtanak be az (1) bekezdés szerinti kísérleti projektek megvalósítása érdekében, tudományos bizonyítékokkal kell szolgálniuk azok elfogadásának alátámasztására. A HTMGB értékeli ezeket a közös ajánlásokat és az értékelést nyilvánosságra hozza. A projekt befejezésétől számított hat hónapon belül a tagállamok jelentést tesznek a Bizottságnak, amelyben felvázolják az eredményeket, ideértve a szelektivitás és egyéb környezeti hatások terén bekövetkezett változások részletes értékelését.

(4) A HTMGB értékeli a (3) bekezdésben említett jelentést. Amennyiben az értékelés szerint az új halászeszköz vagy gyakorlat hozzájárul a (2) bekezdésben megállapított célkitűzés eléréséhez, a Bizottság az EUMSZ-szel összhangban javaslatot nyújthat be a szóban forgó halászeszköz vagy gyakorlat általános használatának engedélyezése céljából. A HTMGB értékelését közzé kell tenni.

(5) A Bizottság ezen rendeletet kiegészítő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a 29. cikkel összhangban, amelyekben meghatározza a fogások és visszadobások teljes dokumentálása az e cikk (1) bekezdésében említett rendszerének műszaki előírásait.

24. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhatja a következőket:

- a) az V–IX. melléklet B. részében meghatározott halászeszközökhöz rögzített szelektáló eszközök jellemzői;
- b) az V. melléklet D. részében meghatározott halászeszközök jellemzőire vonatkozó részletes szabályok a halászeszközök kialakítását érintő korlátozásokkal és a lobogó szerinti tagállamok által elfogadandó ellenőrzési és nyomonkövetési intézkedésekkel összefüggésben;
- c) a lobogó szerinti tagállamok által az V. melléklet C. részének 6. pontjában, a VI. melléklet C. részének 9. pontjában és a VII. melléklet C. részének 4. pontjában említett halászeszközök használata esetén elfogadandó ellenőrzési és nyomonkövetési intézkedések részletes szabályai;
- d) a lobogó szerinti tagállamok által az V. melléklet C. részének 2. pontjában és a VI. melléklet C. részének 6. és 7. pontjában meghatározott, tilalom vagy korlátozás hatálya alá tartozó területek tekintetében elfogadandó ellenőrzési és nyomonkövetési intézkedések részletes szabályai;
- e) a XIII. melléklet A. részében említett akusztikus riasztóberendezések jelkibocsátási jellemzőire vonatkozó és az elhelyezésüket érintő részletes szabályok;
- f) a XIII. melléklet B. részében említett madárriasztó zsinórok és lesúlyozott zsinórok kialakítására és alkalmazására vonatkozó részletes szabályok;

g) a XIII. melléklet C. részében említett, a teknősök kiszabadulását lehetővé tevő eszközök jellemzőire vonatkozó részletes szabályok.

(2) Ezeket az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 30. cikk (2) bekezdésével összhangban kell elfogadni.

IV. FEJEZET

TUDOMÁNYOS KUTATÁS, KÖZVETLEN ÁLLOMÁNYPÓTLÁS ÉS ÁTTELEPÍTÉS

25. cikk

Tudományos kutatás

(1) Az e rendeletben megállapított technikai intézkedések nem alkalmazandók a tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletekre, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) a halászati műveleteket a lobogó szerinti tagállam engedélyével és annak felügyelete alatt kell végrehajtani;
- b) a Bizottságot és azt a tagállamot, amelynek felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizein a halászati műveletek zajlani fognak (a továbbiakban: parti tagállam), az ilyen halászati műveletek végzésének tervezett megkezdése előtt legalább két héttel tájékoztatni kell, megadva a műveletekben részt vevő hajók és az elvégzendő tudományos vizsgálatok részletes adatait;
- c) a műveleteket végző hajónak vagy hajóknak az 1224/2009/EK rendelet 7. cikkével összhangban érvényes halászati engedéllyel kell rendelkezniük;
- d) ha a parti tagállam a hajó lobogója szerinti tagállamtól azt kéri, a halászati műveletek végzése alatt a hajó parancsnoka köteles felvenni a fedélzetre a parti tagállam által küldött megfigyelőt, kivéve, ha ez biztonsági okokból nem lehetséges;
- e) a kereskedelmi hajók által tudományos vizsgálat céljából folytatott halászati műveletek tekintetében időkorlátot kell megállapítani. Amennyiben a kereskedelmi hajók általi, konkrét kutatás céljából folytatott halászati műveletekben hatnál több kereskedelmi hajó vesz részt, a lobogó szerinti tagállamnak legalább három hónappal korábban értesítenie kell a Bizottságot a műveletről, a Bizottságnak pedig adott esetben ki kell kérnie a HTMGB szakvéleményét, megerősítendő, hogy az említett mértékű részvétel tudományos okokból indokolt; amennyiben a HTMGB szakvéleménye szerint nem indokolt a részvétel ilyen mértéke, az érintett tagállamnak megfelelő módon módosítania kell a tudományos kutatás feltételeit;
- f) elektromos vonóháló esetén a tudományos kutatást folytató hajóknak egy az ICES vagy a HTMGB által felülvizsgált és validált tudományos kutatási terv részeként konkrét tudományos protokollt, illetve egy a nyomkövetést, ellenőrzést és értékelést szolgáló rendszert kell követniük.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett célból kifogott tengeri fajok értékesíthetők, tárolhatók, eladásra kiállíthatók vagy felkínálhatók, feltéve, hogy az 1224/2009/EK rendelet 33. cikke (6) bekezdésével összhangban adott esetben beleszámítják őket a kvótákba, valamint:

- a) megfelelnek az e rendelet IV–X. mellékletében szereplő minimális állományvédelmi referenciaméreteknek; vagy
- b) közvetlen emberi fogyasztástól eltérő célokra értékesítik őket.

26. cikk

Közvetlen állománypótlás és áttelepítés

(1) Az e rendeletben meghatározott technikai intézkedések nem vonatkoznak a tengeri fajok kizárólag közvetlen állománypótlásának vagy áttelepítésének céljából végrehajtott halászati műveletekre, amennyiben e műveleteket a közvetlen gazdálkodási érdekekkel bíró tagállam vagy tagállamok engedélyével és felügyelete alatt hajtják végre.

(2) Ha a közvetlen állománypótlásra vagy áttelepítésre valamely más tagállam vagy tagállamok vizein kerül sor, a Bizottságot és valamennyi érintett tagállamot az ilyen halászati műveletek végzésének tervezett megkezdése előtt legalább 20 naptári nappal tájékoztatni kell.

V. FEJEZET

A SZEMBŐSÉGGEL KAPCSOLATOS ELŐÍRÁSOKRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK

27. cikk

A szembőséggel kapcsolatos előírásokra vonatkozó feltételek

(1) Az V–VIII. mellékletben meghatározott százalékos fogási arányok jelentik a fajok azon legnagyobb százalékos arányát, amely az említett mellékletekben meghatározott egyedi szembőségek tekintetében engedélyezett. Az említett százalékos arányok nem érintik a fogások kirakodására vonatkozóan az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkében foglalt kötelezettséget.

(2) A százalékos fogási arányokat az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élőhelyben kifejezett összes fogásának arányában kell kiszámítani.

(3) A (2) bekezdésben említett százalékos fogási arányok egy vagy több reprezentatív minta alapján számíthatók ki.

(4) Ennek a cikknek az alkalmazásakor a norvég homár egyenértékűségét a farok tömegének hárommal való megszorzásával kell kiszámítani.

(5) A tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 7. cikkével összhangban halászati engedélyt adhatnak ki a lobogójuk alatt közlekedő azon hajóknak, amelyek az V–XI. mellékletben meghatározott egyedi szembőségek alkalmazásával folytatnak halászati tevékenységet. Az engedélyek felfüggeszthetők vagy visszavonhatók, amennyiben megállapításra kerül, hogy az érintett hajó nem teljesíti az V–VIII. mellékletben meghatározott százalékos fogási arányokat.

(6) Ez a cikk nem érinti az 1224/2009/EK rendeletet.

(7) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 15. cikk értelmében és a 29. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V–X. melléklet B. részében és a XI. melléklet A. részében foglalt releváns fajok tekintetében a „célzott halászat” fogalmának részletesebb meghatározása céljából. E célból az adott halászat tekintetében közvetlen állománygazdálkodási érdekekkel bíró tagállamoknak legkésőbb 2020. augusztus 15-ig be kell nyújtaniuk első közös ajánlásaikat.

VI. FEJEZET

NEAFC SZABÁLYOZÁSI TERÜLETEK TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEI

28. cikk

NEAFC szabályozási területek technikai intézkedései

A NEAFC szabályozási területek technikai intézkedései a XII. mellékletben találhatók.

VII. FEJEZET

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

29. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (2) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (2) bekezdésében, a 23. cikk (1) és (5) bekezdésében, a 27. cikk (7) bekezdésében és a 31. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása 2019. augusztus 14-től ötéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (2) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (2) bekezdésében, a 23. cikk (1) és (5) bekezdésében, a 27. cikk (7) bekezdésében és a 31. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 2. cikk (2) bekezdése, a 8. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk (4) bekezdése, a 12. cikk (2) bekezdése, a 15. cikk (2) bekezdése, a 23. cikk (1) és (5) bekezdése, a 27. cikk (7) bekezdése és a 31. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

30. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 1380/2013/EU rendelet 47. cikkével létrehozott Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

VIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

Felülvizsgálat és jelentéstétel

(1) A Bizottság a tagállamoktól és az érintett tanácsadó testületektől kapott információk alapján, a HTMGB által készített értékelés után, 2020. december 31-ig, majd azt követően háromévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról. E jelentésben értékelnie kell, hogy a regionális és az uniós szintű technikai intézkedések milyen mértékben járultak hozzá a 3. cikkben megállapított célkitűzések teljesítéséhez és a 4. cikkben meghatározott célértékek eléréséhez. A jelentésben hivatkozni kell az ICES szakvéleményére is az elért előrehaladást, illetve az innovatív halászeszközök hatásait illetően. A jelentésben továbbá következtetéseket kell megfogalmazni a tengeri ökoszisztémákkal, az érzékeny élőhelyekkel és a szelektivitással kapcsolatos előnyökről vagy az azokra gyakorolt negatív hatásokról.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett jelentésnek tartalmaznia kell többek között annak értékelését, hogy a technikai intézkedések mennyiben járultak hozzá a hasznosítási kor- és méretösszetétel optimalizálásához, a 3. cikk (2) bekezdésének a) pontjában előírtaknak megfelelően. A jelentés az említett célból a XIV. mellékletben felsorolt fajok legfontosabb indikátorállományai tekintetében szelektivitási teljesítménymutatóként minden év vonatkozásában feltüntetheti többek között az optimális szelektivitási hosszt a kifogott egyedek átlagos hosszához képest.

(3) Amennyiben e jelentés alapján regionális szinten bizonyíték van arra, hogy a célkitűzéseket és célértékeket nem sikerült elérni, akkor az adott régió tagállamai az (1) bekezdés szerinti jelentés benyújtását követő tizenkét hónapon belül olyan tervet nyújtanak be, amely meghatározza az említett célkitűzések és célértékek eléréséhez való hozzájárulás céljából meghozandó intézkedéseket.

(4) Az említett jelentés alapján a Bizottság e rendelet vonatkozásában bármilyen szükséges módosítást javasolhat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 15. cikk értelmében és a 29. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a XIV. mellékletben meghatározott fajok jegyzékének módosítására vonatkozóan.

32. cikk

Az 1967/2006/EK rendelet módosításai

Az 1967/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

a) a 3., 8.-12., 14., 15., 16. és 25. cikket el kell hagyni;

b) a II., a III. és a IV. mellékletet el kell hagyni.

Az elhagyott cikkekre és mellékletekre való hivatkozásokat erre a rendelet megfelelő rendelkezéseire történő hivatkozásként kell értelmezni.

33. cikk

Az 1224/2009/EK rendelet módosításai

Az 1224/2009/EK rendelet IV. címének IV. fejezete a következőképpen módosul:

- a) a 3. szakaszt el kell hagyni;
- b) a szöveg a következő 4. szakasszal egészül ki:

„4. s z a k a s z

Fedélzeti feldolgozás és nyílt tengeri halászat

54a. cikk

Fedélzeti feldolgozás

(1) A halászhajók fedélzetén tilos mindenfajta fizikai vagy vegyi halfeldolgozást végezni halliszt, halolaj vagy egyéb hasonló termékek előállítása céljából, illetve tilos ilyen célból halfogást más hajóra átrakni.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó:

- a) a belsőségek feldolgozására, illetve átrakására; vagy
- b) a fedélzeten történő szurimigyártásra.

54b. cikk

Fogáskezelési és kirakodási korlátozások a nyílt tengeri hajókon

(1) A NEAFC-egyezmény hatálya alá tartozó, az 1236/2010/EU rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott területen makréla-, hering- és fattyúmakréla-halászatot folytató nyílt vízi halászhajók fedélzetén található vízlevásztók rácsávolsága legfeljebb 10 mm lehet.

A rácsokat hegesztéssel kell rögzíteni. Amennyiben a vízlevásztón rácsok helyett nyílások találhatók, az egyes nyílások legnagyobb átmérője nem haladhatja meg a 10 mm-t. A vízlevásztókhoz vezető csúszkák nyílásainak átmérője nem haladhatja meg a 15 mm-t.

(2) A NEAFC-egyezmény hatálya alá tartozó területeken tevékenységet folytató nyílt vízi hajók esetében tilos a halaknak a puffertartályokból vagy a hűtött tengervíz-tartályokból történő, a biztonsági vonal alatti kirakodása.

(3) A hajóparancsnok elküldi a lobogó szerinti tagállam illetékes halászati hatóságainak a NEAFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen makréla-, hering- és fattyúmakréla-halászatot folytató nyílt vízi hajók fogáskezelési és kirakodási képességeihez kapcsolódó, a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságai által hitelesített tervrajzokat, valamint azok módosításait. A hajó lobogója szerinti tagállam illetékes hatóságai rendszeresen ellenőrzik a benyújtott tervrajzok pontosságát. A tervrajzok másolatának mindenkor elérhetőnek kell lennie a fedélzeten.

54c. cikk

Az automatikus osztályozó berendezések használatának korlátozása

(1) Tilos a hering, a makréla vagy a fattyúmakréla nem és nagyság szerinti automatikus osztályozására alkalmas berendezést a fedélzeten tartani vagy használni.

(2) Az ilyen berendezés azonban a fedélzeten tartható vagy használható, feltéve, hogy:

a) a hajó nem tart a fedélzetén vagy használ egyszerre 70 mm-nél kisebb szembőségű vontatott eszközt, illetve egy vagy több erszényes kerítőhálót vagy egyéb hasonló halászeszközt;

b) a fedélzeten jogszerűen tartható fogás egészét:

i. fagyasztott állapotban tárolják;

ii. az osztályozott halakat osztályozás után azonnal lefagyasztják, és semmilyen osztályozott halat nem dobnak vissza a tengerbe; és

iii. a berendezés úgy van beszerelve és elhelyezve a hajón, hogy biztosítsa a tengeri fajok egyedeinek azonnali lefagyasztását, és nem teszi lehetővé a tengerbe való visszadobásukat.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve a Balti-tengerben, a Bæltekben vagy az Øresundban való halászathoz engedéllyel rendelkező hajók vihetnek magukkal automatikus osztályozó berendezést a Kattegatban, feltéve, hogy a 7. cikkkel összhangban halászati engedélyt állítottak ki számukra. A halászati engedélynek meg kell határoznia, hogy mely fajokra, térségekben és időszakokban, illetve mely egyéb feltételek mellett lehet alkalmazni, illetve a fedélzeten tartani az osztályozó berendezést.

(4) E cikk a Balti-tengerre nem alkalmazandó.”

34. cikk

Az 1380/2013/EK rendelet módosítása

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (12) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(12) Az (1) bekezdés szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá nem tartozó fajok esetében a minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedek fogásait nem lehet a fedélzeten tartani, azokat haladéktalanul vissza kell dobni a tengerbe, kivéve, ha élő csaliként kerülnek használatra.”

35. cikk

Az (EU) 2016/1139 rendelet módosítása

Az (EU) 2016/1139 rendelet 8. cikke a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 16. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) hatálya alá nem tartozó következő technikai intézkedésekre vonatkozóan:”;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK, az 1098/2007/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1343/2011/EU és az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198, 2019.7.25., xx. 105.).

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseknek hozzá kell járulniuk az e rendelet 3. cikkében meghatározott célkitűzések eléréséhez és meg kell felelniük az (EU) 2019/1241 rendelet 15. cikke (4) bekezdésének”.

36. cikk

Az (EU) 2018/973 rendelet módosítása

A (EU) 2018/973 rendeletben a 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 16. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) hatálya alá nem tartozó következő technikai intézkedésekre vonatkozóan kiegészítse ezt a rendeletet:

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK, az 1098/2007/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1343/2011/EU és az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198, 2019.7.25., xx. 105.).”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseknek hozzá kell járulniuk az e rendelet 3. cikkében meghatározott célkitűzések eléréséhez és meg kell felelniük az (EU) 2019/1241 rendelet 15. cikke (4) bekezdésének”.

37. cikk

Az (EU) 2019/472 rendelet módosítása

Az (EU) 2019/472 rendelet 9. cikke a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 18. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) hatálya alá nem tartozó következő technikai intézkedésekre vonatkozóan kiegészítse ezt a rendeletet:

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK, az 1098/2007/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1343/2011/EU és az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198, 2019.7.25., xx. 105.).”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseknek hozzá kell járulniuk az e rendelet 3. cikkében meghatározott célkitűzések eléréséhez és meg kell felelniük az (EU) 2019/1241 rendelet 15. cikke (4) bekezdésének”

38. cikk

Az (EU) 2019/1022 rendelet módosítása

Az (EU) 2019/1022 rendelet 13. cikke a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 18. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*); hatálya alá nem tartozó következő technikai intézkedésekre vonatkozóan kiegészítse ezt a rendeletet:

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK, az 1098/2007/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1343/2011/EU és az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198, 2019.7.25., xx. 105.).”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseknek hozzá kell járulniuk az e rendelet 3. cikkében meghatározott célkitűzések eléréséhez és meg kell felelniük az (EU) 2019/1241 rendelet 15. cikke (4) bekezdésének.”

39. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre való hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

40. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
A. TAJANI

a Tanács részéről
az elnök
G. CIAMBA

I. MELLÉKLET

TILALOM HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ FAJOK

Azon fajok, amelyeket a 10. cikk (2) bekezdése szerint tilos halászni, fedélzeten tartani, átrakni, kirakodni, tárolni, értékesíteni, eladásra kiállítani vagy felkínálni:

- a) A fűrészszesráják alábbi fajai valamennyi uniós vízterületen:
 - i. késfogú fűrészszesrája (*Anoxypristis cuspidata*);
 - ii. törpe fűrészszesrája (*Pristis clavata*);
 - iii. nagy fűrészszesrája (*Pristis pectinata*);
 - iv. közönséges fűrészhal (*Pristis pristis*);
 - v. zöld fűrészszesrája (*Pristis zijsron*);
- b) óriáscápa (*Cetorhinus maximus*) és fehér cápa (*Carcharodon carcharias*) valamennyi vízterületen;
- c) sima lámpáscápa (*Etmopterus pusillus*) az ICES 2a körzet és 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1, 5, 6, 7, 8, 12 és 14 alterület uniós vizein;
- d) Alfréd-ördögrája (*Manta alfredi*) valamennyi uniós vízterületen;
- e) atlanti ördögrája (*Manta birostris*) valamennyi uniós vízterületen;
- f) az ördögráják alábbi fajai valamennyi uniós vízterületen:
 - i. óriás ördögrája (*Mobula mobular*);
 - ii. guineai kis ördögrája (*Mobula rochebrunei*);
 - iii. tuskésfarkú ördögrája (*Mobula japonica*);
 - iv. simafarkú ördögrája (*Mobula thurstoni*);
 - v. törpe ördögrája (*Mobula eregoodootenkee*);
 - vi. Munk-ördögrája (*Mobula munkiana*);
 - vii. chilei ördögrája (*Mobula tarapacana*);
 - viii. rövidúszójú ördögrája (*Mobula kuhlii*);
 - ix. kis ördögrája (*Mobula hypostoma*);

- g) norvég rája (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) az ICES 6a, 6b, 7a, 7b, 7c, 7e, 7f, 7 g, 7h és 7k körzet uniós vizein;
 - h) fehér rája (*Raja alba*) az ICES 6–10 terület uniós vizein;
 - i) hegedúrāja-félék (*Rhinobatidae*) az ICES 1–10 és 12 terület uniós vizein;
 - j) angyalrája (*Squatina squatina*) valamennyi uniós vízterületen;
 - k) lazac (*Salmo salar*) és tengeri pisztráng (*Salmo trutta*) az ICES 1, 2 és 4–10 (uniós vizek) területen található tagállami alapvonalaktól számított hat tengeri mérföldes sávon kívüli vizeken bármilyen vontatott hálóval folytatott halászat során;
 - l) hegyesorrú maréna (*Coregonus oxyrinchus*) az ICES 4b körzet uniós vizein;
 - m) adriai tokhal (*Acipenser naccarii*) és a közönséges tokhal (*Acipenser sturio*) az uniós vizeken;
 - n) ikrás nőstény languszta (*Palinurus spp.*) és ikrás nőstény homár (*Homarus gammarus*) a Földközi-tengeren, kivéve közvetlen állománypótlás vagy áttelepítés céljából;
 - o) datolyakagyló (*Lithophaga lithophaga*), nagy sonkakagyló (*Pinna nobilis*) és közönséges fúrókagyló (*Pholas dactylus*) a Földközi-tenger uniós vízterületein;
 - p) dízsün (*Centrostephanus longispinus*).
-

II. MELLÉKLET

AZ ÉRZÉKENY ÉLŐHELYEK VÉDELMÉBEN HALÁSZATI TILALOM HATÁLYA ALÁ VONT TERÜLETEK

A 12. cikk alkalmazásában a WGS84 koordináta-rendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt területeken a halászati tevékenység következő korlátozásai alkalmazandók:

A. RÉSZ

Északnyugati vizek

1. Tilos fenékvonóhálót vagy hasonló vontatott hálót, fenéken rögzített kopoltyúhálót, állítóhálót vagy tükröhálót és fenéken rögzített horogsort használni az alábbi területeken:

Belgica Mound Province:

— é. sz. $51^{\circ} 29,4'$, ny. h. $11^{\circ} 51,6'$

— é. sz. $51^{\circ} 32,4'$, ny. h. $11^{\circ} 41,4'$

— é. sz. $51^{\circ} 15,6'$, ny. h. $11^{\circ} 33,0'$

— é. sz. $51^{\circ} 13,8'$, ny. h. $11^{\circ} 44,4'$

— é. sz. $51^{\circ} 29,4'$, ny. h. $11^{\circ} 51,6'$

Hovland Mound Province:

— é. sz. $52^{\circ} 16,2'$, ny. h. $13^{\circ} 12,6'$

— é. sz. $52^{\circ} 24,0'$, ny. h. $12^{\circ} 58,2'$

— é. sz. $52^{\circ} 16,8'$, ny. h. $12^{\circ} 54,0'$

— é. sz. $52^{\circ} 16,8'$, ny. h. $12^{\circ} 29,4'$

— é. sz. $52^{\circ} 04,2'$, ny. h. $12^{\circ} 29,4'$

— é. sz. $52^{\circ} 04,2'$, ny. h. $12^{\circ} 52,8'$

— é. sz. $52^{\circ} 09,0'$, ny. h. $12^{\circ} 56,4'$

— é. sz. $52^{\circ} 09,0'$, ny. h. $13^{\circ} 10,8'$

— é. sz. $52^{\circ} 16,2'$, ny. h. $13^{\circ} 12,6'$

A Porcupine-pad északnyugati része, I. terület:

— é. sz. $53^{\circ} 30,6'$, ny. h. $14^{\circ} 32,4'$

— é. sz. $53^{\circ} 35,4'$, ny. h. $14^{\circ} 27,6'$

— é. sz. $53^{\circ} 40,8'$, ny. h. $14^{\circ} 15,6'$

— é. sz. $53^{\circ} 34,2'$, ny. h. $14^{\circ} 11,4'$

— é. sz. $53^{\circ} 31,8'$, ny. h. $14^{\circ} 14,4'$

— é. sz. $53^{\circ} 24,0'$, ny. h. $14^{\circ} 28,8'$

— é. sz. $53^{\circ} 30,6'$, ny. h. $14^{\circ} 32,4'$

A Porcupine-pad északnyugati része, II. terület:

— é. sz. $53^{\circ} 43,2'$, ny. h. $14^{\circ} 10,8'$

— é. sz. $53^{\circ} 51,6'$, ny. h. $13^{\circ} 53,4'$

— é. sz. $53^{\circ} 45,6'$, ny. h. $13^{\circ} 49,8'$

— é. sz. $53^{\circ} 36,6'$, ny. h. $14^{\circ} 07,2'$

— é. sz. $53^{\circ} 43,2'$, ny. h. $14^{\circ} 10,8'$

A Porcupine-pad délnyugati része:

— é. sz. $51^{\circ} 54,6'$, ny. h. $15^{\circ} 07,2'$

— é. sz. $51^{\circ} 54,6'$, ny. h. $14^{\circ} 55,2'$

— é. sz. $51^{\circ} 42,0'$, ny. h. $14^{\circ} 55,2'$

— é. sz. $51^{\circ} 42,0'$, ny. h. $15^{\circ} 10,2'$

— é. sz. $51^{\circ} 49,2'$, ny. h. $15^{\circ} 06,0'$

— é. sz. $51^{\circ} 54,6'$, ny. h. $15^{\circ} 07,2'$

2. Valamennyi, az 1. pontban leírt területeken halászó nyílt vízi hajónak meg kell felelnie az alábbi feltételeknek:

— szerepel az engedélyezett hajók jegyzékében, és az 1224/2009/EK rendelet 7. cikkével összhangban halászati engedéllyel rendelkezik,

— kizárólag nyílt vízi halászeszközöket szállít fedélzetén,

— a veszélyeztetett mélytengeri élőhelyek védett területére való belépési szándékukról négy órával a belépés előtt értesítik Írországnak az 1224/2009/EK rendelet 4. cikkének 15. pontja szerinti halászati felügyelő központját, és egyúttal bejelentik a fedélzetén tartott halmennyiséget,

— az 1. pontban meghatározott területek bármelyikén való tartózkodáskor teljes mértékben működőképes és biztonságos hajómegfigyelési rendszerrel (VMS) rendelkeznek, amely maradéktalanul megfelel a vonatkozó előírásoknak,

- óránként VMS-jelentést készítenek,
 - az ír halászati felügyelő központot tájékoztatják a terület elhagyásáról és egyúttal bejelentik a fedélzeten tartott halmennyiséget, valamint
 - fedélzetükön 16–79 mm szembőségű zsákvéggel rendelkező vonóhálót tartanak.
3. Tilos fenékvonóhálót vagy hasonló vontatott hálót használni az alábbi területen:

Darwin Mounds:

- é. sz. 59° 54', ny. h. 6° 55'
- é. sz. 59° 47', ny. h. 6° 47'
- é. sz. 59° 37', ny. h. 6° 47'
- é. sz. 59° 37', ny. h. 7° 39'
- é. sz. 59° 45', ny. h. 7° 39'
- é. sz. 59° 54', ny. h. 7° 25'

B. RÉSZ

Délnyugati vizek

1. El Cachucho

- 1.1. Tilos fenékvonóhálót, fenéken rögzített kopolyúhálót, állítóhálót vagy tükrőhálót és fenéken rögzített horogsort használni az alábbi területeken:

- é. sz. 44° 12', ny. h. 5° 16'
- é. sz. 44° 12', ny. h. 4° 26'
- é. sz. 43° 53', ny. h. 4° 26'
- é. sz. 43° 53', ny. h. 5° 16'
- é. sz. 44° 12', ny. h. 5° 16'

- 1.2. Azok a hajók, amelyek 2006-ban, 2007-ben és 2008-ban fenéken rögzített horogsorral célzottan halásztak ezüstös tengericompóra (*Phycis blennoides*), továbbra is halászhatnak az é. sz. 44° 00,00'-től délre, feltéve, hogy rendelkeznek az 1224/2009/EK rendelet 7. cikkével összhangban kiállított halászati engedéllyel.

- 1.3. Az 1.1. pontban meghatározott területeken halászatot folytató valamennyi, az említett halászati engedéllyel rendelkező hajónak – teljes hosszúságától függetlenül – teljes mértékben működőképés és biztonságos hajómegfigyelési rendszerrel (VMS) kell rendelkeznie, amely megfelel a vonatkozó előírásoknak.

2. Madeira és a Kanári-szigetek

Tilos fenéken rögzített kopolyúhálót, állítóhálót vagy tükrőhálót használni 200 méternél nagyobb mélységben, illetve fenékvonóhálót vagy hasonló vontatott halászeszközt használni az alábbi területeken:

- é. sz. 27° 00', ny. h. 19° 00'

— é. sz. 26° 00', ny. h. 15° 00'

— é. sz. 29° 00', ny. h. 13° 00'

— é. sz. 36° 00', ny. h. 13° 00'

— é. sz. 36° 00', ny. h. 19° 00'

3. Azori-szigetek

Tilos fenéken rögzített kopoltyúhálót, állítóhálót vagy tükörhálót használni 200 méternél nagyobb mélységben, illetve fenékvonóhálót vagy hasonló vontatott halászeszközt használni az alábbi területeken:

— é. sz. 36° 00', ny. h. 23° 00'

— é. sz. 39° 00', ny. h. 23° 00'

— é. sz. 42° 00', ny. h. 26° 00'

— é. sz. 42° 00', ny. h. 31° 00'

— é. sz. 39° 00', ny. h. 34° 00'

— é. sz. 36° 00', ny. h. 34° 00'

III. melléklet

AZON FAJOK LISTÁJA, AMELYEKET TILOS ERESZTŐHÁLÓVAL FOGNI

- Germon: *Thunnus alalunga*
 - Kékúszójú tonhal: *Thunnus thynnus*
 - Nagyszemű tonhal: *Thunnus obesus*
 - Bonitó: *Katsuwonus pelamis*
 - Palamida: *Sarda sarda*
 - Sárgaúszójú tonhal: *Thunnus albacares*
 - Feketeúszójú tonhal: *Thunnus atlanticus*
 - Kis tonhalak: *Euthynnus* spp.
 - Déli kékúszójú tonhal: *Thunnus maccoyii*
 - Tonmakrélák: *Auxis* spp.
 - Aranyosfejű hal: *Brama rayi*
 - Vitorlászardoshal-félék: *Tetrapturus* spp.; *Makaira* spp.
 - Vitorlášhalak: *Istiophorus* spp.
 - Kardhal: *Xiphias gladius*
 - Makrélacsuka-félék: *Scomberesox* spp.; *Cololabis* spp.
 - Aranymakrélák: *Coryphaena* spp.
 - Cápák: *Hexanchus griseus*; *Cetorhinus maximus*; *Alopiidae*; *Carcharchinidae*; *Sphyrnidae*; *Isuridae*; *Lamnidae*
 - Lásbasfejűek: minden faj
-

IV. MELLÉKLET

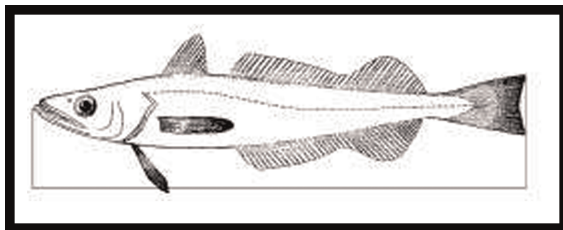
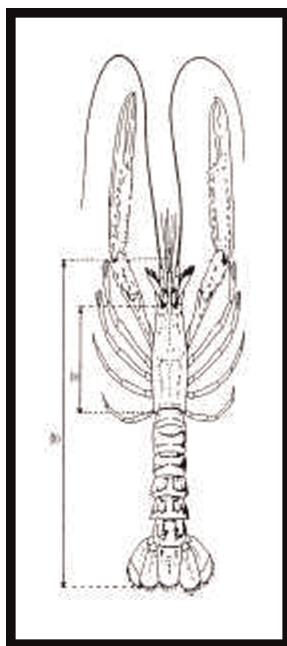
A TENGERI ÉLŐLÉNYEK MÉRETÉNEK MÉRÉSE

1. Bármely hal méretét, amint az 1. ábra mutatja, az orrcsúcstól a farokúszó végéig kell mérni.
2. A norvég homárt (*Nephrops norvegicus*) a 2. ábrán bemutatott módon kell mérni:
 - vagy a páncél hossza alapján, a középvonallal párhuzamosan, a szem végétől a páncél hátsó szélének középpontjáig, vagy
 - a teljes hossz alapján, az orr (rostrum) csúcsától a farokpáncél (telson) hátsó végéig, a sörtéket nem beleszámítva.

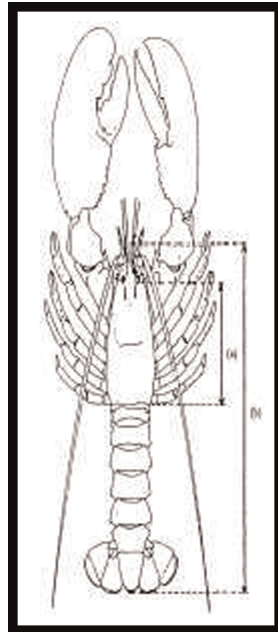
A norvég homár leválasztott farka esetében az első szelvény elülső felétől a farokvég túlsó széléig, a söрте nélkül kell megmérni. A farkat kiegyenesítve, de nem kihúzva kell mérni, a hát felőli oldalon.
3. A Skagerrak vagy Kattegat kivételével az Északi-tengerből származó homár (*Homarus gammarus*) méretét a 3. ábrán bemutatott módon kell meghatározni: a páncél hossza alapján, a középvonallal párhuzamosan, bármelyik szemgödör hátsó szélétől a páncél legtávolabbi széléig.
4. A Skagerrakból vagy a Kattegatból származó homár (*Homarus gammarus*) méretét a 3. ábrán bemutatott módon kell meghatározni:
 - vagy a páncél hossza alapján, a középvonallal párhuzamosan, a szem végétől a páncél hátsó szélének középpontjáig, vagy
 - a teljes hossz alapján, az orr (rostrum) csúcsától a farokpáncél (telson) hátsó végéig, a sörtéket nem beleszámítva.
5. A langusztafélék (*Palinurus* spp.) méretét, amint a 4. ábra mutatja, a páncél hossza alapján, a középvonallal párhuzamosan, az orr (rostrum) csúcsától a páncél hátsó szélének középpontjáig kell meghatározni.
6. A kagylók méretét, amint az 5. ábra mutatja, a héj legszélesebb részén kell meghatározni.
7. A nagy tengeripók (*Maja squinado*) méretét a 6. ábra szerint, a páncél hossza alapján a páncél szélétől a rostrumok között a páncél túlsó végéig vezető középvonal mentén kell meghatározni.
8. A nagy tarisznyarák (*Cancer pagurus*) méretét a 7. ábra szerint, a páncél legnagyobb szélességénél, a páncél elülső-hátulsó középvonalára merőlegesen kell meghatározni.

9. A közönséges kürtcsiga (*Buccinum* spp.) méretét a 8. ábra szerint, a csigaház hossza mentén kell meghatározni.
10. A kardhal (*Xiphias gladius*) mérete, a 9. ábra szerint, az alsó állkapocstól a farok tövéig mért hossz.

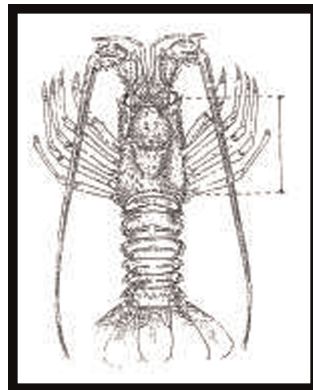
1. ábra Halak

2. ábra Norvég homár
(*Nephrops norvegicus*)

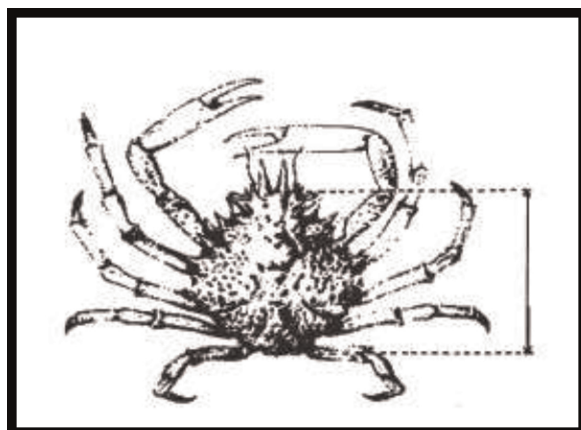
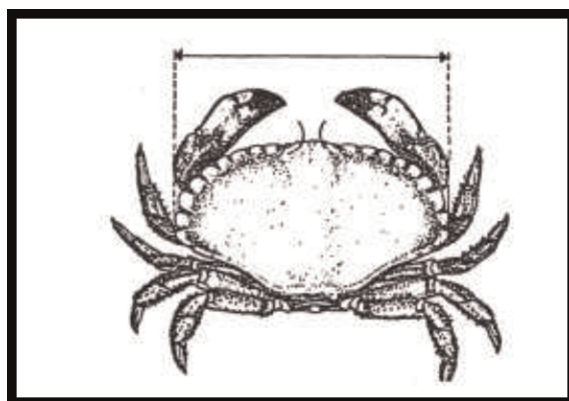
3. ábra Homár
(*Homarus gammarus*)

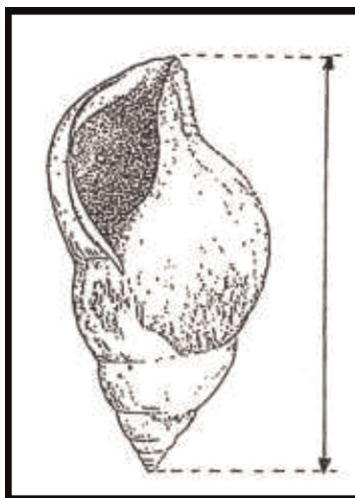
4. ábra Langusztafélék
(*Palinurus* spp.)

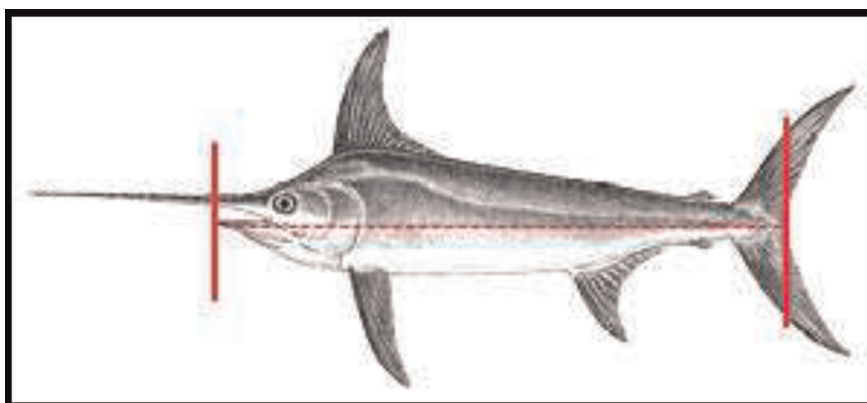
5. ábra Kagylók

6. ábra Nagy tengeripók
(*Maja squinado*)7. ábra Nagy tarisznyarák
(*Cancer pagurus*)

8. ábra Közöséges kürtcsigák
(*Buccinum* spp.)

9. ábra Kardhal
(*Xiphias gladius*)

V. melléklet

ÉSZAKI-TENGER ⁽¹⁾

A. RÉSZ

Minimális állományvédelmi referenciaméret

Faj	Északi-tenger
Közönséges tőkehal (<i>Gadus morhua</i>)	35 cm
Foltos tőkehal (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Fekete tőkehal (<i>Pollachius virens</i>)	35 cm
Sávós tőkehal (<i>Pollachius pollachius</i>)	30 cm
Szürke tőkehal (<i>Merluccius merluccius</i>)	27 cm
Rombuszhalak (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	20 cm
Nyelvhalak (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Sima lepényhal (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm
Vékonybajszú tőkehal (<i>Merlangius merlangus</i>)	27 cm
Északi menyhal (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Kék menyhal (<i>Molva dypterygia</i>)	70 cm
Norvég homár (<i>Nephrops norvegicus</i>)	teljes hossz: 85 mm, páncélhossz: 25 mm norvéghomárfarok: 46 mm
Makrélák (<i>Scomber</i> spp.)	30 cm ⁽⁴⁾
Hering (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm ⁽⁴⁾
Fattyúmakrélák (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽⁴⁾
Szardella (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	12 cm vagy 90 egyed/kg ⁽⁴⁾
Farkassügér (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	42 cm

⁽¹⁾ E melléklet alkalmazásában:

- a Kattegatot északon a skageni és a tislarnai világítótorony, illetve a svéd tengerpart legközelebbi pontja között húzott vonal határolja, délen pedig a Hasenoere-től Gniben-fokig, a Korshage-től Spodsbjergig és a Gilbjergtől Kullenig húzódó vonal,
- a Skagerrakot nyugaton a hanstholmi világítótoronytól a lindesnesi világítótoronyig, délen a skageni világítótoronytól a tislarnai világítótoronyig, illetve onnan a svéd tengerpart legközelebbi pontjáig húzódó vonal határolja,
- az Északi-tenger magában foglalja az ICES 4 alterületet, a mellette lévő, az é. sz. 64°-tól délre elhelyezkedő ICES 2a körzetet, és az ICES 3a körzetnek azt a részét, amelyet nem tartalmaz a Skagerraknak a második francia bekezdésben foglalt meghatározása.

Faj	Északi-tenger
Szardínia (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽⁴⁾
Homár (<i>Homarus gammarus</i>)	87 mm (páncélhossz)
Nagy tengeripók (<i>Maja squinado</i>)	120 mm
Csíkos fésűkagylók (<i>Chlamys</i> spp.)	40 mm
Ráncos vénuszkagyló (<i>Ruditapes decussatus</i>)	40 mm
Kis vénuszkagyló (<i>Venerupis pullastra</i>)	38 mm
Japán (Manilla) kagyló (<i>Venerupis philippinarum</i>)	35 mm
Vénuszkagyló (<i>Venus verrucosa</i>)	40 mm
Pénzkagyló (<i>Callista chione</i>)	6 cm
Palloskagylók (<i>Ensis</i> spp.)	10 cm
Vaskos vájókagyló (<i>Spisula solida</i>)	25 mm
Ugrókagylók (<i>Donax</i> spp.)	25 mm
Hüvelykagyló (<i>Pharus legumen</i>)	65 mm
Közönséges kürtcsiga (<i>Buccinum undatum</i>)	45 mm
Polip (<i>Octopus vulgaris</i>)	750 gr
Languszták (<i>Palinurus</i> spp.)	95 mm (páncélhossz)
Piros ostorgarnéla (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	22 mm (páncél hossza)
Nagy tarisznyarák (<i>Cancer pagurus</i>)	140 mm ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Fésűkagyló (<i>Pecten maximus</i>)	100 mm
Közönséges tőkehal (<i>Gadus morhua</i>)	30 cm
Foltos tőkehal (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	27 cm
Fekete tőkehal (<i>Pollachius virens</i>)	30 cm
Sávost tőkehal (<i>Pollachius pollachius</i>)	—
Szürke tőkehal (<i>Merluccius merluccius</i>)	30 cm
Rombuszhalak (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	25 cm
Nyelvhalak (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Sima lepényhal (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm

Faj	Északi-tenger
Vékonybajszú tőkehal (<i>Merlangius merlangus</i>)	23 cm
Északi menyhal (<i>Molva molva</i>)	—
Kék menyhal (<i>Molva dypterygia</i>)	—
Norvég homár (<i>Nephrops norvegicus</i>)	teljes hossz: 105 mm Norvéghomár-farok: 59 mm páncélhossz: 32 mm
Makrélák (<i>Scomber</i> spp.)	20 cm ⁽⁴⁾
Hering (<i>Clupea harengus</i>)	18 cm ⁽⁴⁾
Fattyúmakrélák (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽⁴⁾
Homár (<i>Homarus gammarus</i>)	teljes hossz: 220 mm páncélhossz: 78 mm

⁽¹⁾ Az ICES 4a körzet uniós vizein. Az ICES 4b és 4c körzetekben az alkalmazandó minimális állományvédelmi referenciaméret 130 mm.

⁽²⁾ Az ICES 4b és 4c körzet azon része tekintetében, amelyet az Anglia partján az é. sz. 53°28'22", k. h. 0°09'24"-nél található ponttól az é. sz. 53°28'22", k. h. 0°22'24"-nél található pontig (az Egyesült Királyság 6 tengeri mérföldes határa) húzott egyenes vonal és az é. sz. 51°54'06", k. h. 1°30'30"-nél lévő ponttól az Anglia partján az é. sz. 51°55'48", k. h. 1°17'00"-nél található pontig húzott egyenes vonal határol, az alkalmazandó minimális állományvédelmi referenciaméret 115 mm.

⁽³⁾ A csapdákkal és kosarakkal kifogott nagy tarisznyarákok esetében a fogás össztömegének legfeljebb 1 %-a állhat leválasztott ollókból. Más halász eszközzel fogott nagy tarisznyarákok esetében legfeljebb 75 kg tömegű leválasztott olló rakodható ki.

⁽⁴⁾ Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkétől eltérve a szardínia, a szardella, a hering, a fattyúmakréla és a makréla minimális állományvédelmi referenciaméretei nem alkalmazandók minden egyes említett faj fedélzetén tartott teljes fogásai élőtömegének 10 %-áig. A minimális állományvédelmi referenciaméret alatti szardínia, szardella, hering, fattyúmakréla és makréla százalékos arányát a fedélzetén lévő összes tengeri élőlény élőszúlya szerint válogatás után vagy kirakodáskor kell kiszámítani. A százalékarány egy vagy több reprezentatív minta alapján számítható ki. A 10 %-os határt átrakáskor, kirakodáskor, szállításkor, raktározáskor, kiállításakor és értékesítésakor is tilos meghaladni.

B. RÉSZ

Szembőség

1. A vontatott halász eszközök szembőségének alapmérte

1.1. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül a hajóknak legalább 120 mm-es, illetve a Skagerrakban és a Kattegatban legalább 90 mm-es szembőséget kell alkalmazniuk ⁽²⁾.

1.2. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül és az 1.1. pont ellenére a hajók az alábbi táblázatban felsoroltak szerinti kisebb szembőségeket is alkalmazhatnak az Északi-tengeren, valamint a Skagerrakban és Kattegatban, feltéve, hogy:

i. megfelelnek az említett táblázatban meghatározott kapcsolódó feltételeknek, a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a fekete tőkehal járulékos fogásai pedig nem haladják meg az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élőszúlyban kifejezett összes fogásának 20 %-át; vagy

ii. a szelektivitást érintő, olyan egyéb módosítások kerülnek alkalmazásra, amelyeket a HTMGB egy vagy több tagállam kérésére értékelt, a Bizottság pedig jóváhagyott. A szelektivitást érintő, említett módosításoknak a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a fekete tőkehal esetében a 120 mm-es szembőséggel legalább megegyező szelektivitási jellemzőket kell biztosítaniuk.

⁽²⁾ Skagerrak és Kattegat alkörzetben a halász eszközre egy rombusz alakú, legalább 270 mm-es szembőségű vagy egy négyzetes hálószemekből álló, legalább 140 mm-es szembőségű felső hálómezőt kell felszerelni. Kattegat alkörzetben egy legalább 120 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló hálómezőt lehet felszerelni (a vonóhálókra az október 1-jétől december 31-ig tartó időszakban, a kerítőhálókra pedig az augusztus 1-jétől október 31-ig tartó időszakban).

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 100 mm ⁽¹⁾	Északi-tenger, az é. sz. 57° 30' -től délre	A sima lepényhal és a nyelvhal célzott halászata feszítőlapos vonóhálójával, merevítőrudas vonóhálójával és kerítőhálójával. A halászeszközre egy legalább 90 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló hálómezőt kell felszerelni.
Legalább 80 mm ⁽¹⁾	ICES 4b és 4c körzet	Nyelvhalra irányuló célzott halászat merevítőrudas vonóhálójával. A háló elülső részének felső felébe egy legalább 180 mm-es szembőségű hálómezőt kell felszerelni. A vékonybajszú tőkehal, a makréla és a fogási korlátok hatálya alá nem tartozó fajok célzott halászata fenékvonóhálókkal. A halászeszközre egy legalább 80 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló hálómezőt kell felszerelni.
Legalább 80 mm	Északi-tenger	A norvég homár (<i>Nephrops norvegicus</i>) célzott halászata. A halászeszközre egy legalább 120 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló hálómezőt, vagy egy legfeljebb 35 mm-es rácsrúdtávolságú szelektáló rácsot vagy azzal egyenértékű szelektáló eszközt kell felszerelni. A fogási korlátok hatálya alá nem tartozó olyan fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban. A halászeszközre egy legalább 80 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló hálómezőt kell felszerelni. A valódi rájafélék célzott halászata.
Legalább 80 mm	ICES 4c körzet	A nyelvhal célzott halászata feszítőlapos vonóhálójával. A halászeszközre egy legalább 80 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló hálómezőt kell felszerelni.
Legalább 70 mm (négyzetes hálószem) vagy 90 mm (rombusz alakú hálószem)	Skagerrak és a Kattegat	A norvég homár (<i>Nephrops norvegicus</i>) célzott halászata. A halászeszközre egy legfeljebb 35 mm-es rácsrúdtávolságú szelektáló rácsot vagy azzal egyenértékű szelektáló eszközt kell felszerelni.
Legalább 40 mm	Egész terület	A tintahal célzott halászata (<i>Lolignidae</i> , <i>Ommastrephidae</i>)
Legalább 35 mm	Skagerrak és Kattegat	A norvég garnéla (<i>Pandalus borealis</i>) célzott halászata. A halászeszközre egy legfeljebb 19 mm-es rácsrúdtávolságú szelektáló rácsot vagy azzal egyenértékű szelektáló eszközt kell felszerelni.
Legalább 32 mm	Az egész terület, Skagerrak és Kattegat kivételével	A norvég garnéla (<i>Pandalus borealis</i>) célzott halászata. A halászeszközre egy legfeljebb 19 mm-es rácsrúdtávolságú szelektáló rácsot vagy azzal egyenértékű szelektáló eszközt kell felszerelni.

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 16 mm	Egész terület	Olyan kis méretű nyílt vízi fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban. A norvég tőkehal célzott halászata. A norvég tőkehal halászatában használt halászeszközökre egy legfeljebb 35 mm-es rácscrútválságú szelektáló rácsot kell felszerelni. A homoki garnéla és a rózsás garnéla célzott halászata. A halászeszközre a nemzeti vagy regionális szintű szabályokkal összhangban szeparáló vonóhálót vagy szelektáló rácsot kell felszerelni.
Kevesebb mint 16 mm	Egész terület	A homoki angolna célzott halászata.

(¹) A halászhajóknak tilos 32 és 99 mm közötti szembőségű merevítőrudas vonóhálót használni a következő pontokat összekötő vonaltól északra: az Egyesült Királyság keleti partvonalán az é. sz. 55°-on lévő pont, onnan keletre az é. sz. 55°, k. h. 5°, onnan északra az é. sz. 56°, és onnan keletre Dánia nyugati partvonalán az é. sz. 56°-on lévő pont. Tilos 32 és 119 mm közötti szembőségű merevítőrudas vonóhálót használni az ICES 2a körzetben és az ICES 4 alterületnek az é. sz. 56° 00'-től északra eső részén.

2. A statikus hálók és az eresztőhálók szembőségének alapméretei

2.1. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül a hajóknak legalább 120 mm-es szembőséget kell alkalmazniuk.

2.2. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül és a 2.1. pont ellenére a hajók az alábbi táblázatban felsoroltak szerinti kisebb szembőségeket is alkalmazhatnak az Északi-tengeren, valamint a Skagerrakban és Kattegatban, feltéve, hogy megfelelnek az említett táblázatban meghatározott kapcsolódó feltételeknek, a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a fekete tőkehal járulékos fogásai pedig nem haladják meg az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élőhelyben kifejezett összes fogásának 20 %-át.

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 100 mm	Egész terület	A foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a közönséges lepényhal és a farkassügger célzott halászata
Legalább 90 mm	Egész terület	A lepényhal-alakúak és a fogási korlátok hatálya alá nem tartozó olyan fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban
Legalább 50 mm	Egész terület	Olyan kis méretű nyílt vízi fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban

C. RÉSZ

Tilalom vagy korlátozás hatálya alá tartozó területek

1. Az ICES 4a és 4b körzetben a homoki angolna védelmében halászati tilalom hatálya alá vont területek

1.1. Homoki angolnára tilos bármilyen, 32 mm-nél kisebb szembőségű zsákvéggel rendelkező vontatott halászeszközzel halászni az Anglia és Skócia keleti partvonalától és a WGS84 koordinátarendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt földrajzi területen:

— Anglia keleti partján az é. sz. 55° 30'-nél lévő pont

— é. sz. 55° 30', ny. h. 01° 00'

— é. sz. 58° 00', ny. h. 01° 00'

— é. sz. $58^{\circ} 00'$, ny. h. $02^{\circ} 00'$

— Skócia keleti partján a ny. h. $02^{\circ} 00'$ -nél lévő pont.

1.2. A tudományos célú halászat engedélyezett a területen előforduló homokiangolna-állomány és a halászati tilalom hatásának figyelemmel kísérése érdekében.

2. Az ICES 4 alterületen a sima lepényhal fiatal egyedeinek védelmében halászati tilalom hatálya alá vont területek

2.1. A 8 m teljes hosszúságot meghaladó hajók számára tilos bármiféle fenékvonóháló, merevítőrudas vonóháló, dán kerítőháló vagy hasonló vontatott halászeszközt használni a WGS84 koordináta-rendszerben megadott alábbi pontokat loxodromákkal sorrendben összekötő vonallal határolt területeken:

a) Franciaországnak az é. sz. $51^{\circ} 00'$ -től északra fekvő partszakaszán, Belgium partjain, valamint Hollandiának az é. sz. $53^{\circ} 00'$ -ig terjedő partszakaszán az alapvonalaktól számított 12 tengeri mérföldön belüli terület;

b) következő koordinátákat összekötő vonallal határolt terület:

c) Dánia nyugati partján az é. sz. $57^{\circ} 00'$ -en lévő pont;

— é. sz. $57^{\circ} 00'$, k. h. $7^{\circ} 15'$

— é. sz. $55^{\circ} 00'$, k. h. $7^{\circ} 15'$

— é. sz. $55^{\circ} 00'$, k. h. $7^{\circ} 00'$

— é. sz. $54^{\circ} 30'$, k. h. $7^{\circ} 00'$

— é. sz. $54^{\circ} 30'$, k. h. $7^{\circ} 30'$

— é. sz. $54^{\circ} 00'$, k. h. $7^{\circ} 30'$

— é. sz. $54^{\circ} 00'$, k. h. $6^{\circ} 00'$

— é. sz. $53^{\circ} 50'$, k. h. $6^{\circ} 00'$

— é. sz. $53^{\circ} 50'$, k. h. $5^{\circ} 00'$

— é. sz. $53^{\circ} 30'$, k. h. $5^{\circ} 00'$

— é. sz. $53^{\circ} 30'$, k. h. $4^{\circ} 15'$

— é. sz. 53° 00', k. h. 4° 15'

— Hollandia partján az é. sz. 53° 00'-en lévő pont

— Dánia nyugati partján az é. sz. 57° 00'-től a hirtshalsi világítótoronyig terjedő partszakasz mentén az alapvonalaktól számított 12 tengeri mérföldön belüli terület.

2.2. A 2.1. pontban említett területen a következő hajók halászhatnak:

- a) fenékvonóhálót vagy dán kerítőhálót használó hajók, amelyek motorteljesítménye nem haladja meg 221 kW-ot,
- b) páros fenékvonóhálós páros halászó hajók, amelyek együttes motorteljesítménye semmikor nem haladja meg a 221 kW-ot,
- c) a 221 kW-nál nagyobb motorteljesítményű hajók használhatnak fenékvonóhálót vagy dán kerítőhálót, azok a páros halászó hajók pedig, amelyek együttes motorteljesítménye meghaladja a 221 kW-ot, használhatnak páros fenékvonóhálót azzal a feltétellel, hogy nem halásznak célzottan sima lepényhalra és nyelvhalra, és megfelelnek a szembőségre vonatkozóan az e melléklet B. részében előírt szabályoknak.

2.3. Amennyiben a 2.2. pont a) alpontjában említett hajók merevítőrudas vonóhálót használnak, a merevítőrúd hossza, vagy az egyes rudak hosszának összegeként számított, a kombinált merevítőrudas vonóhálók összesített hossza nem haladhatja meg a kilenc métert, illetve nem lehet 9 m-nél hosszabbra meghosszabbítható, kivéve, ha az érintett hajók 16 és 31 mm közötti szembőségű hálót használnak. Az elsődleges tevékenységként homoki garnélákra (*Crangon crangon*) halászó halászhajók számára engedélyezett az olyan merevítőrudas vonóháló használata, amelynél az egyes rudak összegeként számított összesített rúd hossz meghaladja a 9 m-t, feltéve, hogy az érintett hajó 80 és 99 mm közötti szembőségű hálót használ és kiegészítő halászati engedélyt adott ki számára.

2.4. A 2.1. pontban említett területen való halászatra feljogosított hajókról jegyzéket kell összeállítani, amelyet az egyes tagállamoknak el kell küldeniük a Bizottság számára. A 2.2. pont a) alpontjában említett és a jegyzéken szereplő hajók teljes motorteljesítménye nem haladhatja meg az egyes tagállamoknak az 1998. január 1-jén meglévő összes nyilvántartott motorteljesítményét. A feljogosított halászhajóknak az 1224/2009/EK rendelet 7. cikkével összhangban kiállított halászati engedéllyel kell rendelkezniük.

3. A merevítőrudas vonóhálóknak az Egyesült Királyság partjától számított 12 tengeri mérföldes sávban történő használatára vonatkozó korlátozások

3.1. A hajóknak tilos bármilyen merevítőrudas vonóhálót használni az Egyesült Királyság partjánál a parti tenger mérsékének alapját képező alapvonalaktól számított 12 tengeri mérföldes távolságon belül.

3.2. A 3.1. ponttól eltérve a meghatározott területen belül engedélyezett a merevítőrudas vonóhálós folytatott halászat, amennyiben:

— a hajó motorteljesítménye nem haladja meg a 221 kW-ot, teljes hosszúsága pedig nem haladja meg a 24 m-t, valamint

— a rúd hossz vagy az egyes rudak összegeként számított összesített rúd hossz nem haladja meg a 9 m-t, vagy nem hosszabbítható meg 9 m-nél hosszabbra, kivéve a homoki garnélarák (*Crangon crangon*) 31 mm-nél kisebb szembőségű hálós folytatott célzott halászatát.

4. A spratthalászatnak a hering védelmében történő korlátozása az ICES 4b körzetben

A WGS84 koordinátarendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt földrajzi területeken a következő időszakokban tilos bármilyen, 32 mm-nél kisebb szembőségű zsákvéggel rendelkező vontatott halászeszközzel vagy 30 mm-nél kisebb szembőségű statikus hálóval halászni:

— január 1. és március 31., valamint október 1. és december 31. között a ICES 39E8-as statisztikai területen. E rendelet alkalmazásában ezt az ICES-területet az Egyesült Királyság keleti partjától az é. sz. 55° 00' mentén kelet felé a ny. h. 1° 00'-en lévő pontig tartó, onnan észak felé az é. sz. 55° 30'-en lévő pontig, onnan pedig nyugat felé, az Egyesült Királyság partjáiig tartó vonal határolja,

— január 1. és március 31., valamint október 1. és december 31. között a Moray Firth ny. h. 3° 30'-től nyugatra lévő belső vizein és a Firth of Forth ny. h. 3° 00'-től nyugatra eső belső vizein,

— július 1. és október 31. között a következő pontokkal határolt területen:

— Dánia nyugati partján az é. sz. 55° 30'-en lévő pont

— é. sz. 55° 30', k. h. 7° 00'

— é. sz. 57° 00', k. h. 7° 00'

— Dánia nyugati partján az é. sz. 57° 00'-en lévő pont.

5. Különös rendelkezések az ICES 3a körzetben lévő Skagerrak és Kattegat tekintetében

5.1. Tilos merevítőrudas vonóhálóval halászni a Kattegatban.

5.2. Az uniós hajóknak tilos lazacot és tengeri pisztrángot halászniuk, fedélzeten tartaniuk, átrakniuk, kirakodniuk, tárolniuk, értékesíteniük, eladásra kiállítaniuk vagy felkínálniuk.

5.3. Július 1-jétől szeptember 15-ig tilos a 32 mm-nél kisebb szembőségű zsákvéggel rendelkező vontatott halászeszközök használata az alapvonalaktól mért három tengeri mérföldön belüli vizeken a Skagerrakban és a Kattegatban, kivéve a nagy garnélarák (*Pandalus borealis*) célzott halászatát. A csaliként való felhasználásra szánt anyaangolna (*Zoarces viviparus*), gébfélék (*Gobiidae*) vagy sárkányfejű halak (*Cottus* spp.) célzott halászatára bármilyen szembőségű hálók használhatók.

6. Statikus hálók használata az ICES 3a és 4a körzetben

6.1. A 9. cikk (7) bekezdésének a) pontjával összhangban és az e melléklet B. részének 2. pontjától eltérve az alábbi halászeszközök használata engedélyezett a térkép szerint 600 m-nél sekélyebb vizekben:

— szürke tőkehal célzott halászatára használt, legalább 100 mm-es szembőségű és legfeljebb 100 hálószer mélységű, fenéken rögzített kopoltyúhálók, amennyiben a hajóként telepített hálók összesített hossza nem haladja meg a 25 km-t, és a maximális merítési idő 24 óra,

- ördöghalfélék célzott halászatára használt, legalább 250 mm-es szembőségű és legfeljebb 15 hálószem mélységű állítóhálók, amennyiben a telepített hálók összesített hossza nem haladja meg a 100 km-t, és a maximális merítési idő 72 óra.

6.2. Az (EU) 2016/2336 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ I. mellékletében felsorolt mélytengeri cápákra tilos célzottan halászni a térkép szerint 600 m-nél sekélyebb vizekben. Az e rendelet és más uniós jogszabályok értelmében halászati tilalom hatálya alá tartozó mélytengeri cápák véletlenül kifogott egyedeit nyilvántartásba kell venni, a lehető legnagyobb mértékben óvni kell a sérülésektől, és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe. A fogási korlátok hatálya alá tartozó mélytengeri cápák egyedeit a fedélzeten kell tartani. Az ilyen fogásokat ki kell rakodni és bele kell számítani a kvótába. Azokban a helyzetekben, amikor az érintett tagállamnak nincs rendelkezésre álló kvótája vagy a rendelkezésére álló kvóta nem elegendő, a Bizottság az 1224/2009/EK rendelet 105. cikke (5) bekezdésének alkalmazásához folyamodhat. Amennyiben a mélytengeri cápák tagállami hajók általi véletlen fogásai meghaladják a 10 tonnát, a szóban forgó hajók többé nem vehetik igénybe a 6.1. pont szerinti eltérést.

D. RÉSZ

Elektromos vonóháló használata az ICES 4b és 4c körzetben

1. 2021. július 1-jétől az összes uniós vízben tilos elektromos vonóhálóval halászni.
2. A 2021. június 30-ig tartó átmeneti időszakban az ICES 4b és 4c körzetben továbbra is engedélyezett az elektromos vonóhálóval folytatott halászat, amennyiben teljesülnek az e részben meghatározott feltételek, valamint az e rendelet 24. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban a felhasznált elektromos impulzusok jellemzői tekintetében, továbbá a WGS84 koordináta-rendszerben megadott alábbi pontokat loxodromákkal összekötő vonaltól délre fekvő területeken érvényben lévő ellenőrzési és nyomkövetési intézkedések tekintetében meghatározott feltételek:

- az Egyesült Királyság keleti partján az é. sz. 55°-on lévő pont
- onnan kelet felé az é. sz. 55°, k. h. 5°-ig
- onnan észak felé az é. sz. 56°-ig
- onnan kelet felé a Dánia nyugati partján az é. sz. 56°-án lévő pontig.

A következő feltételeknek kell teljesülniük:

- a) a merevítőrudas vonóhálót használó flotta tagállamonként legfeljebb 5 %-a halászik elektromos vonóháló segítségével;
- b) az egyes merevítőrudas vonóhálók által felhasználható, kilowattban kifejezett elektromos áram maximális értéke legfeljebb a merevítőrúd méterben megadott hosszának 1,25-szöröse;
- c) az elektródák közötti tényleges feszültség legfeljebb 15 V;
- d) a hajó olyan számítógép-vezérlésű kezelőrendszerrel van felszerelve, amely legalább az utolsó 100 hálókivetés tekintetében rögzíti a vonóhálók által felhasznált elektromos áram maximális értékét és az elektródák közötti tényleges feszültséget. A számítógép-vezérlésű kezelőrendszerhez illetéktelen személy nem férhet hozzá;
- e) az alín elülső részén tilos ijesztőláncot használni.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2336 rendelete (2016. december 14.) a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2016.12.23., 1. o.).

3. Ezen időszak alatt nem adhatók ki új jogosítványok hajók részére.
4. A tagállamok 2021. június 30-ig a felségterületükhöz vagy joghatóságuk alá tartozó, az alapvonalaktól számított 12 tengeri mérföld távolságig terjedő vizeken megkülönböztetésmentes intézkedéseket hozhatnak az elektromos vonóháló használatának korlátozására vagy betiltására. A tagállamok az e pont alapján bevezetett intézkedésekről értesítik a Bizottságot és az érintett tagállamokat.
5. Ha a parti tagállam a hajó lobogója szerinti tagállamtól azt kéri, az elektromos vonóhálót használó hajó parancsnoka – az (EU) 2017/1004 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 12. cikkével összhangban – a halászati műveletek végzésének ideje alatt köteles felvenni a fedélzetre a parti tagállam által küldött megfigyelőt.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1004 rendelete (2017. május 17.) a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló uniós keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról és a 199/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2017.6.20., 1. o.).

VI. MELLÉKLET

ÉSZAKNYUGATI VIZEK

A. RÉSZ

Minimális állományvédelmi referenciaméret

Faj	Egész terület
Közönséges tőkehal (<i>Gadus morhua</i>)	35 cm
Foltos tőkehal (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Fekete tőkehal (<i>Pollachius virens</i>)	35 cm
Sávostőkehal (<i>Pollachius pollachius</i>)	30 cm
Szürke tőkehal (<i>Merluccius merluccius</i>)	27 cm
Rombuszhalak (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	20 cm
Nyelvhalak (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Sima lepényhal (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm
Vékonybajszú tőkehal (<i>Merlangius merlangus</i>)	27 cm
Északi menyhal (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Kék menyhal (<i>Molva dypterygia</i>)	70 cm
Norvég homár (<i>Nephrops norvegicus</i>) Norvéghomár-farok	teljes hossz: 85 mm páncélhossz: 25 mm ⁽¹⁾ 46 mm ⁽²⁾
Makrélák (<i>Scomber</i> spp.)	20 cm ⁽⁶⁾
Hering (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm ⁽⁶⁾
Fattyúmakrélák (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽⁶⁾
Szardella (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	12 cm vagy kg-ként 90 egyed ⁽⁶⁾
Farkassügér (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	42 cm
Szardínia (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽⁶⁾
Nagyszemű vörösdurbincs (<i>Pagellus bogaraveo</i>)	33 cm
Homár (<i>Homarus gammarus</i>)	87 mm
Nagy tengeripók (<i>Maja squinado</i>)	120 mm
Csíkos fésűkagylók (<i>Chlamys</i> spp.)	40 mm
Ráncos vénuszkagyló (<i>Ruditapes decussatus</i>)	40 mm
Kis vénuszkagyló (<i>Venerupis pullastra</i>)	38 mm
Japán (Manilla) kagyló (<i>Venerupis philippinarum</i>)	35 mm
Vénuszkagyló (<i>Venus verrucosa</i>)	40 mm

Faj	Egész terület
Pénzkagyló (<i>Callista chione</i>)	6 cm
Palloskagylók (<i>Ensis</i> spp.)	10 cm
Vaskos vájókagyló (<i>Spisula solida</i>)	25 mm
Ugrókagylók (<i>Donax</i> spp.)	25 mm
Hüvelykagyló (<i>Pharus legumen</i>)	65 mm
Közönséges kürtcsiga (<i>Buccinum undatum</i>)	45 mm
Polip (<i>Octopus vulgaris</i>)	750 gr
Languszták (<i>Palinurus</i> spp.)	95 mm
Piros ostorgarnéla (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	22 mm (páncél hossza)
Nagy tarisznyarák (<i>Cancer pagurus</i>)	140 mm ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Fésűkagyló (<i>Pecten maximus</i>)	100 mm ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Az ICES 6a és 7a körzet tekintetében alkalmazandó minimális állományvédelmi referenciaméret a teljes hossz vonatkozásában 70 mm, a páncélhossz vonatkozásában pedig 20 mm.

⁽²⁾ Az ICES 6a és 7a körzet tekintetében alkalmazandó minimális állományvédelmi referenciaméret 37 mm.

⁽³⁾ Az ICES 7d, 7e és 7f körzet kivételével az ICES 5, 6 (az é. sz. 56°-tól délre) és 7 alterület uniós vizei tekintetében alkalmazandó minimális állományvédelmi referenciaméret 130 mm.

⁽⁴⁾ A csapdákkal és kosarakkal kifogott nagy tarisznyarákok esetében a fogás össztömegének legfeljebb 1 %-a állhat leválasztott ollókból. Más halászeszközzel fogott nagy tarisznyarákok esetében legfeljebb 75 kg tömegű leválasztott olló rakodható ki.

⁽⁵⁾ Az ICES 7a körzetnek az é. sz. 52° 30'-től északra eső része és az ICES 7d körzet tekintetében alkalmazandó minimális állományvédelmi referenciaméret 110 mm.

⁽⁶⁾ Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkétől eltérve a szardínia, a szardella, a hering, a fattyúmakréla és a makréla minimális állományvédelmi referenciaméretei nem alkalmazandók minden egyes említett faj fedélzeten tartott teljes fogásai élősúlyának 10 %-áig.

A a minimális állományvédelmi referenciaméret alatti szardínia, szardella, hering, fattyúmakréla és makréla százalékos arányát a fedélzeten lévő összes tengeri élőlény élősúlya szerint válogatás után vagy kirakodáskor kell kiszámítani.

A százalékarány egy vagy több reprezentatív minta alapján számítható ki. A 10 %-os határt átrakáskor, kirakodáskor, szállításkor, raktározáskor, kiállításakor és értékesítéskor is tilos meghaladni.

B. RÉSZ

Szembőség

1. A vontatott halászeszközök szembőségének alapmérteie
 - 1.1. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül a hajóknak legalább 120 mm-es ⁽¹⁾, illetve az ICES 7b–7k alterületen legalább 100 mm-es szembőséget kell alkalmazniuk.
 - 1.2. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül és az 1.1. pont ellenére a hajók az alábbi táblázatban felsoroltak szerinti kisebb szembőségeket is alkalmazhatnak az északnyugati vizeken, feltéve, hogy:
 - i. megfelelnek az említett táblázatban meghatározott kapcsolódó feltételeknek, a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a fekete tőkehal járulékos fogásai pedig nem haladják meg az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élősúlyban kifejezett összes fogásának 20 %-át; vagy

⁽¹⁾ E rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdődően két év alatt fokozatosan kell bevezetni.

- ii. a szelektivitást érintő, olyan egyéb módosítások kerülnek alkalmazásra, amelyeket a HTMGB egy vagy több tagállam kérésére értékelt, a Bizottság pedig jóváhagyott. A szelektivitást érintő, említett módosításoknak a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a fekete tőkehal esetében a 120 mm-es szembőséggel, illetve az ICES 7b–7k alterületen a 100 mm-es szembőséggel legalább megegyező szelektivitási jellemzőket kell biztosítaniuk.

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 80 mm ⁽¹⁾	ICES 7 alterület	A szürke tőkehal, a szárnyas rombuszhal és az ördögghal, vagy a vékonybajszú tőkehal, a makréla és a fogási korlátok hatálya alá nem tartozó olyan fajok célzott halászata fenékvonóhálával, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban. A halászeszközre egy legalább 120 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló hálómézőt kell felszerelni ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ . A nyelvhal és a fogási korlátok hatálya alá nem tartozó fajok célzott halászata feszítőlapos vonóhálával. A halászeszközre egy legalább 80 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló hálómézőt kell felszerelni ⁽³⁾ .
Legalább 80 mm	Egész terület	A norvég homár (NEPHROPS NORVEGICUS) célzott halászata ⁽²⁾ . A halászeszközre egy legalább 120 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló hálómézőt vagy egy legfeljebb 35 mm-es rácsrúdtávolságú szelektáló rácsot vagy azzal egyenértékű szelektáló eszközt kell felszerelni.
Legalább 80 mm	ICES 7a, 7b, 7d, 7e, 7f, 7g, 7h és 7j körzet	Nyelvhalra irányuló célzott halászat merevítőrudas vonóhálával. A háló elülső részének felső felébe egy legalább 180 mm-es szembőségű hálómézőt ⁽⁴⁾ kell felszerelni.
Legalább 80 mm	ICES 7d és 7e körzet	A vékonybajszú tőkehal, a makréla és a fogási korlátok hatálya alá nem tartozó olyan fajok célzott halászata fenékvonóhálával, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban.
Legalább 40 mm	Egész terület	A tintahal célzott halászata (<i>Lolignidae</i> , <i>Ommastrephidae</i>)
Legalább 16 mm	Egész terület	Olyan kis méretű nyílt vízi fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban. A homoki garnéla és a rózsás garnéla célzott halászata. A halászeszközre a nemzeti szintű szabályokkal összhangban szeparáló vonóhálót vagy szelektáló rácsot kell felszerelni.
Kevesebb, mint 16 mm	Egész terület	A homoki angolna célzott halászata

⁽¹⁾ Ez nem érinti a 494/2002/EK ⁽²⁾ bizottsági rendelet 5. cikkét.

⁽²⁾ Az ICES 7a körzetben legalább 70 mm-es szembőség alkalmazandó az egyszerű halászfelszerelést használó hajók tekintetében.

⁽³⁾ Ez nem érinti a 737/2012/EU ⁽³⁾ bizottsági végrehajtási rendelet 2. cikkének ⁽⁵⁾ bekezdését.

⁽⁴⁾ Ez a rendelkezés nem alkalmazandó az ICES 7d körzet esetében.

⁽⁵⁾ Ez a rendelkezés nem alkalmazandó a vékonybajszú tőkehalnak, a makrélának és a fogási korlátok hatálya alá nem tartozó fajoknak az ICES 7d és 7e körzetben történő célzott halászata esetén.

2. A statikus hálók és az eresztőhálók szembőségének alapmértelei

2.1. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül a hajóknak legalább 120 mm-es szembőséget kell ⁽⁴⁾.

2.2. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül és a 2.1. pont ellenére a hajók az alábbi táblázatban felsoroltak szerinti kisebb szembőségeket is alkalmazhatnak az északnyugati vizeken, feltéve, hogy betartják az említett táblázatban meghatározott kapcsolódó feltételeket, a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a fekete tőkehal járulékos fogásai pedig nem haladják meg az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élőhelyben kifejezett összes fogásának 20 %-át.

⁽²⁾ A Bizottság 494/2002/EK rendelete (2002. március 19.) az ICES III., IV., V., VI. és VII. alterület és az ICES VIII. a., b., d., e. körzet szürketőkehal-állományának helyreállítására vonatkozó kiegészítő technikai intézkedések megállapításáról (HL L 77., 2002.3.20., 8. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 737/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. augusztus 14.) egyes állományoknak a Kelta-tengeren történő védelméről (HL L 218., 2012.8.15., 8. o.).

⁽⁴⁾ Ördögghal halászata esetén legalább 220 mm-es szembőség alkalmazandó. A sávos tőkehalnak és a szürke tőkehalnak az ICES 7d és 7e körzetben történő célzott halászatokor legalább 110 mm-es szembőség alkalmazandó.

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 100 mm ⁽¹⁾	Egész terület	A lepényhal-alakúak és a fogási korlátok hatálya alá nem tartozó olyan fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban A vékonybajszú tőkehal, a közönséges lepényhal és a farkassüger célzott halászata
Legalább 50 mm	Egész terület	Olyan kis méretű nyílt vízi fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban A sávós vörösmárna célzott halászata

⁽¹⁾ A 7d körzetben legalább 90 mm-es szemبőség alkalmazandó.

3. E részt a 2018/2034/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ sérelme nélkül kell alkalmazni, az említett felhatalmazáson alapuló rendelet hatálya alá tartozó halászat tekintetében.

C. RÉSZ

Tilalom vagy korlátozás hatálya alá tartozó területek

1. Az ICES 6a körzetben a közönséges tőkehal védelmében halászati tilalom hatálya alá vont terület

Évente január 1-jétől március 31-ig és október 1-jétől december 31-ig tilos vontatott halászeszközzel vagy statikus hálóval halászati tevékenységet folytatni a WGS84 koordinátarendszerben megadott alábbi pontokat loxodromákkal sorrendben összekötő vonallal határolt területen:

— é. sz. 55° 25', ny. h. 7° 07'

— é. sz. 55° 25', ny. h. 7° 00'

— é. sz. 55° 18', ny. h. 6° 50'

— é. sz. 55° 17', ny. h. 6° 50'

— é. sz. 55° 17', ny. h. 6° 52'

— é. sz. 55° 25', ny. h. 7° 07'

2. Az ICES 7f és 7g körzetben a közönséges tőkehal védelmében halászati tilalom hatálya alá vont terület

- 2.1. Minden év február 1-jétől március 31-ig tilos halászati tevékenységet folytatni a következő ICES statisztikai négy-szögekben: 30E4, 31E4, 32E3. Ez a tilalom nem alkalmazandó az alapvonaltól számított 6 tengeri mérföldes sávban.

- 2.2. A meghatározott területeken és időszakokban engedélyezett a csapdákkal és kosarakkal folytatott halászati tevékenység a következő feltételek mellett:

i. csapdákon és kosarakon kívül a fedélzeten nincs más halászeszköz, és

ii. a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok járulékos fogásait kirakodják és beleszámítják a kvótába.

- 2.3. Engedélyezett a kis méretű nyílt vízi fajoknak az 55 mm-nél kisebb szemбőségű vontatott halászeszközökkel folytatott célzott halászata a következő feltételek mellett:

⁽⁵⁾ A Bizottság (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. október 18.) az északnyugati vizeken bizonyos fajok tengerfenéki halászatában a 2019-2021-es időszakban alkalmazandó visszapótlási terv létrehozásáról (HL L 327., 2018.12.21., 8. o.).

- i. a fedélzeten nincs 55 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű háló, és
- ii. a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok járulékos kirakodják és beleszámítják a kvótába.
3. Az ICES 7a körzetben a közönséges tőkehal védelmében halászati tilalom hatálya alá vont terület
- 3.1. A február 14. és április 30. közötti időszakban minden évben tilos bármilyen fenékvonóhálót, kerítőhálót vagy hasonló vontatott hálót, továbbá bármilyen kopolyúhálót, állítóhálót vagy tükrőhálót, illetve bármilyen, horgokkal felszerelt halászeszközt használni az ICES 7a körzetnek azon a részén, amelyet Írország és Észak-Írország keleti partja, valamint a WGS84 koordinátarendszerben megadott alábbi pontokat sorban összekötő vonalak határolnak:
- Észak-Írországban az Ards-félsziget keleti partján az é. sz. 54° 30'-en lévő pont
 - é. sz. 54° 30', ny. h. 04° 50'
 - é. sz. 53° 15', ny. h. 04° 50'
 - Írország keleti partján az é. sz. 53° 15'-en lévő pont.
- 3.2. Az 1. ponttól eltérve az ott említett területen és időszakban engedélyezett a fenékvonóhálók használata, feltéve, hogy az adott vonóhálókat felszerelték a HTMGB által ellenőrzött szelektáló eszközökkel.
4. A foltos tőkehal Rockall körüli védett területe az ICES 6 alterületen
- Tilos a halászat – kivéve a horogsorokkal folytatott halászatot – a WGS84 koordinátarendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt területeken:
- é. sz. 57° 00', ny. h. 15° 00'
 - é. sz. 57° 00', ny. h. 14° 00'
 - é. sz. 56° 30', ny. h. 14° 00'
 - é. sz. 56° 30', ny. h. 15° 00'
 - é. sz. 57° 00', ny. h. 15° 00'
5. Az ICES 7c és 7k körzetben a norvég homár védelmében halászati tilalom hatálya alá vont terület
- 5.1. Évente május 1. és május 31. között tilos a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) és a hozzá kapcsolódó fajok (nevezetesen a közönséges tőkehal, a rombuszhalak, az ördöghalfélék, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a szürke tőkehal, a sima lepényhal, a sávós tőkehal, a fekete tőkehal, a valódirája-félék, a közönséges nyelvhal, a norvég menyhal, a kék menyhal, az északi menyhal és a tüskéscápa) célzott halászata a WGS84 koordinátarendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt földrajzi területen:
- é. sz. 52° 27', ny. h. 12° 19'
 - é. sz. 52° 40', ny. h. 12° 30'
 - é. sz. 52° 47', ny. h. 12° 39,60'
 - é. sz. 52° 47', ny. h. 12° 56'
 - é. sz. 52° 13,5', ny. h. 13° 53,83'

- é. sz. $51^{\circ} 22'$, ny. h. $14^{\circ} 24'$
- é. sz. $51^{\circ} 22'$, ny. h. $14^{\circ} 03'$
- é. sz. $52^{\circ} 10'$, ny. h. $13^{\circ} 25'$
- é. sz. $52^{\circ} 32'$, ny. h. $13^{\circ} 07,50'$
- é. sz. $52^{\circ} 43'$, ny. h. $12^{\circ} 55'$
- é. sz. $52^{\circ} 43'$, ny. h. $12^{\circ} 43'$
- é. sz. $52^{\circ} 38,80'$, ny. h. $12^{\circ} 37'$
- é. sz. $52^{\circ} 27'$, ny. h. $12^{\circ} 23'$
- é. sz. $52^{\circ} 27'$, ny. h. $12^{\circ} 19'$

5.2. Az 5.1. pontban említett fajok szállításakor az 1224/2009/EK rendelet 50. cikkének (3), (4) és (5) bekezdésével összhangban engedélyezett a Porcupine-padon keresztül történő áthaladás.

6. Az ICES 6a körzet tekintetében a kék menyhal védelmére vonatkozó külön szabályok

6.1. Évente március 1-jétől május 31-ig tilos a kék menyhal célzott halászata az ICES 6a körzetnek a WGS84 koordináta-rendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt területein:

A skót kontinentális talapzat széle

- é. sz. $59^{\circ} 58'$, ny. h. $07^{\circ} 00'$
- é. sz. $59^{\circ} 55'$, ny. h. $06^{\circ} 47'$
- é. sz. $59^{\circ} 51'$, ny. h. $06^{\circ} 28'$
- é. sz. $59^{\circ} 45'$, ny. h. $06^{\circ} 38'$
- é. sz. $59^{\circ} 27'$, ny. h. $06^{\circ} 42'$
- é. sz. $59^{\circ} 22'$, ny. h. $06^{\circ} 47'$
- é. sz. $59^{\circ} 15'$, ny. h. $07^{\circ} 15'$
- é. sz. $59^{\circ} 07'$, ny. h. $07^{\circ} 31'$
- é. sz. $58^{\circ} 52'$, ny. h. $07^{\circ} 44'$
- é. sz. $58^{\circ} 44'$, ny. h. $08^{\circ} 11'$
- é. sz. $58^{\circ} 43'$, ny. h. $08^{\circ} 27'$
- é. sz. $58^{\circ} 28'$, ny. h. $09^{\circ} 16'$
- é. sz. $58^{\circ} 15'$, ny. h. $09^{\circ} 32'$

— é. sz. 58° 15', ny. h. 09° 45'

— é. sz. 58° 30', ny. h. 09° 45'

— é. sz. 59° 30', ny. h. 07° 00'

— é. sz. 59° 58', ny. h. 07° 00'

A Rosemary-pad széle

— é. sz. 60° 00', ny. h. 11° 00'

— é. sz. 59° 00', ny. h. 11° 00'

— é. sz. 59° 00', ny. h. 09° 00'

— é. sz. 59° 30', ny. h. 09° 00'

— é. sz. 59° 30', ny. h. 10° 00'

— é. sz. 60° 00', ny. h. 10° 00'

— é. sz. 60° 00', ny. h. 11° 00'

A tilalom nem vonatkozik a WGS84 koordinátarendszerben megadott következő pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt területre:

— é. sz. 59° 15', ny. h. 10° 24'

— é. sz. 59° 10', ny. h. 10° 22'

— é. sz. 59° 08', ny. h. 10° 07'

— é. sz. 59° 11', ny. h. 09° 59'

— é. sz. 59° 15', ny. h. 09° 58'

— é. sz. 59° 22', ny. h. 10° 02'

— é. sz. 59° 23', ny. h. 10° 11'

— é. sz. 59° 20', ny. h. 10° 19'

— é. sz. 59° 15', ny. h. 10° 24'

6.2. A kék menyhal legfeljebb hattonnás járulékos fogása a fedélzeten tartható és kirakodható. Ha egy hajó a kék menyhal tekintetében eléri a hattonnás küszöböt:

- a) köteles haladéktalanul abbahagyni a halászatot és elhagyni azt a területet, ahol éppen tartózkodik;
- b) a fogás kirakodásáig egyik területre sem léphet be újra;
- c) a tengerbe semmilyen mennyiségű kék menyhalat nem engedhet vissza.

6.3. Évente február 15. és április 15. között tilos a fenékvonóhálók, horogsorok és statikus hálók használata a WGS84 koordináta-rendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonalakkal határolt területen:

— é. sz. $60^{\circ} 58,76'$, ny. h. $27^{\circ} 27,32'$

— é. sz. $60^{\circ} 56,02'$, ny. h. $27^{\circ} 31,16'$

— é. sz. $60^{\circ} 59,76'$, ny. h. $27^{\circ} 43,48'$

— é. sz. $61^{\circ} 03,00'$, ny. h. $27^{\circ} 39,41'$

— é. sz. $60^{\circ} 58,76'$, ny. h. $27^{\circ} 27,32'$

7. A makrélahalászatra vonatkozó korlátozások az ICES 7e, 7f, 7g és 7h körzetben

7.1. A WGS84 koordináta-rendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt területen tilos a 80 mm-nél kisebb szembőségű zsákvéggel rendelkező vontatott halászeszközzel vagy az erszéyes kerítőhálóval folytatott célzott makrélahalászat, kivéve, ha a makréla súlya nem haladja meg a fedélzeten lévő kifogott makréla és egyéb tengeri élőlények teljes élőtömegének 15 %-át:

— az Egyesült Királyság déli partján a ny. h. $02^{\circ} 00'$ -en lévő pont

— é. sz. $49^{\circ} 30'$, ny. h. $2^{\circ} 00'$

— é. sz. $49^{\circ} 30'$, ny. h. $7^{\circ} 00'$

— é. sz. $52^{\circ} 00'$, ny. h. $7^{\circ} 00'$

— az Egyesült Királyság nyugati partján az é. sz. $52^{\circ} 00'$ -en lévő pont.

7.2. Az 7.1. pontban meghatározott területen engedélyezett a halászat:

— statikus hálóval és/vagy kézi horogsorral,

— 80 mm-nél nagyobb szembőségű fenékvonóhálóval, dán kerítőhálóval vagy hasonló vontatott hálóval.

7.3. A halászatra fel nem szerelt hajók, illetve olyan hajók számára, amelyekre makrelát raknak át, engedélyezett a 7.1. pontban meghatározott területen való tartózkodás.

8. A merevítőrudas vonóhálóknak az Egyesült Királyság és Írország partjától számított 12 tengeri mérföldes sávban történő használatára vonatkozó korlátozások

8.1. Az ICES 5b körzetnek és az ICES 6 alterületnek az é. sz. 56° -tól északra eső részén tilos bármilyen, 100 mm-nél kisebb szembőségű merevítőrudas vonóhálót használni.

8.2. A hajóknak tilos bármiféle merevítőrudas vonóhálót használni az Egyesült Királyság és Írország partjainál a parti tenger mérésének alapját képező alapvonalaktól számított 12 tengeri mérföldes távolságon belüli területeken.

8.3. A meghatározott területen engedélyezett a merevítőrudas vonóhálóval folytatott halászat, amennyiben:

— a hajó motorteljesítménye nem haladja meg a 221 kW-ot, hosszúsága pedig nem haladja meg a 24 m-t, valamint

— a rúd hossz vagy az egyes rudak összegeként számított összesített rúd hossz nem haladja meg a 9 m-t, vagy nem hosszabbítható meg 9 m-nél hosszabbra, kivéve a homoki garnéla (*Crangon crangon*) 31 mm-nél kisebb szembőségű zsákvéggel rendelkező hálóval folytatott célzott halászatát.

9. Statikus hálók használata az ICES 5b, 6a, 6b, 7b, 7c, 7h, 7j és 7k körzetben
- 9.1. A 9. cikk (7) bekezdésének a) pontjával összhangban és az e melléklet B. részének 2. pontjától eltérve az alábbi halászeszközök használata engedélyezett a térkép szerint 600 m-nél sekélyebb vizekben:
- szürke tőkehal célzott halászatára használt, legalább 100 mm-es szembőségű és legfeljebb 100 hálószem mélységű, fenéken rögzített kopolyúhálók, amennyiben a hajónként telepített hálók összesített hossza nem haladja meg a 25 km-t, és a maximális merítési idő 24 óra,
 - ördöghalfélék célzott halászatára használt, legalább 250 mm-es szembőségű és legfeljebb 15 hálószem mélységű, állítóhálók, amennyiben a telepített hálók összesített hossza nem haladja meg a 100 km-t, és a maximális merítési idő 72 óra.
- 9.2. Az (EU) 2016/2336 rendelet I. mellékletében felsorolt mélytengeri cápákra tilos célzottan halászni a térkép szerint 600 m-nél sekélyebb vizekben. Az e rendelet és más uniós jogszabályok értelmében halászati tilalom hatálya alá tartozó mélytengeri cápák véletlenül kifogott egyedeit nyilvántartásba kell venni, a lehető legnagyobb mértékben óvni kell a sérülésektől, és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe. A fogási korlátok hatálya alá tartozó mélytengeri cápák egyedeit a fedélzeten kell tartani. Az ilyen fogásokat ki kell rakodni és bele kell számítani a kvótába. Azokban a helyzetekben, amikor az érintett tagállamnak nincs rendelkezésre álló kvótája vagy a rendelkezésre álló kvóta nem elegendő, a Bizottság az 1224/2009/EK rendelet 105. cikke (5) bekezdésének alkalmazásához folyamodhat. Amennyiben a mélytengeri cápák tagállami hajók általi véletlen fogásai meghaladják a 10 tonnát, a szóban forgó hajók többé nem vehetik igénybe a 9.1. pontban meghatározott eltéréseket.
-

VII. MELLÉKLET

DÉLNYUGATI VIZEK

A. RÉSZ

Minimális állományvédelmi referenciaméret

Faj	Egész terület
Közönséges tőkehal (<i>Gadus morhua</i>)	35 cm
Foltos tőkehal (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Fekete tőkehal (<i>Pollachius virens</i>)	35 cm
Sávostőkehal (<i>Pollachius pollachius</i>)	30 cm
Szürke tőkehal (<i>Merluccius merluccius</i>)	27 cm
Rombuszhalak (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	20 cm
Nyelvhalak (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Sima lepényhal (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm
Vékonybajszú tőkehal (<i>Merlangius merlangus</i>)	27 cm
Északi menyhal (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Kék menyhal (<i>Molva dypterygia</i>)	70 cm
Norvég homár (<i>Nephrops norvegicus</i>)	teljes hossz: 70 mm páncélhossz: 20 mm
Norvéghomár-farok	37 mm
Makrélák (<i>Scomber</i> spp.)	20 cm ⁽⁶⁾
Hering (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm ⁽⁶⁾
Fattyúmakrélák (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
Szardella (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	12 cm vagy kilogrammonként 90 egyed ⁽²⁾ ⁽⁶⁾
Farkassügér (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	36 cm
Szardínia (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽⁶⁾
Nagyszemű vörösdurbincs (<i>Pagellus bogaraveo</i>)	33 cm
Homár (<i>Homarus gammarus</i>)	87 mm
Nagy tengeripók (<i>Maja squinado</i>)	120 mm
Csíkos fésűkagylók (<i>Chlamys</i> spp.)	40 mm
Ráncos vénuszkagyló (<i>Ruditapes decussatus</i>)	40 mm
Kis vénuszkagyló (<i>Venerupis pullastra</i>)	38 mm
Japán (Manilla) kagyló (<i>Venerupis philippinarum</i>)	35 mm
Vénuszkagyló (<i>Venus verrucosa</i>)	40 mm
Pénzkagyló (<i>Callista chione</i>)	6 cm

Faj	Egész terület
Palloskagylók (<i>Ensis</i> spp.)	10 cm
Vaskos vájókagyló (<i>Spisula solida</i>)	25 mm
Ugrókagylók (<i>Donax</i> spp.)	25 mm
Hüvelykagyló (<i>Pharus legumen</i>)	65 mm
Közönséges kürtcsiga (<i>Buccinum undatum</i>)	45 mm
Polip (<i>Octopus vulgaris</i>)	750 gr ⁽³⁾
Languszták (<i>Palinurus</i> spp.)	95 mm
Piros ostorgarnéla (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	22 mm (páncél hossza)
Nagy tarisznyarák (<i>Cancer pagurus</i>)	140 mm ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Fésűkagyló (<i>Pecten maximus</i>)	100 mm

⁽¹⁾ Az Azori-szigetekkel szomszédos, Portugália felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken kifogott fattyúmakrélára (*Trachurus pictaratus*) nem vonatkozik minimális állományvédelmi referenciaméret.

⁽²⁾ Az ICES 9 alterület és a CECAF 34.1.2 övezet tekintetében alkalmazandó minimális állományvédelmi referenciaméret 9 cm.

⁽³⁾ Minden olyan vízterület tekintetében, amely az Atlanti-óceán keleti-közép, a CECAF 34. halászati övezetének 34.1.1, 34.1.2., és 34.1.3. körzetéből és 34.2.0. alterületéből álló részében helyezkedik el, 450 gr-os kizsigerelt tömeg alkalmazandó.

⁽⁴⁾ Az ICES 8 és 9 alterület uniós vizei tekintetében alkalmazandó minimális állományvédelmi referenciaméret 130 mm.

⁽⁵⁾ A csapdákkal és kosarakkal kifogott nagy tarisznyarákok esetében a fogás össztömegének legfeljebb 1 %-a állhat leválasztott ollókból. Más halász eszközzel fogott nagy tarisznyarákok esetében legfeljebb 75 kg tömegű leválasztott olló rakodható ki.

⁽⁶⁾ Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkétől eltérve a szardínia, a szardella, a hering, a fattyúmakréla és a makréla minimális állományvédelmi referenciaméretei nem alkalmazandók minden egyes említett faj fedélzeten tartott teljes fogásai élőtömegének 10 %-áig. A minimális állományvédelmi referenciaméret alatti szardínia, szardella, hering, fattyúmakréla és makréla százalékos arányát a fedélzeten lévő összes tengeri élőlény élőtömege szerint válogatás után vagy kirakodáskor kell kiszámítani.

A százalékarány egy vagy több reprezentatív minta alapján számítható ki. A 10 %-os határt átrakáskor, kirakodáskor, szállításkor, raktározáskor, kiállítások és értékesítéskor is tilos meghaladni.

⁽⁷⁾ Legfeljebb 5 % lehet a 12 és 15 cm közötti méretű fattyúmakrélák aránya. E mennyiség ellenőrzése tekintetében a fogások tömegére vonatkozó átváltási együttható: 1,20. E rendelkezések nem vonatkoznak a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fogásokra.

B. RÉSZ

Szembőség

1. A vontatott halászkeszközök szembőségének alpméretei

1.1. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül a hajóknak legalább 70 mm-es ⁽¹⁾, ⁽²⁾ illetve az ICES 9a körzetben, a ny. h. 7°23'48"-tól keletre legalább 55 mm-es szembőséget kell alkalmazniuk.

1.2. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül és a 2.1. pont ellenére a hajók az alábbi táblázatban felsoroltak szerinti kisebb szembőségeket is alkalmazhatnak a délnyugati vizeken, feltéve, hogy:

i. megfelelnek az említett táblázatban meghatározott kapcsolódó feltételeknek, a szürke tőkehal járulékos fogásai pedig nem haladják meg az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élőhelyben kifejezett összes fogásának 20 %-át; vagy

ii. a szelektivitást érintő, olyan egyéb módosítások kerülnek alkalmazásra, amelyeket a HTMGB egy vagy több tagállam kérésére értékelt, a Bizottság pedig jóváhagyott. A szelektivitást érintő, említett módosításoknak a szürke tőkehal esetében a 70 mm-es szembőséggel, illetve az ICES 9a körzetben, a ny. h. 7°23'48"-tól keletre az 55 mm-es szembőséggel legalább megegyező szelektivitási jellemzőket kell biztosítaniuk.

⁽¹⁾ Ez a rendelkezés nem érinti a 494/2002/EK rendelet 2. cikkét.

⁽²⁾ A norvég garnélának (*Nephrops norvegicus*) az ICES 8a, 8b, 8d és 8e körzetben történő célzott halászata esetén a halászkeszközre egy legalább 100 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló hálót vagy azzal egyenértékű szelektáló eszközt kell felszerelni. A nyelvhalra irányuló, merevítőrudas vonóhálójával folytatott célzott halászat esetén a háló elülső részének felső felébe egy legalább 180 mm-es szembőségű hálómezőt kell felszerelni.

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 55 mm	Az egész terület, kivéve az ICES 9a körzetnek a nyugati hosszúság 7°23'48"-tól keletre eső részét	A fogási korlátok hatálya alá nem tartozó olyan fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban A nagyszemű vörösdurbincs célzott halászata A makréla, a fattyúmakréla és a kék puhatőkehal célzott halászata fenékvonóhálókkal
Legalább 35 mm	Egész terület	A karcsú nyelvhal célzott halászata
Legalább 55 mm	ICES 9a körzet a ny. h. 7°23'48"-tól nyugatra	Rákok célzott halászata
Legalább 16 mm	Egész terület	Olyan kis méretű nyílt vízi fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban Garnélák (<i>Palaemon serratus</i> , <i>Crangon crangon</i>) és tarisznyarak (<i>Polybius henslowi</i>) célzott halászata
16 mm-nél kisebb	Egész terület	A homoki angolna célzott halászata

2. A statikus hálók és az eresztőhálók szembőségének alaplíméretei
- 2.1. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül a hajóknak legalább 100 mm-es ⁽³⁾, illetve az ICES 8c körzetben és az ICES 9 alterületen legalább 80 mm-es szembőséget kell alkalmazniuk.
- 2.2. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül és a 2.1. pont ellenére a hajók az alábbi táblázatban felsoroltak szerinti kisebb szembőségeket is alkalmazhatnak a délnyugati vizeken, feltéve, hogy megfelelnek az említett táblázatban meghatározott kapcsolódó feltételeknek, a szürke tőkehal járulékos fogásai pedig nem haladják meg az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élsúlyban kifejezett összes fogásának 20 %-át.

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 80 mm	Az egész terület, az ICES 8c körzet és az ICES 9 alterület kivételével	A tengeri süllő, a vékonybajszú tőkehal, a nagy rombuszhal, az érdes lepényhal és a sávós tőkehal célzott halászata
Legalább 60 mm	Egész terület	A fogási korlátok hatálya alá nem tartozó olyan fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban
Legalább 50 mm	Egész terület	Olyan kis méretű nyílt vízi fajok ⁽¹⁾ célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban
Legalább 40 mm	Egész terület	Sávós vörösmárna, ostoros garnélák (<i>Penaeus</i> spp.), éti sáskarak, karcsú nyelvhal és ajakoshal célzott halászata

⁽¹⁾ A szardínia esetében 40 mm-esnél kisebb szembőség is alkalmazható.

C. RÉSZ

Tilalom vagy korlátozás hatálya alá tartozó területek

1. Az ICES 9a körzetben a szürke tőkehal védelmében halászati tilalom hatálya alá vont területek

Tilos bármilyen vonóhálóval, dán kerítőhálóval vagy hasonló vonatott hálóval halászni a WGS84 koordinátarendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt földrajzi területeken:

a) október 1. és a következő év január 31. napja között:

— é. sz. 43° 46,5', ny. h. 07° 54,4'

— é. sz. 44° 01,5', ny. h. 07° 54,4'

⁽³⁾ For directed fishing for anglerfish a mesh size of at least 220 mm shall be used.

— é. sz. $43^{\circ} 25,0'$, ny. h. $09^{\circ} 12,0'$

— é. sz. $43^{\circ} 10,0'$, ny. h. $09^{\circ} 12,0'$

b) december 1. és a következő év februárjának utolsó napja között:

— Portugália nyugati partján az é. sz. $37^{\circ} 50'$ -en lévő pont

— é. sz. $37^{\circ} 50'$, ny. h. $09^{\circ} 08'$

— é. sz. $37^{\circ} 00'$, ny. h. $9^{\circ} 07'$

— Portugália nyugati partján az é. sz. $37^{\circ} 00'$ -en lévő pont

2. Az ICES 9a körzetben a norvég homár védelmében halászati tilalom hatálya alá vont területek

2.1. Tilos a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) bármilyen fenékvonóhálóval, dán kerítőhálóval vagy hasonló vontatott hálóval, illetve kosarakkal folytatott célzott halászata a WGS84 koordinátarendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt földrajzi területeken:

a) június 1-jétől augusztus 31-ig:

— é. sz. $42^{\circ} 23'$, ny. h. $08^{\circ} 57'$

— é. sz. $42^{\circ} 00'$, ny. h. $08^{\circ} 57'$

— é. sz. $42^{\circ} 00'$, ny. h. $09^{\circ} 14'$

— é. sz. $42^{\circ} 04'$, ny. h. $09^{\circ} 14'$

— é. sz. $42^{\circ} 09'$, ny. h. $09^{\circ} 09'$

— é. sz. $42^{\circ} 12'$, ny. h. $09^{\circ} 09'$

— é. sz. $42^{\circ} 23'$, ny. h. $09^{\circ} 15'$

— é. sz. $42^{\circ} 23'$, ny. h. $08^{\circ} 57'$

b) május 1-jétől augusztus 31-ig:

— é. sz. $37^{\circ} 45'$, ny. h. $09^{\circ} 00'$

— é. sz. $38^{\circ} 10'$, ny. h. $09^{\circ} 00'$

— é. sz. $38^{\circ} 10'$, ny. h. $09^{\circ} 15'$

— é. sz. $37^{\circ} 45'$, ny. h. $09^{\circ} 20'$

- 2.2. A 2.1.b) pontban meghatározott földrajzi területeken és időszakokban engedélyezett a fenékvonóhálókkal vagy hasonló vontatott hálókkal, illetve kosarakkal folytatott halászat, feltéve, hogy a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) összes járulékos fogását kirakodják és beleszámítják a kvótákba.
- 2.3. A 2.1. pontban meghatározott földrajzi területeken és az ugyanott említett időszakokon kívül tilos a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) célzott halászata. A norvég homár (*Nephrops norvegicus*) járulékos fogásait ki kell rakodni és bele kell számítani a kvótába.
3. A célzott szardellahalászatára vonatkozó korlátozások az ICES 8c körzetben
 - 3.1. Az ICES 8c körzetben tilos a szardella nyílt vízi vonóhálóval folytatott célzott halászata.
 - 3.2. Az ICES 8c körzetben tilos nyílt vízi vonóhálót és erszéyves kerítőhálót egyidejűleg a fedélzeten szállítani.
4. Statikus hálók használata az ICES 8, 9, 10 és 12 alterületnek a ny. h. 27°-tól keletre eső részén
 - 4.1. A 9. cikk (7) bekezdésének a) pontjával összhangban és az e melléklet B. részének 2. pontjától eltérve az alábbi halászeszközök használata engedélyezett a térkép szerint 600 m-nél sekélyebb vizekben:
 - szürke tőkehal célzott halászatára használt, az ICES 8c körzetben és az ICES 9 alterületen legalább 80 mm-es szembőségű, a fennmaradó területeken pedig legalább 100 mm-es szembőségű, és legfeljebb 100 hálószem mélységű, fenéken rögzített kopoltyúhálók, amennyiben a hajónként telepített hálók összesített hossza nem haladja meg a 25 km-t, és a maximális merítési idő 24 óra,
 - ördöghalfélék célzott halászatára használt, legalább 250 mm-es szembőségű és legfeljebb 15 hálószem mélységű állítóhálók, amennyiben a telepített hálók összesített hossza nem haladja meg a 100 km-t, és a maximális merítési idő 72 óra.
 - az ICES 9 alterületen az ördöghalfélék célzott halászatára használt, legalább 220 mm-es szembőségű és legfeljebb 30 hálószem mélységű, tükörhálók, amennyiben a hajónként telepített hálók összesített hossza nem haladja meg a 20 km-t, és a maximális merítési idő 72 óra.
 - 4.2. Az (EU) 2016/2336 rendelet I. mellékletében felsorolt mélytengeri cápákra tilos célzottan halászni a térkép szerinti 600 m-nél kisebb mélységben. Az e rendelet és más uniós jogszabályok értelmében halászati tilalom hatálya alá tartozó mélytengeri cápák véletlenül kifogott egyedeit nyilvántartásba kell venni, a lehető legnagyobb mértékben óvni kell a sérülésektől, és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe. A fogási korlátok hatálya alá tartozó mélytengeri cápák egyedeit a fedélzeten kell tartani. Az ilyen fogásokat ki kell rakodni és bele kell számítani a kvótába. Azokban a helyzetekben, amikor az érintett tagállamnak nincs rendelkezésre álló kvótája vagy a rendelkezésre álló kvóta nem elegendő, a Bizottság az 1224/2009/EK rendelet 105. cikkének (5) bekezdés alkalmazásához folyamodhat. Amennyiben a mélytengeri cápák tagállami hajók általi véletlen fogásai meghaladják a 10 tonnát, a szóban forgó hajók többé nem vehetik igénybe a 4.1. pontban meghatározott eltéréseket.
 - 4.3. A Vizcayai-öbölben engedélyezett, egyes vontatott halászeszközökkel végzett halászat feltételei

Az ICES 3–7 alterület és az ICES 8a, 8b, 8d és 8e körzet szürketőkehal-állományának helyreállítására vonatkozó kiegészítő technikai intézkedések megállapításáról szóló 494/2002/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében megállapított rendelkezésektől eltérve, a merevítőrudas vonóhálók kivételével engedélyezett a 70–99 mm-es szembőségű vonóhálók, dán kerítőhálók és hasonló halászeszközök használata a 494/2002/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott területen, amennyiben az adott eszköz rendelkezik 100 mm-es szembőségű, négyzetes hálószemekből álló hálómezővel.

VIII. melléklet

BALTI-TENGER

A. RÉSZ

Minimális állományvédelmi referenciaméret

Faj	Földrajzi terület	Minimális állományvédelmi referenciaméret
Közönséges tőkehal (<i>Gadus morhua</i>)	22–32 alkörzet	35cm
Sima lepényhal (<i>Pleuronectes platessa</i>)	22–32 alkörzet	25 cm
Lazac (<i>Salmo salar</i>)	22–30 és 32 alkörzet	60 cm
	ICES 31 alkörzet	50 cm
Érdes lepényhal (<i>Platichthys flesus</i>)	22–25 alkörzet	23 cm
	26–28 alkörzet	21 cm
	29–32 alkörzet, az 59°-tól délre	18 cm
Nagy rombuszhal (<i>Psetta maxima</i>)	22–32 alkörzet	30 cm
Sima rombuszhal (<i>Scophthalmus rhombus</i>)	22–32 alkörzet	30 cm
Angolna (<i>Anguilla anguilla</i>)	22–32 alkörzet	35 cm
Tengeri pisztráng (<i>Salmo trutta</i>)	22–25 és 29–32 alkörzet	40 cm
	26–28 alkörzet	50 cm

B. RÉSZ

Szembőség

1. A vontatott halászeszközök szembőségének alapméretei
 - 1.1. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül a hajóknak legalább 120 mm-es szembőségű, T90-es léhéből készített halászeszközt, illetve legalább 105 mm-es szembőségű – egy 120 mm-es szembőségű hálószemekből álló, BACOMA típusú szelektálóablakkal ellátott – halászeszközt kell alkalmazniuk.
 - 1.2. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül és az 1.1. pont ellenére a hajók az alábbi táblázatban felsoroltak szerinti kisebb szembőségeket is alkalmazhatnak a Balti-tengeren, feltéve, hogy:
 - i. megfelelnek az említett táblázatban meghatározott kapcsolódó feltételeknek, a közönséges tőkehal járulékos fogásai pedig nem haladják meg az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élőhelyben kifejezett összes fogásának 10 %-át; vagy
 - ii. a szelektivitást érintő, olyan egyéb módosítások kerülnek alkalmazásra, amelyeket a HTMGB egy vagy több tagállam kérésére értékelt, a Bizottság pedig jóváhagyott. A szelektivitást érintő, említett módosításoknak a közönséges tőkehal esetében a 120 mm-es szembőségű, T90-es léhéből készített halászeszközével, illetve a 105 mm-es szembőségű – egy 120 mm-es szembőségű hálószemekből álló, BACOMA típusú szelektálóablakkal ellátott – halászeszközével legalább megegyező szelektivitási jellemzőket kell biztosítaniuk.

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 90 mm	ICES 22 és 23 alkörzet	A lepényhal-alakúak célzott halászata ⁽¹⁾ A vékonybajszú tőkehal célzott halászata
Legalább 32 mm	22–27 alkörzet	A hering, a makréla, a fattyúmakréla és a kék puhatőkehal célzott halászata
Legalább 16 mm	22–27 alkörzet	A spratt célzott halászata ⁽²⁾
Legalább 16 mm	Egész terület	A lepényhal-alakúaktól eltérő olyan fajok célzott halászata, amelyek nem tartoznak fogási korlátok hatálya alá és másutt nem szerepelnek a táblázatban
Legalább 16 mm	28–32 alkörzet	Olyan kis méretű nyílt vízi fajok célzott halászata, amelyek másutt nem szerepelnek a táblázatban
Kevesebb, mint 16 mm	Egész terület	A homoki angolna célzott halászata

⁽¹⁾ Merevítőrudas vonóháló használatát nem lehet engedélyezni.

⁽²⁾ A fogás élőtömeg-arányban legfeljebb 45 % heringet tartalmazhat.

2. A statikus hálók szembőségének alapméretei

2.1. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül a hajóknak legalább 110 mm-es szembőséget, illetve lazac halászata esetén legalább 157 mm-es szembőséget kell alkalmazniuk.

2.2. A kirakodási kötelezettség sérelme nélkül és a 2.1. pont ellenére a hajók az alábbi táblázatban felsoroltak szerinti kisebb szembőségeket is alkalmazhatnak a Balti-tengeren, feltéve, hogy megfelelnek az említett táblázatban meghatározott kapcsolódó feltételeknek, a közönséges tőkehal járulékos fogásai pedig nem haladják meg az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élősúlyban kifejezett összes fogásának 10 %-át, illetve lazacból az öt példányt.

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek ⁽¹⁾
Legalább 90 mm	Egész terület	Lepényhal-alakúak célzott halászata
Kevesebb, mint 90 mm	Egész terület	Kisméretű nyílt vízi fajok célzott halászata
Legalább 16 mm	Egész terület	Olyan fajok célzott halászata, amelyek nem tartoznak fogási korlátok hatálya alá és másutt nem szerepelnek a táblázatban

⁽¹⁾ A 12 m teljes hosszúságot el nem érő hajóknak tilos 9 km-nél hosszabb, a 12 m-t meghaladó teljes hosszúságú hajóknak pedig tilos 21 km-nél hosszabb kopoltyúhálókat, állítóhálókat vagy tükörhálókat használniuk. Az említett halászeszközök maximális merítési ideje 48 óra, kivéve a lékhalászat esetében.

C. RÉSZ

Tilalom vagy korlátozás hatálya alá tartozó területek

1. A vontatott halászeszközökkel folytatott halászatra vonatkozó korlátozások

A vontatott halászeszközökkel folytatott halászatra vonatkozó korlátozások Egész évben tilos a vontatott halászeszközökkel folytatott halászat a WGS84 koordinátarendszerben megadott alábbi pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt területeken:

— é. sz. 54° 23', k. h. 14° 35'

— é. sz. 54° 21', k. h. 14° 40'

— é. sz. 54° 17', k. h. 14° 33'

— é. sz. 54° 07', k. h. 14° 25'

— é. sz. 54° 10', k. h. 14° 21'

— é. sz. 54° 14', k. h. 14° 25'

— é. sz. 54° 17', k. h. 14° 17'

— é. sz. 54° 24', k. h. 14° 11'

— é. sz. 54° 27', k. h. 14° 25'

— é. sz. 54° 23', k. h. 14° 35'

2. A lazac és a tengeri pisztráng halászatára vonatkozó korlátozások

2.1. A lazac (*Salmo salar*) és a tengeri pisztráng (*Salmo trutta*) célzott halászata tilos:

a) minden évben június 1-jétől szeptember 15-ig a 22–31. alkörzet vizein;

b) minden évben június 15-től szeptember 30-ig a 32. alkörzet vizein.

2.2. A tiltott terület a tilalmi időszakban az alapvonalaktól mért négy tengeri mérföldön kívüli terület.

2.3. Engedélyezett a csapdahálóval fogott lazac (*Salmo salar*) és tengeri pisztráng (*Salmo trutta*) fedélzeten való tartása.

3. A Rigai-öbölre vonatkozó külön intézkedések

3.1. A 28-1. alkörzetben folytatandó halászati tevékenységhez a hajóknak az 1224/2009/EK rendelet 7. cikkével összhangban kiállított halászati engedéllyel kell rendelkezniük.

3.2. A tagállamok biztosítják, hogy azokról a hajókról, amelyek számára kiállították az 3.1. pontban említett halászati engedélyt, a hajók nevét és belső lajstromszámát tartalmazó jegyzék készüljön, és ez a jegyzék egy internetes honlapon – amelynek címét minden egyes tagállam közli a Bizottsággal és a többi tagállammal – nyilvánosan hozzáférhető legyen.

3.3. A jegyzékben szereplő hajóknak a következő feltételeket kell teljesíteniük:

a) a jegyzékben szereplő hajók összesített motorteljesítménye (kW) nem haladhatja meg az egyes tagállamok tekintetében 2000–2001-ben a 28-1. alkörzetben megfigyelt teljesítményt; és

b) egy hajó motorteljesítménye semmikor nem haladhatja meg a 221 kW.

3.4. A 3.2. pontban említett listán szereplő bármely hajó lecserélhető egy másik hajóval vagy hajókkal, feltéve, hogy:

- a) e csere eredményeképpen a 3.3.a) pontban az érintett tagállam tekintetében megjelölt összesített motorteljesítmény nem növekszik; valamint
- b) a cserhajó motorteljesítménye semmikor nem haladja meg a 221 kilowattot.

3.5. A 3.2. pontban említett listán szereplő bármely hajó motorja lecserélhető, feltéve, hogy:

- a) a motorcsere következtében a hajó motorteljesítménye semmikor nem haladja meg a 221 kW-t; valamint
- b) a cseremotor teljesítménye nem olyan nagy, hogy a csere eredményeképpen emelkedne a 3.3.a) pontban az érintett tagállam tekintetében megjelölt összesített motorteljesítmény.

3.6. A 28-1. alkörzetben tilos vonóhálóval halászni a 20 m-nél sekélyebb vizekben.

4. A halászat területi korlátozásai

4.1. Minden évben május 1-jétől október 31-ig tilos bármilyen halászati tevékenységet folytatni a WGS84 koordináta-rendszerben megadott alábbi pontokat loxodromákkal sorrendben összekötő vonallal határolt területeken:

a) 1. terület:

— é. sz. 55° 45', k. h. 15° 30'

— é. sz. 55° 45', k. h. 16° 30'

— é. sz. 55° 00', k. h. 16° 30'

— é. sz. 55° 00', k. h. 16° 00'

— é. sz. 55° 15', k. h. 16° 00'

— é. sz. 55° 15', k. h. 15° 30'

— é. sz. 55° 45', k. h. 15° 30'

b) 2. terület:

— é. sz. 55° 00', k. h. 19° 14'

— é. sz. 54° 48', k. h. 19° 20'

— é. sz. 54° 45', k. h. 19° 19'

— é. sz. 54° 45', k. h. 18° 55'

— é. sz. 55° 00', k. h. 19° 14'

c) 3. terület:

- é. sz. 56° 13', k. h. 18° 27'
- é. sz. 56° 13', k. h. 19° 31'
- é. sz. 55° 59', k. h. 19° 13'
- é. sz. 56° 03', k. h. 19° 06'
- é. sz. 56° 00', k. h. 18° 51'
- é. sz. 55° 47', k. h. 18° 57'
- é. sz. 55° 30', k. h. 18° 34'
- é. sz. 56° 13', k. h. 18° 27'

4.2. A lazac célzott halászata 157 mm vagy annál nagyobb szembőségű kopoltyúhálókkal, állítóhálókkal és tükrőhálókkal vagy sodortatott horogsorokkal engedélyezett. Semmilyen más halászeszköz nem tartható a fedélzeten.

4.3. Tilos a közönséges tőkehalnak a 5.2. pontban meghatározott halászeszközökkel történő célzott halászata.

5. Az érdes lepényhal és a nagy rombuszhal halászatára vonatkozó korlátozások

5.1. Tilos a fedélzeten tartani az alábbi földrajzi területeken az alábbi időszakokban kifogott következő halfajok egyedeit:

Faj	Földrajzi terület	Időszak
Érdes lepényhal	ICES 26– 29 alkörzet az é. sz. 59° 30'-től délre	február 15-től május 15-ig
	ICES 32 alkörzet	február 15-től május 31-ig
Nagy rombuszhal	ICES 25, 26 és 28 alkörzet az é. sz. 56° 50'-től délre	június 1-jétől július 31-ig

5.2. Tilos a 90 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű zsákvéggel rendelkező vonóhálóval, dán kerítőhálóval vagy hasonló halászeszközzel, illetve 90 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű kopoltyúhálóval, állítóhálóval vagy tükrőhálóval folytatott célzott halászat. Az érdes lepényhal és a nagy rombuszhal járulékos fogásai a 6.1. pontban említett időszakokban a fedélzeten tartott teljes fogás élőtömegének 10 %-áig a fedélzeten tarthatók és kirakodhatók.

6. Az angolna halászatára vonatkozó korlátozások

Tilos a fedélzeten tartani aktív halászeszközzel kifogott angolnát. A véletlenül kifogott angolnát meg kell óvni az esetleges sérülésektől és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

IX. melléklet

FÖLDKÖZI-TENGER

A. RÉSZ

Minimális állományvédelmi referenciaméretek

Faj	Egész terület
Farkassügér (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	25 cm
Gyűrűs durbincs (<i>Diplodus annularis</i>)	12 cm
Hegyesorrú durbincs (<i>Diplodus puntazzo</i>)	18 cm
Fehér durbincs (<i>Diplodus sargus</i>)	23 cm
Kétsávós durbincs (<i>Diplodus vulgaris</i>)	18 cm
Szardella (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	9 cm ⁽¹⁾
Csíkosügérek (<i>Epinephelus</i> spp.)	45 cm
Csíkos durbincs (<i>Lithognathus mormyrus</i>)	20 cm
Szürke tőkehal (<i>Merluccius merluccius</i>)	20 cm
Tengeri márnák (<i>Mullus</i> spp.)	11 cm
Spanyol durbincs (<i>Pagellus acarne</i>)	17 cm
Nagyszemű vörösdurbincs (<i>Pagellus bogaraveo</i>)	33 cm
Közönséges vörösdurbincs (<i>Pagellus erythrinus</i>)	15 cm
Rózsaszínű vörösdurbincs (<i>Pagrus pagrus</i>)	18 cm
Roncssügér (<i>Polyprion americanus</i>)	45 cm
Szardínia (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽²⁾ , ⁽⁴⁾
Makrélák (<i>Scomber</i> spp.)	18 cm
Közönséges nyelvhal (<i>Solea vulgaris</i>)	20 cm
Aranydurbincs (<i>Sparus aurata</i>)	20 cm
Fattyúmakrélák (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm
Norvég homár (<i>Nephrops norvegicus</i>)	20 mm CL ⁽³⁾ 70 mm TL ⁽³⁾
Homár (<i>Homarus gammarus</i>)	105 mm CL ⁽³⁾ 300 mm TL ⁽³⁾
Langusztafélék (<i>Palinuridae</i>)	90 mm CL ⁽³⁾

Faj	Egész terület
Piros ostorgarnéla (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	20 mm CL ⁽³⁾
Fésűkagyló (<i>Pecten jacobaeus</i>)	10 cm
Kis vénuszkagylók (<i>Venerupis</i> spp.)	25 mm
Vénuszkagylók (<i>Venus</i> spp.)	25 mm

⁽¹⁾ A minimális állományvédelmi referenciaméretet a tagállamok átválthatják kilogrammonként 110 egyedre.

⁽²⁾ A minimális állományvédelmi referenciaméretet a tagállamok átválthatják kilogrammonként 55 egyedre.

⁽³⁾ CL – páncélhossz; TL – teljes hossz.

⁽⁴⁾ Ez az állományvédelmi referenciaméret nem alkalmazandó az emberi fogyasztás céljából kirakodott szardíniaivadékokra, ha azokat hajóról működtetett kerítőhálóval vagy parti kerítőhálóval fogják, és ezt az 1967/2006/EK rendelet 19. cikkében említett irányítási tervekben szereplő nemzeti rendelkezésekkel összhangban engedélyezik, feltéve, hogy az érintett szardíniaállomány a biztonságos biológiai határértékeken belül van.

B. RÉSZ

Szembőség

1. A vontatott halászeszközök szembőségének alapterepei

A szembőség tekintetében a Földközi-tengeren a következő méretek alkalmazandók:

Szembőség ⁽¹⁾	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 40 mm-es négyzetes halószemekből álló zsákvég ⁽²⁾	Egész terület	A hajótulajdonos kellően indokolt kérelmére a 40 mm-es szembőségű, négyzetes halószemekből álló zsákvég alternatívájaként 50 mm-es szembőségű, rombusz alakú halószemekből ² álló zsákvég is használható.
Legalább 20 mm	Egész terület	A szardínia és a szardella célzott halászata.

⁽¹⁾ A fenékvonóháló bármely részében tilos 3 mm-nél nagyobb fonalvastagságú vagy többszálás fonalú, vagy 6 mm-nél nagyobb fonalvastagságú léhést használni.

⁽²⁾ Csak egy típusú háló (vagy 40 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló háló vagy 50 mm-es szembőségű, rombusz alakú szemekből álló háló) tartható a fedélzeten vagy telepíthető.

2. A kerítőhálók szembőségének alapterepei

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 14 mm	Egész terület	Nincs

3. A statikus hálók szembőségének alapterepei

A fenéken rögzített kopoltyúhálók szembősége tekintetében a Földközi-tengeren a következő méretek alkalmazandók:

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 16 mm	Egész terület	Nincs

4. A hajóról működtetett kerítőhálók és a parti kerítőhálók tekintetében az 1., a 2. és a 3. pontban meghatározott, az 1967/2006/EK rendelet 19. cikkében említett irányítási tervek által érintett rendelkezésektől való, az említett rendelet 9. cikke keretében engedélyezett meglévő eltérések továbbra is alkalmazandók, amennyiben e rendelet 15. cikke alapján ettől eltérő rendelkezés nem születik.

C. RÉSZ

A halászeszközök használatára vonatkozó korlátozások

1. A kotróhálók használatára vonatkozó korlátozások

A célzott szivacsihalászatra használt kotróhálók kivételével a kotróhálók maximális szélessége 3 m.

2. Az erszényes kerítőhálók használatára vonatkozó korlátozások

A tonhal célzott halászatában használt erszényes kerítőhálók kivételével az erszényes kerítőhálók és a szorítózsinór nélküli kerítőhálók hossza 120 m-es hálomagasság mellett legfeljebb 800 m lehet.

3. A statikus hálók használatára vonatkozó korlátozások

3.1. Tilos a következő statikus hálók használata:

a) a 4 m-nél nagyobb magasságú tükörhálók;

b) a 10 méternél nagyobb magasságú fenéken rögzített kopoltyúhálók vagy kombinált tükör- és kopoltyúhálók, kivéve, ha a háló 500 m-nél rövidebb, amikor is legfeljebb 30 m-es hálomagasság megengedett.

3.2. Tilos bármilyen, 0,5 mm-nél vastagabb fonalból készült kopoltyúhálót, állítóhálót és tükörhálót használni.

3.3. Tilos 2 500 méternél hosszabb kombinált kopoltyú- és tükörhálót, valamint bármilyen, 6 000 m-nél hosszabb kopoltyúhálót, állítóhálót és tükörhálót a fedélzeten tartani vagy kihelyezni.

4. A horogsorok használatára vonatkozó korlátozások

4.1. A fenéken rögzített horogsorral halászó hajók számára tilos 5 000-nél több horgot a fedélzeten tartani vagy kihelyezni; ez alól kivételt képeznek a három napnál hosszabb halászati utakra induló hajók, amelyek legfeljebb 7 000 horgot tarthatnak a fedélzeten vagy helyezhetnek ki.

4.2. A felszíni horogsorral halászó hajók számára tilos a fedélzeten tartani vagy kihelyezni az alábbi, hajónkénti horogszámnál több horgot:

a) hajónként 2 500 horog a kardhal célzott halászatában; és

b) hajónként 5 000 horog a germon célzott halászatában.

4.3. A két napnál hosszabb halászati utakat teljesítő hajó ugyanennyi póthorgot is tarthat a fedélzeten.

5. A csapdák és kosarak használatára vonatkozó korlátozások

A mélyvízi rákok halászata során tilos hajónként 250-nél több csapdát vagy kosarat a fedélzeten tartani vagy kihelyezni.

6. A nagyszemű vörösdurbincs célzott halászatára vonatkozó korlátozások

Tilos a nagyszemű vörösdurbincs (*Pagellus bogaraveo*) alábbi halászeszközökkel folytatott célzott halászata:

- 100 mm-nél kisebb szembőségű kopoltyúhálók, állítóhálók és tükörhálók,
- 3,95 cm-nél kisebb teljes hosszúságú és 1,65 cm-nél kisebb szélességű horgokkal szerelt horogsorok.

7. A szigonypuskával folytatott halászatra vonatkozó korlátozások

Tilos a szigonypuskával történő halászat, ha azt víz alatti légzőkészülékkel (búvár légzőkészülékkel) együtt vagy éjjel – napnyugta és napkelte között – használják.

X. MELLÉKLET

FEKETE-TENGER

A. RÉSZ

Minimális állományvédelmi referenciaméret

Faj	Minimális állományvédelmi referenciaméret
Nagy rombuszhal (<i>Psetta maxima</i>)	45 cm

B. RÉSZ

Szembőség

1. A vontatott halászeszközök szembőségének alapmérteit a tengerfenéken élő állományok esetében

A szembőség tekintetében a Fekete-tengeren a következő méretek alkalmazandók:

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 40 mm	Egész terület	A hajótulajdonos kellően indokolt kérelmére a 40 mm-es szembőségű, négyzetes hálószemekből álló zsákvég alternatívájaként 50 mm-es szembőségű, rombusz alakú hálószemekből ⁽¹⁾ álló zsákvég is használható.

⁽¹⁾ Csak egy típusú háló (vagy 40 mm-es szembőségű, négyzetes szemekből álló háló vagy 50 mm-es szembőségű, rombusz alakú szemekből álló háló) tartható a fedélzeten vagy telepíthető.

2. A statikus hálók szembőségének alapmérteit

A statikus hálók szembősége tekintetében a Fekete-tengeren a következő méretek alkalmazandók:

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 400 mm	Egész terület	Nagy rombuszhal halászatára használt, fenéken rögzített kopoltyúhálók

3. A vonóhálók és kotróhálók használatára vonatkozó korlátozások

Tilos vonóhálókat és kotróhálókat használni 1 000 m-nél nagyobb mélységben.

XI. MELLÉKLET

AZ INDIAI-ÓCEÁNON ÉS AZ ATLANTI-ÓCEÁN NYUGATI RÉSZÉN TALÁLHATÓ UNIÓS VIZEK

A. RÉSZ

1. A vontatott halászeszközök szembőségének alapméretei

A szembőség tekintetében az Indiai-óceánon és az Atlanti-óceán nyugati részén található uniós vizeken a következő méretek alkalmazandók:

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 100 mm	A Franciaország felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó valamennyi vízterület Guyana, Franciaország tengerentúli megyéjének partjainál.	Nincs
Legalább 45 mm	A Franciaország felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó valamennyi vízterület Guyana, Franciaország tengerentúli megyéjének partjainál.	Garnélák célzott halászata (<i>Penaeus subtilis</i> , <i>Penaeus brasiliensis</i> , <i>Xiphopenaeus kroyeri</i>).

2. A kerítőhálók szembőségének alapméretei

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 14 mm	Egész terület	Nincs

B. RÉSZ

Tilalom vagy korlátozás hatálya alá tartozó területek

A halászati tevékenység korlátozása a Mayotte szigetét körülvevő 24 mérföldes övezetben

A hajóknak tilos bármilyen erszénes kerítőhálót használniuk a tonhalfélék és a makrahalszerűek halrajainak halászata céljából Mayotte partjainál a parti tenger mérésének alapját képező alapvonalaktól számított 24 tengeri mérföldes sávban.

XII. MELLÉKLET

NEAFC SZABÁLYOZÁSI TERÜLET

A. RÉSZ

Minimális állományvédelmi referenciaméreték

Faj	NEAFC
Foltos tőkehal (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Északi menyhal (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Kék menyhal (<i>Molva dipterygia</i>)	70 cm
Makrélák (<i>Scomber</i> spp.)	30 cm
Hering (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm

B. RÉSZ

Szembőség

1. A vontatott halászeszközök szembőségének alapméretei

A zsákvég szembősége tekintetében a NEAFC szabályozási területén a következő méretek alkalmazandók:

Zsákvég szembősége	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 100 mm	Egész terület	Nincs
Legalább 35 mm	Egész terület	Kék puhatókehal célzott halászata
Legalább 32 mm	ICES 1 és 2 alterület	Nagy garnélarák (<i>Pandalus borealis</i>) célzott halászata. A halászeszközre egy legfeljebb 22 mm-es rácsrúdtávolságú szelektáló rácsot kell felszerelni.
Legalább 16 mm	Egész terület	Makréla, kapellán és ezüstlazac célzott halászata

2. A statikus hálók szembőségének alapméretei

A statikus hálók szembősége tekintetében a NEAFC szabályozási területén a következő méretek alkalmazandók:

Szembőség	Földrajzi terület	Feltételek
Legalább 220 mm	Egész terület	Nincs

C. RÉSZ

Tilalom vagy korlátozás hatálya alá tartozó területek

1. Az Irminger-tengeren és a vele szomszédos tengereken folytatott vörösalásünger-halászatra vonatkozó intézkedések

1.1. Tilos a vörös alsünger halászata az ICES 5 alterület nemzetközi vizein és az ICES 12 és 14 alterület uniós vizein.

Az első albekezdéstől eltérve a május 11-től december 31-ig tartó időszakban a WGS84 rendszerben megadott következő koordinátákat sorrendben loxodromákkal összekötő vonalak által határolt részen (a továbbiakban: a vörösálsügér-védelmi terület) engedélyezett a vörösálsügér-halászat:

— é. sz. 64° 45', ny. h. 28° 30'

— é. sz. 62° 50', ny. h. 25° 45'

— é. sz. 61° 55', ny. h. 26° 45'

— é. sz. 61° 00', ny. h. 26° 30'

— é. sz. 59° 00', ny. h. 30° 00'

— é. sz. 59° 00', ny. h. 34° 00'

— é. sz. 61° 30', ny. h. 34° 00'

— é. sz. 62° 50', ny. h. 36° 00'

— é. sz. 64° 45', ny. h. 28° 30'.

1.2. Az 1.1. ponttól eltérve uniós jogi aktussal engedélyezhető az Irminger-tengeren és a vele szomszédos tengereken található vörösálsügér-védelmi területen kívül folytatott vörösálsügér-halászat minden évben a május 11-től december 31-ig tartó időszakban, tudományos szakvélemények alapján, és amennyiben a NEAFC kidolgozott egy, az adott földrajzi területen élő vörös álsügérre vonatkozó helyreállítási tervet. Kizárólag azon uniós hajók vehetnek részt e halászatban, amelyeket a lobogójuk szerinti tagállam megfelelően felhatalmazott erre, és amelyekről az adott tagállam az 1236/2010/EU rendelet 5. cikkében előírtak szerint értesítette a Bizottságot.

1.3. Tilos a 100 mm-nél kisebb szembőségű vonóhálók használata.

1.4. Az e halászati területen fogott, belezett és fejezett – a japán metszést is ideértve – vörös álsügerekre alkalmazandó átváltási tényező 1,70.

1.5. A vörösálsügér-védelmi területen kívül halászati tevékenységet folytató halászhajó parancsnoka napi rendszerességgel, az egyes naptári napokon végzett halászati műveletek befejezését követően továbbítja az 1236/2010/EU rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt fogási jelentést. A jelentés feltünteti a fogásokra vonatkozó utolsó közlés óta halászott, fedélzeten lévő fogásmennyiségeket.

1.6. Az 1236/2010/EU rendelet 5. cikkében foglaltakon túlmenően a vörös álsügér halászatára vonatkozó engedély csak akkor érvényes, ha a hajók által benyújtott jelentések összhangban állnak az említett rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével, és azokat a 9. cikke (3) bekezdésével összhangban nyilvántartják.

1.7. Az 1.6. pontban említett jelentéseket a vonatkozó előírásokkal összhangban kell elkészíteni.

2. A kék menyhal védelmére vonatkozó különös szabályok

2.1. Minden évben a március 1-jétől május 31-ig tartó időszakban tilos halászati utanként 6 tonnánál nagyobb mennyiségű kék menyhalat a fedélzeten tárolni az ICES 6a körzetnek a WGS84 rendszerben megadott következő koordinátákat sorrendben loxodromákkal összekötő vonalak által határolt részén:

a) A skót kontinentális talapzat széle

— é. sz. 59° 58', ny. h. 07° 00'

— é. sz. 59° 55', ny. h. 06° 47'

— é. sz. 59° 51', ny. h. 06° 28'

— é. sz. 59° 45', ny. h. 06° 38'

— é. sz. 59° 27', ny. h. 06° 42'

— é. sz. 59° 22', ny. h. 06° 47'

— é. sz. 59° 15', ny. h. 07° 15'

— é. sz. 59° 07', ny. h. 07° 31'

— é. sz. 58° 52', ny. h. 07° 44'

— é. sz. 58° 44', ny. h. 08° 11'

— é. sz. 58° 43', ny. h. 08° 27'

— é. sz. 58° 28', ny. h. 09° 16'

— é. sz. 58° 15', ny. h. 09° 32'

— é. sz. 58° 15', ny. h. 09° 45'

— é. sz. 58° 30', ny. h. 09° 45'

— é. sz. 59° 30', ny. h. 07° 00'

— é. sz. 59° 58', ny. h. 07° 00';

b) A Rosemary-pad széle

— é. sz. 60° 00', ny. h. 11° 00'

— é. sz. 59° 00', ny. h. 11° 00'

— é. sz. 59° 00', ny. h. 09° 00'

— é. sz. 59° 30', ny. h. 09° 00'

— é. sz. 59° 30', ny. h. 10° 00'

— é. sz. 60° 00', ny. h. 10° 00'

— é. sz. 60° 00', ny. h. 11° 00'

A tilalom nem vonatkozik a WGS84 koordináta-rendszerben megadott következő pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt területre:

— é. sz. 59° 15', ny. h. 10° 24'

— é. sz. 59° 10', ny. h. 10° 22'

— é. sz. 59° 08', ny. h. 10° 07'

— é. sz. 59° 11', ny. h. 09° 59'

— é. sz. 59° 15', ny. h. 09° 58'

— é. sz. 59° 22', ny. h. 10° 02'

— é. sz. 59° 23', ny. h. 10° 11'

— é. sz. 59° 20', ny. h. 10° 19'

— é. sz. 59° 15', ny. h. 10° 24'.

2.2. Amennyiben a kék menyhal az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkében meghatározott kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozik, az 2.1. pont nem alkalmazandó.

Tilos a kék menyhal bármely halász eszközzel történő halászata az 2.1. pontban említett időszakban és területeken.

2.3. Az 2.1. pontban említett területekre való belépéskor és onnan történő kilépéskor a halászhajó parancsnoka feljegyzi a hajónaplóba a belépés és a kilépés dátumát, időpontját és pontos helyét.

2.4. Az 2.1. pontban említett két területen, amennyiben egy hajón 6 tonna kék menyhal gyűlik össze:

a) köteles haladéktalanul abbahagyni a halászatot és elhagyni azt a területet, ahol éppen tartózkodik;

b) a fogás kirakodásáig egyik területre sem léphet be újra;

c) a tengerbe semmilyen mennyiségű kék menyhalat nem engedhet vissza.

- 2.5. A 2016/2336/EU tanácsi rendelet 16. cikkében említett – az 1. pontban meghatározott területek egyikén tartózkodó halászhajókra kijelölt – megfigyelők megméri a kék menyhal fogásainak megfelelő mintáiban található egyedeket, és meghatározzák az almintákban lévő halak ivarérettségét. A HTMGB szakvéleménye alapján a tagállamok részletes eljárásokat dolgoznak ki a mintavételre és az eredmények összevetésére.
- 2.6. Minden évben a február 15. és április 15. közötti időszakban tilos a fenékvonóhálók, kopoltyúhálók, illetve horog-sorok használata a WGS84 koordináta-rendszerben megadott következő koordinátákat sorrendben loxodromákkal összekötő vonalak által határolt területen belül:
- é. sz. $60^{\circ} 58,76'$, ny. h. $27^{\circ} 27,32'$
- é. sz. $60^{\circ} 56,02'$, ny. h. $27^{\circ} 31,16'$
- é. sz. $60^{\circ} 59,76'$, ny. h. $27^{\circ} 43,48'$
- é. sz. $60^{\circ} 03,00'$, ny. h. $27^{\circ} 39,41'$
- é. sz. $60^{\circ} 58,76'$, ny. h. $27^{\circ} 27,32'$.
3. Az ICES 1 és 2 alterület nemzetközi vizein folytatott vörösálsügér-halászatra vonatkozó intézkedések
- 3.1. A vörös álsügérnek az ICES 1 és 2 alterület nemzetközi vizein folyó célzott halászata kizárólag a július 1. és december 31. közötti időszakban engedélyezett olyan hajók számára, amelyek a NEAFC szabályozási területen korábban is folytattak vörösálsügér-halászatot.
- 3.2. A hajók a más halfajok halászata során fogott járulékos vörösálsügér-fogásukat a hajón lévő teljes fogás 1 %-ára korlátozzák.
- 3.3. Az e halászati területen fogott, belezett és fejezett – a japán metszést is ideértve – vörös álsügerekre alkalmazandó átváltási tényező 1,70.
- 3.4. Az 1236/2010/EU rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontjától eltérve az ilyen halászatot folytató halászhajók parancsnokai naponta jelentést tesznek fogásukról.
- 3.5. Az 1236/2010/EU rendelet 5. cikkében foglaltakon túlmenően a vörös álsügér halászatára vonatkozó engedély csak akkor érvényes, ha a hajók által benyújtott jelentések összhangban állnak az említett rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével, és azokat a 9. cikke (3) bekezdésével összhangban nyilvántartják.
- 3.6. A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajókon tudományos megfigyelők tudományos adatokat gyűjtsenek. Az összegyűjtött adatok tartalmazzák legalább a nemre, az életkorra és a testhosszra vonatkozó, mélységi bontásban megadott reprezentatív adatokat. Ezt az információt a tagállamok illetékes hatóságai elküldik az ICES-nek.

3.7. A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat arról, hogy a NEAFC titkársága mikor értesítette a NEAFC szerződő feleit a teljes kifogható mennyiség teljes mértékű kimerítéséről. E naptól kezdődően a tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő hajók számára megtiltják a vörös álsügér célzott halászatát.

4. A foltos tőkehal Rockall körüli védett területe az ICES 6 alterületen

Tilos a halászat – kivéve a horogsorokkal való halászatot – a WGS84 rendszerben megadott alábbi koordinátákat sorrendben loxodromákkal összekötő vonallal határolt területeken belül:

— é. sz. 57° 00', ny. h. 15° 00'

— é. sz. 57° 00', ny. h. 14° 00'

— é. sz. 56° 30', ny. h. 14° 00'

— é. sz. 56° 30', ny. h. 15° 00'

— é. sz. 57° 00', ny. h. 15° 00'.

D. RÉSZ

Az érzékeny élőhelyek védelmében halászati tilalom hatálya alá vont területek

1. Tilos a fenékvonóhálóval és rögzített halászeszközökkel – ideértve a tengerfenéken rögzített kopoltyúhálókat, illetve horogsorokat – folytatott halászat a következő, a WGS84 rendszerben megadott koordinátákat sorrendben loxodromákkal összekötő vonalak által határolt területeken belül:

A Reykjanesi-hátság egy része:

— é. sz. 55° 04,5327', ny. h. 36° 49,0135'

— é. sz. 55° 05,4804', ny. h. 35° 58,9784'

— é. sz. 54° 58,9914', ny. h. 34° 41,3634'

— é. sz. 54° 41,1841', ny. h. 34° 00,0514'

— é. sz. 54° 00', ny. h. 34° 00'

— é. sz. 53° 54,6406', ny. h. 34° 49,9842'

— é. sz. 53° 58,9668', ny. h. 36° 39,1260'

— é. sz. 55° 04,5327', ny. h. 36° 49,0135'

Északi MAR-terület:

— é. sz. 59° 45', ny. h. 33° 30'

— é. sz. 57° 30', ny. h. 27° 30'.

— é. sz. $56^{\circ} 45'$, ny. h. $28^{\circ} 30'$

— é. sz. $59^{\circ} 15'$, ny. h. $34^{\circ} 30'$

— é. sz. $59^{\circ} 45'$, ny. h. $33^{\circ} 30'$

Középső MAR-terület (Charlie-Gibbs törésöv és a szubpoláris elülső régió [Subpolar Frontal Region]):

— é. sz. $53^{\circ} 30'$, ny. h. $38^{\circ} 00'$

— é. sz. $53^{\circ} 30'$, ny. h. $36^{\circ} 49'$

— é. sz. $55^{\circ} 04,5327'$, ny. h. $36^{\circ} 49'$

— é. sz. $54^{\circ} 58,9914'$, ny. h. $34^{\circ} 41,3634'$

— é. sz. $54^{\circ} 41,1841'$, ny. h. $34^{\circ} 00'$

— é. sz. $53^{\circ} 30'$, ny. h. $30^{\circ} 00'$

— é. sz. $51^{\circ} 30'$, ny. h. $28^{\circ} 00'$

— é. sz. $49^{\circ} 00'$, ny. h. $26^{\circ} 30'$

— é. sz. $49^{\circ} 00'$, ny. h. $30^{\circ} 30'$

— é. sz. $51^{\circ} 30'$, ny. h. $32^{\circ} 00'$

— é. sz. $51^{\circ} 30'$, ny. h. $38^{\circ} 00'$

— é. sz. $53^{\circ} 30'$, ny. h. $38^{\circ} 00'$

Déli MAR-terület:

— é. sz. $44^{\circ} 30'$, ny. h. $30^{\circ} 30'$.

— é. sz. $44^{\circ} 30'$, ny. h. $27^{\circ} 00'$

— é. sz. $43^{\circ} 15'$, ny. h. $27^{\circ} 15'$

— é. sz. $43^{\circ} 15'$, ny. h. $31^{\circ} 00'$

— é. sz. $44^{\circ} 30'$, ny. h. $30^{\circ} 30'$.

Altair-fenékhegyek:

— é. sz. $45^{\circ} 00'$, ny. h. $34^{\circ} 35'$.

— é. sz. $45^{\circ} 00'$, ny. h. $33^{\circ} 45'$

— é. sz. $44^{\circ} 25'$, ny. h. $33^{\circ} 45'$

— é. sz. $44^{\circ} 25'$, ny. h. $34^{\circ} 35'$

— é. sz. $45^{\circ} 00'$, ny. h. $34^{\circ} 35'$.

Antialtair-fenékhegyek:

— é. sz. $43^{\circ} 45'$, ny. h. $22^{\circ} 50'$

— é. sz. $43^{\circ} 45'$, ny. h. $22^{\circ} 05'$

— é. sz. $43^{\circ} 25'$, ny. h. $22^{\circ} 05'$

— é. sz. $43^{\circ} 25'$, ny. h. $22^{\circ} 50'$

— é. sz. $43^{\circ} 45'$, ny. h. $22^{\circ} 50'$

Hatton-pad:

— é. sz. $59^{\circ} 26'$, ny. h. $14^{\circ} 30'$

— é. sz. $59^{\circ} 12'$, ny. h. $15^{\circ} 08'$

— é. sz. $59^{\circ} 01'$, ny. h. $17^{\circ} 00'$

— é. sz. $58^{\circ} 50'$, ny. h. $17^{\circ} 38'$

— é. sz. $58^{\circ} 30'$, ny. h. $17^{\circ} 52'$

— é. sz. $58^{\circ} 30'$, ny. h. $18^{\circ} 22'$

— é. sz. $58^{\circ} 03'$, ny. h. $18^{\circ} 22'$

— é. sz. $58^{\circ} 03'$, ny. h. $17^{\circ} 30'$

— é. sz. $57^{\circ} 55'$, ny. h. $17^{\circ} 30'$

— é. sz. $57^{\circ} 45'$, ny. h. $19^{\circ} 15'$

— é. sz. $58^{\circ} 11,15'$, ny. h. $18^{\circ} 57,51'$

— é. sz. $58^{\circ} 11,57'$, ny. h. $19^{\circ} 11,97'$

— é. sz. $58^{\circ} 27,75'$, ny. h. $19^{\circ} 11,65'$

— é. sz. $58^{\circ} 39,09'$, ny. h. $19^{\circ} 14,28'$

— é. sz. $58^{\circ} 38,11'$, ny. h. $19^{\circ} 01,29'$

— é. sz. $58^{\circ} 53,14'$, ny. h. $18^{\circ} 43,54'$

— é. sz. $59^{\circ} 00,29'$, ny. h. $18^{\circ} 01,31'$

— é. sz. $59^{\circ} 08,01'$, ny. h. $17^{\circ} 49,31'$

— é. sz. $59^{\circ} 08,75'$, ny. h. $18^{\circ} 01,47'$

— é. sz. $59^{\circ} 15,16'$, ny. h. $18^{\circ} 01,56'$

— é. sz. $59^{\circ} 24,17'$, ny. h. $17^{\circ} 31,22'$

— é. sz. $59^{\circ} 21,77'$, ny. h. $17^{\circ} 15,36'$

— é. sz. $59^{\circ} 26,91'$, ny. h. $17^{\circ} 01,66'$

— é. sz. $59^{\circ} 42,69'$, ny. h. $16^{\circ} 45,96'$

— é. sz. $59^{\circ} 20,97'$, ny. h. $15^{\circ} 44,75'$

— é. sz. $59^{\circ} 21'$, ny. h. $15^{\circ} 40'$

— é. sz. $59^{\circ} 26'$, ny. h. $14^{\circ} 30'$

A Rockalli-pad északnyugati része:

— é. sz. $57^{\circ} 00'$, ny. h. $14^{\circ} 53'$.

— é. sz. $57^{\circ} 37'$, ny. h. $14^{\circ} 42'$

— é. sz. $57^{\circ} 55'$, ny. h. $14^{\circ} 24'$

— é. sz. $58^{\circ} 15'$, ny. h. $13^{\circ} 50'$

— é. sz. $57^{\circ} 57'$, ny. h. $13^{\circ} 09'$

— é. sz. $57^{\circ} 50'$, ny. h. $13^{\circ} 14'$

— é. sz. $57^{\circ} 57'$, ny. h. $13^{\circ} 45'$

— é. sz. $57^{\circ} 49'$, ny. h. $14^{\circ} 06'$

— é. sz. $57^{\circ} 29'$, ny. h. $14^{\circ} 19'$

— é. sz. $57^{\circ} 22'$, ny. h. $14^{\circ} 19'$

— é. sz. $57^{\circ} 00'$, ny. h. $14^{\circ} 34'$

— é. sz. $56^{\circ} 56'$, ny. h. $14^{\circ} 36'$

— é. sz. $56^{\circ} 56'$, ny. h. $14^{\circ} 51'$

— é. sz. $57^{\circ} 00'$, ny. h. $14^{\circ} 53'$.

A Rockalli-pad délnyugati része:

1. Terület

— é. sz. $56^{\circ} 24'$, ny. h. $15^{\circ} 37'$

— é. sz. $56^{\circ} 21'$, ny. h. $14^{\circ} 58'$

— é. sz. $56^{\circ} 04'$, ny. h. $15^{\circ} 10'$

— é. sz. $55^{\circ} 51'$, ny. h. $15^{\circ} 37'$

— é. sz. $56^{\circ} 10'$, ny. h. $15^{\circ} 52'$

— é. sz. $56^{\circ} 24'$, ny. h. $15^{\circ} 37'$

2. terület:

— é. sz. $55^{\circ}56,90$ – ny. h. $16^{\circ}11,30$

— é. sz. $55^{\circ}58,20$ – ny. h. $16^{\circ}11,30$

— é. sz. $55^{\circ}58,30$ – ny. h. $16^{\circ}02,80$

— é. sz. $55^{\circ}56,90$ – ny. h. $16^{\circ}02,80$

— é. sz. $55^{\circ}56,90$ – ny. h. $16^{\circ}11,30$

3. terület:

— é. sz. $55^{\circ}49,90$ – ny. h. $15^{\circ}56,00$

— é. sz. $55^{\circ}48,50$ – ny. h. $15^{\circ}56,00$

— é. sz. $55^{\circ}48,30$ – ny. h. $15^{\circ}50,60$

— é. sz. $55^{\circ}49,60$ – ny. h. $15^{\circ}50,60$

— é. sz. 55°49,90 – ny. h. 15°56,00

Edoras-pad:

— é. sz. 56°26,00 – ny. h. 22°26,00

— é. sz. 56°28,00 – ny. h. 22°04,00

— é. sz. 56°16,00 – ny. h. 21°42,00

— é. sz. 56°05,00 – ny. h. 21°40,00

— é. sz. 55°55,00 – ny. h. 21°47,00

— é. sz. 55°45,00 – ny. h. 22°00,00

— é. sz. 55°43,00 – ny. h. 23°14,00

— é. sz. 55°50,00 – ny. h. 23°16,00

— é. sz. 56°05,00 – ny. h. 23°06,00

— é. sz. 56°18,00 – ny. h. 22°43,00

— é. sz. 56°26,00 – ny. h. 22°26,00

A Rockalli-pad délnyugati része:

1. terület:

— é. sz. 55°58,16 – ny. h. 16°13,18

— é. sz. 55°58,24 – ny. h. 16°02,56

— é. sz. 55°54,86 – ny. h. 16°05,55

— é. sz. 55°58,16 – ny. h. 16°13,18

2. terület:

— é. sz. 55°55,86 – ny. h. 15°40,84

— é. sz. 55°51,00 – ny. h. 15°37,00

— é. sz. 55°47,86 – ny. h. 15°53,81

— é. sz. 55°49,29 – ny. h. 15°56,39

— é. sz. 55°55,86 – ny. h. 15°40,84

Hatton-Rockall-medence:

1. terület:

— é. sz. 58°00,15 – ny. h. 15°27,23

— é. sz. 58°00,15 – ny. h. 15°38,26

— é. sz. 57°54,19 – ny. h. 15°38,26

— é. sz. 57°54,19 – ny. h. 15°27,23

— é. sz. 58°00,15 – ny. h. 15°27,23

2. terület:

— é. sz. 58° 06,46 – ny. h. 16° 37,15

— é. sz. 58° 15,93 – ny. h. 16° 28,46

— é. sz. 58° 06,77 – ny. h. 16° 10,40

— é. sz. 58° 03,43 – ny. h. 16° 10,43

— é. sz. 58° 01,49 – ny. h. 16° 25,19

— é. sz. 58° 02,62 – ny. h. 16° 36,96

— é. sz. 58° 06,46 – ny. h. 16° 37,15

Hatton-pad 2:

1. terület:

— é. sz. 57°51,76 – ny. h. 18°05,87

— é. sz. 57°55,00 – ny. h. 17°30,00

— é. sz. 58°03,00 – ny. h. 17°30,00

— é. sz. 57°53,10 – ny. h. 16°56,33

— é. sz. 57°35,11 – ny. h. 18°02,01

— é. sz. 57°51,76 – ny. h. 18°05,87

2. terület:

— é. sz. 57°59,96 – ny. h. 19°05,05

— é. sz. 57°45,00 – ny. h. 19°15,00

— é. sz. 57°50,07 – ny. h. 18°23,82

— é. sz. 57°31,13 – ny. h. 18°21,28

— é. sz. 57°14,09 – ny. h. 19°28,43

— é. sz. 57°02,21 – ny. h. 19°27,53

— é. sz. 56°53,12 – ny. h. 19°28,97

— é. sz. 56°50,22 – ny. h. 19°33,62

— é. sz. 56°46,68 – ny. h. 19°53,72

— é. sz. 57°00,04 – ny. h. 20°04,22

— é. sz. 57°10,31 – ny. h. 19°55,24

— é. sz. 57°32,67 – ny. h. 19°52,64

— é. sz. 57°46,68 – ny. h. 19°37,86

— é. sz. 57°59,96 – ny. h. 19°05,05

Logachev Mound:

— é. sz. 55° 17', ny. h. 16° 10'.

— é. sz. 55° 34', ny. h. 15° 07'

— é. sz. 55° 50', ny. h. 15° 15'

— é. sz. 55° 33', ny. h. 16° 16'

— é. sz. 55° 17', ny. h. 16° 10'.

A Rockalli-pad nyugati része:

— é. sz. $57^{\circ} 20'$, ny. h. $16^{\circ} 30'$.

— é. sz. $57^{\circ} 05'$, ny. h. $15^{\circ} 58'$

— é. sz. $56^{\circ} 21'$, ny. h. $17^{\circ} 17'$

— é. sz. $56^{\circ} 40'$, ny. h. $17^{\circ} 50'$

— é. sz. $57^{\circ} 20'$, ny. h. $16^{\circ} 30'$.

2. Ha a NEAFC szabályozási területén belüli új vagy meglévő fenékhálászati területeken folytatott halászati műveletek során az élő korall vagy az élő szivacs mennyisége hálónként meghaladja a 60 kg élő korall és/vagy 800 kg élő szivacs küszöbértéket, a hajónak tájékoztatnia kell erről a lobogó szerinti államát, be kell szüntetnie a halászatot, és legalább két tengeri mérföldre el kell távolodnia attól a helytől, amely a rendelkezésre álló adatok szerint a legközelebb van ezen fogás pontos helyéhez.

—

XIII. MELLÉKLET

AZ ÉRZÉKENY FAJOK JÁRULÉKOS FOGÁSAINAK CSÖKKENTÉSÉT CÉLZÓ ENYHÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

Az érzékeny fajok járulékos fogásainak nyomon követése és csökkentése céljából a következő intézkedéseket kell alkalmazni:

1. Az A., B. és C. részben meghatározott intézkedések.
2. A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket az érzékeny fajok járulékos fogásaira vonatkozó tudományos adatok gyűjtésére.
3. A halászeszközök által az érzékeny fajokra gyakorolt kedvezőtlen hatásokra vonatkozó, az ICES vagy a HTMGB által, illetve a GFCM keretében validált tudományos bizonyítékokra támaszkodva a tagállamok e rendelet 15. cikke alapján közös ajánlásokat nyújtanak be az érintett fajokra vagy az érintett területre vonatkozó járulékos fogások csökkentésére irányuló további enyhítő intézkedések bevezetése érdekében.
4. A tagállamok nyomon követik és értékelik az e melléklet értelmében bevezetett enyhítő intézkedések hatékonyságát.

A. RÉSZ

Cetfélék

1. Olyan halászatok, amelyek esetében kötelező az akusztikus riasztóberendezések alkalmazása
- 1.1. A legalább 12 métertéljes hosszúságú hajók számára tilos a halászeszközök alkalmazása az alább meghatározott területeken, hacsak nem szerelnek azokra aktív akusztikus riasztóberendezéseket.

Terület	Halászeszköz
A Balti-tenger következők által határolt területe: Svédország partjának a k. h. 13°-án lévő pontjától délre az é. sz. 55°-ig, onnan keletre a k. h. 14°-ig, majd északra Svédország partjáiig húzódó vonal; illetve a következők által határolt terület: Svédország keleti partjának az é. sz. 55° 30'-en lévő pontjától keletre a k. h. 15°-ig, onnan északra az é. sz. 56°-ig, majd keletre a k. h. 16°-ig, végül pedig északra Svédország partjáiig húzódó vonal	Bármely fenéken rögzített kopoltyúháló vagy állítóháló
A Balti-tenger 24 alkörzete (a fenti terület kivételével)	Bármely fenéken rögzített kopoltyúháló vagy állítóháló
ICES 4 alterület és ICES 3a körzet (csak augusztus 1. és október 31. között)	Bármely fenéken rögzített kopoltyúháló vagy állítóháló, illetve ezek kombinációja, amelyek összesített hossza nem haladja meg a 400 m-t
	Bármely fenéken rögzített kopoltyúháló vagy állítóháló ≥ 220 mm
ICES 7e, 7f, 7 g, 7h és 7j körzet	Bármely fenéken rögzített kopoltyúháló vagy állítóháló
ICES 7d körzet	Bármely fenéken rögzített kopoltyúháló vagy állítóháló

- 1.2. Az 1.1 pont nem vonatkozik a kizárólag tudományos vizsgálat céljából végzett halászati műveletekre, amelyeket az érintett tagállam vagy tagállamok engedélyével és felügyelete alatt hajtanak végre, és amelyek célja a cetfélék járulékos fogásának vagy megölésének csökkentésére irányuló technikai intézkedések kidolgozása.
- 1.3. A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges lépéseket, hogy tudományos tanulmányok és kísérleti projektek segítségével figyelemmel kísérjék és értékeljék az akusztikus riasztóberendezések használatának az idő előrehaladtával az érintett halászatokban és területeken tapasztalt hatásait.
2. Figyelemmel kísérendő halászatok
- 2.1. A tagállamoknak az alább meghatározott halászatokban és az alábbi feltételek mellett évente nyomonkövetési intézkedéseket kell végrehajtaniuk a lobogójuk alatt közlekedő, legalább 15 méter teljes hosszúságú hajók tekintetében, hogy figyelemmel kísérjék a cetfélék járulékos fogásait.

Terület	Halász eszköz
ICES 6, 7 és 8 alterület	Nyílt vízi vonóhálók (egy vagy páros)
Földközi-tenger (a ny. h. 5° 36'-től keletre)	Nyílt vízi vonóhálók (egy vagy páros)
ICES 6a, 7a, 7b, 8a, 8b, 8c és 9a körzet	Legalább 80 mm-es szembőségű, fenéken rögzített kopolyúháló vagy állítóháló
ICES 4 alterület, ICES 6a körzet, valamint ICES 77 alterület, az ICES 7c és 7k körzet kivételével	Eresztőhálók
ICES 3a, 3b, 3c, 3d körzet az é. sz. 59°-tól délre, 3d körzet az é. sz. 59°-tól északra (csak június 1. és szeptember 30. között) és az ICES 4 és 9 alterület	Nyílt vízi vonóhálók (egy vagy páros)
ICES 6, 7, 8 és 9 alterület	Nagy nyílású vonóhálók
ICES 3b, 3c és 3d körzet	Legalább 80 mm-es szembőségű, fenéken rögzített kopolyúháló vagy állítóháló

- 2.2. A 2.1. pont nem vonatkozik a kizárólag tudományos vizsgálat céljából végzett halászati műveletekre, amelyeket az érintett tagállam vagy tagállamok engedélyével és felügyelete alatt hajtanak végre, és amelyek célja a cetfélék járulékos fogásának vagy megölésének csökkentésére irányuló technikai intézkedések kidolgozása.

B. RÉSZ

Tengeri madarak

Amennyiben az e melléklet bevezető bekezdésének 2. pontjában említett adatok azt mutatják, hogy bizonyos halászati tevékenységek esetében olyan mértékű a tengeri madarak járulékos fogása, ami súlyosan veszélyezteti az adott tengeri madarak védettségi helyzetét, a tagállamok madárriasztó zsinórokat és/vagy lesúlyozott zsinórokat alkalmaznak, amennyiben tudományosan bizonyított, hogy a szóban forgó intézkedések az adott terület tekintetében állományvédelmi előnyökkel járnak, valamint amennyiben a megítélésük szerint az praktikus és előnyös, a sötétség ideje alatt horogsoros eszközöket helyeznek ki a biztonsághoz nélkülözhetetlen minimális fedélzeti világítás mellett.

C. RÉSZ

Tengeri teknősök

1. Azon halászatok, amelyeknél a teknősök kiszabadulását lehetővé tevő eszközök használata kötelező.
- 1.1. A hajók számára tilos az alább meghatározott halászeszköz alkalmazása az alább meghatározott területeken, hacsak nem szerelnek azokra a teknősök kiszabadulását lehetővé tevő eszközöket.

Terület	Faj	Halászeszköz
Az Indiai-óceánon és az Atlanti-óceán nyugati részén található uniós vizek	Garnélák (<i>Penaeus</i> spp., <i>Xiphopenaeus kroyeri</i>)	Bármely garnélahalászatra szolgáló vonóháló

- 1.2. A Bizottság elfogadhat olyan végrehajtási jogi aktusokat, amelyek részletes szabályokat állapítanak meg az 1.1. pontban említett eszközök jellemzőire vonatkozóan.

XIV. MELLÉKLET

SZELEKTIVITÁSI TELJESÍTMÉNYMUTATÓ FAJOK

Északi-tenger	Északnyugati vizek	Délnyugati vizek	Balti-tenger	Földközi-tenger
Közönséges tőkehal	Közönséges tőkehal	Szürke tőkehal	Közönséges tőkehal	Szürke tőkehal
Foltos tőkehal	Foltos tőkehal	Vékonybajszú tőkehal	Sima lepényhal	Sávós vörösmárna
Fekete tőkehal	Fekete tőkehal	Rombuszhalak		
Vékonybajszú tőkehal	Vékonybajszú tőkehal			
Sima lepényhal	Sima lepényhal			

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1242 RENDELETE

(2019. június 20.)

az új nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátási előírásainak meghatározásáról, valamint az 595/2009/EK és az (EU) 2018/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 96/53/EK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Párizsi Megállapodás többek között egy hosszú távú célkitűzést ír elő, összhangban azzal a célkitűzéssel, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított globális átlaghőmérséklet-emelkedést jóval 2 °C fok alatt kell tartani, és törekedni kell arra, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított globális átlaghőmérséklet-emelkedés 1,5 °C fokra korlátozódjon. Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (a továbbiakban: az IPCC) az iparosodás előtti szinthez képest mért 1,5 °C-os globális hőmérséklet-emelkedés hatásairól és a kapcsolódó globális üvegházhatású-gáz-kibocsátási pályákról szóló különjelentésében szereplő legújabb tudományos eredmények egyértelműen megerősítik az éghajlatváltozás negatív hatásait. Ez a különjelentés arra a következtetésre jut, hogy a kibocsátás valamennyi ágazatban való csökkentése alapvető fontosságú a globális felmelegedés korlátozása szempontjából.
- (2) A Párizsi Megállapodásban foglalt célkitűzésekhez való hozzájárulás érdekében fel kell gyorsítani a teljes közlekedési ágazat kibocsátásmentessé történő átalakítását, figyelembe véve a Bizottság 2018. november 28-i „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című közleményét, amely felvázolja, hogy milyen, a gazdaság és a társadalom valamennyi ágazatát érintő átalakításokra van szükség ahhoz, hogy 2050-ig megvalósuljon a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás felé való átállás. A közlekedésből származó légszennyező anyagok kibocsátását, amelyeknek jelentős egészség- és környezetkárosító hatása van, szintén haladéktalanul és drasztikusan csökkenteni kell.

⁽¹⁾ HL C 62., 2019.2.15., 286. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 13-i határozata.

- (3) A Bizottság 2017. május 31-én („Európa mozgásban – A mindenkit megillető tiszta, versenyképes és összekapcsolt mobilitás felé való, társadalmilag igazságos átmenet programja” címmel) és 2017. november 8-án („Az alacsony kibocsátású mobilitás megteremtése – A Földet védelmező, a polgárait jogokkal felruházó, az iparágai és munkavállalói számára biztonságot nyújtó Európai Unió” címmel) mobilitási csomagokat fogadott el. Ezek a csomagok olyan eredményközpontú programot határoznak meg, amelynek célja többek között, hogy gördülékeny átmenetet biztosítson a mindenkit megillető tiszta, versenyképes és összekapcsolt mobilitás felé.
- (4) Ez a rendelet a Bizottság 2018. május 17-i, „Európa mozgásban” címmel megjelent harmadik mobilitási csomagjának részét képezi, amely a „Beruházás az intelligens, innovatív és fenntartható iparba – Az Európai Unió megújított iparpolitikai stratégiája” című, 2017. szeptember 13-i bizottsági közleményt követi. E rendeletnek egyben célja, hogy lezárja azt a folyamatot, amely lehetővé teszi az Unió számára, hogy maradéktalanul kiaknázza a mobilitás korszerűsítéséből és dekarbonizációjából fakadó előnyöket. Az említett harmadik mobilitási csomag célja az európai mobilitás biztonságosabbá és hozzáférhetőbbé tétele, az európai ipar versenyképességének növelése, az európai munkahelyek biztonságának fokozása, valamint a mobilitási rendszer tisztábbá tétele és jobb hozzáigazítása az éghajlatváltozás elleni küzdelem sürgető szükségességéhez. Ehhez az Unió, a tagállamok és az érdekelt felek teljes elkötelezettségére van szükség, nem utolsósorban a szén-dioxid-kibocsátás és a légszennyezés csökkentésére irányuló erőfeszítések fokozását illetően.
- (5) Ez a rendelet az (EU) 2019/631 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³⁾ együtt egyértelműen kijelöli a közúti közlekedési ágazatból származó szén-dioxid-kibocsátás csökkentéséhez vezető utat, és hozzájárul ahhoz a kötelező erejű célkitűzéshez, hogy az uniós gazdaság teljes egészének üvegházhatásúgáz-kibocsátása 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkenjen, ahogyan azt az Európai Tanács a 2014. október 23–24 -i következtetéseiben megerősítette, a Tanács 2015. március 6-án pedig jóváhagyta a Párizsi Megállapodás keretében az Unió által bejelentett, teljesíteni kívánt nemzetileg meghatározott hozzájárulásként.
- (6) Az Európai Tanács 2014. október 23–24 -i következtetéseiben megerősítette az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak 2030-ra a 2005-ös szinthez képest 30 %-kal való csökkentésére irányuló szándékot azokban az ágazatokban, amelyek nem képezik az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer részét. A közúti közlekedési ágazatból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás jelentős mértékben hozzájárul ezen ágazatok kibocsátásához. 2016-ban a közúti közlekedési ágazat volt felelős az Unió teljes kibocsátásának mintegy egynegyedéért. Az ezen ágazatnak tulajdonítható kibocsátások növekvő tendenciát mutatnak, és mértékük még mindig jóval meghaladja az 1990-es szinteket. Ha a közúti közlekedésből származó kibocsátás tovább növekszik, akkor semlegesíteni fogja az egyéb ágazatok által az éghajlatváltozás elleni küzdelem részeként elért kibocsátáscsökkentéseket.
- (7) 2014. október 23–24 -i következtetéseiben az Európai Tanács hangsúlyozta az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és a fosszilis üzemanyagoktól való függőséggel kapcsolatos kockázatok csökkentésének fontosságát a közlekedési ágazatban, egy olyan átfogó és technológiamentes megközelítés révén, amely a közlekedés területén 2020 után is elősegíti a kibocsátáscsökkentéseket és az energiahatékonyságot, valamint támogatja az elektromos meghajtású közlekedést és a megújuló energiaforrások használatát.
- (8) Annak érdekében, hogy az uniós fogyasztók biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energiához jussanak, a kereslet mérséklését elősegítő energiahatékonyság az egyike az energiaunióra vonatkozóan elfogadott stratégiáról szóló, „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretételező éghajlat-politika keretstratégiája” című 2015. február 25-i bizottsági közleményben foglalt öt, egymást kölcsönösen erősítő és egymással szorosan összefüggő dimenzióknak. A közlemény megállapítja, hogy noha az összes gazdasági ágazatnak lépéseket kell tennie energiahatékonyságának növelése érdekében, a közlekedési ágazatban hatalmas energiahatékonysági potenciál rejlik.
- (9) A nehézgépjárművek – így például a tehergépkocsik, valamint a helyi és a helyközi közlekedésben használt autóbuszok – szén-dioxid-kibocsátása a teljes uniós szén-dioxid-kibocsátásnak a kb. 6 %-át, a közúti közlekedésből származó teljes szén-dioxid-kibocsátásnak pedig a kb. 25 %-át teszi ki. További intézkedés hiányában a nehézgépjárművekből származó szén-dioxid-kibocsátás részaránya várhatóan 9 %-kal fog nőni a 2010 és 2030 közötti időszakban. Jelenleg az uniós jogszabályok semmilyen szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési követelményt nem határoznak meg a nehézgépjárművek vonatkozásában, ezért e gépjárművek tekintetében haladéktalanul különös intézkedésekre van szükség.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1242 rendelete (...) az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid kibocsátási előírások meghatározásáról, valamint a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 111., 2019.4.25., 13. o.).

- (10) Ezért 2025-re és 2030-ra vonatkozó szén-dioxid-csökkentési szinteket kell meghatározni az új nehézgépjárművek teljes uniós állományára, tekintettel a járműállomány megújulási idejére, valamint arra, hogy a közúti fuvarozási ágazatnak hozzá kell járulnia a 2030-ig és azután megvalósítandó uniós éghajlat- és energiapolitikai célértékek teljesítéséhez. Az ilyen lépcsőzetes megközelítés azért is célszerű, mert idejekorán egyértelmű jelzést ad az iparnak, hogy gyorsítsa fel az energiahatékony technológiák és a kibocsátásmentes, illetve alacsony kibocsátású nehézgépjárművek piaci bevezetését. A kibocsátásmentes nehézgépjárművek bevezetése ezenkívül bizonyára hozzájárul majd a városi mobilitással kapcsolatos problémák megoldásához. Miközben elengedhetetlen a közúti közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás csökkentése, e nehézgépjárművek gyártók általi népszerűsítésének döntő szerepe van a légszennyező anyagok és a túlzott zajszint városokban és a lakott területeken történő hatékony csökkentésében is.
- (11) Az energiahatékonysági potenciál maradéktalan kiaknázása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a teljes közúti közlekedési ágazat hozzájáruljon az üvegházhatásúgáz-kibocsátás elfogadott csökkentéséhez, célszerű az új személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírásokat kiegészíteni az új nehézgépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírásokkal. Ezek az előírások elő fogják mozdítani az innovációt az energiahatékony technológiák területén, hozzájárulva ezzel az uniós gyártók és beszállítók technológiai vezető pozíciójának megerősítéséhez és hosszú távon a magas szintű képzettséget igénylő munkahelyek biztosításához.
- (12) Figyelembe véve, hogy az éghajlatváltozás határokön átnyúló probléma, valamint hogy a közúti áru fuvarozási és személyszállítási szolgáltatások és a nehézgépjárművek esetében szükség van az egységes piac megfelelő működésének biztosítására és egyben a piac széttagoltságának elkerülésére, célszerű a nehézgépjárművekre uniós szinten szén-dioxid-kibocsátási előírásokat meghatározni. Ezek az előírások nem érinthetik az uniós versenyjogot.
- (13) Az uniós nehézgépjármű-állomány által elérendő szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési szintek meghatározásakor figyelembe kell venni, hogy ezek a kibocsátáscsökkentési szintek milyen mértékben jelentenek költség-hatékony hozzájárulást az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ hatálya alá tartozó ágazatokból származó szén-dioxid-kibocsátások 2030-ig történő csökkentéséhez, valamint mérlegelni kell, hogy milyen költségekkel és megtakarításokkal járnak a társadalom, a gyártók, a fuvarozók és a fogyasztók számára, milyen közvetlen és közvetett hatásokat fejtenek ki a foglalkoztatásra és az innovációra, illetve milyen járulékos előnyökkel járnak a csökkenő légszennyezés és a nagyobb energiabiztonság tekintetében.
- (14) Társadalmilag elfogadható és igazságos átmenetet kell biztosítani a kibocsátásmentes mobilitás felé. Ezért fontos, hogy a gépjárműipari értéklánc egészében figyelembe vegyék ezen átmenet társadalmi hatásait, és proaktív módon kezeljék a foglalkoztatásra gyakorolt hatásokat. Ezért uniós, nemzeti és regionális szintű célzott programokat kell fontolóra venni a munkavállalók átképzése, továbbképzése és átcsoportosítása, továbbá a hátrányos helyzetű közösségek és régiók oktatási és álláskeresési kezdeményezései érdekében, szoros párbeszédet folytatva a szociális partnerekkel és az illetékes hatóságokkal. Ezen átmenet keretében ezen ágazatban meg kell erősíteni a női foglalkoztatását és az esélyegyenlőséget.
- (15) A kibocsátásmentes mobilitás felé való sikeres átmenet integrált megközelítést és olyan megfelelő környezetet igényel, amely ösztönzőleg hat az innovációra és megőrzi az Unió technológiai vezető szerepét a közúti közlekedési ágazatban. Ez magában foglalja a kutatásba és innovációba történő állami és magánberuházásokat, a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművek növekvő kínálatát, az elektromos és tüzelőanyag-töltő infrastruktúra kiépítését, az energiarendszerekbe való integrációt, valamint az akkumulátorok fenntartható anyagellátását és fenntartható termelését, újrafelhasználását és újrafeldolgozását Európában. Ehhez következetes uniós, nemzeti, regionális és helyi szintű intézkedésre van szükség, többek között a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású nehézgépjárművek elterjedését elősegítő ösztönzők segítségével.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

- (16) Az 595/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ végrehajtásának részeként új eljárás bevezetésére került sor a nehézgépjárművek egyedi szén-dioxid-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának meghatározására. A Bizottság (EU) 2017/2400 rendelete⁽⁶⁾ egy, a VECTO szimulációs számítási rendszeren alapuló módszert bocsát rendelkezésre, amelynek segítségével lehetőség van a teljes nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának szimulálására. A módszer lehetővé teszi a nehézgépjármű-ágazat sokszínűségének és az egyes nehézgépjárművek nagy fokú testreszabottságának figyelembevételét. Első lépésben 2019. július 1-jétől a szén-dioxid-kibocsátások a nehézgépjárművek négy olyan csoportjára vonatkozóan kerülnek meghatározásra, amelyek az uniós nehézgépjármű-állomány teljes szén-dioxid-kibocsátásának kb. 65–70 %-áért felelősek.
- (17) Az innováció fényében és a nehézgépjárművek tüzelőanyag-hatékonyságát javító új technológiák bevezetésének figyelembevétele érdekében a VECTO szimulációs számítási rendszert és az (EU) 2017/2400 rendeletet folyamatosan, kellő időben naprakésszé fogják tenni.
- (18) Az (EU) 2017/2400 rendelet szerint meghatározott szén-dioxid-kibocsátási adatok nyomon követését az (EU) 2018/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ szerint kell végezni. Ezen szén-dioxid-kibocsátási adatok alapján kell meghatározni az Unió négy legnagyobb kibocsátású nehézgépjármű-csoportjának kibocsátáscsökkentési célértékeit, valamint az egyes gyártók adott beszámolási időszakon belüli átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátását.
- (19) A 2019. július 1. és 2020. június 30. közötti időszakban újonnan nyilvántartásba vett nehézgépjárművek átlagos szén-dioxid-kibocsátásához viszonyított csökkentésként 2025-re olyan szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célértéket kell meghatározni, amely figyelembe veszi a hagyományos járművek esetében könnyen hozzáférhető költséghatékony technológiák bevezetését. A 2030-tól kezdődő időszakra is meg kell határozni egy szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célértéket. A 2022-ben elvégzendő felülvizsgálat alapján hozott eltérő határozat hiányában ezt a célértéket kell alkalmazni. A 2030-ra vonatkozó célértéket az Európai Unió Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásaival összhangban kell értékelni.
- (20) Annak érdekében, hogy biztosítható legyen a szén-dioxid-referenciakibocsátás megbízhatósága a nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának indokolatlan eljárási eszközökkel történő növelésével szemben, ami nem lenne reprezentatív egy olyan helyzetben, ahol a szén-dioxid-kibocsátások már szabályozottak, célszerű egy olyan módszert biztosítani, amellyel a szén-dioxid-referenciakibocsátások szükség esetén helyesbíthetők.
- (21) A cseppfolyósított földgáz (LNG) a dízelüzemanyag egy elérhető alternatívája a nehézgépjárművek esetében. A jelenlegi és a jövőbeli, még innovatívabb LNG-alapú technológiák bevezetése rövid- és középtávon hozzá fog járulni a szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célértékek teljesítéséhez, az LNG-technológiák használata alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátással jár a dízelüzemű járművekhez képest. Az LNG-üzemű járművek szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési potenciálja a VECTO szimulációs számítási rendszerben már teljesen nyilvánvalóvá vált. Emellett a jelenlegi LNG-technológiákat a légszennyező anyagok – mint például a NO_x és az apró szilárd részecskék – alacsony kibocsátási szintje jellemzi. A minimálisan szükséges tüzelőanyag töltő infrastruktúra már létezik, és tovább bővül az alternatív tüzelőanyagok infrastruktúrájára vonatkozó nemzeti szakpolitikai keretek részeként.
- (22) A 2025-ös és a 2030-as speciális szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célértékek meghatározására szolgáló szén-dioxid-referenciakibocsátások kiszámításakor figyelembe kell venni a nehézgépjármű-állomány várható szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési potenciálját. Ezért a számításból célszerű kizárni a különleges felépítményű gépjárműveket, így például a hulladék összegyűjtésére vagy az építési munkálatokhoz használt járműveket. Ezeket a járműveket aránylag alacsony futásteljesítmény jellemzi, és sajátos vezetési módjukból adódóan a szén-dioxid-kibocsátás és a tüzelőanyag-fogyasztás csökkentésére szolgáló műszaki intézkedések a jelek szerint nem lennének annyira költséghatékonyak, mint az árufuvarozásra használt nehézgépjárművek esetében.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 595/2009/EK rendelete (2009. június 18.) a nehéz tehergépjárművek kibocsátásai (Euro VI) tekintetében a gépjárművek és motorok típusjóváhagyásáról, a járművek javítására és karbantartására vonatkozó információkhoz való hozzáféréséről, a 715/2007/EK rendelet és a 2007/46/EK irányelv módosításáról, valamint a 80/1269/EGK, a 2005/55/EK és a 2005/78/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, (HL L 188., 2009.7.18., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság (EU) 2017/2400 rendelete (2017. december 12.) az 595/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának meghatározása tekintetében történő végrehajtásáról, valamint a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és az 582/2011/EU bizottsági rendelet módosításáról, (HL L 349., 2017.12.29., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/956 rendelete (2018. június 28.) az új nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és üzemanyag-fogyasztásának nyomon követéséről és bejelentéséről (HL L 173., 2018.7.9., 1. o.).

- (23) A nehézgépjárművek hasznosságának figyelembevétele érdekében a szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési követelményeket a tonnakilómeterenként kibocsátott szén-dioxid grammban kifejezett mennyiségében kell meghatározni.
- (24) Biztosítani kell a teljes szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célérték gyártók közötti tisztességes elosztását, figyelembe véve a nehézgépjárművek sokféleségét a kialakítás, a vezetési mód, az éves futásteljesítmény, a hasznos terhelés és a pótkocsi-konfiguráció szempontjából. Ezért célszerű a nehézgépjárművek megkülönböztetése, olyan különböző és különálló járműalcsoportok szerint, amelyek figyelembe veszik a járművek jellemző felhasználási módját és sajátos műszaki jellemzőit. Azzal, hogy a gyártók éves fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékeit az egyes ilyen járműalcsoportokhoz meghatározott célértékek súlyozott átlagában határozzák meg, a gyártók számára is lehetővé válik az egyes járműalcsoportokba tartozó járművek alulteljesítésének ellensúlyozása más járműalcsoportokba tartozó járművek túlteljesítésével, a különböző járműalcsoportokba tartozó járművek teljes élettartam alatti átlagos szén-dioxid-kibocsátásának figyelembevételével.
- (25) Az egyes gyártók éves fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékeknek való megfelelést a nekik tulajdonítható átlagos szén-dioxid-kibocsátás alapján kell értékelni. Az átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás meghatározásakor a különböző járműalcsoportok jellemzőit is figyelembe kell venni. Következésképpen az egyes gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának az egyes járműalcsoportokhoz meghatározott, a becsült éves futásteljesítményükön és átlagos hasznos terhelésükön alapuló súlyozást is magában foglaló átlagos kibocsátáson kell alapulnia, amely a teljes élettartam alatti szén-dioxid-kibocsátást fejezi ki. Korlátozott szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési potenciáljuk következtében a különleges felépítményű gépjárműveket nem kell figyelembe venni az átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás kiszámításakor.
- (26) A kibocsátásmentes mobilitásra való gördülékeny átmenet biztosítása, valamint a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművek kifejlesztésének és az uniós piacon történő elterjesztésének ösztönzése érdekében – ami kiegészítené a keresletoldali eszközöket, így például a 2009/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁸⁾ –, a 2025-előtti beszámolási időszakokra extra kibocsátási egységek formájában külön mechanizmust kell bevezetni, a 2025-től kezdődő beszámolási időszakok tekintetében pedig referenciaértéket kell meghatározni arra vonatkozóan, hogy a gyártók modelpalettájában lévő nehézgépjárművek milyen arányban kell szerepelniük kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járműveknek.
- (27) A kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművek uniós piacon történő gyors elterjesztése érdekében az ösztönző rendszert oly módon kell kialakítani, hogy biztosítsa a beruházás biztonságát a feltöltő infrastruktúra szolgáltatói és a gyártók számára, de egyúttal bizonyos rugalmasságot is lehetővé tegyen a gyártók számára a beruházások ütemezésére vonatkozó döntések meghozatala tekintetében.
- (28) Az egyes gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának kiszámításakor a 2025 előtti beszámolási időszakokban minden kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművet többszörösen kell beszámítani. A 2025-től kezdődő beszámolási időszakokban az egyes gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának kiszámításakor figyelembe kell venni a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművek arányára vonatkozó referenciaértékhez képesti teljesítményüket. Az ösztönzők mértékét a jármű tényleges szén-dioxid-kibocsátásától kell függővé tenni. A környezeti célkitűzések gyengítésének elkerülése érdekében szükség van a szén-dioxid-kibocsátás csökkentések felső határértékének meghatározására.
- (29) Az alacsony kibocsátású nehézgépjárművek csak abban az esetben képezhetik ösztönzők tárgyát, ha szén-dioxid-kibocsátásuk kisebb, mint az azon járműalkategóriába tartozó valamennyi jármű szén-dioxid-referenciakibocsátásának fele, amelybe a nehézgépjármű tartozik. Ez ösztönözné az innovációt ezen a területen.
- (30) A kibocsátásmentes nehézgépjárművek bevezetésére irányuló ösztönzési mechanizmus kialakításakor azokat a kisebb tehergépkocsikat is bele kell foglalni e mechanizmusba, amelyekre nem vonatkoznak az e rendeletben meghatározott szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célértékek. Az említett járművek szintén jelentős előnyöket biztosítanak a városok légszennyezési problémáinak kezelésében. Az ösztönzők különböző járműtípusok közötti megfelelő egyensúlyának biztosítása érdekében az egyes gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának a kibocsátásmentes kisebb tehergépkocsiknak betudható csökkentésére is felső határérték kell, hogy vonatkozzon.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/33/EK irányelve (2009. április 23.) a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatának előmozdításáról (HL L 120., 2009.5.15., 5. o.).

- (31) A szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési előírások költséghatékony végrehajtásának elősegítése érdekében a nehézgépjármű-állomány összetételében és szén-dioxid-kibocsátásában az évek során tapasztalható ingadozások figyelembevételekor lehetővé kell tenni a gyártók számára, hogy ha egy évben alulteljesítenek a fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékükkel kapcsolatban, akkor ezt az eredményt kiegyensúlyozhassák egy másik évben elért túlteljesítéssel.
- (32) A korai szén-dioxid-kibocsátáscsökkentés ösztönzése érdekében azon gyártók számára, amelyek átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása a szén-dioxid-referenciakibocsátás és a 2025-ös szén-dioxid-kibocsátási célérték által meghatározott szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési pályagörbe alatt marad, lehetővé kell tenni, hogy a 2025-ös célértéknek való megfelelés céljából tartalékolják ezeket a kibocsátási jóváírásokat. Hasonlóképpen lehetővé kell tenni azon gyártók számára, amelyek átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása a 2025-ös célérték és a 2030-tól alkalmazandó célérték által meghatározott szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési pályagörbe alatt marad, hogy a szén-dioxid-kibocsátási célértéknek a 2025. július 1. és 2030. június 30. között való megfelelés céljából tartalékolják ezeket a kibocsátási jóváírásokat.
- (33) Ha valamely gyártó a 2025. július 1-től 2030. június 30-ig terjedő bármely 12 hónapos beszámolási időszakban nem teljesíti a számára meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértéket, szintén lehetővé kell tenni számára, hogy egy korlátozott kibocsátási tartozást felhalmozzon. A gyártóknak azonban a 2030. június 30-án végződő, a 2029-es évre vonatkozó beszámolási időszakban fennálló bármely kibocsátási tartozásukat rendezniük kell.
- (34) A kibocsátási jóváírásokat és kibocsátási tartozásokat csak a fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékek gyártók általi teljesítésének meghatározása céljából kell figyelembe venni, és ezek nem tekinthetők átadható vagy adóintézkedések alá vonható eszközöknek.
- (35) A Bizottságnak szén-dioxid-többletkibocsátási díj formájában pénzbüntetést kell kiszabnia, ha a szén-dioxid-kibocsátási jóváírások és szén-dioxid-kibocsátási tartozások figyelembevételével megállapítást nyer, hogy egy gyártónak szén-dioxid-többletkibocsátás tulajdonítható. A gyártók szén-dioxid-többletkibocsátására vonatkozó információkat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni. Annak érdekében, hogy a gyártók megfelelő ösztönzést kapjanak a nehézgépjárművek fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának csökkentését célzó intézkedések megtételére, fontos, hogy a díj meghaladja a szén-dioxid-célértékek eléréséhez szükséges technológiák átlagos határköltségeit. A díjak beszedésének módját végrehajtási jogi aktus útján kell meghatározni a 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁹⁾ szerint elfogadott módszer figyelembevételével. A díjból befolyó összegeket az Európai Unió általános költségvetése bevételének kell tekinteni. Az (EU) 2019/631 rendelet értelmében végrehajtandó értékelés részeként a Bizottságnak értékelnie kell annak lehetőségét, hogy többletkibocsátási díjak összegét egy olyan meghatározott alapba vagy megfelelő programba kell utalni, amelynek célja a kibocsátásmentes mobilitás felé történő igazságos átmenet biztosítása, valamint a gépjárműipari ágazatban a munkavállalók átképzésének, továbbképzésének és egyéb késésekre vonatkozó képzésének támogatása.
- (36) Az e rendelet szerinti szén-dioxid-kibocsátási célértékek teljesítésének biztosításához szilárd megfelelési mechanizmusra van szükség. A gyártók (EU) 2018/956 rendelet által előírt azon kötelezettsége, hogy pontos adatokat biztosítsanak, valamint az említett kötelezettség teljesítésének elmulasztása esetén kiszabható közigazgatási bírságok hozzájárulnak az e rendelet szerinti célértékek teljesítésének ellenőrzéséhez felhasznált adatok megbízhatóságához.
- (37) Az e rendelet szerinti szén-dioxid-kibocsátáscsökkentés elérése céljából a használatban lévő nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátása eleget kell, hogy tegyen az 595/2009/EK rendelet és a hozzá tartozó végrehajtási intézkedések által meghatározott értékeknek. Ezért a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy az egyes gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának kiszámításakor figyelembe vegye a típusjövőhagyó hatóságok által a használatban lévő nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátásával kapcsolatban azonosított rendszeres megfeleléségi hiányosságokat.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 443/2009/EK rendelete (2009. április 23.) a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról (HL L 140., 2009.6.5., 1. o.).

- (38) Ahhoz, hogy a Bizottság ilyen intézkedéseket hozhasson, fel kell ruházni az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy kidolgozzon és végrehajtsa egy olyan eljárást, amelynek révén ellenőrizni lehet, hogy az üzemelő nehézgépjárművek az (EU) 595/2009 rendeletnek és a hozzá tartozó végrehajtási intézkedéseknek megfelelően meghatározott szén-dioxid-kibocsátásai megfelelnek-e a megfelelési nyilatkozatokban, az egyedi jóváhagyási bizonyítványokban vagy az ügyfél-információs dokumentumban rögzített szén-dioxid-kibocsátási értékeknek. Ezen eljárás kidolgozása során különös figyelmet kell fordítani a módszerek azonosítására, beleértve a tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztás-figyelő fedélzeti eszközökből származó adatok használatát olyan stratégiák feltárására, amelyek révén a jármű szén-dioxid-kibocsátási teljesítményét a tanúsítási eljárás során mesterségesen javítják. Amennyiben az ilyen ellenőrzések során a jármű szén-dioxid-kibocsátási teljesítményét mesterségesen javító eltéréseket vagy stratégiákat találnak, az említett megállapításokat elegendő indoknak kell tekinteni annak feltételezéséhez, hogy fennáll az 595/2009/EK rendeletben és az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁰⁾ rögzített követelményeknek való meg nem felelés súlyos kockázata, a tagállamoknak pedig ezen az alapon meg kell hozniuk az (EU) 2018/858 rendelet XI. fejezete szerinti szükséges intézkedéseket.
- (39) Az e rendeletben meghatározott szén-dioxid-kibocsátási célértékek eredményessége nagymértékben függ a szén-dioxid-kibocsátás meghatározásához használt módszer valós vezetési feltételek melletti reprezentatív jellegétől. A tudományos tanácsadási mechanizmus keretében a könnyűgépjárművekre vonatkozóan kiadott 2016. évi véleményel, valamint a gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásmérés vizsgálatát követően az Európai Parlament által kiadott ajánlással összhangban a nehézgépjárművek esetében is célszerű létrehozni egy olyan mechanizmust, amely az (EU) 2017/2400 rendelet alapján meghatározott szén-dioxid-kibocsátási és energiafogyasztási értékek valós vezetési feltételek melletti reprezentatív jellegének értékelésére szolgál. Ezen értékek valós vezetési feltételek melletti reprezentativitása biztosításának legmegbízhatóbb módja a tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztás-figyelő fedélzeti eszközök adatainak felhasználása. A Bizottságnak ezért fel hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy eljárásokat dolgozhasson ki az említett értékelések elvégzéséhez szükséges tüzelőanyag- és energiafogyasztási adatok gyűjtésére és kezelésére, és hogy biztosítsa az említett adatok nyilvános hozzáférhetőségét, miközben gondoskodik a személyes adatok védelméről.
- (40) A Bizottságnak értékelnie kell, hogy a tüzelőanyag- és energiafogyasztási adatok hogyan segíthetik elő annak biztosítását, hogy a járműnek az 595/2009/EK rendelettel és az ahhoz tartozó végrehajtási intézkedésekkel összhangban a VECTO számításmódosító rendszerrel meghatározott szén-dioxid-kibocsátási értékei az idő során valamennyi gyártó vonatkozásában tükrözzék a valós vezetési feltételek mellett mért szén-dioxid-kibocsátásokat, és értékelnie kell pontosabban azt, hogy ezek az adatok hogyan használhatók fel a VECTO számításmódosító rendszerrel meghatározott szén-dioxid-kibocsátási értékek és a valós vezetési feltételek mellett mért szén-dioxid-kibocsátás közötti eltérés figyelemmel kísérésére és szükség esetén ezen eltérés növekedésének megakadályozására.
- (41) 2022-ben a Bizottságnak értékelnie kell az e rendeletben meghatározott szén-dioxid-kibocsátási előírások eredményességét, különösen a 2030-ra elérendő szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célérték szintjét, azokat a módszereket, amelyeknek rendelkezésre kell állniuk ennek a célértéknek az eléréséhez és meghaladásához, valamint a szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célértékek meghatározását az egyéb típusú nehézgépjárművek, így például a kisebb tehergépkocsik, a különleges felépítményű gépjárművek, a helyi és a helyközi közlekedésben használt autóbuszok és a pótkocsik vonatkozásában. Szigorúan e rendelet céljából az értékelésnek tartalmaznia kell – a tagállami közlekedésre alkalmazandó tömegek és méretek figyelembevételével – a nehézgépjárművekre és a járműszerelvényekre vonatkozó megfontolásokat is, így például a moduláris és az intermodális megoldásokra vonatkozó megfontolásokat, ezzel egyidejűleg figyelembe véve az esetleges közlekedésbiztonsági és -hatékonysági szempontokat, az intermodális, a környezeti, az infrastrukturális és a visszapattanó hatásokat, valamint a tagállamok földrajzi helyzetét.
- (42) Fontos a nehézgépjárművek teljes életciklusra vonatkozó szén-dioxid-kibocsátásainak uniós szintű értékelése. E célból a Bizottságnak legkésőbb 2023-ig értékelnie kell az uniós piacon forgalomba hozott nehézgépjárművek teljes életciklusra számított szén-dioxid-kibocsátásának felmérésére, illetve az arra vonatkozó következetes adat-szolgáltatásra irányuló közös uniós módszertan kidolgozásának lehetőségét. A Bizottságnak nyomonkövetési intézkedéseket kell elfogadnia, ideértve adott esetben a jogalkotási javaslatokat is.
- (43) Annak biztosítása érdekében, hogy a nehézgépjárművek fajlagos szén-dioxid-kibocsátása megőrizze reprezentatív és teljesen naprakész jellegét, e rendeletnek tükröznie kell az 595/2009/EK rendelet és az ahhoz kapcsolódó végrehajtási intézkedések ilyen fajlagos szén-dioxid-kibocsátási értékeket érintő módosításait. E célból a Bizottságnak olyan hatáskörrel kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi számára, hogy minden járműalcsoport tekintetében meghatározzon egy olyan reprezentatív nehézgépjárművet, amely alapul szolgál a fajlagos szén-dioxid-kibocsátásban beálló változások értékeléséhez.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/858 rendelete (2018. május 30.) a gépjárművek és pótkocsijai, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2018.6.14., 1. o.).

- (44) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni egyes adatok és gyártói teljesítmények listájának közzétételére vonatkozóan.
- (45) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a következők vonatkozásában: a különleges felépítményű nehézgépjárműként jóváhagyott járművek azonosítása és a gyártók éves átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának helyesbítése; a szén-dioxid-többletkibocsátási díj beszedése; a szén-dioxid-kibocsátási értékekben jelentkező eltérések jelentése és azok figyelembevétele az átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás kiszámításakor; a szén-dioxid-referenciakibocsátások meghatározására vonatkozó feltételek alkalmazásának értékelése és azon kritériumok értékelése, amelyek alapján meghatározható, hogy ezeket a kibocsátásokat indokolatlanul növelték-e, és ha igen, hogyan kell azokat helyesbíteni; annak biztosítása, hogy a Bizottság rendelkezésére bocsássák a nehézgépjárművek valós szén-dioxid-kibocsátásával és energiafogyasztásával kapcsolatos egyes paramétereket; annak ellenőrzése, hogy az ügyfél-információs dokumentumban rögzített szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek megfelelnek-e az üzemelő nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának, illetve hogy nem alkalmaznak-e olyan stratégiát, amely az elvégzett vizsgálatok vagy számítások során mesterségesen javítja a jármű teljesítményét; valamint az egyes járműcsoportok egy vagy több reprezentatív járművének meghatározása, amelyekre a hasznos terhelés korrekciója alapul. Az 595/2009/EK rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ és O₄ kategóriájú járművek környezeti teljesítménye bizonyos szempontjainak meghatározására vonatkozóan. Az e preambulumbekzdésben említett végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (46) E rendelet nem alapvető rendelkezéseinek módosítása vagy kiegészítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a szén-dioxid-referenciakibocsátások kiigazítására, az üzemelő nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátásainak ellenőrzését szolgáló eljárásokra irányadó elvek és kritériumok meghatározására, valamint az e rendelet mellékleteiben szereplő egyes műszaki paraméterek – ideértve a célprofilok súlyait, a hasznos terhelés értékeit, az éves futásteljesítmény értékeit, valamint a hasznos terhelésre vonatkozó korrekciós tényezőket is – módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽¹²⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (47) mivel e rendelet célját, nevezetesen az új nehézgépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (48) Ezért az 595/2009/EK és az (EU) 2018/956 rendeletet és a 96/53/EK tanácsi irányelvet ⁽¹³⁾ ennek megfelelően szintén módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és cél

Annak érdekében, hogy hozzájáruljon annak az uniós célkitűzésnek az eléréséhez, amely a 2005-ös szinthez képest 2030-ra az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 30 %-os csökkentését irányozza elő az (EU) 2018/842 rendelet 2. cikke által lefedett ágazatokban, valamint hogy hozzájáruljon a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez, és hogy biztosított

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽¹²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽¹³⁾ A Tanács 96/53/EK irányelve (1996. július 25.) a Közösségen belül közlekedő egyes közúti járművek nemzeti és a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb méreteinek, valamint a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb össztömegének megállapításáról (HL L 235., 1996.9.17., 59. o.).

legyen a belső piac zavartalan működése, ez a rendelet szén-dioxid-kibocsátási előírásokat határoz meg az új nehézgépjárművek vonatkozásában, amelyek alapján az új nehézgépjárművek uniós állományának tulajdonítható fajlagos szén-dioxid-kibocsátást az alábbiak szerint kell csökkenteni a szén-dioxid-referenciakibocsátáshoz képest:

- a) a 2025. évvel kezdődő beszámolási időszakokban 15 %-kal;
- b) a 2030. évvel kezdődő beszámolási időszakokban 30 %-kal, hacsak a 15. cikkben említett felülvizsgálat alapján ettől eltérő határozat nem születik.

A szén-dioxid-referenciakibocsátás az (EU) 2018/956 rendelet szerint a 2019. július 1. és 2020. június 30. közötti időszak (a továbbiakban: a referenciaidőszak) vonatkozásában bejelentett nyomkövetési adatokon alapul – a különleges felépítményű gépjárművekre vonatkozó adatok kivételével –, és kiszámítása e rendelet I. melléklete 3. pontjának megfelelően történik.

2. cikk

Hatály

(1) E rendelet az N₂ és N₃ kategóriába tartozó új nehézgépjárművekre alkalmazandó, amelyek az alábbi jellemzőkkel rendelkeznek:

- a) 4 × 2-es tengelykiosztású és 16 tonnát meghaladó műszakilag megengedett legnagyobb terhelte tömeggel rendelkező merev tehergépkocsik;
- b) 6 × 2-es tengelykiosztású merev tehergépkocsik;
- c) 4 × 2-es tengelykiosztású és 16 tonnát meghaladó műszakilag megengedett legnagyobb terhelte tömeggel rendelkező nyerges vontatók; valamint
- d) 6 × 2-es tengelykiosztású nyerges vontatók.

E rendelet 5. cikkének és I. melléklete 2.3. pontjának alkalmazásában e rendelet továbbá azokra az N kategóriába tartozó új nehézgépjárművekre is alkalmazandó, amelyek nem tartoznak az 510/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁴⁾ hatálya alá, és nem rendelkeznek az első albekezdés a)–d) pontjában szereplő jellemzőkkel.

Az e bekezdés első és második albekezdésében említett járműkategóriák a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ II. mellékletében meghatározott járműkategóriáknak felelnek meg.

(2) E rendelet alkalmazásában az (1) bekezdésben említett járművek akkor tekintendők egy július 1-jével kezdődő 12 hónapos időszakban új nehézgépjárműveknek, ha az Unióban az adott időszakban vették először nyilvántartásba őket, és előzőleg nem vették nyilvántartásba őket az Unión kívül.

Nem vehető figyelembe az Unión kívüli korábbi nyilvántartásba vétel, ha arra az Unióban való nyilvántartásba vételt kevesebb mint három hónappal megelőzően került sor.

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 510/2011/EU rendelete (2011. május 11.) az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról (HL L 145., 2011.5.31., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról (keretirányelv) (HL L 263., 2007.10.9., 1. o.).

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén külön eljárást fogad el az 595/2009/EK rendelet és az ahhoz kapcsolódó végrehajtási intézkedések szerint különleges felépítményű nehézgépjárműként jóváhagyott, ám nem ekként nyilvántartásba vett járművek azonosítására, és e járművek figyelembevétele érdekében a 2021. év beszámolási időszakától kezdve, majd minden ezt követő beszámolási időszakra helyesbítéseket alkalmaz a gyártók éves átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „szén-dioxid-referenciakibocsátás”: az egyes járműalcsoportokba tartozó valamennyi új nehézgépjármű – a különleges felépítményű gépjárművek kivételével – az 1. cikk második bekezdésében említett referenciaidőszakra meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának átlaga, amelynek meghatározása az I. melléklet 3. pontjának megfelelően történik;
2. „fajlagos szén-dioxid-kibocsátás”: az egyes nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátása, amelynek meghatározása az I. melléklet 2.1. pontjának megfelelően történik;
3. „Y év beszámolási időszaka”: az Y év július 1. és az Y+1 év június 30. közötti időszak;
4. „átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás”: a gyártó új nehézgépjárművei fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának átlaga egy adott beszámolási időszakban, amelynek meghatározása az I. melléklet 2.7. pontjának megfelelően történik;
5. „fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célérték”: az egyes gyártók számára meghatározott, g/tkm-ben kifejezett szén-dioxid-kibocsátási célérték, amelyet évente határoznak meg az előző beszámolási időszakra vonatkozóan, az I. melléklet 4. pontjának megfelelően;
6. „merev tehergépkocsi”: olyan tehergépkocsi, amelyet nem félpótkocsi vontatására terveztek vagy építettek;
7. „nyerges vontató”: olyan vontató, amelyet kizárólag vagy elsősorban félpótkocsik vontatására terveztek és építettek;
8. „járműalcsoport”: az I. melléklet 1. pontjában meghatározott olyan járművek csoportja, amelyek jellemzője, hogy megfelelnek az adott járművek szén-dioxid-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának meghatározására alkalmas közös és megkülönböztető műszaki kritériumoknak;
9. „különleges felépítményű gépjármű”: olyan nehézgépjármű, amelyre vonatkozóan az 595/2009/EK rendelet és annak végrehajtási intézkedései alapján a szén-dioxid-kibocsátást és a tüzelőanyag-fogyasztást csak az e rendelet I. mellékletének 2.1. pontjában meghatározottaktól eltérő célprofilokra határozták meg;
10. „gyártó”: az a személy vagy szervezet, aki, illetve amely az (EU) 2018/956 rendelet 5. cikke értelmében felelős az új nehézgépjárművekre vonatkozó adatok benyújtásáért, illetve kibocsátásmentes nehézgépjárművek esetében az a személy vagy szervezet, aki, illetve amely a jóváhagyó hatóságnak felelősséggel tartozik a 2007/46/EK irányelv szerinti, teljes járműre vonatkozó EK-típusjóváhagyási eljárás vagy egyedi jóváhagyási eljárás minden vonatkozásáért és a gyártás megfelelőségének biztosításáért;
11. „kibocsátásmentes nehézgépjármű”: belső égésű motor nélküli vagy olyan belső égésű motorral felszerelt nehézgépjármű, amelynek kibocsátása az 595/2009/EK rendelettel és a hozzá kapcsolódó végrehajtási intézkedésekkel összhangban történő meghatározás szerint 1 g CO₂/kWh alatt marad, vagy amelynek kibocsátása a 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁶⁾ és a hozzá kapcsolódó végrehajtási intézkedésekkel összhangban történő meghatározás szerint 1 g CO₂/km alatt marad;

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 715/2007/EK rendelete (2007. június 20.) a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről (HL L 171., 2007.6.29., 1. o.).

12. „alacsony kibocsátású nehézgépjármű”: a kibocsátásmentes nehézgépjárműtől eltérő olyan nehézgépjármű, amelynek az I. melléklet 2.3.3. pontja szerint meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátása kevesebb mint az azon járműal-csoportba tartozó valamennyi jármű szén-dioxid-referenciakibocsátásának fele, amelybe a nehézgépjármű tartozik;
13. „célprofil”: egy célsebességciklusnak, egy hasznos terhelés értékének, egy felépítmény- vagy pótkocsi-konfigurációnak és adott esetben egyéb paramétereknek kombinációja, amely tükrözi egy jármű sajátos használatát, amely alapján meghatározzák egy nehézgépjármű hivatalos szén-dioxid-kibocsátását és tüzelőanyag-fogyasztását;
14. „célsebességciklus”: a jármű azon sebességének leírása, amelyet a járművezető el kíván érni vagy amelyre a forgalmi körülmények korlátozzák, az adott út során megtett távolság függvényében;
15. „hasznos terhelés”: egy jármű által különböző körülmények között szállított áruk tömege.

4. cikk

A gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása

2020. július 1-jétől kezdve, majd ezt követően minden beszámolási időszakban a Bizottság minden gyártó esetében meghatározza a g/tkm-ben kifejezett átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátást az előző beszámolási időszakra vonatkozóan, az alábbiak figyelembevételével:

- a) a gyártónak az előző beszámolási időszakban nyilvántartásba vett új nehézgépjárműveire – a különleges felépítményű gépjárművek kivételével – vonatkozóan az (EU) 2018/956 rendelet alapján bejelentett adatok; valamint
- b) az 5. cikknek megfelelően meghatározott kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátási tényező.

Az átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátást az I. melléklet 2.7. pontjával összhangban kell meghatározni.

5. cikk

Kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművek

(1) 2020. július 1-jétől kezdve, majd ezt követően minden beszámolási időszakban a Bizottság minden gyártó esetében meghatározza a kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátási tényezőt az előző beszámolási időszakra vonatkozóan.

A kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátási tényező figyelembe veszi egy beszámolási időszakban a gyártó modell-palettájában lévő kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművek számát és szén-dioxid-kibocsátását, beleértve a 2. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett kibocsátásmentes nehézgépjárműveket, valamint a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású különleges felépítményű gépjárműveket is, és azt az I. melléklet 2.3. pontjával összhangban kell meghatározni.

(2) A 2019 és 2024 közötti beszámolási időszakra az (1) bekezdés alkalmazásában a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású nehézgépjárművek beszámítása az alábbiak szerint történik:

- a) egy kibocsátásmentes nehézgépjármű két járműnek számít; valamint

- b) egy alacsony kibocsátású nehézgépjármű legfeljebb két járműnek számít, a fajlagos szén-dioxid-kibocsátásától, valamint azon járműalcsoport alacsony kibocsátásra vonatkozó küszöbértékétől függően, amelybe a jármű az I. melléklet 2.3.3. pontjában meghatározottak szerint tartozik.

A kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátási tényezőt az I. melléklet 2.3.1. pontjával összhangban kell meghatározni.

- (3) A 2025-től kezdődő beszámolási időszakok esetében a kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátási tényezőt az I. melléklet 2.3.2. pontjával összhangban 2 %-os referenciaérték alapján kell meghatározni.

- (4) A szén-dioxid-kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátási tényező legfeljebb 3 %-kal csökkentheti a gyártó átlagos fajlagos kibocsátását. A 2. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett kibocsátásmentes nehézgépjárműveknek a tényezőhöz való hozzájárulása legfeljebb 1,5 %-kal csökkentheti a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátását.

6. cikk

A gyártók fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékei

2026. július 1-jétől kezdve a Bizottság minden beszámolási időszakban minden gyártó esetében fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértéket határoz meg az előző beszámolási időszakra vonatkozóan. A fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célérték az alábbi értékek szorzatainak az összes járműalcsoporthoz kiterjedő összege:

- a) esettől függően az 1. cikk első bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célérték;
- b) a szén-dioxid-referenciakibocsátás;
- c) a gyártó járművei milyen arányban képviseltetik magukat az egyes járműalcsoporthoz;
- d) az egyes járműalcsoporthoz alkalmazott, az éves futásteljesítmény és a hasznos terhelés szerinti súlyozó tényezők.

A fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértéket az I. melléklet 4. pontjával összhangban kell meghatározni.

7. cikk

Kibocsátási jóváírások és kibocsátási tartozások

(1) Annak meghatározása, hogy a 2025–2029-es évek beszámolási időszakaiban a gyártó megfelel-e a rá érvényes fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékeknek, az I. melléklet 5. pontjának megfelelően meghatározott kibocsátási jóváírásainak és kibocsátási tartozásainak figyelembevételével történik, amelyek kiszámításához a gyártó adott beszámolási időszakon belüli új nehézgépjárműveinek – a különleges felépítményű gépjárművek kivételével – számát megszorozzák:

- a) a (2) bekezdésben említett szén-dioxid-csökkentési pályagörbének és a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának különbségével, ha a különbség pozitív szám (a továbbiakban: kibocsátási jóváírások); vagy
- b) a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának és fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékének különbségével, ha a különbség pozitív szám (a továbbiakban: kibocsátási tartozások).

Kibocsátási jóváírások a 2019–2029-es évek beszámolási időszakaiban szerezhetők. A 2019–2024-es évek beszámolási időszakaiban szerzett kibocsátási jóváírások azonban csak annak megállapítása érdekében vehetők figyelembe, hogy a gyártó teljesítette-e a 2025-ös év beszámolási időszakának fajlagos szén-dioxid-kibocsátási értékeit.

Kibocsátási tartozások a 2025–2029-es évek beszámolási időszakaiban halmozhatók fel. A gyártó teljes kibocsátási tartozása azonban nem haladhatja meg a gyártónak a 2025-ös év beszámolási időszakára vonatkozó fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékének és a gyártó ugyanazon időszakon belüli nehézgépjárművei számának megszorozásával kapott érték 5 %-át („kibocsátási tartozásküszöb”).

A 2025–2028-as évek beszámolási időszakában szerzett, illetve felhalmozott kibocsátási jóváírások és kibocsátási tartozások adott esetben átvihetők egyik beszámolási időszakra a következőre. A fennmaradó kibocsátási tartozásokat a 2029-es év beszámolási időszakában rendezni kell.

(2) A szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési pályagörbe minden gyártó esetében meghatározásra kerül az I. melléklet 5.1. pontjának megfelelően, az 1. cikk második bekezdésében említett szén-dioxid-referenciakibocsátás és az ugyanazon cikk első bekezdésének a) pontjában a 2025-ös év beszámolási időszakára megállapított szén-dioxid-kibocsátási célérték, illetve a 2025-ös év beszámolási időszakára megállapított szén-dioxid-kibocsátási célérték és a 2030-tól kezdődő beszámolási időszakokra alkalmazandó szén-dioxid-kibocsátási célérték közötti lineáris pályagörbe alapján, az említett cikk első bekezdésének b) pontja szerint.

8. cikk

A fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékek teljesítése

(1) Ha a (2) bekezdés alapján megállapítást nyer, hogy egy gyártónak 2025-től kezdődően egy adott beszámolási időszakban szén-dioxid-többletkibocsátás tulajdonítható, akkor a Bizottság szén-dioxid-többletkibocsátási díjat szab ki, amelynek kiszámítása az alábbi képlet szerint történik:

a) 2025-2029. között:

$$(\text{CO}_2\text{-többletkibocsátási díj}) = (\text{CO}_2\text{-többletkibocsátás} \times 4\,250 \text{ EUR/gCO}_2/\text{tkm})$$

b) 2030-tól kezdődően:

$$(\text{CO}_2\text{-többletkibocsátási díj}) = (\text{CO}_2\text{-többletkibocsátás} \times 6\,800 \text{ EUR/gCO}_2/\text{tkm}).$$

(2) Egy gyártónak az alábbi esetekben tulajdonítható szén-dioxid-többletkibocsátást:

a) ha a kibocsátási tartozások összegének a kibocsátási jóváírások összegével csökkentett értéke a 2025–2028. közötti évek bármely beszámolási időszakában meghaladja a 7. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett kibocsátási tartozásküszöböt;

b) ha a 2029-es év beszámolási időszakában a kibocsátási tartozások összegének a kibocsátási jóváírások összegével csökkentett értéke pozitív;

c) ha a 2030-as év beszámolási időszakától kezdve a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása meghaladja a rá vonatkozó fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértéket.

Az adott beszámolási időszakban jelentkező szén-dioxid-többletkibocsátás kiszámítása az I. melléklet 6. pontjának megfelelően történik.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikk (1) bekezdése szerinti szén-dioxid-többletkibocsátási díj beszedésének módját. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A szén-dioxid-többletkibocsátási díjakat az Európai Unió általános költségvetése bevételeinek kell tekinteni.

9. cikk

A nyomkövetési adatok ellenőrzése

(1) A típusjóváhagyó hatóságok késedelem nélküli jelentik a Bizottságnak azokat az eltéréseket, amelyeket az e rendelet 13. cikkében említett eljárásnak megfelelően végzett ellenőrzések során az üzemelő nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátását illetően észlelnek a megfelelőségi nyilatkozatokban vagy az (EU) 2017/2400 rendelet 9. cikkének (4) bekezdésében említett ügyfél-információs dokumentumban szereplő értékekhez képest.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett eltéréseket figyelembe veszi az adott gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának kiszámítása céljából.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén részletes szabályokat fogad el az ilyen eltérések jelentésére szolgáló eljárásokra és az eltéréseknek az átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás kiszámítási eljárásában való figyelembevételére vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

10. cikk

A szén-dioxid-referenciakibocsátás értékelése

A teljes uniós járműállományra vonatkozó CO₂-kibocsátási célértékek meghatározásának alapjául szolgáló szén-dioxid-referenciakibocsátás megbízhatóságának és reprezentativitásának biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén megállapítja azt a módszertant, amely szerint értékelni kell azon feltételek alkalmazását, amelyek mellett a szén-dioxid-referenciakibocsátást meghatározták, valamint rögzíti azokat a kritériumokat, amelyek alapján meghatározható, hogy ezeket a kibocsátásokat indokolatlanul növelték-e, és ha igen, hogyan kell azokat helyesbíteni.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

11. cikk

Az adatok és a gyártók eredményeinek közzététele

(1) A Bizottság minden év április 30-ig végrehajtási jogi aktusok révén listát tesz közzé az alábbi adatokkal:

a) 2020. július 1-jétől az egyes gyártók 4. cikkben említett átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása az előző beszámolási időszakban;

b) 2020. július 1-jétől az egyes gyártóknak az 5. cikk (1) bekezdésében említett kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátási tényezője az előző beszámolási időszakban;

- c) 2026. július 1-jétől az egyes gyártók 6. cikkben említett fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértéke az előző beszámolási időszakra;
- d) 2020. július 1-jétől 2031. június 30-ig az egyes gyártók 7. cikkben említett szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési pályagörbéje, kibocsátási jóváírásai és 2026. július 1-jétől 2031. június 30-ig kibocsátási tartozásai az előző beszámolási időszakban;
- e) 2026. július 1-jétől az egyes gyártók 8. cikk (1) bekezdésében említett szén-dioxid-többletkibocsátása az előző beszámolási időszakban;
- f) 2020. július 1-jétől az Unióban az előző beszámolási időszakban nyilvántartásba vett összes új nehézgépjármű átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása.

A 2021. április 30-án közzéteendő listának tartalmaznia kell az 1. cikk második bekezdésében említett szén-dioxid-referenciakibocsátást.

(2) A Bizottság a 17. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a szén-dioxid-referenciakibocsátás alábbiak szerinti kiigazítása érdekében:

- a) ha a 14. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontja szerint sor került a célprofilok súlyainak vagy a hasznos terhelés értékének kiigazítására, a II. melléklet 1. pontjában meghatározott eljárás alkalmazásával;
- b) ha a 14. cikk (2) bekezdése szerint korrekciós tényezőket határoztak meg, ezeknek a korrekciós tényezőknek a szén-dioxid-referenciakibocsátásra való alkalmazásával.
- c) ha megállapították a szén-dioxid-referenciakibocsátás indokolatlan növekedését a 10. cikkben említett módszerrel összehangban, szén-dioxid-referenciakibocsátások legkésőbb 2022. április 30-ig történő helyesbítése révén.

A Bizottság közzéteszi a szén-dioxid-referenciakibocsátás kiigazított értékeit, valamint alkalmazza ezeket az értékeket a gyártó azon fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékeinek a kiszámításához, amelyek az értékek kiigazítására szolgáló felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazásának kezdőnapját követően kezdődő beszámolási időszakokban alkalmazandók.

12. cikk

Valós vezetési feltételek mellett mért szén-dioxid-kibocsátások és energiafogyasztás

(1) A Bizottság nyomon követi és értékeli az 595/2009/EK rendelet keretében meghatározott szén-dioxid-kibocsátási és energiafogyasztási értékek valós vezetési feltételek melletti reprezentatív jellegét.

A Bizottság továbbá rendszeresen adatokat gyűjt a nehézgépjárművek valós vezetési feltételek melletti szén-dioxid-kibocsátásáról és energiafogyasztásáról a tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztás-figyelő fedélzeti eszközök használata révén, kezdve az 595/2009/EK rendelet 5c. cikkének b) pontjában említett intézkedések alkalmazásának kezdőnapjától nyilvántartásba vett új nehézgépjárművekkel.

A Bizottság biztosítja a közvélemény tájékoztatását a reprezentatív jelleg időbeli alakulásáról.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a Bizottság biztosítja, hogy az 595/2009/EK rendelet 5c. cikkének b) pontjában említett intézkedések alkalmazásának időpontjától kezdve – az esettől függően – a gyártók, a nemzeti hatóságok vagy a járművekből való közvetlen adatátvitel útján rendszeres időközönként rendelkezésére bocsássák a nehézgépjárművek valós vezetési feltételek mellett mért szén-dioxid-kibocsátására és energiafogyasztására vonatkozó következő paramétereket:

- a) a jármű-azonosító szám;
- b) a fogyasztott tüzelőanyag és villamos energia;
- c) a teljes megtett távolság;
- d) a hasznos terhelés;
- e) a külső töltésű, elektromos hibrid hajtású nehézgépjárművek esetében a fogyasztott tüzelőanyag és villamos energia, valamint a megtett távolság a különböző menetüzemmódok szerinti felosztásban;
- f) az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek teljesítéséhez szükséges egyéb paraméterek.

A Bizottság az e bekezdés első albekezdése alapján beérkezett adatokat kezeli, hogy az (1) bekezdés céljára anonimizált és összesített – többek között gyártónkénti – adatkészletet hozzon létre. A jármű-azonosító számok csak az említett adatkezelés céljából használhatók fel, és legfeljebb az ahhoz szükséges ideig őrizhetők meg.

(3) A tesztelés során mért és a valós vezetési feltételek mellett mért kibocsátási értékek közötti különbség növekedésének megakadályozása céljából a Bizottság legkésőbb az 595/2009/EK rendelet 5c. cikkének b) pontjában említett intézkedések alkalmazásának kezdőnapját követő két éven és öt hónapon belül felméri, hogy a tüzelőanyag- és energiafogyasztásra vonatkozó adatokat hogyan lehet annak biztosítására felhasználni, hogy a járműveknek az említett rendelet szerint meghatározott szén-dioxid-kibocsátási és energiafogyasztási értékei az egyes gyártók esetében továbbra is reprezentatívak maradjanak a valós vezetési feltételek melletti kibocsátás tekintetében.

A Bizottság nyomon követi és évente beszámol az első albekezdésben említett különbség alakulásáról, és a különbség növekedésének megelőzése érdekében 2027-ben értékeli egy olyan mechanizmus megvalósíthatóságát, amely 2030-tól kiigazítja gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátását, továbbá adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be egy ilyen mechanizmus bevezetésére.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az e cikk (2) bekezdésében említett adatok gyűjtésére és kezelésére vonatkozó részletes eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

13. cikk

Az üzemelő nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának ellenőrzése

(1) A gyártók biztosítják, hogy az (EU) 2017/2400 rendelet 9. cikkének (4) bekezdésében említett ügyfél-információs dokumentumban rögzített szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek megfeleljenek az üzemelő nehézgépjárművek említett rendelettel összhangban meghatározott szén-dioxid-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának.

(2) A (4) bekezdésben említett eljárások hatálybalépését követően a típusjóváhagyó hatóságok a megfelelő és reprezentatív járműminták alapján ellenőrzik, hogy azon gyártók tekintetében, amelyek számára engedélyt adtak a számításhoz szimulációs rendszer 595/2009/EK rendelettel és annak végrehajtási intézkedéseivel összhangban való működtetésére, az ügyfél-információs dokumentumokban rögzített szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek megfelelnek-e az üzemelő nehézgépjárművek említett rendelettel és annak végrehajtási intézkedéseivel összhangban meghatározott szén-dioxid-kibocsátásainak és tüzelőanyag-fogyasztásának, megfontolva többek között a tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztás-figyelő fedélzeti eszközökből származó, rendelkezésre álló adatok felhasználását.

A típusjóváhagyó hatóságok többek között a tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztás-figyelő fedélzeti eszközökből származó adatok felhasználásával ellenőrzik továbbá a fedélzeten található, vagy a mintában szereplő járművekhez kapcsolódó bármely olyan stratégia jelenlétét, amely a szén-dioxid-kibocsátás és tüzelőanyag-fogyasztás igazolása céljából elvégzett vizsgálatok vagy számítások során mesterségesen javítja a jármű teljesítményét.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés szerint elvégzett ellenőrzések eredményeként fény derül a szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek megfelelőségének olyan hiányára, amely nem tudható be a számításhoz szimulációs rendszer hibás működésének, vagy bármely olyan stratégiára, amely mesterségesen javítja a jármű teljesítményét, a felelős típusjóváhagyó hatóság – az (EU) 2018/858 rendelet XI. fejezetében előírt szükséges intézkedések megtételén felül – biztosítja – az adott esettől függően – az ügyfél-információs dokumentumok, a megfelelőségi nyilatkozatok és az egyedi jóváhagyási bizonyítványok helyesbítését.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzések végrehajtására vonatkozó eljárásokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadása előtt a 17. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben megállapítja az első albekezdésben említett eljárások meghatározására vonatkozó irányadó elveket és kritériumokat.

14. cikk

Az I. és II. melléklet módosításai

(1) Annak biztosítása érdekében, hogy az egyes gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának 4. cikk szerinti kiszámításában és a fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértékek 6. cikk szerinti kiszámításában használt műszaki paraméterek figyelembe vegyék a műszaki fejlődést és a teherfuvarozási logisztika változásait, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. és II. mellékletben szereplő alábbi rendelkezések módosítása érdekében:

a) az I. melléklet 1. táblázatában szereplő, a vezetőfülke-típusra és a motorteljesítményre vonatkozó bejegyzések, valamint az említett táblázatban említett „hálóműhely vezetőfülke” és „nappali vezetőfülke” fogalom meghatározásai;

b) a célprofil I. melléklet 2. táblázatában szereplő súlyai;

c) az I. melléklet 3. táblázatában szereplő hasznos terhelés értékei, valamint a II. melléklet 1. táblázatában szereplő, a hasznos terhelésre vonatkozó korrekciós tényezők;

d) az I. melléklet 4. táblázatában szereplő éves futásteljesítmény-értékek.

(2) Ha az 595/2009/EK rendeletben és annak végrehajtási intézkedéseiben meghatározott típusjóvá hagyási eljárásokat az e cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említettektől eltérően, oly módon módosítják, hogy az e bekezdés szerint meghatározott reprezentatív járművek szén-dioxid-kibocsátása 5 g CO₂/km értéknél nagyobb mértékben nő vagy csökken, akkor a Bizottság a 11. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjával összhangban korrekciós tényezőt alkalmaz a szén-dioxid-referenciakibocsátásra, amit a II. melléklet 2. pontjában szereplő képlet segítségével kell kiszámítani.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén megállapítja az egyes járműalcsoportok egy vagy több reprezentatív járművének és ezek statisztikai súlyának meghatározására szolgáló módszert, amelynek alapján az e cikk (2) bekezdésében említett kiigazítást meg kell állapítani, az (EU) 2018/956 rendelet szerint jelentett nyomonkövetési adatok és a járművek (EU) 2017/2400 rendelet 12. cikkének (1) bekezdésében felsorolt műszaki jellemzőinek figyelembevételével. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

15. cikk

Felülvizsgálat és jelentéstétel

(1) A Bizottság legkésőbb 2022. december 31-én jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet eredményességéről, a szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célértékről, valamint a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművekre vonatkozó, 2030-tól alkalmazandó ösztönzési mechanizmus szintjéről, az egyéb típusú nehézgépjárművekre, többek között pótkocsikra, helyi és helyközi forgalomban használt autóbuszokra és különleges felépítményű gépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célértékek megállapításáról, valamint a nehézgépjárművekre vonatkozóan kötelező kibocsátáscsökkentési célértékek 2035-től, illetve 2040-től kezdődő bevezetéséről. A 2030-ra vonatkozó célértéket az Európai Unió Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásaival összhangban kell értékelni.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett jelentés tartalmazza továbbá különösen az alábbiak értékelését:

- a) a 7. cikkben említett kibocsátási jóváírásokat és kibocsátási tartozásokat alkalmazó rendszer hatékonysága, továbbá hogy helyénvaló-e e rendszer alkalmazását meghosszabbítani 2030-ra és az azt követő évekre;
- b) a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművek elterjedése, figyelembe véve a 2009/33/EK irányelvben meghatározott célértékeket, valamint az ilyen nehézgépjárművek forgalomba hozatalát érintő releváns paramétereket és feltételeket;
- c) a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművekre vonatkozó, az 5. cikkben meghatározott ösztönzési mechanizmus hatékonysága, illetve különböző elemeinek megfelelősége, azzal a céllal, hogy azt a 2025 utáni időszakra vonatkozóan kiigazítsák a kibocsátásmentes hatósugár és járműalcsoport szerinti lehetséges, a futásteljesítmény és a hasznos terhelés szerinti súlyozó tényezőket is figyelembe vevő megkülönböztetés érdekében, olyan alkalmazási kezdőnap megállapításával, amely legalább 3 év felkészülési időt biztosít;

- d) a szükséges elektromos és tüzelőanyag töltő infrastruktúra kiépítése, a motorra vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások bevezetésének lehetősége különösen a különleges felépítményű gépjárművekre vonatkozóan, valamint az (EU) 2017/2400 rendelettel összhangban meghatározott szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek valós vezetési feltételek melletti reprezentatív jellege;
- e) kizárólag e rendelet céljából – a tagállami közlekedésre alkalmazandó tömeg és méret figyelembevételével – a nehézgépjárművekre és a járműszerelvényekre vonatkozó megfontolások, így például a moduláris és az intermodális koncepciók, ezzel egyidejűleg értékelve az esetleges közlekedésbiztonsági és -hatékonysági szempontokat, az intermodális, környezeti, infrastrukturális és a visszapattanó hatásokat, valamint a tagállamok földrajzi helyzetét;
- f) a VECTO számítási szimulációs rendszer, a rendszer folyamatos és időben történő naprakésszé tételének biztosítása céljából;
- g) egy olyan egyedi módszertan kidolgozásának lehetősége, amely magában foglalja a megújuló energiával előállított, valamint az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁷⁾ említett fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak megfelelő, szintetikus és fejlett, alternatív folyékony és gáz-halmazállapotú megújuló tüzelőanyagok – többek között az e-tüzelőanyagok – használatának a kibocsátáscsökkentéshez való lehetséges hozzájárulását.
- h) a gyártók közötti nyitott, átlátható és megkülönböztetésmentes összevonási mechanizmus bevezetésének megvalósíthatósága;
- i) a szén-dioxid-többletkibocsátási díj szintje, annak biztosítása érdekében, hogy az meghaladja a szén-dioxid-kibocsátási célértékek eléréséhez szükséges technológiák átlagos határköltségeit.

(3) Az (1) bekezdésben említett jelentést adott esetben az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslat kíséri.

(4) Az (EU) 2019/631 rendelet 15. cikkének (5) bekezdése szerinti értékelés keretében a Bizottság értékeli annak lehetőségét, hogy a szén-dioxid-többletkibocsátási díjakból származó bevételt egy meghatározott alaphoz vagy egy megfelelő programhoz rendelje, azzal a céllal, hogy biztosítsa a Párizsi Megállapodás 4.1. cikkében említett klímasemleges gazdaság felé történő igazságos átmenetet, különösen az átképzés, a továbbképzés és az egyéb készségekre vonatkozó képzés, valamint a munkavállalók gépjárműiparon belüli átcsoportosításának támogatása érdekében az összes érintett tagállamban, különösen az átmenet által leginkább érintett régiókban és közösségekben. A Bizottság erről adott esetben legkésőbb 2027-ig jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

(5) A Bizottság legkésőbb 2023-ig értékeli az uniós piacon forgalomba hozott új nehézgépjárművek teljes életciklusra számított szén-dioxid-kibocsátásának felmérésére, illetve az arra vonatkozó következetes adatszolgáltatásra irányuló közös uniós módszertan kidolgozásának lehetőségét. A Bizottság ezt az értékelést – beleértve adott esetben a nyomkövetési intézkedésekre vonatkozó javaslatokat is, például a jogalkotási javaslatokat – továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

16. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁸⁾ 44. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

17. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 11. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében és a 14. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. augusztus 14-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében és a 14. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 11. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (4) bekezdésének második albekezdése és a 14. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

18. cikk

Az 595/2009/EK rendelet módosítása

A 595/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk első bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az 5a., az 5b. és az 5c. cikk alkalmazásában az O₃ és O₄ kategóriájú járművekre is alkalmazni kell.”

2. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„5a. cikk

A gyártókkal szembeni különös követelmények az M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ és O₄ kategóriájú járművek környezeti teljesítménye tekintetében

(1) A gyártóknak gondoskodniuk kell arról, hogy az értékesített, nyilvántartásba vett vagy forgalomba helyezett O₃ és O₄ kategóriájú új járművek megfeleljenek az alábbi követelményeknek:

- a) az említett járművek szén-dioxid-kibocsátásra, tüzelőanyag-fogyasztásra, villamosenergia-fogyasztásra és gépjárművek kibocsátásmentes hatósugarára gyakorolt hatása az 5c. cikk a) pontjában említett módszertan szerint kerül meghatározásra;
- b) a járművek a hasznos terhelés figyelemmel kísérésére és rögzítésére szolgáló fedélzeti berendezésekkel vannak ellátva, összhangban az 5c. cikk b) pontjában említett követelményekkel.

(2) A gyártók biztosítják, hogy az értékesített, nyilvántartásba vett vagy forgalomba helyezett M₂, M₃, N₂ és N₃ kategóriájú új járműveket fedélzeti készülékkel szereljék fel a tüzelőanyag- és/vagy az energiafogyasztás, a hasznos terhelés és a futásteljesítmény figyelemmel kísérésére és rögzítésére, összhangban az 5c. cikk b) pontjában említett követelményekkel.

A gyártóknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy e járművek kibocsátásmentes hatósugarát és villamosenergia-fogyasztását az 5c. cikk c) pontjában említett módszertannal összhangban határozzák meg.

5b. cikk

A tagállamokkal szembeni különös követelmények az M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ és O₄ kategóriájú járművek környezeti teljesítménye tekintetében

(1) A nemzeti hatóságok az 5c. cikkben említett végrehajtási intézkedésekkel összhangban megtagadják az EK-típusjóváhagyás vagy a nemzeti típusjóváhagyás megadását azon M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ és O₄ kategóriájú új járműtípusok esetében, amelyek nem felelnek meg az említett végrehajtási intézkedésekben megállapított követelményeknek.

(2) A nemzeti hatóságok az 5c. cikkben említett végrehajtási intézkedésekkel összhangban megtiltják azon M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ és O₄ kategóriájú új járművek értékesítését, nyilvántartásba vételét vagy forgalomba helyezését, amelyek nem felelnek meg az említett végrehajtási intézkedésekben megállapított követelményeknek.

5c. cikk

Intézkedések az M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ és O₄ kategóriájú járművek környezeti teljesítménye bizonyos szempontjainak meghatározására

A Bizottság 2021. december 31-ig végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a következő intézkedéseket:

- a) az O₃ és O₄ kategóriájú járművek teljesítményének a szén-dioxid-kibocsátásra, a tüzelőanyag-fogyasztásra, a villamosenergia-fogyasztásra és a gépjárművek kibocsátásmentes hatósugarára gyakorolt hatása tekintetében való értékelésére szolgáló módszertan;

- b) az M₂, M₃, N₂ és N₃ kategóriájú gépjárművek tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztásának és futásteljesítményének figyelemmel kísérésére és rögzítésére szolgáló fedélzeti eszközök felszerelésére, valamint az (EU) 2019/1242 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a), b), c) vagy d) pontjában felsorolt jellemzőknek megfelelő járművek és azoknak az O₃ és O₄ kategóriájú járművekkel való kombinációi hasznos terhelésének, illetve össztömegének meghatározására és rögzítésére – beleértve szükség szerint a kombináción belüli járművek közötti adatátvitelt is – vonatkozó műszaki követelmények;
- c) az M₂, M₃, N₂ és N₃ kategóriájú új járművek kibocsátásmentes hatósugarának és villamosenergia-fogyasztásának meghatározására szolgáló módszertan.

E végrehajtási jogi aktusokat a 13a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1242 rendelete (2019. június 20.) az új nehézgépjárművek széndioxid-kibocsátási előírásainak meghatározásáról, valamint az 595/2009/EK és az (EU) 2018/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 96/53/EK irányelv módosításáról (HL L 198, 2019.7.25., 202 o.).”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„13a. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott „Műszaki Bizottság – Gépjárművek” elnevezésű bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/858 rendelete (2018. május 30.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról és a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2018.6.14., 1. o.).”

19. cikk

Az (EU) 2018/956 rendelet módosítása

Az (EU) 2018/956 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (*) és az 595/2009/EK és az (EU) 2019/1242 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (**) szereplő fogalommeghatározások alkalmazandók.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról („keret-irányelv”) (HL L 263., 2007.10.9., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1242 rendelete (2019. június 20.) az új nehézgépjárművek széndioxid-kibocsátási előírásainak meghatározásáról, valamint az 595/2009/EK és az (EU) 2018/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 96/53/EK irányelv módosításáról (HL L 198, 2019.7.25., 202 o.).”

2. A 4. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Unióban első alkalommal nyilvántartásba vett új nehézgépjárművek tekintetében a tagállamok 2019. január 1-jétől kezdve nyomon követik az I. melléklet A. pontjában meghatározott adatokat.

A II. mellékletben foglalt adatbejelentési eljárással összhangban a tagállami illetékes hatóságok 2020-tól kezdve minden év szeptember 30-ig megküldik az előző beszámolási időszak során (július 1. és június 30. között) gyűjtött adatokat a Bizottságnak.

A 2019-es évet illetően a 2020. szeptember 30-ig bejelentett adatoknak a 2019. január 1. és 2020. június 30. között gyűjtött adatokat kell tartalmaznia.

A korábban az Unión kívül nyilvántartásba vett új nehézgépjárművekre vonatkozó adatokat nem kell nyomon követni és bejelenteni, kivéve, ha a nyilvántartásba vételük az Unióban történő nyilvántartásba vétel előtt kevesebb mint három hónappal történt meg.”

3. Az 5. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nehézgépjárműgyártók az I. melléklet B. részének 1. pontjában meghatározott kezdőévektől kezdődően minden egyes új nehézgépjármű esetében nyomon követik az I. melléklet B. részének 2. pontjában meghatározott adatokat.

Az I. melléklet B. részének 1. pontjában meghatározott kezdőévektől kezdődően a nehézgépjárműgyártóknak a II. mellékletben meghatározott jelentéstételi eljárással összhangban minden év szeptember 30-ig be kell jelenteniük a Bizottságnak az összes új nehézgépjárműre vonatkozó említett adatokat, az előző, július 1. és június 30. közötti beszámolási időszakra eső szimulációs időpontot megadva.

A 2019-es évet illetően a gyártóknak azon új nehézgépjárművek esetében kell adatot szolgáltatnia, amelyek szimulációja a 2019. január 1. és 2020. június 30. közötti időszakra esik.

A szimuláció időpontja az I. melléklet B. része 2. pontjának 71. adatával összhangban bejelentett időpont.”

4. A 10. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság minden év április 30-ig éves jelentést tesz közzé, amelyben elemzi a tagállamok és a gyártók által az előző beszámolási időszakra vonatkozóan benyújtott adatokat.”

5. A II. melléklet 3.2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„3.2. Az előző beszámolási időszakban nyilvántartásba vett nehézgépjárműveknek a nyilvántartásban rögzített adatait 2021-től kezdődően minden évben április 30-ig közzé kell tenni, kivéve a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokat.”

20. cikk

A 96/53/EK irányelv módosításai

A 96/53/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk az „alternatív üzemanyaggal hajtott jármű” meghatározása után a következő fogalom meghatározással egészül ki:

„— „kibocsátásmentes jármű”: az (EU) 2019/1242 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikkének 11. pontjában meghatározott kibocsátásmentes nehézgépjármű.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1242 rendelete (2019. június 20.) az új nehézgépjárművek széndioxid-kibocsátási előírásainak meghatározásáról, valamint az 595/2009/EK és az (EU) 2018/956 európai parlamenti rendelet és a 96/53/EK irányelv módosításáról (HL L 198, 2019.7.25., 202 o.)”

2. A 10b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10b. cikk

Az alternatív üzemanyaggal hajtott vagy kibocsátásmentes járművek megengedett legnagyobb össz tömege az I. melléklet 2.2.1., 2.2.2., 2.2.3., 2.2.4., 2.3.1., 2.3.2. és 2.4. pontjában meghatározottak szerint engedélyezett.

Az alternatív üzemanyaggal hajtott vagy kibocsátásmentes járművek emellett meg kell, hogy feleljenek az I. melléklet 3. pontjában a legnagyobb megengedett tengelyterhelés vonatkozásában meghatározott tömeghatár-értékeknek.

Az alternatív üzemanyaggal hajtott vagy kibocsátásmentes járművek esetében szükséges többlettömeget a kérdéses jármű jóváhagyási eljárása során a gyártó által benyújtott dokumentáció alapján kell meghatározni. A többlettömeget fel kell tüntetni a 6. cikkel összhangban előírt hivatalos igazolásokon.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10h. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy ezen irányelv alkalmazása céljából naprakésszé tegye a 2. cikkben említett, olyan alternatív üzemanyagokat tartalmazó listát, amelyek esetében többlettömeget kell biztosítani. Különösen fontos, hogy a Bizottság a szokásos gyakorlatát követve e felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt szakértői konzultációkat folytasson, többek között a tagállamok szakértőivel is.”

3. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 2.2.1., a 2.2.2., a 2.2.3. és a 2.2.4. pont második oszlopa a következő albekezdéssel egészül ki:

„Jármű-kombinációk esetében, beleértve az alternatív üzemanyaggal hajtott vagy kibocsátásmentes járműveket is, az e szakaszra vonatkozóan előírt megengedett legnagyobb össz tömeg az alternatív tüzelőanyag- vagy kibocsátásmentes technológia többlettömegével, legfeljebb 1 tonnával, illetve 2 tonnával megnövelésre kerül.”;

b) a 2.3.1. pont második oszlopa a következő albekezdéssel egészül ki:

„Kibocsátásmentes járművek: a 18 tonna megengedett legnagyobb össz tömeg a kibocsátásmentes technológia többlettömegével, legfeljebb 2 tonnával megnövelésre kerül.”;

c) a 2.3.2. pont harmadik oszlopa a következő albekezdéssel egészül ki:

„Háromtengelyes kibocsátásmentes járművek: a 25 tonna vagy – amennyiben a hajtott tengelyt ikerabroncsozással és légrugós felfüggesztéssel vagy az Unióban ezzel egyenértékűként elismert, a II. mellékletben meghatározott felfüggesztéssel szerelték, vagy ha a hajtott tengelyek mindegyikét ikerabroncsozással szerelték és a legnagyobb tengelyterhelés tengelyenként nem haladja meg a 9,5 tonnát – 26 tonna megengedett legnagyobb össz tömeg, a kibocsátásmentes technológia többlettömegével, de legfeljebb 2 tonnával megnövelésre kerül.”;

d) a 2.4. pont harmadik oszlopa a következő albekezdéssel egészül ki:

„Háromtengelyes csuklós autóbuszok, amelyek kibocsátásmentes járművek: a 28 tonna megengedett legnagyobb össz tömeg a kibocsátásmentes technológia többlettömegével, legfeljebb 2 tonnával megnövelésre kerül.”

21. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

I. MELLÉKLET

Az átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás, a fajlagosszén-dioxid-kibocsátási célérték és a szén-dioxid-többletkibocsátás

1. JÁRMŰALCSOPORTOK

Minden új nehézgépjárművet az 1. táblázatban meghatározott egyikjárműalcsoporthoz kell sorolni az abban meghatározott kritériumok alapján.

1. táblázat

Járműalcsoporthoz (sg)

Nehézgépjárművek	Vezetőfülke-típus	Motorteljesítmény	Járműalcsoporthoz (sg)
4 x 2-es tengelykiosztású és 16 tonnát meghaladó műszakilag megengedett legnagyobb terhelte tömegű merev tehergépkocsik	Összes	< 170 kW	4-UD
	Nappali vezetőfülke	≥ 170 kW	4-RD
	Hálólhelyes vezetőfülke	≥ 170 kW és < 265 kW	
	Hálólhelyes vezetőfülke	≥ 265 kW	4-LH
6 x 2-es tengelykiosztású merev tehergépkocsik	Nappali vezetőfülke	Összes	9-RD
	Hálólhelyes vezetőfülke		9-LH
4 x 2-es tengelykiosztású és 16 tonnát meghaladó műszakilag megengedett legnagyobb terhelte tömegű nyerges vontatók	Nappali vezetőfülke	Összes	5-RD
	Hálólhelyes vezetőfülke	< 265 kW	
	Hálólhelyes vezetőfülke	≥ 265 kW	5-LH
6 x 2-es tengelykiosztású nyerges vontatók	Nappali vezetőfülke	Összes	10-RD
	Hálólhelyes vezetőfülke		10-LH

„Hálólhelyes vezetőfülke”: olyan vezetőfülke-típus, amely a vezetőülés mögött alvásra szánt helyel rendelkezik az (EU) 2018/956 rendelet értelmében végzett bejelentés alapján.

„Nappali vezetőfülke”: olyan típusú vezetőfülke, amely nem hálólhelyes vezetőfülke.

Ha a vezetőfülke típusára vagy a motorteljesítményre vonatkozó információk hiányában következtében egy új nehézgépjármű nem sorolható egyik járműalcsoporthoz sem, akkor az alvástípusának (merev tehergépkocsi vagy nyerges vontató) és a tengelykiosztásának (4 × 2 vagy 6 × 2) megfelelő távolsági (LH) járműalcsoporthoz kell sorolni.

Ha egy új nehézgépjárművet a 4-UD járműalcsoporthoz sorolnak, azonban a 2.1. pont 2. táblázatában meghatározott UDL vagy UDR célprofilok tekintetében nem állnak rendelkezésre a szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó, g/km-ben kifejezett adatok, akkor az új nehézgépjárművet a 4-RD járműalcsoporthoz kell sorolni.

2. A GYÁRTÓ ÁTLAGOS FAJLAGOS SZÉN-DIOXID-KIBOCSÁTÁSA

2.1. A új nehézgépjármű fajlagos szén-dioxid-kibocsátása

Az sg járműalcsoportba sorolt új v nehézgépjármű g/km értékben kifejezett fajlagos szén-dioxid-kibocsátását (CO_{2v}) a következőképpen kell kiszámítani:

$$CO_{2v} = \sum_{mp} W_{sg,mp} \times CO_{2v,mp}$$

ahol:

$\sum mp$ a 2. táblázatban felsorolt minden mp célprofilba tartozó járművek összege;

sg az a járműalcsoport, amelybe az új v nehézgépjárművet e melléklet 1. pontja alapján sorolták;

$W_{sg,mp}$ a célprofil 2. táblázatban megjelölt súlyozása;

$CO_{2v,mp}$ az új v nehézgépjármű mp célprofilhoz meghatározott és az (EU) 2018/956rendelet szerint bejelentett, g/km-ben kifejezett szén-dioxid-kibocsátása.

A kibocsátásmentes nehézgépjárművek fajlagos szén-dioxid-kibocsátását 0 g CO₂/km-ben kell meghatározni.

A különleges felépítményű gépjárművek fajlagos CO₂-kibocsátását az (EU) 2018/956 rendelet értelmében, g/km-ben bejelentett CO₂-kibocsátás átlagában kell meghatározni.

2. táblázat

A célprofilok súlyai ($W_{sg,mp}$)

Járműalcsoport (sg)	Célprofil ⁽¹⁾ (mp)						
	RDL	RDR	LHL	LHR	UDL	UDR	REL, RER, LEL, LER
4-UD	0	0	0	0	0,5	0,5	0
4-RD	0,45	0,45	0,05	0,05	0	0	0
4-LH	0,05	0,05	0,45	0,45	0	0	0
9-RD	0,27	0,63	0,03	0,07	0	0	0
9-LH	0,03	0,07	0,27	0,63	0	0	0

Járműalcsoport (sg)	Célprofil (1) (mp)						
	RDL	RDR	LHL	LHR	UDL	UDR	REL, RER, LEL, LER
5-RD	0,27	0,63	0,03	0,07	0	0	0
5-LH	0,03	0,07	0,27	0,63	0	0	0
10-RD	0,27	0,63	0,03	0,07	0	0	0
10-LH	0,03	0,07	0,27	0,63	0	0	0

(1) A célprofilok meghatározását lásd e táblázat alatt.

A célprofilok meghatározásai

RDL	Regionális szállítás, alacsony hasznos terhelés
RDR	Regionális szállítás, reprezentatív hasznos terhelés
LHL	Távolsági, alacsony hasznos terhelés
LHR	Távolsági, reprezentatív hasznos terhelés
UDL	Városi szállítás, alacsony hasznos terhelés
UDR	Városi szállítás, reprezentatív hasznos terhelés
REL	Regionális szállítás (EMS), alacsony hasznos terhelés
RER	Regionális szállítás (EMS), reprezentatív hasznos terhelés
LEL	Távolsági (EMS), alacsony hasznos terhelés
LER	Távolsági (EMS), reprezentatív hasznos terhelés

2.2. A gyártó adott járműalcsoportba tartozó összes új nehézgépjárművének átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása

Minden gyártó esetében és minden beszámolási időszakra az adott sg járműalcsoportba tartozó összes új nehézgépjárműg/tkm-ben kifejezett átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátását ($avgCO_{2sg}$) a következőképpen kell kiszámítani:

$$avgCO_{2sg} = \frac{\sum_v CO_{2v}}{V_{sg} \times PL_{sg}}$$

ahol:

\sum_v a gyártó sg járműalcsoportba tartozó összes új nehézgépjárművének összege, a különleges felépítményű gépjárművekkivételeével, 4. cikk első bekezdésének a) pontja szerint;

CO_{2v} egy új v nehézgépjármű 2.1. pontszerint meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátása;

V_{sg} a gyártó sg járműalcsoportba tartozó új nehézgépjárművének száma, a különleges felépítményű gépjárművekkivételével, 4. cikk első bekezdésének a) pontja szerint;

PL_{sg} az sg járműalcsoportba tartozó járművek 2.5. pont szerint meghatározott átlagos hasznos terhelése.

2.3. Az 5. cikkben említett kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátástényező

2.3.1. A 2019–2024. évi beszámolási időszak

Minden gyártó esetében és minden, 2019 és 2024 közé eső beszámolásiidőszakra az 5. cikkben említett kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátási tényező (ZLEV) értékét a következőképpen kell kiszámítani:

$$ZLEV = V / (V_{conv} + V_{zlev}) \text{ minimum } 0,97 \text{ értékkel}$$

ahol:

V a gyártó új, a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott jellemzőkkel rendelkező nehézgépjárműveinek száma, a különleges felépítményű gépjárművek kivételével, a 4. cikk első bekezdésének a) pontja szerint;

V_{conv} a gyártó új, a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott jellemzőkkel rendelkező nehézgépjárműveinek száma, a különleges felépítményű gépjárművek kivételével, 4. cikk első bekezdésének a) pontja szerint, valamint a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművek kivételével;

V_{zlev} a V_{in} és a V_{out} összege,

ahol:

$$V_{in} = \sum_v (1 + (1 - CO_{2v} / LET_{sg}))$$

A \sum_v a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott jellemzőkkel rendelkező összes kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású új nehézgépjármű összege;

CO_{2v} egy kibocsátásmentes vagy alacsony kibocsátású v nehézgépjármű 2.1. pont szerint meghatározott, g/km-ben kifejezett fajlagos szén-dioxid-kibocsátása;

LET_{sg} az sg járműalcsoport alacsony kibocsátási küszöbértéke, amelyhez a v jármű a 2.3.3. pontban meghatározottak szerint tartozik;

V_{out} a 2. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, újonnan nyilvántartásba vett kibocsátásmentes nehézgépjárművek teljesszáma, megszorozva kettővel, amely legfeljebb a V_{conv} 1,5 %-a lehet.

2.3.2. 2025-től kezdődő beszámolási időszakok

Minden gyártó esetében és minden beszámolási időszakra az 5. cikkben említett kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátási tényező (ZLEV)értékét a következőképpen kell kiszámítani:

$$ZLEV = 1 - (y - x) \quad \text{kivéve, ha ez az összeg nagyobb, mint 1 vagy kisebb, mint } 0,97; \text{ ilyenkor a ZLEV-tényezőt az adott esettől függően 1-ben vagy } 0,97\text{-ban kell meghatározni}$$

ahol:

$$x = 0,02$$

y a V_{in} és a V_{out} összege osztva a V_{total} -al, ahol:

V_{in} a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott jellemzőkkel rendelkező, újonnan nyilvántartásba vett kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású nehézgépjárművek teljes száma, melyek mindegyikét az alábbi képlet szerint ZLEV-fajlagos-ként kell számításba venni:

$$ZLEV_{specific} = 1 - (CO2_v / LET_{sg})$$

ahol:

$CO2_v$ egy kibocsátásmentes vagy alacsony kibocsátású v nehézgépjármű 2.1. pont szerint meghatározott, g/km-ben kifejezett fajlagos szén-dioxid-kibocsátása;

LET_{sg} az sg járműalcsoporthoz alacsony kibocsátásravitató küszöbértéke, amelyhez a jármű a 2.3.3. pontban meghatározottak szerint tartozik;

V_{out} a 2. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, újonnan nyilvántartásba vett kibocsátásmentes nehézgépjárművek teljes száma, amely legfeljebb a V_{total} 0,035 %-a lehet;

V_{total} V_{total} a gyártó újonnan nyilvántartásba vett nehézgépjárműveinek teljes száma az adott beszámolási időszakban.

ahol: V_{in}/V_{total} alacsonyabb, mint 0,0075, a ZLEV-tényezőt pedig 1-ben kell meghatározni.

2.3.3. Az alacsony kibocsátásra vonatkozó küszöbérték

Az sg járműalcsoporthoz LET_{sg} alacsony kibocsátásravitató küszöbértékének meghatározása a következőképpen történik:

$$LET_{sg} = (rCO2_{sg} \times PL_{sg}) / 2$$

ahol:

rCO_{2sg} az sg járműalcsoporthoz 3. pontban meghatározott szén-dioxid-referenciakibocsátása;

PL_{sg} az sg járműalcsoporthoz tartozó járművek 2.5. pontban meghatározott átlagos hasznos terhelése

2.4. A gyártó új nehézgépjárművei által az egyes járműalcsoporthoz képviselet részaránya

Minden gyártó esetében és minden beszámolási időszakra a következőképpen kell kiszámítani, hogy az új nehézgépjárművek mekkora részaránya tartozik az sg járműalcsoporthoz ($share_{sg}$):

$$share_{sg} = \frac{V_{sg}}{V}$$

ahol:

V_{sg} a gyártó sg járműalcsoporthoz tartozó új nehézgépjárműveinek száma, a különleges felépítményű gépjárművekkivételével 4. cikk első bekezdésének a) pontja szerint;

V a gyártó új nehézgépjárművének száma, a különleges felépítményű gépjárművek kivételével a 4. cikk első bekezdésének a) pontja szerint.

2.5. A járműalcsoporthoz tartozó összes jármű átlagos hasznos terhelésértékei

Egy sg járműalcsoporthoz tartozó jármű átlagos hasznos terhelés értékét (PL_{sg}) a következőképpen kell kiszámítani:

$$PL_{sg} = \sum_{mp} W_{sg,mp} \times PL_{sg,mp}$$

ahol:

$\sum mp$ az összes mp célprofilba tartozó járművek összege;

$W_{sg,mp}$ a célprofil a 2.1 pont 2. táblázatában meghatározott súlyozása;

$PL_{sg,mp}$ az sg járműalcsoporthoz tartozó járműveknél a 3. táblázatban meghatározottak szerint az mp célprofilhoz hozzárendelt hasznos terhelésértéke.

3. táblázat

PL_{sg, mp} hasznos terhelés értékei (tonnában)

Járműalcsoport (sg)	Célprofil ⁽¹⁾ (mp)									
	RDL	RDR	LHL	LHR	UDL	UDR	REL	RER	LEL	LER
4-UD	0,9	4,4	1,9	14	0,9	4,4	3,5	17,5	3,5	26,5
4-RD										
4-LH										
5-RD	2,6	12,9	2,6	19,3	2,6	12,9	3,5	17,5	3,5	26,5
5-LH										
9-RD	1,4	7,1	2,6	19,3	1,4	7,1	3,5	17,5	3,5	26,5
9-LH										
10-RD	2,6	12,9	2,6	19,3	2,6	12,9	3,5	17,5	3,5	26,5
10-LH										

⁽¹⁾ A célprofilok meghatározását lásd a 2.1. pont 2. táblázata alatt

2.6. A futásteljesítmény és hasznos terhelés szerinti súlyozó tényező

Egy sg járműalcsoport futásteljesítményes hasznos terhelés szerinti súlyozó tényezője (MPW_{sg}) a 4. táblázatban szereplő éves futásteljesítmény és a 2.5.pont 3. táblázatában szereplő járműalcsoportonkénti hasznos terhelésértékeinek szorzata az 5-LH járműalcsoport vonatkozó értékéhez normalizálva, és kiszámítása az alábbiak szerint történik:

$$MPW_{sg} = \frac{(AM_{sg} \times PL_{sg})}{(AM_{5-LH} \times PL_{5-LH})}$$

ahol:

AM_{sg} az adott járműalcsoportba tartozó járművek 4. táblázatban meghatározott éves futásteljesítménye;

AM_{5-LH} az 5-LH járműalcsoport 4. táblázatban meghatározott éves futásteljesítménye;

PL_{sg} a 2.5. pontban meghatározott átlagos hasznos terhelésértékei;

PL_{5-LH} az 5-LH járműalcsoportra a 2.5. pont szerint meghatározott átlagos hasznos terhelés értékei.

4. táblázat

Éves futásteljesítmények

Jármű-alcsoport (sg)	Éves futásteljesítmény (AM _{sg}) (km-ben)
4-UD	60 000
4-RD	78 000
4-LH	98 000
5-RD	78 000
5-LH	116 000
9-RD	73 000
9-LH	108 000
10-RD	68 000
10-LH	107 000

2.7. A gyártó 4. cikkben említett, g/tkm-ben kifejezett átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása

Minden gyártó esetében és minden beszámolási időszakra ki kell számítani a g/tkm-ben kifejezett átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátást(CO₂) az alábbi képlet segítségével:

$$CO_2 = ZLEV \times \sum_{sg} share_{sg} \times MPW_{sg} \times avgCO_{2sg}$$

ahol:

\sum_{sg} az összes járműalcsoportba tartozó járművek összege;

ZLEV a kibocsátásmentességi és alacsony kibocsátási tényező, a 2.3. pontban meghatározottak szerint;

$share_{sg}$ az új nehézgépjárművek részaránya az sg járműalcsoporton belül, a 2.4. pontban meghatározottak szerint;

MPW_{sg} a futásteljesítmény és hasznos terhelés szerinti súlyozótényező, a 2.6. pontban meghatározottak szerint;

$avgCO_{2sg}$ a g/tkm-ben kifejezett átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás, a 2.2. pontban meghatározottak szerint.

3. AZ 1. CIKK MÁSODIK BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT SZÉN-DIOXID-REFERENCIAKIBOCSÁTÁS

Az összes gyártó referenciaidőszakon belüli összes új nehézgépjárműve alapján minden egyes sg járműalcsoport esetében ki kell számítani a szén-dioxid-referenciakibocsátást (rCO_{2sg}) az alábbi képlet segítségével:

$$rCO_{2sg} = \frac{\sum_v (CO_{2v}/PL)_{sg}}{rV_{sg}}$$

ahol:

\sum_v a referenciaidőszakban nyilvántartásba vett és sg járműalcsoportba tartozó összes új nehézgépjárműösszege, a különleges felépítményű gépjárművek kivételével az 1. cikk második bekezdése szerint;

CO_{2v} a v új nehézgépjármű 2.1. pont szerint meghatározott, adott esetben a II. melléklet szerint kiigazított fajlagos szén-dioxid-kibocsátása;

rV_{sg} a referenciaidőszakban nyilvántartásba vett és sg járműalcsoporthoz tartozó új nehézgépjárművekszáma, a különleges felépítményű gépjárművek kivételével az 1. cikk második bekezdése szerint;

PL_{sg} az sg járműalcsoporthoz tartozó járművek 2.5. pont szerint meghatározott átlagos hasznos terhelése.

4. A GYÁRTÓ 6. CIKKBEN EMLÍTETT FAJLAGOS SZÉN-DIOXID-KIBOCSÁTÁSI CÉLÉRTÉKE

2025. július 1-jétől minden gyártó esetében és minden beszámolási időszakra ki kell számítani a T fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célértéket az alábbi képlet segítségével:

$$T = \sum_{sg} share_{sg} \times MPW_{sg} \times (1 - rf) \times rCO_{2sg}$$

ahol:

\sum_{sg} az összes járműalcsoporthoz tartozó járművek összege;

$share_{sg}$ az új nehézgépjárművek részaránya az sg járműalcsoporthoz belül, a 2.4. pontban meghatározottak szerint;

MPW_{sg} a futásteljesítmény és hasznos terhelés szerinti súlyozótényező, 2.6. pontban meghatározottak szerint;

rf az adott beszámolási időszakban alkalmazandó, az 1. cikk a) és b) pontjában meghatározott szén-dioxid-kibocsátás-csökkentési célérték (%-ban);

rCO_{2sg} a szén-dioxid-referenciakibocsátás, a 3. pontban meghatározottak szerint.

5. A 7. CIKKBEN EMLÍTETT KIBOCSÁTÁSI JÓVÁÍRÁSOK ÉS KIBOCSÁTÁSITARTOZÁSOK

5.1. A kibocsátási jóváírások szén-dioxid-kibocsátás-csökkentési pályagörbéje

Minden gyártó esetében és a 2019 és 2030 közötti minden Y év beszámolási időszakára egy szén-dioxid-kibocsátás-csökkentési pályagörbét (ET_Y) kell meghatározni az alábbiak szerint:

$$ET_Y = \sum_{sg} share_{sg} \times MPW_{sg} \times R - ET_Y \times rCO_{2sg}$$

ahol:

\sum_{sg} az összes járműalcsoporthoz tartozó járművek összege;

$share_{sg}$ az új nehézgépjárművek részaránya az sg járműalcsoporthoz belül, a 2.4. pontban meghatározottak szerint;

MPW_{sg} a futásteljesítmény és hasznos terhelés szerinti súlyozótényező, a 2.6. pontban meghatározottak szerint;

rCO_{2sg} a szén-dioxid-referenciakibocsátás, a 3. pontban meghatározottak szerint;

$R-ET_Y$ t az alábbiak szerint kell meghatározni:

a 2019 és 2025 közötti Y év beszámolási időszaka esetében:

$$R - ET_Y = (1 - rf_{2025}) + rf_{2025} \times (2025 - Y)/6$$

és a 2026 és 2030 közötti Y évek beszámolási időszaka esetében:

$$R - ET_Y = (1 - rf_{2030}) + (rf_{2030} - rf_{2025}) \times (2030 - Y)/5$$

rf_{2025} és rf_{2030} a 2025-ös, illetve a 2030-as év beszámolási időszakára alkalmazandó szén-dioxid-kibocsátás-csökkentési célértékek (% -ban).

5.2. A kibocsátási jóváírások és kibocsátási tartozások kiszámításaminden egyes beszámolási időszakra

Minden gyártó esetében és a 2019 és 2029 közötti Y év minden beszámolási időszakára ki kell számolni a kibocsátási jóváírásokat (cCO_{2Y}) és a kibocsátási tartozásokat (dCO_{2Y}) az alábbi képlet segítségével:

Ha $CO_{2Y} < ET_Y$:

$$cCO_{2Y} = (ET_Y - CO_{2Y}) \times V_Y \text{ and}$$

$$dCO_{2Y} = 0$$

Ha $CO_{2Y} > T_Y$ a 2025 és 2029 közötti évekre:

$$dCO_{2Y} = (CO_{2Y} - T_Y) \times V_Y \text{ and}$$

$$cCO_{2Y} = 0$$

Minden egyéb esetben a dCO_{2Y} és a cCO_{2Y} értéke 0.

ahol:

ET_Y a gyártó 5.1. pont szerint meghatározott szén-dioxid-kibocsátáscsökkentéspályagörbéje az Y év beszámolási időszakára;

CO_{2Y} a gyártó 2.7. pont szerint meghatározott átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása az Y év beszámolási időszakára;

T_Y a gyártó 4. pont szerint meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátás-célértéke az Y év beszámolási időszakára;

V_Y a gyártó új nehézgépjárműveinek száma az Y év beszámolási időszakára, a különleges felépítményű gépjárművek kivételével a 4.cikk első bekezdésének a) pontja szerint.

5.3. Kibocsátási tartozásküszöb

Minden gyártó esetében meg kell határozni a kibocsátási tartozásküszöböt ($limCO_2$) az alábbiak szerint:

$$limCO_2 = T_{2025} \times 0,05 \times V_{2025}$$

ahol:

T_{2025} a gyártó 4. pont szerint meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátásértéke a 2025. évi beszámolási időszakra;

V_{2025} a gyártó új nehézgépjárműveinek száma a 2025. évi beszámolási időszakra, a különleges felépítményű gépjárművek kivételével 4. cikkelső bekezdésének a) pontja szerint.

5.4. 2025 előtt szerzett kibocsátási jóváírások

A 2025. évi beszámolási időszakban felhalmozott kibocsátási tartozásokból ki kell vonni az ugyanazon beszámolási időszak előtt szerzett kibocsátási jóváírásoknak megfelelő összeget ($redCO_2$), amelyet minden gyártó esetében az alábbiak szerint kell meghatározni:

$$redCO_2 = \min(dCO_{2025}; \sum_{Y=2019}^{2024} cCO_{2Y})$$

ahol:

\min a zárójelben található két érték minimuma;

$\sum_{Y=2019}^{2024}$ a 2019 és 2024 közötti Y évekre eső beszámolási időszakokösszege;

dCO_{2025} az 5.2. pont szerint meghatározott kibocsátási tartozások a 2025. évi beszámolási időszakra;

cCO_{2Y} az 5.2. pont szerint meghatározott kibocsátási jóváírások a Y év beszámolási időszakára;

6. A GYÁRTÓ 8. CIKK (2) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT SZÉN-DIOXID-TÖBBLETKIBOCSÁTÁSA

2025-től az alábbiak szerint minden gyártó esetében és minden beszámolási időszakra ki kell számítani a szén-dioxid-többletkibocsátást ($exeCO_{2Y}$), ha az érték pozitív:

A 2025. év beszámolási időszaka esetében:

$$exeCO_{2025} = dCO_{2025} - \sum_{Y=2019}^{2025} cCO_{2Y} - limCO_2$$

A 2026 és 2028 közötti Y évek beszámolási időszakai esetében:

$$exeCO_{2Y} = \sum_{I=2025}^Y (dCO_{2I} - cCO_{2I}) - \sum_{J=2025}^{Y-1} exeCO_{2J} - redCO_2 - limCO_2$$

A 2029. év beszámolási időszaka esetében:

$$exeCO2_Y = \sum_{I=2025}^{2029} (dCO2_I - cCO2_I) - \sum_{J=2025}^{2028} exeCO2_J - redCO2$$

A 2030. és azt követő Y évek beszámolási időszakai esetében:

$$exeCO2_y = (CO2_Y - T_Y) \times V_Y$$

ahol:

$\sum_{Y=2019}^{2025}$ a 2019 és 2025 közötti Y évekre eső beszámolási időszakokösszege;

$\sum_{I=2025}^Y$ a 2025 és az Y év közötti I évre eső beszámolási időszakokösszege;

$\sum_{J=2025}^{Y-1}$ a 2025 és az (Y-1) év közötti J évre eső beszámolási időszakokösszege;

$\sum_{J=2025}^{2028}$ a 2025 és 2028 közötti J évre eső beszámolási időszakokösszege;

$\sum_{I=2025}^{2029}$ a 2025 és 2029 közötti I évre eső beszámolási időszakokösszege;

$dCO2_Y$ az 5.2. pont szerint meghatározott kibocsátási tartozások az Y év beszámolási időszakára;

$cCO2_Y$ az 5.2. pont szerint meghatározott kibocsátási jóváírások az Y év beszámolási időszakára;

$limCO2$ az 5.3. pont szerint meghatározott kibocsátási tartozásküszöb;

$redCO2$ a kibocsátási tartozások 5.4. pont szerint meghatározott csökkentése a 2025-ös év beszámolási időszakára.

Minden egyéb esetben az $exeCO2_Y$ szén-dioxid-többletkibocsátás értéke 0.

II. MELLÉKLET

Kiigazítási eljárások

1. A 14. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK C) PONTJÁBAN EMLÍTETT, A HASZNOS TERHELÉSRE VONATKOZÓ KORREKCIÓS TÉNYEZŐK

A 11. cikk (2) bekezdésének a) pontjában szereplő feltételek teljesülése esetén az 1. cikk második bekezdésében említett szén-dioxid-referenciakibocsátás kiszámításának céljából azon célprofil-súlyokat és a hasznos terhelés értékeinek azon értékeit kell felhasználni, amelyek a 14. cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglalt változások minden új nehézgépjármű tekintetében való hatálybalépése szerinti beszámolási időszakban érvényesek, az adott új nehézgépjármű g/km-ben kifejezett és az I. melléklet 2.1. pontjának 2. táblázatában említett egyik *mp* célprofilra meghatározott szén-dioxid-kibocsátását pedig az alábbiak szerint kell kiigazítani:

$$CO_{2v,mp} = CO_2(RP)_{v,mp} \times (1 + PL_{a,sg,mp} \times (PL_{sg,mp} - PL(RP)_{sg,mp}))$$

ahol:

sg az a járműalcsoporthoz, amelybe a *v* jármű tartozik;

$CO_2(RP)_{v,mp}$ a *v* jármű g/km-ben kifejezett, *mp* célprofilra meghatározott és az (EU) 2018/956 rendelet szerint a referenciaidőszakra bejelentett ellenőrző adatokon alapuló fajlagos CO_2 -kibocsátása;

$PL(RP)_{sg,mp}$ a hasznos terhelés értékei, amelyet az I. melléklet 2.5. pontjában található 3. táblázatnak megfelelően a referenciaidőszakban az *mp* célprofil szerint az *sg* járműalcsoporthoz tartozó *v* járműhöz rendeltek az (EU) 2018/956 rendelet szerint bejelentett, a referenciaidőszakra vonatkozó ellenőrző adatok létrehozása érdekében;

$PL_{sg,mp}$ a hasznos terhelés értékei, amelyet az I. melléklet 2.5. pontjában található 3. táblázatnak megfelelően az *mp* célprofil szerint az *sg* jármű alcsoporthoz tartozó *v* járművekhez rendeltek abban a beszámolási időszakban, amikor a 14. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett változások minden új nehézgépjárműre vonatkozóan hatályba lépnek;

$PL_{a,sg,mp}$ az 5. táblázatban meghatározott, a hasznos terhelésre vonatkozó korrekciós tényező.

5. táblázat

A hasznos terhelésre vonatkozó korrekciós tényezők ($PL_{a,sg,mp}$)

$PL_{a,sg,mp}$ (1/tonnában)		Célprofilok (mp) ⁽¹⁾				
		RDL, RDR	REL, RER	LHL, LHR	LEL, LER	UDL, UDR
Járműalcsoporthoz (sg)	4-UD	0,026	Nem alkalmazandó	0,015	Nem alkalmazandó	0,026
	4-RD					
	4-LH					
	5-RD	0,022	0,022	0,017	0,017	0,022
	5-LH					
	9-RD	0,026	0,025	0,015	0,015	0,026
	9-LH					
	10-RD	0,022	0,021	0,016	0,016	0,022
10-LH						

⁽¹⁾ A célprofilok meghatározását lásd az I. melléklet 2.1. pontjában.

2. A 11. CIKK (2) BEKEZDÉSÉNEK B) PONTJÁBAN EMLÍTETT KORREKCIÓS TÉNYEZŐK

A 11. cikk (2) bekezdésének b) pontjában szereplő feltételek teljesülése esetén az 1. cikk második bekezdésében említett szén-dioxid-referenciakibocsátás kiszámításának céljából azon célprofil-súlyokat és hasznos terhelés értékeit kell felhasználni, amelyek a 14. cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglalt változások minden új nehézgépjármű tekintetében való hatálybalépése szerinti beszámolási időszakban érvényesek, az adott v nehézgépjármű g/km-ben kifejezett és az I. melléklet 2.1. pontjában említett egyik mp célprofilra meghatározott szén-dioxid-kibocsátását pedig az alábbiak szerint kell kiigazítani:

$$CO_{2v,mp} = CO_2(RP)_{v,mp} \times \left(\sum_r S_{r,sg} \times CO_{2r,mp} \right) / \left(\sum_r S_{r,sg} \times CO_2(RP)_{r,mp} \right)$$

ahol:

\sum_r az sg járműalcsoport összes reprezentatív r járművének összege;

sg az a járműalcsoport, amelybe a v jármű tartozik;

$S_{r,sg}$ az sg járműalcsoport reprezentatív r járművének statisztikai súlya;

$CO_2(RP)_{v,mp}$ a v jármű g/km-ben kifejezett, mp célprofilra meghatározott és az (EU) 2018/956 rendelet szerint a referenciaidőszakra bejelentett ellenőrző adatokon alapuló fajlagos szén-dioxid-kibocsátása;

$CO_2(RP)_{r,mp}$ a reprezentatív r jármű g/km-ben kifejezett, mp célprofilra meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátása, amelyet az 595/2009/EK rendelet és annak végrehajtási intézkedései alapján abban a referencia-időszakban határoznak meg, amikor a $CO_2(RP)_{v,mp}$ meghatározásra került;

$CO_{2r,mp}$ a reprezentatív r jármű mp célprofilra meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátása, amelyet az 595/2009/EK rendelet és annak végrehajtási intézkedései alapján abban a beszámolási időszakban határoznak meg, amikor az e rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében említett változások minden új nehézgépjárműre vonatkozóan hatályba lépnek.

A reprezentatív r jármű meghatározása az e rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében említett módszerrel történik.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1243 RENDELETE

(2019. június 20.)

az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás alkalmazását előíró egyes jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. és 291. cikkéhez történő hozzáigazításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 33. cikkére, 43. cikke (2) bekezdésére, 53. cikke (1) bekezdésére, 62. cikkére, 91. cikkére, 100. cikke (2) bekezdésére, 114. cikkére, 153. cikke (2) bekezdésének b) pontjára, 168. cikke (4) bekezdésének b) pontjára, 172. cikkére, 192. cikke (1) bekezdésére, 207. cikke (2) bekezdésére, 214. cikke (3) bekezdésére és 338. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Lisszaboni Szerződés megváltoztatta a Bizottságra a jogalkotó által ruházott hatáskörökre vonatkozó jogi keretet, és különbséget vezetett be a Bizottságra ruházott hatáskörök között aszerint, hogy jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítő, illetve módosító, általános hatályú nem jogalkotási aktusoknak (felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak), vagy pedig kötelező erejű uniós jogi aktusok végrehajtásának egységes feltételeit biztosító aktusoknak (végrehajtási jogi aktusoknak) az elfogadására vonatkoznak-e.
- (2) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését megelőzően elfogadott jogalkotási aktusok hatáskörrel ruházták fel a Bizottságot arra, hogy az 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ 5a. cikkével létrehozott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás keretében intézkedéseket fogadjon el.
- (3) Az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra hivatkozó jogi aktusoknak a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett jogi kerethez történő hozzáigazítása érdekében korábban előterjesztett jogalkotási javaslatokat a Bizottság az intézményközi egyeztetések stagnálása miatt visszavonta ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ HL C 288., 2017.8.31., 29. o.

⁽²⁾ HL C 164., 2018.5.8., 82. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 14-i határozata.

⁽⁴⁾ A Tanács 1999/468/EK határozata (1999. június 28.) a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 184., 1999.7.17., 23. o.).

⁽⁵⁾ HL C 80., 2015.2.7., 17. o.

- (4) Ezt követően az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽⁶⁾ új keretet határozott meg a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat illetően, és megállapította, hogy minden meglévő jogi aktust hozzá kell igazítani a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett jogi kerethez. A három intézmény továbbá megállapodott arról, hogy kiemelt prioritásként mielőbb ki kell igazítani mindazokat az alap-jogiaktusokat, amelyek még mindig az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra hivatkoznak. A Bizottság vállalta, hogy e kiigazítás céljából 2016 végéig jogalkotási javaslatot készít elő.
- (5) Az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásról rendelkező alap-jogiaktusokban foglalt felhatalmazások többsége megfelel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének (1) bekezdésében foglalt kritériumoknak, ezért azokat ahhoz a rendelkezéshez kell hozzáigazítani.
- (6) Az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásról rendelkező alap-jogiaktusokban foglalt egyéb felhatalmazások megfelelnek az EUMSZ 291. cikkének (2) bekezdésében foglalt kritériumoknak, ezért azokat ahhoz a rendelkezéshez kell hozzáigazítani.
- (7) Azokban az esetekben, amikor az alap-jogiaktus végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁷⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (8) Korlátozott számú, jelenleg az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásról rendelkező alap-jogiaktusok esetében a vonatkozó felhatalmazásokra már nincs szükség, ezért ezeket el kell hagyni.
- (9) A jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás 31. pontja kimondja, hogy amennyiben a Bizottság objektív módon igazolni tudja, hogy az egyetlen jogalkotási aktusban foglalt két vagy több felhatalmazás tartalmát tekintve egymáshoz kapcsolódik, ha a jogalkotási aktus eltérően nem rendelkezik, a felhatalmazások összevonhatóak. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során folytatott konzultációk arra is szolgálnak, hogy a felek beazonosítsák, melyek azok a felhatalmazások, amelyek tartalmukat tekintve egymáshoz kapcsolódónak minősülnek. Ilyen esetekben, az Európai Parlament vagy a Tanács által emelt kifogásokban világosan jelezni kell, hogy a kifogás konkrétan melyik felhatalmazásra vonatkozik. Az e rendelet mellékletében felsorolt korlátozott számú alap-jogiaktus esetében az alap-jogiaktus egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a különböző átruházott hatáskörökre vonatkozóan külön, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni.
- (10) Célszerű, hogy ez a rendelet ne érintse azokat a folyamatban lévő eljárásokat, amelyekben az illetékes bizottság e rendelet hatálybalépése előtt az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének megfelelően már véleményt nyilvánított.
- (11) mivel az e rendeletben foglalt kiigazítások és módosítások kizárólag uniós szintű eljárásokat érintenek, a tagállamoknak az irányelvek esetében nem kell őket átültetniük nemzeti jogukba.
- (12) Az érintett jogi aktusokat ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A mellékletben felsorolt jogi aktusok az ott meghatározott módon módosulnak.

⁽⁶⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2. cikk

Ez a rendelet nem érinti azokat a folyamatban lévő eljárásokat, amelyekben az illetékes bizottság az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének megfelelően már véleményt nyilvánított.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

MELLÉKLET

I. KOMMUNIKÁCIÓS HÁLÓZATOK, TARTALOM ÉS TECHNOLÓGIA

1. Az Európai Parlament és a Tanács 2002. április 22-i 733/2002/EK rendelete a.eu felső szintű domain bevezetéséről ⁽¹⁾

A 733/2002/EK rendelettel létrehozott.eu országkód szerinti felső szintű domain (ccTLD) bevezetéséhez kapcsolódó feltételek meghatározása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az említett rendeletet kiegészítse a nyilvántartó kijelölésének kritériumaival és a kijelölési eljárással, valamint a.eu felső szintű domain (TLD) bevezetésével és funkcióival, illetőleg a bejegyzés általános elveivel kapcsolatos általános szabályokkal. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértői rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 733/2002/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az 5a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy e rendelet kiegészítése érdekében megállapítsa a nyilvántartó kijelölésének kritériumait és a kijelölési eljárást.

Ha a nyilvántartó kijelölésének kritériumai és a kijelölési eljárás megállapítása esetén rendkívül sürgős okokból szükséges, az 5b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a nyilvántartóval folytatott konzultációt követően az 5a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy e rendelet kiegészítése érdekében megállapítsa a.eu TLD bevezetésével és funkcióival, valamint a bejegyzés általános elveivel kapcsolatos általános szabályokat.”;

- b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 5a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy ha egy tagállam vagy a Bizottság a közzétételtől számított 30 napon belül kifogást emel a megküldött jegyzékben szereplő valamely tétellel kapcsolatban, e rendelet kiegészítésével intézkedéseket tegyen a helyzet orvoslására.”

⁽¹⁾ HL L 113., 2002.4.30., 1. o.

3. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„5a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikk (1) és (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikk (1) és (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk (1) bekezdése és az 5. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

5b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az 5a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 6. cikk (3) és (4) bekezdését el kell hagyni.

2. Az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 30-i 626/2008/EK határozata a mobil műholdas szolgáltatásokat nyújtó rendszerek (MSS) kiválasztásáról és engedélyezéséről ⁽²⁾

A 626/2008/EK határozat végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni abból a célból, hogy meghatározza a végrehajtás szabályainak összehangolt alkalmazására vonatkozó megfelelő módozatokat. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.

Ennek megfelelően a 626/2008/EK határozat a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhat olyan intézkedéseket, amelyek meghatározzák az e cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási szabályok összehangolt alkalmazására vonatkozó megfelelő módozatokat, beleértve az engedélyek koordinált felfüggesztésének vagy visszavonásának a 7. cikk (2) bekezdésében meghatározott közös feltételek megszegése esetén alkalmazandó szabályait is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 10. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.”

2. A 10. cikk (4) bekezdését el kell hagyni.

II. HUMANITÁRIUS SEGÍTSÉGNYÚJTÁS ÉS POLGÁRI VÉDELEM

A Tanács 1996. június 20-i 1257/96/EK rendelete a humanitárius segítségnyújtásról ⁽³⁾

Az 1257/96/EK rendelet 1996-os elfogadása óta a Bizottságnak egyetlen intézkedést sem kellett elfogadnia az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás keretében az említett rendelet nem alapvető rendelkezéseinek módosítása érdekében. Ugyanígy a jövőre nézve sem látszik ennek szükségessége. Ezért az 1257/96/EK rendeletből el kell hagyni azt a lehetőséget, hogy a Bizottság az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás keretében végrehajtási intézkedéseket fogadjon el, és nem szükséges semmilyen felhatalmazást adni a Bizottság számára.

Ennek megfelelően az 1257/96/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 15. cikk (1) bekezdését el kell hagyni.

2. A 17. cikk (4) bekezdését el kell hagyni.

III. FOGLALKOZTATÁS, SZOCIÁLIS ÜGYEK ÉS TÁRSADALMI BEFOGADÁS

1. A Tanács 1989. november 30-i 89/654/EGK irányelve a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről (első egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) ⁽⁴⁾

⁽²⁾ HL L 172., 2008.7.2., 15. o.

⁽³⁾ HL L 163., 1996.7.2., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 393., 1989.12.30., 1. o.

A munkahelyek részeinek tervezését, gyártását és építését érintő műszaki harmonizáció és szabványosítás, a munkahelyekkel kapcsolatos műszaki fejlődés, valamint a munkahelyekkel kapcsolatos nemzetközi szabályozásokban és előírásokban, illetve a vonatkozó ismeretekben bekövetkező változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 89/654/EGK irányelv mellékletein. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal ⁽⁵⁾ összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

Ennek megfelelően a 89/654/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően a mellékleteket szigorúan csak technikailag módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a munkahelyek részeinek tervezését, gyártását és építését érintő műszaki harmonizációt és szabványosítást, a munkahelyekkel kapcsolatos műszaki fejlődést, valamint a munkahelyekkel kapcsolatos nemzetközi szabályozásokban és előírásokban, illetve a vonatkozó ismeretekben bekövetkező változásokat.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 9b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„9a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 9. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

⁽⁵⁾ A Tanács határozata (2003. július 22.) a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság létrehozásáról (HL C 218., 2003.9.13., 1. o.).

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 9. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

9b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 9a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

2. A Tanács 1989. november 30-i 89/656/EGK irányelve a munkavállalók által a munkahelyen használt egyéni védőeszközök egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelményeiről (harmadik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) ⁽⁶⁾

Az egyéni védőeszközökkel kapcsolatos műszaki harmonizáció és szabványosítás, műszaki fejlődés, valamint a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban, illetve a vonatkozó ismeretekben bekövetkező változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 89/656/EGK irányelv mellékletein. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

⁽⁶⁾ HL L 393., 1989.12.30., 18. o.

Ennek megfelelően a 89/656/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően a mellékleteket szigorúan csak technikailag módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye az egyéni védőeszközökkel kapcsolatos műszaki harmonizációt és szabványosítást, műszaki fejlődést, valamint a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban, illetve a vonatkozó ismeretekben bekövetkező változásokat.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 9b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„9a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 9. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 9. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

9b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 9a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A Tanács 1990. május 29-i 90/269/EGK irányelve az elsősorban a munkavállalók hátsérülésének kockázatával járó kézi tehermozgatásra vonatkozó egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelményekről (negyedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (7)

Az elsősorban a munkavállalók hátsérülésének kockázatával járó kézi tehermozgatással kapcsolatos műszaki fejlődés, valamint a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban, illetve a vonatkozó ismeretekben bekövetkező változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 90/269/EGK irányelv mellékletein. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

Ennek megfelelően a 90/269/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8a. cikknek megfelelően a mellékleteket szigorúan csak technikailag módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a kézi tehermozgatással kapcsolatos műszaki fejlődést, valamint a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban, illetve a vonatkozó ismeretekben bekövetkező változásokat.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 8b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

(7) HL L 156., 1990.6.21., 9. o.

2. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„8a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

8b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 8a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A Tanács 1990. május 29-i 90/270/EGK irányelve a képernyő előtt végzett munka biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről (ötödik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) ⁽⁸⁾

A képernyőkkel kapcsolatos műszaki fejlődés, valamint a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban, illetve a vonatkozó ismeretekben bekövetkező változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 90/270/EGK irányelv mellékletén. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

Ennek megfelelően a 90/270/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

A melléklet módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10a. cikknek megfelelően a mellékletet szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a képernyőkkel kapcsolatos műszaki fejlődést, valamint a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban, illetve a vonatkozó ismeretekben bekövetkező fejleményeket.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 10b. cikkében előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„10a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 10. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

⁽⁸⁾ HL L 156., 1990.6.21., 14. o.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 10. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

10b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 10a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

5. A Tanács 1992. március 31-i 92/29/EGK irányelve a hajók fedélzetén a jobb orvosi ellátás biztosítását célzó biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről⁽⁹⁾

A hajók fedélzetén biztosított orvosi ellátással kapcsolatos műszaki fejlődés, a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban bekövetkező változások, valamint a vonatkozó új ismeretek figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 92/29/EGK irányelv mellékletein. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

⁽⁹⁾ HL L 113., 1992.4.30., 19. o.

Ennek megfelelően a 92/29/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8a. cikknek megfelelően a mellékleteket szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a hajók fedélzetén biztosított orvosi ellátással kapcsolatos műszaki fejlődést, a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban bekövetkező változásokat, valamint a vonatkozó új ismereteket.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 8b. cikkében előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„8a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

8b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 8a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

6. A Tanács 1992. június 24-i 92/57/EGK irányelve az időszakos vagy helyileg változó építkezések biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeinek végrehajtásáról (nyolcadik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) ⁽¹⁰⁾

Az időszakos vagy helyileg változó építkezésekkel kapcsolatos műszaki harmonizáció és szabványosítás, műszaki fejlődés, valamint a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban, illetve a vonatkozó ismeretekben bekövetkező változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 92/57/EGK irányelv IV. mellékletén. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

Ennek megfelelően a 92/57/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

A IV. melléklet módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13a. cikknek megfelelően a IV. mellékletet szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye az időszakos vagy helyileg változó építkezésekkel kapcsolatos műszaki harmonizációt és szabványosítást, műszaki fejlődést, valamint a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban vagy előírásokban, és a vonatkozó ismeretekben bekövetkező változásokat.

⁽¹⁰⁾ HL L 245., 1992.8.26., 6. o.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 13b. cikkében előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„13a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 13. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 13. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

13b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 13a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

7. A Tanács 1992. június 24-i 92/58/EGK irányelve a munkahelyi biztonsági, illetve egészségvédelmi jelzésekre vonatkozó minimumkövetelményekről (kilencedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) ⁽¹⁾

A munkahelyi biztonsági, illetve egészségvédelmi jelzésekkel kapcsolatos műszaki harmonizáció és szabványosítás, műszaki fejlődés, valamint a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban, illetve a vonatkozó ismeretekben bekövetkező változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 92/58/EGK irányelv mellékletein. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

Ennek megfelelően a 92/58/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően a mellékleteket szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a munkahelyi biztonsági és/vagy egészségvédelmi jelzések és eszközök tervezésével és gyártásával kapcsolatos műszaki harmonizációt és szabványosítást, valamint a munkahelyi biztonsági és/vagy egészségvédelmi jelzésekkel és eszközökkel kapcsolatos műszaki fejlődést, a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban vagy előírásokban bekövetkező változásokat, továbbá a vonatkozó ismeretek fejlődését.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 9b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„9a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 9. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

⁽¹⁾ HL L 245., 1992.8.26., 23. o.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 9. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

9b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 9a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

8. A Tanács 1994. június 22-i 94/33/EK irányelve a fiatal személyek munkahelyi védelméről ⁽¹²⁾

A fiatal személyek megfelelő munkahelyi védelmének megfelelő biztosítása és a műszaki fejlődésnek, a nemzetközi szabályokban és előírásokban bekövetkező változásoknak, valamint az ismeretek fejlődésének figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 94/33/EK irányelv mellékletén. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

⁽¹²⁾ HL L 216., 1994.8.20., 12. o.

Ennek megfelelően a 94/33/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

A melléklet módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 15a. cikknek megfelelően a mellékletet szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a fiatal személyek munkahelyi védelmével kapcsolatos műszaki fejlődés, a nemzetközi szabályokban és előírásokban bekövetkező változások, valamint az ismeretek fejlődése fényében.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 15. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 15. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 15. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

9. A Tanács 1998. április 7-i 98/24/EK irányelve a munkájuk során vegyi anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók egészségének és biztonságának védelméről (tizennegyedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) ⁽¹³⁾

A munkavállalók egészségét és biztonságát veszélyeztető kockázatokkal szembeni megfelelő védelem biztosítása, valamint a vegyi anyagokkal kapcsolatos műszaki harmonizáció és szabványosítás, műszaki fejlődés, a kapcsolódó nemzetközi szabványokban és előírásokban bekövetkező változások, továbbá a vonatkozó új ismeretek figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 98/24/EK irányelv mellékletein, és hogy az irányadó foglalkozási expozíciós határértékek megállapítása vagy felülvizsgálata révén kiegészítse az említett irányelvet. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 98/24/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (2) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett irányadó foglalkozási expozíciós határértékeknek a mérési technikák hozzáférhetőségének figyelembevételével történő megállapítása vagy felülvizsgálata révén kiegészítse ezt az irányelvet.

A tagállamok folyamatosan tájékoztatják a munkavállalói és a munkáltatói szervezeteket az uniós szinten megállapított irányadó foglalkozási expozíciós határértékekről.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatok magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 12b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A 12. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12a. cikknek megfelelően a mellékleteket szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a vegyi anyagokkal kapcsolatos műszaki harmonizációt és szabványosítást, valamint a vegyi anyagokkal összefüggésben a technikai fejlődést, a nemzetközi szabályozások és előírások változásait, valamint az új ismereteket.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatok magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 12b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

3. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„12a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

⁽¹³⁾ HLL 131., 1998.5.5., 11. o.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (2) bekezdésében és a 12. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében és a 12. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk (2) bekezdése és a 12. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

12b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 12a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

10. Az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 25-i 2002/44/EK irányelve a munkavállalók fizikai tényezők (vibráció) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimum-követelményekről (tizenhatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) ⁽¹⁴⁾

⁽¹⁴⁾ HL L 177., 2002.7.6., 13. o.

A munkaeszközök, illetve munkahelyek tervezésére, építésére, gyártására vagy szerelésére vonatkozó műszaki harmonizáció és szabványosítás, a mechanikus vibrációval kapcsolatos műszaki fejlődés, a kapcsolódó harmonizált európai szabványokban és előírásokban bekövetkező változások és a vonatkozó új ismeretek figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 2002/44/EK irányelv mellékletén. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

Ennek megfelelően a 2002/44/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A melléklet módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11a. cikknek megfelelően a mellékletet szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a munkaeszközök, illetve munkahelyek tervezésére, építésére, gyártására vagy szerelésére vonatkozó műszaki harmonizációt és szabványosítást, valamint a mechanikus vibrációval kapcsolatos műszaki fejlődést, a kapcsolódó harmonizált európai szabványokban és előírásokban bekövetkező változásokat, továbbá a vonatkozó új ismereteket.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 11b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„11a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 11. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 11. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

11b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 11a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 12. cikket el kell hagyni.

11. Az Európai Parlament és a Tanács 2003. február 6-i 2003/10/EK irányelve a munkavállalók fizikai tényezők (zaj) hatásának való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről (tizenhetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) ⁽¹⁵⁾

A munkaeszközök, illetve munkahelyek tervezésére, építésére, gyártására vagy szerelésére vonatkozó műszaki harmonizáció és szabványosítás, a zajjal kapcsolatos műszaki fejlődés, a kapcsolódó harmonizált európai szabványokban és előírásokban bekövetkező változások és a vonatkozó új ismeretek figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 2003/10/EK irányelven. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

⁽¹⁵⁾ HL L 42., 2003.2.15., 38. o.

Ennek megfelelően a 2003/10/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

Az irányelv módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12a. cikknek megfelelően ezt az irányelvet szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a munkaeszközök, illetve munkahelyek tervezésére, építésére, gyártására vagy szerelésére vonatkozó műszaki harmonizációt és szabványosítást, valamint a zajjal kapcsolatos műszaki fejlődést, a kapcsolódó harmonizált európai szabványokban és előírásokban bekövetkező változásokat, valamint a vonatkozó új ismereteket.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 12b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„12a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 12. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 12. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

12b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 12a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 13. cikket el kell hagyni.

12. Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 2004/37/EK irányelve a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről (hatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK tanácsi irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) ⁽¹⁶⁾

A rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos műszaki fejlődés, a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban bekövetkező változások, valamint a vonatkozó új ismeretek figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 2004/37/EK irányelv II. mellékletén. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

Ennek megfelelően a 2004/37/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

A II. melléklet módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17a. cikknek megfelelően a II. mellékletet szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos műszaki fejlődést, a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban bekövetkező változásokat, valamint a vonatkozó új ismereteket.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 17b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

⁽¹⁶⁾ HL L 158., 2004.4.30., 50. o.

2. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„17a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 17. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 17. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 17. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

17b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 17a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

13. Az Európai Parlament és a Tanács 2006. április 5-i 2006/25/EK irányelve a munkavállalók fizikai tényezők hatásának való expozíciójára (mesterséges optikai sugárzás) vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről (19. egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) ⁽¹⁷⁾

A munkaeszközök, illetve munkahelyek tervezésére, építésére, gyártására vagy szerelésére vonatkozó műszaki harmonizáció és szabványosítás, az optikai sugárzásnak való munkahelyi expozícióval kapcsolatos műszaki fejlődés, a kapcsolódó harmonizált európai szabványokban és nemzetközi előírásokban bekövetkező változások, valamint a vonatkozó új tudományos ismeretek figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 2006/25/EK irányelv mellékletein. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

Ennek megfelelően a 2006/25/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a mellékleteken annak érdekében, hogy figyelembe vegye a munkaeszközök, illetve munkahelyek tervezésére, építésére, gyártására vagy szerelésére vonatkozó műszaki harmonizációt és szabványosítást, valamint az optikai sugárzásnak való munkahelyi expozícióval kapcsolatos műszaki fejlődést, a harmonizált európai szabványokban és nemzetközi előírásokban bekövetkező változásokat, valamint az új tudományos ismereteket. Ezek a módosítások nem eredményezhetik a mellékletekben meghatározott expozíciós határértékek módosulását.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 10b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„10a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 10. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

⁽¹⁷⁾ HLL 114., 2006.4.27., 38. o.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 10. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

10b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 10a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 11. cikket el kell hagyni.

14. Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 30-i 2009/148/EK irányelve a munkájuk során azbeszttel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről ⁽¹⁸⁾

A műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a 2009/148/EK irányelv I. mellékletét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

⁽¹⁸⁾ HL L 330., 2009.12.16., 28. o.

Ennek megfelelően a 2009/148/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 9. cikket el kell hagyni.

2. A 18. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyes munkavállalók egészségi állapotára vonatkozó értékelésnek rendelkezésre kell állnia az azbesztből vagy az azbeszttartalmú anyagokból származó pornak való kitétség kezdete előtt.

Ennek az értékelésnek tartalmaznia kell egy külön mellkasi vizsgálat eredményét is. Az I. melléklet gyakorlati ajánlásokat ad, amelyekre a tagállamok hivatkozhatnak a munkavállalók egészségügyi felülvizsgálatánál. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa az I. mellékletet.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 18b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

Legalább háromévente új értékelést kell készíteni, mindaddig, amíg az expozíció tart.

A nemzeti jogszabályoknak és/vagy gyakorlatnak megfelelően valamennyi, az első albekezdésben említett munkavállalóra vonatkozóan egyéni egészségügyi dokumentációt kell vezetni.”

3. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„18a. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 18. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 18. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 18. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

18b. cikk

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 18a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

IV. ENERGIA

Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i 1222/2009/EK rendelete a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más lényeges paraméterek tekintetében történő címkézéséről ⁽¹⁹⁾

Az 1222/2009/EK rendelet szükséges technikai kiigazításainak elvégzése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa az említett rendelet mellékleteit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 1222/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Módosítások és a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12a. cikknek megfelelően e rendeletet a következők tekintetében módosítsa, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el:

a) a C2 és C3 típusú gumiabroncsok nedves tapadási osztályozására vonatkozó tájékoztatói követelmények bevezetése, amennyiben rendelkezésre állnak a megfelelő összehangolt vizsgálati módszerek;

⁽¹⁹⁾ HL L 342., 2009.12.22., 46. o.

b) adott esetben a tapadási osztályok kiigazítása azon gumiabroncsok műszaki sajátosságainak megfelelően, amelyeket elsősorban arra terveztek, hogy – a jármű elindítására, mozgásban tartására vagy megállítására való képességük tekintetében – jeges vagy havas útviszonyok között, vagy mindkettőben a normál gumiabroncsnál jobb teljesítményt érjenek el;

c) az I–V. melléklet műszaki fejlődés szerinti kiigazítása.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 11. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 11. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 13. cikket el kell hagyni.

V. KÖRNYEZET

1. Az Európai Parlament és a Tanács 1994. december 20-i 94/63/EK irányelve az illékony szerves vegyületeknek (VOC) a benzín tárolásából és tárolótelepekről töltőállomások részére történő elosztásából származó kibocsátása csökkentéséről ⁽²⁰⁾

A 94/63/EK irányelvben meghatározott, az alsótöltésű berendezésekre vonatkozó előírások adott esetben történő felülvizsgálatának biztosítása és a mellékleteknek a műszaki fejlődés szerinti kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett irányelv mellékleteit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 94/63/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdésének hatodik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A közúti tartálykocsik feltöltésére szolgáló berendezésekkel felszerelt minden tárolótelepet fel kell szerelni legalább egy olyan töltőhellyel, amely megfelel a IV. mellékletben meghatározott, az alsótöltésű berendezésekre vonatkozó előírásoknak. A Bizottság rendszeres időközönként felülvizsgálja ezeket az előírásokat és felhatalmazást kap arra, hogy a felülvizsgálat eredményeitől függően, a 7a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a IV. melléklet módosítására vonatkozóan.”

2. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A műszaki fejlődés szerinti kiigazítás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 7a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a mellékleteket – a II. melléklet 2. pontjában meghatározott határértékek kivételével – a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 4. cikk (1) bekezdésében és a 7. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

⁽²⁰⁾ HL L 365., 1994.12.31., 24. o.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (1) bekezdésében és a 7. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 4. cikk (1) bekezdése és a 7. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 8. cikket el kell hagyni.

2. Az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 25-i 2002/49/EK irányelve a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről ⁽²¹⁾

A 2002/49/EK irányelvnek a műszaki és tudományos fejlődés szerinti kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett irányelv mellékleteit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2002/49/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a II. mellékletet annak érdekében, hogy közös értékelési módszereket állapítson meg az L_{den} és $L_{éjszakai}$ zajmutató értékek meghatározásához.”;

b) a (3) bekezdés a következő második albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a III. mellékletet annak érdekében, hogy közös értékelési módszereket állapítson meg a káros hatások meghatározásához.”

⁽²¹⁾ HL L 189., 2002.7.18., 12. o.

2. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

A műszaki és tudományos fejlődés szerinti kiigazítás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki és tudományos fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa az I. melléklet 3. pontját, valamint a II. és III. mellékletet.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 6. cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a 12. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (2) és (3) bekezdésében és a 12. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 6. cikk (2) és (3) bekezdése és a 12. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 13. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

5. A III. melléklet bevezető szövegrészének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az e melléklet jövőbeli felülvizsgálatai révén bevezetett dózis-hatás összefüggések különösen az alábbiakra vonatkoznak:”

3. Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/42/EK irányelve a szerves oldószerek egyes festékekben, lakkokban és jármű utánfényezésére szolgáló termékekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról és az 1999/13/EK irányelv módosításáról ⁽²²⁾.

Annak biztosítása érdekében, hogy az illékony szerves vegyület-tartalomra vonatkozó határértékek teljesítésének megállapításához naprakész analitikai módszereket használjanak, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa a 2004/42/EK irányelv III. mellékletét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2004/42/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A műszaki fejlődés szerinti kiigazítás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa a III. mellékletet.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 11. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

⁽²²⁾ HL L 143., 2004.4.30., 87. o.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 11. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

3. A 12. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. Az Európai Parlament és a Tanács 2006. január 18-i 166/2006/EK rendelete az Európai szennyező anyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról ⁽²³⁾.

A 166/2006/EK rendeletnek a műszaki fejlődés és a nemzetközi jog alakulása szerinti kiigazítása, valamint a jelentéstétel javítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az említett rendelet II. és III. mellékletének a tudományos vagy műszaki fejlődés szerinti kiigazítása vagy a szennyező anyag-kibocsátási és -szállítási nyilvántartásokról szóló ENSZ EGB-jegyzőkönyv mellékleteihez való – a jegyzőkönyvben részes felek ülésén elfogadott, a jegyzőkönyv mellékleteit érintő módosítások következtében szükségessé váló – hozzáigazítása érdekében módosítsa a II. és III. mellékletet, valamint hogy kiegészítse az említett rendeletet a szennyező anyagok egy vagy több diffúz forrásból származó kibocsátásaira vonatkozó jelentéstétel kezdeményezésére vonatkozó rendelkezéssel. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 166/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Arra az esetre, ha azt állapítja meg, hogy nem léteznek adatok a diffúz forrásokból származó szennyező anyag-kibocsátásokra vonatkozóan, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy kiegészítse ezt a rendeletet azáltal, hogy kezdeményezi a szennyező anyagok egy vagy több diffúz forrásból származó kibocsátásaira vonatkozó jelentéstételt, adott esetben a nemzetközileg elfogadott módszerek használatával.”

⁽²³⁾ HL L 33., 2006.2.4., 1. o.

2. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a II. és III. mellékletet módosítsa a következők érdekében:

- a) a tudományos és műszaki fejlődés szerinti kiigazításuk;
- b) a jegyzőkönyv mellékleteihez való – a jegyzőkönyvben részes felek ülésén elfogadott, a jegyzőkönyv mellékleteit érintő módosítások következtében szükségessé váló – hozzáigazításuk.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„18a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (3) bekezdésében és a 18. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (3) bekezdésében és a 18. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk (3) bekezdése és a 18. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 19. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

5. Az Európai Parlament és a Tanács 2008. december 16-i 1272/2008/EK rendelete az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról ⁽²⁴⁾.

Az 1272/2008/EK rendelet rendszeres aktualizálása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy:

- az anyagok osztályozásának és címkézésének harmonizációja érdekében módosítsa az említett rendelet VI. mellékletét,
- az egészséget érintő vészhelyzetre való reagálással és a megelőző intézkedésekkel kapcsolatos információk további harmonizációja érdekében módosítsa a VIII. mellékletet,
- a műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazításuk érdekében módosítsa az említett rendelet egyes rendelkezéseit és az említett rendelet I–VIII. mellékletét.

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően az 1272/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 37. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha a Bizottság megállapítja, hogy az érintett anyag osztályozásának és címkézésének harmonizációja megfelelő, az 53a. cikknek megfelelően indokolatlan késedelem nélkül a VI. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az anyagnak a vonatkozó osztályozási és címkézési elemekkel, és – adott esetben – az egyedi koncentrációs határértékekkel vagy M-tényezőkkal együtt a VI. melléklet 3. részének 3.1. táblázatába történő felvételéről.

⁽²⁴⁾ HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

Ugyanezen feltételek mellett 2015. május 31-ig a VI. melléklet 3. részének 3.2. táblázatába fel kell venni a megfelelő besorolási tételt.

Ha az anyagok osztályozásának és címkézésének harmonizációja esetében rendkívül sürgős okból szükséges, az e bekezdés értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az 53b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó.”

2. A 45. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a megfelelő érintett szervekkel, így például a Toxikológiai Központok és Klinikai Toxikológusok Európai Társulásával (EAPCCT) való konzultációt követően, az 53a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az egészséget érintő vészhelyzetre való reagálással és a megelőző intézkedésekkel kapcsolatos információk további harmonizációja érdekében módosítsa a VIII. mellékletet.”

3. Az 53. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 53a. cikknek megfelelően a 6. cikk (5) bekezdését, a 11. cikk (3) bekezdését, a 12. és a 14. cikket, a 18. cikk (3) bekezdésének b) pontját, a 23. cikket, a 25–29. cikket, a 35. cikk (2) bekezdésének második és harmadik albekezdését, valamint az I–VIII. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy azokat a műszaki és tudományos fejlődéshez igazítsa, megfelelően figyelembe véve a GHS továbbfejlesztését, különös tekintettel a hasonló keverékekre vonatkozó információk felhasználásával kapcsolatos ENSZ-módosításokra, valamint számításba véve a nemzetközileg elismert kémiai programok keretében adódó fejleményeket és a baleseti adatbázisokból származó adatokat.

Ha rendkívül sürgős okból szükséges, az e bekezdés értelmében elfogadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az 53b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó.”

4. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„53a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 37. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (4) bekezdésében és az 53. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 37. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (4) bekezdésében és az 53. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszűnteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 37. cikk (5) bekezdése, a 45. cikk (4) bekezdése és az 53. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

53b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az 53a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

53c. cikk

Különálló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a különböző átruházott hatáskörökhöz

A Bizottság az e rendelet alapján rá ruházott minden hatáskör tekintetében különálló, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

5. Az 54. cikk (3) és (4) bekezdését el kell hagyni.

6. Az Európai Parlament és a Tanács 2009. október 21-i 2009/126/EK irányelve a gépjárművek töltőállomásokon történő üzemanyag-feltöltésekor kibocsátott benzingőz II. fázisú visszanyeréséről ⁽²⁵⁾.

Az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által kidolgozott kapcsolódó szabványokkal való összhang biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa a 2009/126/EK irányelv egyes rendelkezéseit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽²⁵⁾ HL L 285., 2009.10.31., 36. o.

Ennek megfelelően a 2009/126/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Technikai kiigazítások

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8a. cikknek megfelelően a 4. és 5. cikket módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szükség esetén a műszaki fejlődés szerint kiigazítsa azokat az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által kidolgozott kapcsolódó szabványokkal való összhang biztosítása érdekében.

Az első bekezdés szerinti felhatalmazás nem alkalmazandó a 4. cikkben meghatározott benzingőz-befogási hatékonyságra és gőz/benzin arányra, valamint az 5. cikkben meghatározott időtartamokra.”

2. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 9. cikket el kell hagyni.

VI. EUROSTAT

1. Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i 1893/2006/EK rendelete a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról ⁽²⁶⁾.

Az 1893/2006/EK rendeletnek a technológiai és gazdasági fejlődés szerinti kiigazítása és a NACE Rev. 2 egyéb gazdasági és társadalmi osztályozási rendszerekkel való összehangolása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett rendelet I. mellékletét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően az 1893/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Felhatalmazáson alapuló, és végrehajtási jogi aktusok”;

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 6a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a technológiai vagy gazdasági fejlődés figyelembevételével, vagy az egyéb gazdasági és társadalmi osztályozási rendszerekkel való összehangolás érdekében módosítsa az I. mellékletet.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 6. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

⁽²⁶⁾ HL L 393., 2006.12.30., 1. o.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 6. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 7. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

2. Az Európai Parlament és a Tanács 2008. április 23-i 451/2008/EK rendelete a termékek tevékenység szerinti, új statisztikai osztályozásáról (CPA, magyarul: TESZOR) és a 3696/93/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽²⁷⁾.

A 451/2008/EK rendeletnek a technológiai és gazdasági fejlődés szerinti kiigazítása, illetve más társadalmi és gazdasági osztályozási rendszerekkel történő harmonizációja érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett rendelet mellékletét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 451/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Felhatalmazáson alapuló, és végrehajtási jogi aktusok”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 6a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a technológiai vagy gazdasági fejlődés figyelembevételével, vagy az egyéb gazdasági és társadalmi osztályozási rendszerekkel való összehangolás érdekében módosítsa a mellékletet.

E felhatalmazás gyakorlása során a Bizottság gondoskodik arról, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok ne rójanak jelentős többletterhet, illetve -költséget a tagállamokra és az adatszolgáltatókra.”

⁽²⁷⁾ HL L 145., 2008.6.4., 65. o.

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 6. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 6. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 7. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

VII. BELSŐ PIAC, IPAR-, VÁLLALKOZÁS- ÉS KKV-POLITIKA

1. A Tanács 1976. január 20-i 76/211/EGK irányelve az egyes előre csomagolt áruk tömeg vagy térfogat alapján történő kiszerezésére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről ⁽²⁸⁾.

⁽²⁸⁾ HL L 46., 1976.2.21., 1. o.

A 76/211/EGK irányelvnek a műszaki fejlődés szerinti kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett irányelv I. és II. mellékletének módosítása céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 76/211/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 6a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa az I. és a II. mellékletet.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 6. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 6. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

2. Az Európai Parlament és a Tanács 2000. május 8-i 2000/14/EK irányelve a kültéri használatra tervezett berendezések zajkibocsátására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről ⁽²⁹⁾.

A 2000/14/EK irányelvnek a műszaki fejlődés szerinti kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett irányelv III. mellékletét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2000/14/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 18. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.
2. A 18a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18a. cikk

A III. melléklet módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa a III. mellékletet. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem gyakorolhatnak semmiféle közvetlen hatást a 12. cikkben felsorolt berendezések mért hangteljesítményszintjére, különösen a vonatkozó európai szabványokra való hivatkozások beemelésén keresztül.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„18b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 18a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 18a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

⁽²⁹⁾ HL L 162., 2000.7.3., 1. o.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 18a. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 19. cikk b) pontját el kell hagyni.

3. Az Európai Parlament és a Tanács 2004. február 11-i 2004/9/EK irányelve a helyes laboratóriumi gyakorlat (GLP) ellenőrzéséről és felülvizsgálatáról ⁽³⁰⁾.

A 2004/9/EK irányelv szükséges műszaki kiigazításának elfogadása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következő célokból:

— az említett irányelv módosítása a GLP betartásával kapcsolatos nézeteltérések rendezése érdekében,

— az említett irányelvben levő tanúsítványszöveg módosítása,

— az említett irányelv I. mellékletének módosítása a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében.

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2004/9/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 6a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az (1) bekezdésben említett kérdések rendezése érdekében módosítsa ezt az irányelvet. Az I. melléklet módosításai nem változtathatják meg annak jellegét a tekintetben, hogy útmutatással kell szolgálnia a GLP betartásának ellenőrzésére, valamint a vizsgáló intézmény ellenőrzésének és a vizsgálatok ellenőrzésének lefolytatására vonatkozóan.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

⁽³⁰⁾ HL L 50., 2004.2.20., 28. o.

(2) A Bizottságnak a 6. cikk (3) bekezdésében és a 8. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (3) bekezdésében és a 8. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 6. cikk (3) bekezdése és a 8. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 7. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

4. A 8. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 6a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon abból a célból, hogy módosítsa:

a) a 2. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítványszöveget;

b) az I. mellékletet a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében.”

4. Az Európai Parlament és a Tanács 2006. május 17.-i 2006/42/EK irányelve a gépekről és a 95/16/EK irányelv módosításáról ⁽³¹⁾.

Az új fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a biztonsági alkatrészeknek a 2006/42/EK irányelv V. mellékletében található indikatív listáját. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽³¹⁾ HL L 157., 2006.6.9., 24. o.

A 2006/42/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a potenciálisan veszélyes gépek kezelésére vonatkozó szükséges intézkedések tekintetében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.

Ennek megfelelően a 2006/42/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk második bekezdése c) pontjának második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A biztonsági alkatrészek indikatív listája az V. mellékletben található.”

2. A 8. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a biztonsági alkatrészek indikatív listájának naprakésszé tétele érdekében módosítsa az V. mellékletet.”

3. A 9. cikk (3) bekezdése második és harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E konzultáció eredményére kellő figyelemmel a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a szükséges intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.”

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„21a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

5. A 22. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)”

5. Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/34/EK irányelve a mérőműszerekre és a metrológiai ellenőrzés módszereire vonatkozó közös rendelkezésekről ⁽³²⁾.

A 2009/34/EK irányelv szükséges műszaki kiigazításának lehetővé tétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa az említett irányelv mellékleteit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ami az 5. cikk (3) bekezdésében szereplő felhatalmazást illeti, amely szerint a korlátozott EK-típusjóváhagyást megadó tagállamnak kérnie kell az I. és II. mellékletnek a műszaki fejlődés szerinti kiigazítását, az ilyen korlátozott EK-típusjóváhagyás megszűnt. Az 5. cikk (3) bekezdésében foglalt felhatalmazást tehát el kell hagyni.

Ennek megfelelően a 2009/34/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

2. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa az I. és II. mellékletet.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„16a. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

⁽³²⁾ HL L 106., 2009.4.28., 7. o.

(2) A Bizottságnak a 16. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatóságosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 16. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 16. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 17. cikket el kell hagyni.

6. Az Európai Parlament és a Tanács 2009. május 6-i 2009/43/EK irányelve a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről ⁽³³⁾.

Annak érdekében, hogy a védelmi vonatkozású termékeknek a 2009/43/EK irányelv mellékletében foglalt jegyzéke szigorúan megfeleljen az Európai Unió közös katonai listájának, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett mellékletet, valamint hogy módosítsa az említett irányelvet azon feltételek tekintetében, amelyek alapján a tagállamok mentesíthetik a védelmi vonatkozású termékek transzferét az előzetes engedélyezés kötelezettsége alól. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽³³⁾ HL L 146., 2009.6.10., 1. o.

Ennek megfelelően a 2009/43/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13a. cikknek megfelelően, egy tagállam kérelme alapján vagy saját kezdeményezésére felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a (2) bekezdés annak érdekében való módosítása céljából, hogy az kiterjedjen a következő esetekre:

- a) a transzfer olyan feltételekkel valósul meg, amelyek nem befolyásolják a közérdeket, illetve a közbiztonságot;
- b) az előzetes engedélyre irányuló kötelezettség már nem összeegyeztethető a tagállamok ezen irányelv elfogadása utáni nemzetközi kötelezettségeivel;
- c) a transzfer az 1. cikk (4) bekezdésében említett kormányközi együttműködéshez szükséges.”

2. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

A melléklet módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az Európai Unió közös katonai listájának való szigorú megfelelés érdekében módosítsa a védelmi vonatkozású termékeknek a mellékletben foglalt jegyzékét.

Ha rendkívül sürgős okokból szükséges, a 13b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra.”

3. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„13a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 4. cikk (3) bekezdésében és a 13. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letele előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letele előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (3) bekezdésében és a 13. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 4. cikk (3) bekezdése és a 13. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

13b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 13a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 14. cikket el kell hagyni.

7. Az Európai Parlament és a Tanács 2009. január 14-i 79/2009/EK rendelete a hidrogénüzemű gépjárművek típusjóváahagyásáról és a 2007/46/EK irányelv módosításáról⁽³⁴⁾.

A 79/2009/EK rendeletnek a hidrogénüzemű járművek biztonsága tekintetében bekövetkező műszaki fejlődés szerinti kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az ilyen járművekre vonatkozó műszaki követelmények, valamint közigazgatási rendelkezések, okmányminták és jelölésmoделlek tekintetében kiegészítse az említett rendeletet. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 79/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

Felhatalmazáson alapuló hatáskörök

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a műszaki fejlődés fényében a 12a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az alábbiak meghatározása révén:

a) a II–V. mellékletben előírt tesztelési eljárások részletes szabályai;

⁽³⁴⁾ HL L 35., 2009.2.4., 32. o.

- b) a VI. mellékletben meghatározott, hidrogén-alkotórészek és rendszerek üzembe helyezésével kapcsolatos követelményekre vonatkozó részletes szabályok;
- c) az 5. cikkben meghatározott, a hidrogén-alkotórészek és rendszerek biztonságos és megbízható működésével kapcsolatos követelményekre vonatkozó részletes szabályok;
- d) az előírások részletes leírása a következők bármelyikére vonatkozóan:
- i. tiszta hidrogén vagy hidrogén-földgáz/biometán keverék használata;
 - ii. a hidrogén tárolásának és felhasználásának új formái;
 - iii. a jármű ütközésvédelme a hidrogén-alkotórészek és rendszerek integritása tekintetében;
 - iv. az integrált rendszerekre vonatkozó biztonsági előírások, amelyek kitérnek legalább a szivárgás érzékelésére és az öblítőgázzal kapcsolatos előírásokra;
 - v. elektromos szigetelés és elektronikus biztonság;
- e) a hidrogénmeghajtás tekintetében a járművek, valamint a hidrogénrendszerek és alkotórészeik EK-típusjóvá-hagyására vonatkozó közigazgatási rendelkezések;
- f) a gyártók által a típusjóváahagyás és a 4. cikk (4) és (5) bekezdésében említett ellenőrzés céljából rendelkezésre bocsátandó információkra vonatkozó szabályok;
- g) a címkézés vagy a hidrogénüzemű jármű VI. melléklet 16. pontjában említett világos és gyors azonosítása egyéb módjának részletes szabályai; és
- h) e rendelet alkalmazásához szükséges egyéb intézkedések.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 12. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 12. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 13. cikket el kell hagyni.

8. Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/81/EK irányelve a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról, valamint a 2004/17/EK és 2004/18/EK irányelv módosításáról ⁽³⁵⁾.

A 2009/81/EK irányelvnek a gyors műszaki, gazdasági és szabályozási fejlődés szerinti kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a szerződések értékhatárait, és azokat a 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁶⁾ megállapított értékhatárokhoz igazítsa, módosítsa a közös közbeszerzési szójegyzékre (CPV-nómenklatúra) történő hivatkozásokat, továbbá módosítsa a CPV-nómenklatúra egyes hivatkozási számait és a hirdetményekben a CPV egyes rovataira történő hivatkozás módját. Mivel az elektronikus átvételre szolgáló eszközök műszaki adatait és jellemzőit a technológiai fejlődésnek megfelelően naprakészen kell tartani, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy módosítsa az elektronikus átvételre szolgáló eszközök műszaki adatait és jellemzőit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2009/81/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„66a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

⁽³⁵⁾ HL L 216., 2009.8.20., 76. o.

⁽³⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

(2) A Bizottságnak a 68. cikk (1) bekezdésében és a 69. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 68. cikk (1) bekezdésében és a 69. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 68. cikk (1) bekezdése és a 69. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

66b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 66a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

2. A 67. cikk (3) és (4) bekezdését el kell hagyni.

3. A 68. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 66a. cikknek megfelelően az első albekezdésben meghatározott értékhatárokat módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.”

b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az első albekezdésben meghatározott értékhatárok felülvizsgálatára van szükség, de idő hiányában a 66a. cikkben foglalt eljárás alkalmazása nem lehetséges, és ezért rendkívül sürgős okokból szükséges, a 66b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e bekezdés értelmében elfogadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

4. A 69. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 66a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben módosítja:

a) a CPV-nomenklátúra I. és II. mellékletben szereplő hivatkozási számait, amennyiben az nem változtatja meg ezen irányelv tárgyi hatályát; valamint a hirdetményekben az említett mellékletekben felsorolt szolgáltatáskategóriákon belül a CPV-nomenklátúra meghatározott rovataira történő konkrét hivatkozás módját;

b) az elektronikus átvételre szolgáló eszközöknek a VIII. melléklet a), f) és g) pontjában említett műszaki adatait és jellemzőit.”

VIII. JOGÉRVÉNYESÜLÉS ÉS FOGYASZTÓPOLITIKA

1. A Tanács 1992. október 19-i 92/85/EGK irányelve a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) ⁽³⁷⁾.

A műszaki fejlődés, a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban bekövetkező változások, valamint a vonatkozó új ismeretek figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szigorúan technikai módosításokat végezzen a 92/85/EGK irányelv I. mellékletén. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A Bizottságot a 2003. július 22-i tanácsi határozattal összhangban a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segíti a munkahelyi egészség és biztonság területét érintő tevékenységek előkészítésében, végrehajtásában és értékelésében.

Ennek megfelelően a 92/85/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Az I. melléklet módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13a. cikknek megfelelően az I. mellékletet szigorúan technikailag módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a műszaki fejlődést, a kapcsolódó nemzetközi szabályozásokban és előírásokban bekövetkező változásokat, valamint a vonatkozó új ismereteket.

⁽³⁷⁾ HL L 348., 1992.11.28., 1. o.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 13b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„13a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 13. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 13. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

13b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 13a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

2. Az Európai Parlament és Tanács 2008. április 23-i 2008/48/EK irányelve a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽³⁸⁾.

A 2008/48/EK irányelv naprakésszé tétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett irányelvet a teljeshiteldíj-mutató kiszámításához szükséges további feltevések beillesztése, illetve a meglévő feltevések módosítása érdekében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2008/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 19. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Szükség esetén az I. mellékletben meghatározott további feltevések alkalmazhatók a teljeshiteldíj-mutató kiszámításakor.

Arra az esetre, ha az e cikkben és az I. melléklet II. részében meghatározott feltevések nem elegendők a teljeshiteldíj-mutató egységes módon történő kiszámításához vagy már nem alkalmazkodnak a piaci kereskedelmi helyzethez, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 24a. cikknek megfelelően e cikket és az I. melléklet II. részét módosítsa, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy azokat kiegészítse a teljeshiteldíj-mutató kiszámításához szükséges további feltevésekkel, illetve a meglévő feltevéseket módosítsa.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„24a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 19. cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 19. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

⁽³⁸⁾ HL L 133., 2008.5.22., 66. o.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 19. cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 25. cikket el kell hagyni.

IX. MOBILITÁS ÉS KÖZLEKEDÉS

1. A Tanács 1995. október 6-i 95/50/EK irányelve a veszélyes áruk közúti szállítása ellenőrzésének egységes eljárásáról⁽³⁹⁾.

A 95/50/EK irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődés szerinti kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett irányelv mellékleteit, figyelembe véve különösen a 2008/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁰⁾ módosításait. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 95/50/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 9a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9a. cikk

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9aa. cikknek megfelelően a mellékleteket módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a mellékleteket az ezen irányelv által szabályozott területeken elért tudományos és műszaki fejlődés szerint kiigazítsa, különösen a 2008/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) módosításainak figyelembevétele érdekében.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/68/EK irányelve (2008. szeptember 24.) a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról (HL L 260., 2008.9.30., 13. o.)”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„9aa. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

⁽³⁹⁾ HL L 249., 1995.10.17., 35. o.

⁽⁴⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/68/EK irányelve (2008. szeptember 24.) a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról (HL L 260., 2008.9.30., 13. o.).

(2) A Bizottságnak a 9a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 9a. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 9b. cikket el kell hagyni.

2. Az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 27-i 2002/59/EK irányelve a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről⁽⁴¹⁾.

A 2002/59/EK irányelvnek az uniós és a nemzetközi jog alakulása szerinti, valamint az említett irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok fényében történő kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa:

— az Unió és a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) jogi eszközeire való, az említett irányelvben található hivatkozásokat annak érdekében, hogy azok összhangban legyenek az uniós és a nemzetközi joggal,

— az említett irányelvben foglalt egyes fogalommeghatározásokat annak érdekében, hogy azok összhangban legyenek az uniós és a nemzetközi joggal,

— az említett irányelv I., III. és IV. mellékletét a műszaki fejlődés és az ezen irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok fényében.

⁽⁴¹⁾ HL L 208., 2002.8.5., 10. o.

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2002/59/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Módosítások

(1) Ennek az irányelvnek a 2. cikkben meghatározott hatályán belül a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az ezen irányelvben foglalt, az Unió és az IMO jogi eszközeire való hivatkozásokat, a 3. cikkben foglalt fogalom-meghatározásokat és a mellékleteket annak érdekében, hogy azok összhangban legyenek az elfogadott, módosított vagy hatályba lépett uniós és nemzetközi jogi rendelkezésekkel.

(2) Ennek az irányelvnek a 2. cikkben meghatározott hatályán belül a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27a. cikknek megfelelően az I., III. és IV. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a műszaki fejlődés és az ezen irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok fényében.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„27a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 27. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 27. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 27. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 28. cikket el kell hagyni.

3. Az Európai Parlament és a Tanács 2002. november 5-i 2099/2002/EK rendelete a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) létrehozásáról, valamint a tengeri közlekedés biztonságáról és a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló rendeletek módosításáról ⁽⁴²⁾

A 2099/2002/EK rendeletben foglalt, a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottságra (COSS) hivatkozó uniós jogi aktusok jegyzékének naprakésszé tétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett rendelet annak érdekében történő módosítása céljából, hogy az hivatkozást tartalmazzon a hatályba lépett azon uniós jogi aktusokra, amelyek hatáskörrel ruházzák fel a COSS-t. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2099/2002/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

2. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A COSS hatásköre és módosítások

A COSS a hatályos uniós tengeri közlekedési jogszabályok alapján rá ruházott hatásköröket gyakorolja.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 7a. cikknek megfelelően a 2. cikk 2. pontját módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az hivatkozást tartalmazzon az e rendelet elfogadását követően hatályba lépett azon uniós jogi aktusokra, amelyek hatáskörrel ruházzák fel a COSS-t.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

⁽⁴²⁾ HL L 324., 2002.11.29., 1. o.

(2) A Bizottságnak a 7. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 7. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. Az Európai Parlament és a Tanács 2003. április 14-i 2003/25/EK irányelve a ro-ro személyhajókra vonatkozó különleges stabilitási követelményekről ⁽⁴³⁾

A 2003/25/EK irányelvnek a műszaki fejlődés és a nemzetközi szintű fejlemények szerinti, valamint az említett irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok fényében történő kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett irányelv mellékleteit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2003/25/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10a. cikknek megfelelően a mellékleteket módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a nemzetközi szintű, különösen az IMO-n belüli fejleményeket figyelembe vegye, és hogy a tapasztalatok és a műszaki fejlődés fényében javítsa ezen irányelv hatékonyságát.”

⁽⁴³⁾ HL L 123., 2003.5.17., 22. o.

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 10. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 10. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 11. cikket el kell hagyni.

5. Az Európai Parlament és a Tanács 2003. július 15-i 2003/59/EK irányelve egyes közúti árufuvarozást vagy személyszállítást végző járművek vezetőinek alapképzéséről és továbbképzéséről, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet és a 91/439/EGK tanácsi irányelv módosításáról, illetve a 76/914/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről⁽⁴⁴⁾

A 2003/59/EK irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődés szerinti kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett irányelv I. és II. mellékletének módosítása céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽⁴⁴⁾ HL L 226., 2003.9.10., 4. o.

Ennek megfelelően a 2003/59/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A tudományos és műszaki fejlődés szerinti kiigazítás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11a. cikknek megfelelően az I. és II. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a mellékleteket a tudományos és műszaki fejlődés szerint kiigazítsa.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 11. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 11. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 12. cikket el kell hagyni.

6. Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 785/2004/EK rendelete a légitfuvarozókra és légi járművek üzemen tartóira vonatkozó biztosítási követelményekről ⁽⁴⁵⁾

⁽⁴⁵⁾ HL L 138., 2004.4.30., 1. o.

A 785/2004/EK rendeletnek a nemzetközi jog alakulása szerinti kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a nemzetközi megállapodások módosításainak tükrében az említett rendeletben módosítson egyes értékeket. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 785/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett értékeket olyan esetekben, amikor azt a vonatkozó nemzetközi megállapodások módosításai szükségessé teszik.”

2. A 7. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az e cikk (1) bekezdésében említett értékeket olyan esetekben, amikor azt a vonatkozó nemzetközi megállapodások módosításai szükségessé teszik.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 6. cikk (5) bekezdésében és a 7. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (5) bekezdésében és a 7. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 6. cikk (5) bekezdése és a 7. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 9. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

7. Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 789/2004/EK rendelete a teher- és személyhajók Közösségen belüli átlajstromozásáról és a 613/91/EKG tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről⁽⁴⁶⁾

A 789/2004/EK rendeletnek a nemzetközi szintű, különösen a Nemzetközi Tengerészeti Szervezeten belüli fejlemények szerinti kiigazítása, valamint az említett rendelet hatékonyságának a tapasztalatok és a műszaki fejlődés fényében történő javítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett rendelet egyes fogalom meghatározásait. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 789/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

2. A 9. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendeletnek a 3. cikkben meghatározott hatályán belül a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően a 2. cikkben szereplő fogalom meghatározásokat módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a nemzetközi szintű, különösen az IMO-n belüli fejleményeket figyelembe vegye és, hogy a tapasztalatok és a műszaki fejlődés fényében javítsa e rendelet hatékonyságát.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

⁽⁴⁶⁾ HL L 138., 2004.4.30., 19. o.

(2) A Bizottságnak a 9. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 9. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

8. Az Európai Parlament és a Tanács 2005. szeptember 7-i 2005/44/EK irányelve a közösségi belvízi közlekedésre vonatkozó harmonizált folyami információs szolgáltatásokról (RIS) ⁽⁴⁷⁾

A 2005/44/EK irányelvnek a műszaki fejlődés szerinti kiigazítása és az említett irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett irányelv I. és II. mellékletét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽⁴⁷⁾ HL L 255., 2005.9.30., 152. o.

Ennek megfelelően a 2005/44/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Az I. és a II. melléklet módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10a. cikknek megfelelően az I. és II. mellékletet az ezen irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok fényében módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy e a mellékleteket a műszaki fejlődés szerint kiigazítsa.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 10. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 10. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 11. cikk (4) bekezdését el kell hagyni.

9. Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/65/EK irányelve a kikötővédelem fokozásáról ⁽⁴⁸⁾

A kikötővédelem biztosításához szükséges technikai intézkedések rendszeres aktualizálása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a 2005/65/EK irányelv I–IV. mellékletét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽⁴⁸⁾ HL L 310., 2005.11.25., 28. o.

Ennek megfelelően a 2005/65/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

Az I–IV. melléklet módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14a. cikknek megfelelően az I–IV. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy – ezen irányelv hatályának kiterjesztése nélkül – az e mellékletek alkalmazása során szerzett tapasztalatok fényében kiigazítsa azokat.

Ha az I–IV. melléklet rendelkezéseinek kiigazításához szükséges módosítások esetében rendkívül sürgős okokból szükséges, a 14b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„14a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 14. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 14. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 14. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

14b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 14a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 15. cikket el kell hagyni.

10. Az Európai Parlament és a Tanács 2005. december 14-i 2111/2005/EK rendelete a Közösségen belül működési tilalom alá tartozó légi fuvarozók közösségi listájának elfogadásáról és az üzemeltető fuvarozó kiléte tekintetében a légi közlekedés utasainak tájékoztatásáról, valamint a 2004/36/EK irányelv 9. cikkének hatályon kívül helyezéséről⁽⁴⁹⁾

A 2111/2005/EK rendeletnek a tudományos és műszaki fejlődés szerinti kiigazítása és az alkalmazandó eljárások részletesebb meghatározása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett rendelet mellékletét és, hogy egyes eljárások részletes szabályaival kiegészítse az említett rendeletet. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2111/2005/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A légi fuvarozókra bevezethető működési tilalomra vonatkozó közös követelményeket, amelyek a vonatkozó biztonsági előírásokon alapulnak, a melléklet tartalmazza (a továbbiakban: közös követelmények).

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14a. cikknek megfelelően a mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa a közös követelményeket.”

2. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Részletes szabályok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy e rendelet kiegészítése érdekében meghatározza az e fejezetben említett eljárások részletes szabályait, kellően figyelembe véve, hogy a közösségi lista frissítésével kapcsolatban gyors döntéshozatalra van szükség.

⁽⁴⁹⁾ HL L 344., 2005.12.27., 15. o.

Ha az első bekezdésben említett intézkedések esetében rendkívül sürgős okokból szükséges, a 14b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

3. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„14a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (2) bekezdésében és a 8. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében és a 8. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk (2) bekezdése és a 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő egy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbodik.

14b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 14a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 15. cikk (4) bekezdését el kell hagyni.

11. Az Európai Parlament és a Tanács 2006. február 15-i 336/2006/EK rendelete a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat Közösségen belüli végrehajtásáról és a 3051/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽⁵⁰⁾

A hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat végrehajtására vonatkozó rendelkezések aktualizálása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a 336/2006/EK rendelet II. mellékletét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 336/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 11. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E rendeletnek a 3. cikkben meghatározott hatályán belül a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11a. cikknek megfelelően a II. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a nemzetközi szinten és különösen az IMO keretében végbement fejleményeket, vagy az e rendelet végrehajtása során szerzett tapasztalatok fényében fokozza e rendelet hatékonyságát.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 11. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

⁽⁵⁰⁾ HL L 64., 2006.3.4., 1. o.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 11. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 12. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

12. Az Európai Parlament és a Tanács 2008. szeptember 24-i 2008/68/EK irányelve a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról ⁽⁵¹⁾

A 2008/68/EK irányelvnek a műszaki és tudományos fejlődés szerinti kiigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett irányelv mellékleteit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2008/68/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8a. cikknek megfelelően a mellékleteket módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye az ADR, a RID és az ADN módosításait, különös tekintettel a tudományos és műszaki fejlődést érintő módosításokra, így például a hely-meghatározási és a nyomkövetési rendszerek használatára.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

⁽⁵¹⁾ HL L 260., 2008.9.30., 13. o.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 9. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

13. Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/15/EK irányelve a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól⁽⁵²⁾

A 2009/15/EK irányelvnek a vonatkozó nemzetközi jogi eszközök fejlődéséhez való hozzáigazítása és a sértett felek kártalanítása céljából fizetendő legnagyobb összegek módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a következők érdekében módosítsa az említett irányelvet:

— egyes nemzetközi egyezmények, jegyzőkönyvek, szabályzatok és a kapcsolódó határozatok hatályba lépett jövőbeni módosításainak átvezetése,

— az említett irányelvben meghatározott egyes összegek módosítása.

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2009/15/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„5a. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

⁽⁵²⁾ HL L 131., 2009.5.28., 47. o.

(2) A Bizottságnak a 7. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 7. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

2. A 6. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

3. A 7. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 5a. cikknek megfelelően az ezen irányelvet – a hatályának kiterjesztése nélkül – módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy:

a) ezen irányelv alkalmazásában átvezesse a 2. cikk d) pontjában, a 3. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikk (2) bekezdésében említett nemzetközi egyezmények, jegyzőkönyvek, szabályzatok és a kapcsolódó határozatok hatályba lépett jövőbeli módosításait;

b) módosítsa az 5. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. és iii. alpontjában meghatározott összegeket.”

14. Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 391/2009/EK rendelete a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek közös szabályairól és szabványairól⁽⁵³⁾

A 391/2009/EK rendelet kiegészítése és a nemzetközi szabályok változásához való hozzáigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy:

— módosítsa az említett rendelet I. mellékletében meghatározott minimumkövetelményeket, figyelembe véve mindenekelőtt az IMO vonatkozó határozatait,

⁽⁵³⁾ HL L 131., 2009.5.28., 11. o.

- kiegészítse az említett rendeletet a szabályok és eljárások hatékonyságának és az elismert szervezetek osztályozott hajói biztonsági és környezetszennyezés-megelőzési teljesítményének méréséhez kapcsolódó követelményekkel, különös tekintettel a kikötő szerinti államok általi ellenőrzésről szóló párizsi egyetértési memorandum vagy hasonló szabályozások adataira,
- kiegészítse az említett rendeletet azokkal a követelményekkel, amelyek alapján a teljesítményt a biztonságra vagy a környezetre nézve elfogadhatatlan mértékben veszélyesnek lehet tekinteni, amelyek tekintetbe vehetik a kis vagy nagyméretűben szakosodott szervezeteket érintő különleges körülményeket,
- kiegészítse az említett rendeletet pénzbírságokra és időszakos kényszerítő bírságokra, valamint a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek elismerésének visszavonására vonatkozó részletes szabályokkal.

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 391/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 12. cikk (4) bekezdését el kell hagyni.

2. A 13. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14a. cikknek megfelelően – a hatályának kiterjesztése nélkül – az I. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy aktualizálja az abban meghatározott minimumkövetelményeket, különösen figyelembe véve az IMO vonatkozó határozatait.”

3. A 14. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az alábbiak meghatározása révén:

- a) a szabályok és eljárások hatékonyságának és az elismert szervezetek osztályozott hajói biztonsági és környezetszennyezés-megelőzési teljesítményének méréséhez kapcsolódó követelmények, különös tekintettel a kikötő szerinti államok általi ellenőrzésről szóló párizsi egyetértési memorandum vagy hasonló szabályozások adataira;
- b) azon követelmények, amelyek alapján a teljesítményt a biztonságra vagy a környezetre nézve elfogadhatatlan mértékben veszélyesnek lehet tekinteni, amelyek tekintetbe vehetik a kisebb méretű vagy nagyméretűben szakosodott szervezeteket érintő különleges körülményeket.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a 6. cikk szerinti pénzbírságokra és időszakos kényszerítő bírságokra vonatkozó részletes szabályok, valamint szükség esetén a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek elismerésének a 7. cikk szerinti visszavonására vonatkozó részletes szabályok meghatározásával.”

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„14a. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 13. cikk (1) bekezdésében és a 14. cikk (1) és (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13. cikk (1) bekezdésében, valamint a 14. cikk (1) és (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 13. cikk (1) bekezdése és a 14. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

15. Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 392/2009/EK rendelete a tengeri utasszállítók baleseti felelősségéről ⁽⁵⁴⁾

A 392/2009/EK rendeletnek az egyéb uniós és nemzetközi szabályok fejlődéséhez való hozzáigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy:

- módosítsa az említett rendelet I. mellékletét, hogy beépítse a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló, a 2002. évi jegyzőkönyvvel módosított, 1974. évi athéni egyezmény rendelkezéseinek módosításait,
- módosítsa az említett rendelet I. mellékletében a 2009/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁵⁾ 4. cikke szerint B. osztályba sorolt hajók tekintetében meghatározott korlátokat,
- módosítsa az említett rendelet II. mellékletét, hogy beépítse az IMO-iránymutatások rendelkezéseinek módosításait.

⁽⁵⁴⁾ HL L 131., 2009.5.28., 24. o.

⁽⁵⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/45/EK irányelve (2009. május 6.) a személyhajókra vonatkozó biztonsági szabályokról és követelményekről (HL L 163., 2009.6.25., 1. o.).

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 392/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A mellékletek módosítása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően az e rendelet I. mellékletét módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy beépítse a mellékletbe az athéni egyezmény 3. cikkének (1) bekezdésében, 4a. cikke (1) bekezdésében, 7. cikke (1) bekezdésében és 8. cikkében meghatározott korlátozások módosításait, figyelembe véve az egyezmény 23. cikke szerinti határozatokat.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2016. december 31-ig, a 9a. cikknek megfelelően – megfelelő hatásvizsgálat alapján – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa e rendelet I. mellékletében a 2009/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 4. cikke szerint B. osztályba sorolt hajók tekintetében meghatározott korlátokat, figyelembe véve a viteldíjakra és a piac azon képességére gyakorolt következményeket, hogy megfelelő szintű, hozzáférhető biztosítási fedezetet lehessen szerezni, az utasok jogainak megerősítését célzó jogpolitika és a forgalom bizonyos részének szezonális jellege fényében.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően a II. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy beépítse az IMO-iránymutatások rendelkezéseinek módosításait.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/45/EK irányelve (2009. május 6.) a személyhajókra vonatkozó biztonsági szabályokról és követelményekről (HL L 163., 2009.6.25., 1. o.).”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 9. cikk (1) és (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikk (1) és (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 9. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 10. cikket el kell hagyni.

X. EGÉSZSÉGÜGY ÉS ÉLELMISZERBIZTONSÁG

1. Az Európai Parlament és a Tanács 1999. december 16-i 141/2000/EK rendelete a ritka betegségek gyógyszereiről ⁽⁵⁶⁾

A 141/2000/EK rendelet célkitűzéseinek elérése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a „hasonló gyógyszer” és a „klinikailag nagyobb hatásosság” kifejezések fogalommeghatározásával kiegészítse az említett rendeletet. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 141/2000/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10b. cikknek megfelelően e rendeletet kiegészítő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy megállapítsa a »hasonló gyógyszer« és a »klinikailag nagyobb hatásosság« kifejezések fogalommeghatározását.”

2. A 10a. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

⁽⁵⁶⁾ HL L 18., 2000.1.22., 1. o.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

2. Az Európai Parlament és a Tanács 2001. március 12-i 2001/18/EK irányelve a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽⁵⁷⁾

A 2001/18/EK irányelv célkitűzéseinek elérése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az említett irányelv mellékleteit módosítsa, és az említett irányelvet kiegészítse a következőkkel:

- a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k) egyes típusainak forgalombahozatali bejelentésére vonatkozó eltérést biztosító feltételek és információs követelmények,
- olyan alsó határérték azon termékek esetében, amelyekben az engedélyezett GMO-k esetleges vagy technikailag elkerülhetetlen nyomai nem zárhatók ki, amely alatt ezeket a termékeket nem kell GMO-ként címkézni,
- 0,9 %-nál alacsonyabb küszöbérték, amely alatt az említett irányelvben meghatározott címkézési követelmények nem alkalmazandók a GMO-k közvetlen feldolgozásra szánt termékekben előforduló nyomaira,
- konkrét címkézési követelmények azon GMO-k esetében, amelyek nem ezen irányelv értelmében kerülnek piacra.

⁽⁵⁷⁾ HL L 106., 2001.4.17., 1. o.

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2001/18/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 29a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet azáltal, hogy az érintett tudományos bizottsággal folytatott konzultációt követően megállapítja az (1) bekezdésben említett feltételeket és információs követelményeket, valamint a dokumentáció összefoglalásához szükséges valamennyi megfelelő követelményt. A feltételeknek és az információs követelményeknek biztosítaniuk kell az emberi egészség és a környezet magas szintű biztonságát, továbbá az ilyen biztonságról rendelkezésre álló tudományos bizonyítékokon, illetve a hasonló GMO-k kibocsátása során nyert tapasztalatokból fakadó bizonyítékokon kell alapulniuk.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdés szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottság a javaslatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi. A nyilvánosság 60 napig teheti meg észrevételeit a Bizottságnál. A Bizottság valamennyi ilyen észrevételt annak elemzésével együtt továbbítja a 29a. cikk (4) bekezdésében említett szakértőkhöz.”

2. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Azon termékek esetében, amelyekben az engedélyezett GMO-k esetleges vagy technikailag elkerülhetetlen nyomai nem zárhatók ki, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 29a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet azáltal, hogy olyan alsó határértéket állapít meg, amely alatt ezeket a termékeket nem kell az e cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint címkézni. Meg kell állapítani az adott termékre vonatkozó határértékeket.”;

b) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 29a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet azáltal, hogy megállapítja az e bekezdés első albekezdésében említett határértékeket.”

3. A 26. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 29a. cikknek megfelelően a IV. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy megállapítsa az (1) bekezdésben említett különös címkézési követelményeket oly módon, hogy azok ne ismételjék meg a meglévő uniós jogszabályokban megállapított címkézési előírásokat, illetve ne kerüljenek azokkal ellentmondásba. Ennek során adott esetben figyelembe kell venni a tagállamok által az uniós jogszabályoknak megfelelően megállapított címkézési előírásokat.”

4. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

A mellékletek műszaki fejlődés szerinti kiigazítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 29a. cikknek megfelelően a II. melléklet C. és D. szakaszát, a III–VI. mellékletet, valamint a VII. melléklet C. szakaszát módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy azokat kiigazítsa a műszaki fejlődés szerint.”

5. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„29a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 16. cikk (2) bekezdésében, a 21. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésében és a 27. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 16. cikk (2) bekezdésében, a 21. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésében és a 27. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 16. cikk (2) bekezdése, a 21. cikk (2) és (3) bekezdése, a 26. cikk (2) bekezdése és a 27. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

6. A 30. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

3. Az Európai Parlament és a Tanács 2001. november 6-i 2001/83/EK irányelve az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről ⁽⁵⁸⁾

A 2001/83/EK irányelv célkitűzéseinek elérése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy:

- ha új tudományos ismeretek indokolják, módosítsa az említett irányelvet azon feltételek egyike tekintetében, amelyeknek a homeopátiás gyógyszereknek meg kell felelniük annak érdekében, hogy részesülhessenek a különleges, egyszerűsített törzskönyvezési eljárásban,
- a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa az említett irányelvet azon műveletek típusaira vonatkozóan, amelyek a kiindulási anyagként felhasznált hatóanyagok gyártásának minősülnek,
- a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa az említett irányelv I. mellékletét,
- a gyógyszerekre vonatkozó helyes gyártási gyakorlat elveinek és iránymutatásainak meghatározása révén kiegészítse az említett irányelvet.

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2001/83/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 14. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 121a. cikknek megfelelően az első albekezdés harmadik franciabekezdését módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, ha azt új tudományos ismeretek indokolják.”

⁽⁵⁸⁾ HL L 311., 2001.11.28., 67. o.

2. A 46a. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 121a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa az (1) bekezdést.”

3. A 47. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 121a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a 46. cikk f) pontjában említett, a gyógyszerekre vonatkozó helyes gyártási gyakorlat elveinek és iránymutatásainak meghatározása révén kiegészítse ezt az irányelvet.”

4. A 120. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„120. cikk

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 121a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa az I. mellékletet.”

5. A 121. cikk (2a) bekezdését el kell hagyni.

6. A 121a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„121a. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 14. cikk (1) bekezdésében, a 22b. cikkben, a 23b. cikkben, a 46a. cikkben, a 47. cikkben, az 52b. cikkben, az 54a. cikkben és a 120. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 14. cikk (1) bekezdésében, a 22b. cikkben, a 23b. cikkben, a 46a. cikkben, a 47. cikkben, az 52b. cikkben, az 54a. cikkben és a 120. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 14. cikk (1) bekezdése, a 22b. cikk, a 23b. cikk, a 46a. cikk, a 47. cikk, az 52b. cikk, az 54a. cikk és a 120. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. Az Európai Parlament és a Tanács 2002. május 7-i 2002/32/EK irányelve a takarmányban előforduló nemkívánatos anyagokról ⁽⁵⁹⁾

A 2002/32/EK irányelv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa az említett irányelv I. és II. mellékletét, és hogy a méregtelenítési eljárásokra vonatkozó elfogadhatósági kritériumokkal kiegészítse az említett irányelvet. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2002/32/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (2) bekezdésének első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Haladéktalanul határozni kell arról, hogy az I. és II. mellékletet módosítani kell-e. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon abból a célból, hogy módosítsa az említett mellékleteket.

Ha az említett módosítások esetében rendkívül sürgős okokból szükséges, a 10b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

A tagállam fenntarthatja az általa alkalmazott intézkedéseket mindaddig, amíg a Bizottság nem hoz határozatot.”

2. A 8. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10a. cikknek megfelelően az I. és II. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a tudományos és műszaki fejlődés szerint kiigazítsa e mellékleteket.

⁽⁵⁹⁾ HL L 140., 2002.5.30., 10. o.

Ha e módosítások esetében rendkívül sürgős okokból szükséges, a 10b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”;

b) a (2) bekezdés második franciabekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„— felhatalmazást kap arra, hogy a 10a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet azáltal, hogy elfogadhatósági kritériumokat határoz meg a méregtelenítési eljárások vonatkozásában, ezzel kiegészítve az ilyen eljárásokon átesett, takarmányozásra szánt termékek esetében előírt kritériumokat.”

3. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„10a. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 7. cikk (2) bekezdésében és a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (2) bekezdésében és a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 7. cikk (2) bekezdése és a 8. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

10b. cikk

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 10a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 11. cikk (3) és (4) bekezdését el kell hagyni.

5. Az Európai Parlament és a Tanács 2002. január 28-i 178/2002/EK rendelete az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról⁽⁶⁰⁾

A 178/2002/EK rendelet célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az említett rendeletet a tudományos testületek száma és elnevezése tekintetében módosítsa, továbbá az említett rendeletet a Hatóság által a tudományos szakvélemények iránti kérések esetén alkalmazandó eljárás, a tagállamok által kijelölt intézménynek az illetékes szervezetek jegyzékébe való felvételére vonatkozó kritériumok, az összehangolt minőségi követelmények meghatározására vonatkozó rendelkezések és az esetleges pénzügyi támogatásra vonatkozó pénzügyi szabályok tekintetében kiegészítse. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 178/2002/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 28. cikk (4) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a tudományos testületek száma és elnevezése tekintetében – a műszaki és a tudományos fejlődés fényében – a Hatóság kérésére módosítsa az első albekezdést.”

2. A 29. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) E cikk alkalmazása céljából a Bizottság a Hatósággal folytatott egyeztetést követően elfogadja:

- a) az 57a. cikknek megfelelően a szükséges felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat abból a célból, hogy a Hatóság által a tudományos szakvélemények iránti kérések esetén alkalmazandó eljárás megállapítása révén kiegészítse ezt a rendeletet;
- b) az unió jogszabályok értelmében egy előzetes engedélyezési rendszer hatálya alá tartozó vagy egy pozitív listán szereplő anyagok, termékek vagy eljárások tudományos értékelésének iránymutatásait meghatározó végrehajtási jogi aktusokat, különösen azokban az esetekben, ha az unió jogszabályok elrendelik vagy engedélyezik egy dokumentációnak a kérelmező általi, e célból történő előterjesztését. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.”

⁽⁶⁰⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

3. A 36. cikk (3) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet azáltal, hogy megállapítja azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák a tagállamok által kijelölt intézménynek az illetékes szervezetek jegyzékébe való felvételére vonatkozó kritériumokat, az összehangolt minőségi követelmények meghatározására vonatkozó rendelkezéseket és az esetleges pénzügyi támogatásra vonatkozó pénzügyi szabályokat.”

4. Az V. fejezet 1. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„1. SZAKASZ

A FELHATALMAZÁS GYAKORLÁSA, A BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS ÉS A KÖZVETÍTÉSI ELJÁRÁS

5. A rendelet az 1. szakasz címe után a következő cikkel egészül ki:

„57a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 28. cikk (4) bekezdésében, a 29. cikk (6) bekezdésében és a 36. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 28. cikk (4) bekezdésében, a 29. cikk (6) bekezdésében és a 36. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 28. cikk (4) bekezdése, a 29. cikk (6) bekezdése és a 36. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

6. Az 58. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

6. Az Európai Parlament és a Tanács 2003. szeptember 22-i 1830/2003/EK rendelete a géntechnológiával módosított szervezetek nyomonkövethetőségéről és címkézéséről, és a géntechnológiával módosított szervezetekből előállított élelmiszer- és takarmánytermékek nyomonkövethetőségéről, valamint a 2001/18/EK irányelv módosításáról ⁽⁶¹⁾

Az 1830/2003/EK rendelet célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a géntechnológiával módosított szervezetek egyedi azonosítóinak kidolgozására és kiosztására szolgáló rendszer létrehozása érdekében kiegészítse az említett rendeletet. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően az 1830/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Egyedi azonosítók

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet azáltal, hogy a nemzetközi fórumokon történt fejlemények figyelembevételével létrehozza a GMO-k egyedi azonosítóinak kidolgozására és kiosztására szolgáló rendszert.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

⁽⁶¹⁾ HL L 268., 2003.10.18., 24. o.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 10. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

4. A 13. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

7. Az Európai Parlament és a Tanács 2003. szeptember 22-i 1831/2003/EK rendelete a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról ⁽⁶²⁾

Az 1831/2003/EK rendelet célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa az említett rendelet I-IV. mellékletét, valamint hogy az említett rendeletet kiegészítse az élelmiszerekben való felhasználásra engedélyezett adalékanyagok engedélyezésére vonatkozó egyszerűsített rendelkezéseket lehetővé tevő szabályokkal. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően az 1831/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a IV. mellékletet az abban meghatározott általános feltételeknek a technológiai és a tudományos fejlődés szerinti kiigazítása érdekében.”

2. A 6. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a takarmány-adalékanyagok kategóriáinak és funkcionális csoportjainak a technológiai és a tudományos fejlődés nyomán történő kiigazítása érdekében módosítsa az I. mellékletet.”

3. A 7. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet azáltal, hogy megállapítja az élelmiszerekben való felhasználásra engedélyezett adalékanyagok engedélyezésére vonatkozó egyszerűsített rendelkezéseket lehetővé tevő szabályokat.”

⁽⁶²⁾ HL L 268., 2003.10.18., 29. o.

4. A 16. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a technológiai és a tudományos fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa a III. mellékletet.”

5. A 21. cikk negyedik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a II. mellékletet.”

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„21a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (5) bekezdésében, a 6. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 16. cikk (6) bekezdésében és a 21. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (5) bekezdésében, a 6. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 16. cikk (6) bekezdésében és a 21. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk (5) bekezdése, a 6. cikk (3) bekezdése, a 7. cikk (5) bekezdése, a 16. cikk (6) bekezdése és a 21. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

7. A 22. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

8. Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 10-i 2065/2003/EK rendelete az élelmiszerekben, illetve azok felületén felhasznált vagy felhasználásra szánt füstaromákról⁽⁶³⁾

A 2065/2003/EK rendelet célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a Hatósághoz a tudományos és/vagy műszaki segítségnyújtás érdekében benyújtott kérést követően módosítsa az említett rendelet mellékleteit, és hogy a validált vizsgálati módszerek minőségi követelményeivel kiegészítse az említett rendeletet. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2065/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 17. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet azáltal, hogy megállapítja a II. melléklet 4. pontjában említett validált vizsgálati módszerek minőségi követelményeit, többek között a mérni kívánt anyagokkal kapcsolatban. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak figyelembe kell venniük a rendelkezésre álló tudományos eredményeket.”

2. A 18. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a Hatósághoz a tudományos és/vagy műszaki segítségnyújtás érdekében benyújtott kérést követően módosítsa a mellékleteket.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„18a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 17. cikk (3) bekezdésében és a 18. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 17. cikk (3) bekezdésében és a 18. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

⁽⁶³⁾ HL L 309., 2003.11.26., 1. o.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 17. cikk (3) bekezdése és a 18. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 19. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

9. Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 853/2004/EK rendelete az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról ⁽⁶⁴⁾

A 853/2004/EK rendelet célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az említett rendelet II. és III. mellékletét, valamint hogy az említett rendeletet kiegészítse az állati eredetű termékek felületi szennyeződésének eltávolításához az ivóvízen kívül felhasználható szerek alkalmazása, az egyes állati eredetű élelmiszerek svédországi és finnországi forgalomba hozatalához kapcsolódó speciális garanciákkal kapcsolatos módosítások, valamint az említett rendelet II. és III. mellékletétől való eltérések tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 853/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az élelmiszeripari vállalkozók az állati eredetű termékek felületi szennyeződésének eltávolításához semmilyen más szert nem használhatnak, csak ivóvizet, vagy amennyiben a 852/2004/EK rendelet vagy ez a rendelet engedélyezi annak használatát, tiszta vizet, kivéve, ha a szer használatát a Bizottság engedélyezte. Ebből a célból a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11a. cikknek megfelelően e rendeletet kiegészítő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Az élelmiszeripari vállalkozóknak be kell tartaniuk minden olyan felhasználási feltételt, amely esetlegesen ugyanezzel az eljárással elfogadásra kerül. Az engedélyezett szer használata nem érinti az élelmiszeripari vállalkozó e rendelet előírásainak betartására vonatkozó kötelezettségét.”

2. A 8. cikk (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11a. cikknek megfelelően az e cikk (1) és (2) bekezdését módosító, az ott meghatározott követelmények aktualizálására irányuló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a tagállamok ellenőrzési programjaiban bekövetkező változásokat és a 852/2004/EK rendelet alapján elfogadott mikrobiológiai kritériumokat.”

⁽⁶⁴⁾ HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

3. A 9. cikket el kell hagyni.

4. A 10. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a II. és III. mellékletet. A módosításoknak arra kell irányulniuk, hogy a kapcsolódó kockázati tényezők figyelembevételével biztosítsák és elősegítsék e rendelet célkitűzéseinek megvalósulását, és a következő szempontok alapján indokoltaknak kell lenniük:

- a) az élelmiszeripari vállalkozóknak és/vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak különösen az 5. cikk szerinti HACCP-alapú rendszerek alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatai;
- b) a Bizottságnak különösen az általa végzett ellenőrzések eredményein alapuló tapasztalatai;
- c) a technológiai fejlesztések és azok gyakorlati következményei, valamint a fogyasztók elvárásai az élelmiszerek összetétele tekintetében;
- d) a tudományos szakvélemények, különösen az új kockázatértékelések;
- e) az élelmiszerekre vonatkozó mikrobiológiai és hőmérsékleti kritériumok;
- f) a fogyasztási szokások változásai.

Az első albekezdésben említett módosításoknak a következőkre kell vonatkozniuk:

- a) az állati eredetű termékek azonosító jelölésére vonatkozó követelmények;
- b) a HACCP-alapú eljárások célkitűzései;
- c) az élelmiszerláncra vonatkozó információkkal kapcsolatos követelmények;
- d) az állati eredetű termékek előállítására, kezelésére, feldolgozására, tárolására és forgalmazására igénybe vett helyiségekre és szállítóeszközökre vonatkozó különleges higiéniai követelmények;
- e) az állati eredetű termékek előállításához, kezeléséhez, feldolgozásához, tárolásához, szállításához és forgalmazásához kapcsolódó műveletekre vonatkozó különleges higiéniai követelmények;
- f) a még meleg hús szállításának szabályai;

- g) a tudományos adatok szerint a közegészség védelme érdekében szükséges egészségügyi előírások és ellenőrzések;
- h) a III. melléklet VII. szakasza IX. fejezetének kiterjesztése a fésűskagylóktól különböző élő kagylókra;
- i) az annak megállapítására szolgáló kritériumok, hogy a járványügyi adatok mikor jelzik, hogy egy halászati terület nem jelent egészségügyi veszélyt az élősködők jelenléte tekintetében, és hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság mikor engedélyezheti az élelmiszeripari vállalkozóknak, hogy a halászati termékeket a III. melléklet VIII. szakasza III. fejezetének D. részével összhangban ne fagyasszák le;
- j) az élő kagylókra vonatkozóan az érintett uniós referencialaboratóriummal együttműködésben megállapított kiegészítő egészségügyi előírások, beleértve a következőket is:
 - i. az egyéb tengeri biotoxinok határértékei és vizsgálati módszerei;
 - ii. a vírusvizsgálati eljárások és a virológiai előírások; és
 - iii. az egészségügyi előírások betartásának ellenőrzése keretében alkalmazandó mintavételi tervek, módszerek és laboratóriumi vizsgálati tűrések.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet azáltal, hogy a kapcsolódó kockázati tényezők figyelembevételével a II. és III. melléklettől való eltéréseket állapít meg; ezek az eltérések nem befolyásolhatják a rendelet következő célkitűzéseinek megvalósulását:

- a) a mellékletekben foglalt követelmények kisvállalkozások általi teljesítésének elősegítése;
- b) a hagyományos módszerek folyamatos használatának lehetővé tétele az élelmiszerek előállításának, feldolgozásának vagy forgalmazásának bármely szakaszában;
- c) a különleges földrajzi korlátokkal bíró régiókban található élelmiszeripari vállalkozások igényeinek kielégítése;
- d) a nagymértékben finomított élelmiszeripari termékek előállítására szánt, a biztonságosságukat biztosító kezelésen átesett nyersanyagokat előállító létesítmények munkájának elősegítése.”

5. A 11. cikk a következőképpen módosul:

- a) a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„A 9. cikk és a 10. cikk (1) bekezdése általános alkalmazásának sérelme nélkül a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az alábbi célokból intézkedéseket hozhat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 12. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.”;

- b) az 1., az 5., a 6., a 7. és a 8. pontot el kell hagyni.

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (2) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésének a) pontjában és a 10. cikk (1) és (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésének a) pontjában és a 10. cikk (1) és (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk (2) bekezdése, a 8. cikk (3) bekezdésének a) pontja és a 10. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

7. A 12. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

10. Az Európai Parlament és a Tanács 2005. január 12-i 183/2005/EK rendelete a takarmányhigiénia követelményeinek meghatározásáról ⁽⁶⁵⁾

A 183/2005/EK rendelet célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa az említett rendelet I., II. és III. mellékletét, és hogy egyedi mikrobiológiai kritériumok és célértékek meghatározása, takarmányipari létesítmények engedélyezésének előírása, valamint az említett rendelet I., II. és III. mellékletétől való eltérések megállapítása érdekében kiegészítse az említett rendeletet. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 183/2005/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk (3) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az első albekezdés a) és b) pontjában említett kritériumok és célértékek meghatározása révén kiegészítse ezt a rendeletet.”

2. A 10. cikk 3. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„3. az engedélyezés egy, a Bizottság által a 30a. cikknek megfelelően e rendelet kiegészítése céljából elfogadott, felhatalmazáson alapuló rendelet értelmében szükséges.”

3. A 27. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az I., II. és III. mellékletet.”

4. A 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

Az I., II. és III. melléklettől való eltérések

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet azáltal, hogy meghatározott indokkal eltéréseket állapítson meg az I., II. és III. melléklettől; ezek az eltérések nem befolyásolhatják e rendelet célkitűzéseinek megvalósulását.”

⁽⁶⁵⁾ HL L 35., 2005.2.8., 1. o.

5. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„30a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak az 5. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk 3. pontjában, a 27. cikkben és a 28. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk 3. pontjában, a 27. cikkben és a 28. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 5. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk 3. pontja, a 27. cikk és a 28. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

6. A 31. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

11. Az Európai Parlament és a Tanács 2007. november 13-i 1394/2007/EK rendelete a fejlett terápiás gyógyszerkészítményekről, valamint a 2001/83/EK irányelv és a 726/2004/EK rendelet módosításáról ⁽⁶⁶⁾

Az 1394/2007/EK rendelet célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki és a tudományos fejlődés szerinti kiigazítás érdekében módosítsa az említett rendelet mellékleteit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően az 1394/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 24. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„24. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 25a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a műszaki és a tudományos fejlődés szerinti kiigazítás érdekében az Ügynökséggel folytatott konzultációt követően módosítsa a mellékleteket.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„25a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 24. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 24. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

⁽⁶⁶⁾ HL L 324., 2007.12.10., 121. o.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 24. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. A 26. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

12. Az Európai Parlament és a Tanács 2009. október 21-i 2009/128/EK irányelve a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról ⁽⁶⁷⁾

A peszticidek fenntartható használatának elérését célzó uniós fellépés kereteinek meghatározása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa a 2009/128/EK irányelv I–IV. mellékletét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

Ennek megfelelően a 2009/128/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa az I. mellékletet.”

2. A 8. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa a II. mellékletet.”

3. A 14. cikk (4) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa a III. mellékletet.”

4. A 15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítsa a IV. mellékletet.”

⁽⁶⁷⁾ HL L 309., 2009.11.24., 71. o.

5. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„20a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak az 5. cikk (3) bekezdésében, a 8. cikk (7) bekezdésében, a 14. cikk (4) bekezdésében és a 15. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (3) bekezdésében, a 8. cikk (7) bekezdésében, a 14. cikk (4) bekezdésében és a 15. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultált az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 5. cikk (3) bekezdése, a 8. cikk (7) bekezdése, a 14. cikk (4) bekezdése és a 15. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

6. A 21. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

XI. ADÓÜGY ÉS VÁMUNIÓ

Az Európai Parlament és a Tanács 2008. január 15-i 70/2008/EK határozata a papírmentes vám- és kereskedelmi környezetről ⁽⁶⁸⁾

A 70/2008/EK határozat 15. cikke felhatalmazza a Bizottságot bizonyos határidőknek az 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽⁶⁹⁾ megfelelő meghosszabbítására. A Bizottság e felhatalmazást sosem gyakorolta, és arra nincs többé szükség. Ezért nem indokolt a Bizottságnak felhatalmazást adni. Ehelyett vissza kell vonni a 70/2008/EK határozatban adott felhatalmazást, és el kell hagyni az említett határozat 15. és 16. cikkét.

Ennek megfelelően a 70/2008/EK határozat 15. és 16. cikkét el kell hagyni.

⁽⁶⁸⁾ HL L 23., 2008.1.26., 21. o.

⁽⁶⁹⁾ A Tanács 1999/468/EK határozata (1999. június 28.) a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 184., 1999.7.17., 23. o.).

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU